

Giới thiệu Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao

Thể loại: Đồng nhân

Edit: Dương Tử Nguyệt aka Yun Haku

Vợ của ngài Tsuruga có hai thân phận đặc biệt: Một thân phận không muốn người khác biết — Sát thủ. Một thân phận muốn ai cũng biết — Ngôi sao.

Vợ của ngài Tsugara có một lý tưởng vô cùng to lớn: Cô muốn sinh năm đũa con, bốn trai một gái.

Vợ của ngài Tsuruga vô cùng mạnh mẽ: Cô có thể làm phép hóa ra một cây gậy.

Thân là chồng, ngài Tsuruga tỏ vẻ: Vịt lê son đại [1]

[1] không hiểu a >_< bạn nào hiểu cho mình một cái giải thích. Cảm ơn ^^

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Tử vong

Edit: Yun Haku aka Dương Tử Nguyệt

Hannah nhìn người đuổi giết phía trước, lại nhìn người đang bị thương là Illumi ở bên cạnh, cách bọn họ không xa là một vách núi đen. Mặc dù đã thông báo cho nhà lúc xảy ra việc này, nhưng cứu viện không thể đến nhanh như vậy, mà bọn họ đã đến thời khắc cấp bách hết đường chọn. Hai bên không phải người chết thì ta chết, nhưng mà đối thương lại bị thương hơn nữa, lại là cao thủ hai hệ, cả hai bên đều đã đánh nhau lâu ngày, trên người không ít thương tích. Muốn sống sót, trừ khi...

Nghĩ đến Illumi thay mình chống đỡ phần lớn công kích, Hannah giống như làm một quyết định quan trọng “Anh, cha sẽ đến nhanh chứ?”

“Nhanh” Giọng điệu của Illumi bình thản, giống như người bình thường, không bị thương nặng hay sắp chết.

Thật ra, chính Hannah cũng tự mình biết, ba từ nhà đến đây cũng phải mất hơn bốn giờ, mà bọn họ cùng cao thủ đánh nhau nhiều nhất cũng chỉ mới hai giờ.

Hannah thật ra là một người xuyên qua, trước khi cô xuyên qua thì chỉ là một người bình thường thôi.

Xuyên qua thế giới thợ săn [1], Hannah xuyên đúng vào gia đình sát thủ nổi tiếng nhất, Zoldyck, việc này khiến cô vui mừng rất nhiều, bởi vì cô cuối cùng cũng thấy người cô thích nhất, Illumi. Nhưng mà tuổi càng lớn thì sự huấn luyện trong nhà càng tàn khốc, đem sự ngây ngô của cô từ từ triệt tiêu. Lần giết người đầu tiên, cô luôn mơ ác mộng hơn một tháng.

Cô ở thế giới này đã mười tám năm, bây giờ với việc giết người cô cũng cảm thấy bình thường. Bởi vì thế giới này, người mạnh là kẻ chiến thắng, sinh ở gia đình Zoldyck tốt lắm, ít nhất không phải chết ngoài phố, nghĩ vậy, Hannah cảm thấy mình thật sự may mắn.

Nhiều năm trôi qua, việc tra tấn Hannah nhất là người cô yêu quý. Bởi vì cô có trí nhớ của đời trước, cho nên nhìn theo góc độ nào đó cô không phải người của gia đình Zoldyck thật sự, cho nên cô ngày càng yêu Illumi khi ở cạnh hắn. Hannah cũng biết, cô và Illumi có huyết thống, tình yêu đơn phương này của cô tuyệt đối không có kết quả. Nhưng biết là một chuyện, làm được hay không là chuyện khác. Cô đã thử không ít cách để mình buông tha cho ý nghĩ kia nhưng vẫn không cách nào làm được. Có lúc cô nghĩ trộm: Có lẽ đợi sau khi thật sự chia lìa, loại tình cảm này mới có thể biến mất theo thời gian.

Nhiệm vụ lần này chỉ một mình Illumi, nhiệm vụ này đơn giản chỉ là một nhiệm vụ diệt tộc, không có tính nguy hiểm cao. Cho nên Hannah mới xin Illumi đi chung, cố lắm mới được phép. Đến lúc thực hiện mới phát hiện, tin này sai sót quá nhiều. Gia tộc này có sáu cao thủ bảo vệ, trong đó có bốn cao thủ hai thể hệ, không chỉ vậy, người đứng đầu gia tộc cũng là một người có niệm lực mạnh, nhưng tin tình báo lại bảo ông ta là người bình thường. Tin sai quá nhiều khiến Illumi và Hannah phải trả giá rất lớn mới giết được năm cao thủ, mở ra một đường sống. Đương nhiên, nhiệm vụ làm không được mà còn bị cao thủ cuối cùng đuổi giết.

Người đuổi theo bọn họ cũng là kiểu người được thể kiêu ngạo, cho nên kiêu ngạo nói “Không nghĩ tới, gia tộc Zoldyck cũng chỉ thế”

“Hừ” Hannah nghĩ thầm trong lòng “Nói người khác mà không nhìn lại mình” Hannah không cùng hắn nói nhảm, trực tiếp né tránh và phá giải các chiêu thức của hắn.

Đối phương lùi về sau rất nhanh, đồng thời trên tay xuất hiện một cây đao, lưỡi đao được bao lấy bởi niệm, hung hăng chém đến trước mặt cô. Mỗi cái

chém thì tiến lên một bước, hấn không ngừng bước tới. Hannah biết, niệm lực của mình cũng sắp cạn, cô phải bắt thời cơ để giết đối phương, cho dù là cùng chết với hấn, cô cũng muốn để Illumi có thể sống.

Hannah đã lui đến vách đá, đối phương cũng bước tới “Yên tâm đi, khi cô chết xong thì cũng có người chết theo” Khuôn mặt của hấn có chút đắc ý, bởi vì nếu hấn giết được hai người của nhà Zoldyck thì sẽ rất nổi tiếng.

Thấy tên giết người cuồng vọng bước tới, Hannah dùng “Ẩn” che dấu. Cuối cùng dùng niệm lực còn sót, Hannah đưa tay biến thành tay mèo, hung hăng hướng tới đối phương mà đánh. Lúc tay mèo đánh lên người của hấn thì hấn dùng “Kiên”, đồng thời Hannah cũng bị hấn bắt được hai tay.

“A, quả thật là một con mèo hoang bén nhon!” Giọng điệu đùa giỡn.

“Ta muốn ông phải cuồng vọng, càng cuồng vọng càng tốt” Hannah nở nụ cười quỷ dị, đồng thời mảnh dây được che dấu lúc này quán trên cổ của kẻ đuổi theo, mảnh dây phá hủy lấy “Kiên” của hấn, khiến cho hấn càng gãy dựa, mà càng gãy dựa thì siết càng chặt.

“Ông cho thể là xong?” Hannah cười nhạt. Trên mặt đối phương hiện lên một chút sợ hãi, không còn cuồng vọng nữa.

“Hừ!” Hannah quay người, hai người liền đổi vị trí, cho nên ông ta mới là kẻ đứng ở gần vách núi đen.

“Anh, em thích anh nhất!” Lúc dứt lời thì Hannah biến ra một cây kiến, hung hăng chém vào ngực của kẻ đuổi giết hai anh em cô, theo quán tính, cô cùng với hấn rơi xuống vách đá, nhưng Hannah không có buông kiếm ra, mà dùng sức hơn “Tuyệt đối không cho ông ta sống, nếu không anh sẽ chết!” Hannah nghĩ như vậy.

Hạ trụ trong quá trình giống như nghe thấy đại ca thanh âm[nguyên lai đại ca cũng có như vậy luồng cuồng thời điểm a.] Hannah cuối cùng tại đây dạng ý tưởng trung mất đi ý thức.

Sau đó cô nghe được tiếng hét của Illumi.

“Thì ra anh cũng có lúc như vậy” Đây là suy nghĩ cuối cùng trước khi Hannah mất đi ý thức.

[1] là thể giới của truyện Hunter x Hunter. Từ Hunter dịch sang tiếng Việt là thợ săn, để nguyên theo bản gốc.

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Xuyên qua

Edit: Yun Haku aka Dương Tử Nguyệt

“Này nhóc, con có nghe thấy tiếng gì không?” Echizen Nanjirou nằm trên tảng đá, hai chân bắt chéo nhìn Echizen Ryoma đang dùng nhánh cây đánh bóng hỏi.

“Ông già, im lặng, con nghe tiếng ông làm huyền não thì đúng hơn!” Bởi vì không thể dùng nhánh cây để phát bóng như Nanjirou nên Ryoma có chút tức giận.

“Hahaha...” Nanjirou không bởi vì thái độ của Ryoma mà tức giận, ngược lại còn vui mừng khi thấy cậu gặp họa “Con càng sốt ruột thì càng không thành công”

Cách hai cha con Echizen mấy trăm bước thì Hannah rơi từ vách núi đen xuống một suối nước. Cô mất đi ý thức, máu từ vết thương chảy ra, nhanh chóng nhuộm đỏ cả dòng suối. Thân thể của cô theo dòng suối, chậm rãi “chảy” đến chỗ cha con Echizen.

Không biết là nhánh thứ mấy bị gãy, Ryoma chán nản xoay người tìm nhánh cây mới thì lại thấy dòng suối nhuộm một màu đỏ rực.

“Ông già, ông già, dậy mau” Mặc kệ cái gì là nhánh cây hay là gì đó, Echizen Ryoma bước nhanh đến tảng đá, hai tay dùng sức đẩy người đang mơ màng.

“Chuyện gì thể nhóc con? Không lẽ con đã luyện xong?” Không tỉnh ngủ, Echizen Nanjirou mở hai mắt mơ màng hỏi.

Biểu tình thần nhiên của Ryoma thay thế bằng sự kích động “Máu! Trên suối có máu!”

“Cái gì?!” Echizen Nanjirou tỉnh táo, đi xuống tảng đá, chạy đến cong sông mà Echizen Ryoma vừa thấy. Quả nhiên có máu, hơn nữa, nhìn theo lượng máu thì hấn ở trên đầu suối có người bị thương.

“Có thể là động vậy” Echizen Nanjirou mở miệng nói, giống như an ủi Ryoma hoặc là bản thân. Vì để huấn luyện Ryoma, Nanjirou đã chọn cái địa điểm

héo lánh này. Nhưng không lâu sau, lời nói của Nanjirou bị phủ định, Hannah chảy theo dòng nước đi tới trước mặt ông.

“!” Thấy người chảy từ trên xuống, Nanjirou không nhiều lời chạy tới ôm lấy Hannah “Ryoma, nhanh! Mau đem cái chăn lấy ra!”

Ryoma nhanh chóng chạy tới hành lý của hai người khi nghe Nanjirou bảo, lấy từ trong hành lý một cái chăn dày, sau đó xoay người chạy tới chỗ Nanjirou.

Echizen Nanjirou quan sát cô gái trong tay, một bên nói với Ryoma “Đem chăn đặt lên tảng đá ba vừa mới ngủ”

Ryoma ngoan ngoãn đặt chăn lên tảng đá. Nanjirou đặt cô gái lên tấm chăn, cúi người đặt lên lồng ngực của cô gái, trái tim vẫn còn đập, hơi thở có chút yếu “Còn sống!” Lại nhìn tay chân của cô, vai trái bị cái gì đánh xuyên qua, tay trái cùng chân phải thì bị gãy xương, trên cánh tay phải là một vết thương dài, những nơi khác cũng có vết thương, nhưng Nanjirou không đi kiểm tra.

Lấy chăn bao vây cô gái, Nanjirou lại ôm cô gái, nói với Ryoma “Nhóc con, con mang theo hành lý, chúng ta đưa con bé đi bệnh viện”

“Nanjirou, con bé có tỉnh không?” Rinko hỏi Nanjirou.

Nanjirou lắc đầu, nhìn cô gái đang hôn mê “Lúc sáng bác sĩ đã kiểm tra qua, nói có chuyển biến tốt”

Lúc đem tới bệnh viện, bác sĩ đều bảo là không cứu được. Bởi vì trừ bỏ vết thương bên ngoài, bên trong cô bé cũng bị thương rất lớn, nhất là tất cả các nơi giống như bị phá hủy hoàn toàn. Lúc đó bác sĩ chỉ có thể băng bó vết thương bên ngoài, nói với Nanjirou, ngoại trừ có người nguyện ý hiến nội tạng, nếu không chỉ có thể chờ chết.

Trên người cô gái ngoài ảnh chụp và một cái túi nhỏ màu đen [lời tác giả: đó là một dụng cụ không gian, Hannah dùng tin tức của di tích viễn cổ để đổi lấy với Chrollo, dùng niệm lực để che dấu người thương], ngoài ra thì không có gì để chứng minh thân phận. Cho dù sau này, Nanjirou có đem ảnh của cô đến cục cảnh sát cũng không tìm được tin tức gì, giống như cô từ trên trời rơi xuống vậy.

Nghĩ đến cô gái không có chút thông tin lại bị thương nghiêm trọng, cho nên Rinko đã mềm lòng và bắt chòng của mình – Echizen Nanjirou ở lại gác đêm, còn mình thì ngày ngày tới chăm sóc.

Kết quả chăm sóc vài ngày, bác sĩ tới kiểm tra như thường lệ thì nói với bọn họ, các cơ quan ở bên trong đều khôi phục, vết thương bên ngoài cũng tốt hơn, còn bảo là kỳ tích.

Echizen Nanjirou không khỏi thốt lên “Kỳ tích!”

Echizen Rinko [1] ở bên kia giường, tay cầm bức ảnh chụp – là bức ảnh gia đình “Nanjirou, nếu con bé không có người thân thì chúng ta hãy thu nhận con bé đi”

“Chờ nó tỉnh dậy, nếu như nó đồng ý thì cũng không sao” Nanjirou nói.

Ngày thứ bảy, Hannah đã hôn mê bảy ngày. Người ở bên giường bệnh vẫn là Nanjirou, Rinko đã về nhà nấu cơm.

Đầu tiên Hannah giật giật ngón tay, sau đó giật giật mí mắt, sau đó lại mơ mơ màng màng nói “Nước”

Nghe thấy tiếng nói, Nanjirou không xác định hỏi lại “Cái gì?”

“Nước” Âm thanh suy yếu của Hannah lại truyền đến.

“Nhanh sẽ có” Nanjirou kích động ấn chuông, đứng dậy lấy chén nước ở cạnh, cẩn thận đem nước tới miệng Hannah “Nước tới đây, uống chậm thôi”

Uống không ít nước, Hannah mở mắt, thấy người trước mặt thì theo thói quen đề phòng, nhưng nhìn đôi mắt của người trước mặt vô cùng nhếch nhác thì cô thả lỏng một chút. Người trước mặt là người cứu cô, lại chăm sóc cô rất lâu “Ngài là? Nơi này là đâu?” Hannah hỏi.

Nhìn Hannah hoàn toàn tỉnh, Nanjirou thở nhẹ “Chú là Echizen Nanjirou, đây là bệnh viện, chú đem cháu từ ngọn núi tới đây”

“Cảm ơn chú đã cứu cháu” Hannah định cúi người cảm ơn nhưng không thể làm được. Echizen Nanjirou đem cô nâng lên, sau đó đặt ở sau lưng hai cái gối.

“Cháu tên gì? Sao lại chịu thương nghiêm trọng như vậy? Chú đi tới cục cảnh sát tìm, không có một chút tư liệu, nếu không đã có thể liên hệ với người nhà của cháu” Nanjirou hỏi.

“Cục cảnh sát?” Hannah hỏi lại, khụ khụ, làm sát thủ lâu năm nên cô đã quên ngoài thợ săn và sát thủ thì còn có nghề cảnh sát bảo vệ an toàn của người dân.

“Đừng thế” Nanjirou còn định nói gì nhưng bác sĩ đã vào. Hắn dừng lại lời của mình nói với bác sĩ “Bác sĩ, ông xem thử xem, con bé đã tỉnh rồi”

Bác sĩ bước tới kiểm tra cẩn thận một lần, xoa bóp vài chỗ rồi hỏi Hannah có cảm giác gì, Hannah ngoan ngoãn trả lời. Bác sĩ lấy bút viết lên tờ giấy vài chữ rồi nói “Không có vấn đề gì lớn, nội tạng của cô bé đã khôi phục tốt, nơi gãy xương cũng lành lại, chỉ cần tĩnh dưỡng thêm mấy tháng là ổn”

“Cảm ơn rất nhiều, đã làm phiền bác sĩ” Nanjirou đưa bác sĩ ra khỏi phòng. Lúc bác sĩ vừa đi ra, Rinko chạy đến, thấy Nanjirou ngoài cửa thì hỏi “Nanjirou, sao thế?”

[1] Không phải loạn luân đâu nha >_< Ở Nhật, khi phụ nữ cưới chồng thì sẽ mang họ của chồng chứ không mang họ của mình nữa nên họ của Rinko mới thành Echizen như Nanjirou.

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Con gái nuôi

Edit: Yun Haku aka Dương Tử Nguyệt

Nanjirou cầm lấy lồng thức ăn trong tay Rinko nói “Con bé tỉnh”

“Tỉnh?!” Rinko nghe xong, hai mắt sáng rực, đẩy Nanjirou ra, chạy tới bên cạnh giường, lấy một ít cháo “Cô bé, cháu tỉnh rồi sao? Có đói bụng không? Di lấy cho cháu ăn, cháu có ngửi thấy mùi thơm không?”

“Em yêu, không phải cái đó cho anh ăn sao?” Nanjirou thấy Rinko lấy thêm ít cháo nữa thì roi lệ hỏi.

Bây giờ lực chú ý của Rinko đều ở trên người Hannah nên không nghe thấy tiếng nói nhỏ của Nanjirou. Hannah nhận lấy chén nhỏ trong tay Rinko, dùng thìa uống. Cô không sợ bọn họ hạ độc, ở trong nhà đã từng luyện qua việc kháng độc, chỉ là mấy người của nhà này quá nhiệt tình làm cho cô nhất thời tiếp nhận không được, quen không khí ở nhà Zoldyck, nên với sự nhiệt tình của người khác cô không quen.

Vừa ăn chén cháo vừa quan sát mọi thứ xung quanh. Đầu óc tỉnh táo lại, bắt đầu suy nghĩ, mới nghĩ đến điểm mà cô không để ý “Bọn họ nói là tiếng Nhật, không tiếng của thế giới Hunter” Bởi vì mẹ của cô thích rất nhiều quần áo, kimono của Nhật Bản cũng ở trong phạm vi, vì thế những đứa trẻ trong nhà đều phải học tiếng Nhật “Không lẽ đây là Nhật Bản? Không, không thể, đất nước cô thực hiện nhiệm vụ ở phương Đông, làm sao có thể rơi xuống tới Nhật Bản, không lẽ...” Hannah không dám nghĩ nữa, một người ghét phiền phức như cô không mong muốn nó xảy ra chút nào.

Uống xong chén thuốc, Hannah thử hỏi “Xin hỏi, từ đây đến Yorknew phải mất bao nhiêu thời gian?”

“Yorknew?” Nanjirou hỏi lại “Có nơi này sao? Là một nước nhỏ?”

“Không có?!” Hannah trầm mặt “Vậy hiệp hội thợ săn thì sao?” Cho dù một nước nhỏ cũng biết đến hiệp hội thợ săn, hàng năm không biết có bao nhiêu người muốn trở thành thợ săn.

“Hiệp hội thợ săn? Đó là gì? Hiệp hội bảo vệ động vật?” Nanjirou vẫn không hiểu.

Hannah cúi đầu, giấu đi biểu tình trên mặt “Thật xin lỗi, cháu nói mê” Rồi cô nghĩ “Trở về cũng không được, thật sự, lúc đó cô không nghĩ tới việc này. Còn sống vẫn tốt. Anh, cuối cùng cũng có thể chặt đứt ý niệm kia rồi” Nghĩ thế, nước mắt cô lại rơi.

“Cô bé, cháu sao vậy?” Rinko dịu dàng ôm lấy Hannah.

“Oaoaoa” Kiên cường nhiều năm như vậy, được người dịu dàng ôm vào lòng lại nghĩ tới việc không thể quay về và thất tình, Hannah nhận không được khóc lớn.

Một lát sau, Hannah mới trấn tĩnh lại, ngừng khóc, lau nước mắt, ngượng ngùng nói “Xin lỗi, đã để cho hai người chê cười”

“Cô bé, cháu tên gì? Nhà của cháu ở đâu? Người nhà của cháu đâu?” Nhìn Hannah đã bình tĩnh, Rinko hỏi.

Hannah muốn nở nụ cười nhưng không thể “Hannah Zoldyck, không có nhà, người nhà đều ở thế giới khác”

“Cô bé, đi xin lỗi, đi...”

“Không sao” Nghĩ nghĩ, Hannah hỏi “Quần áo của cháu đâu ạ?” Thật ra cô muốn hỏi bức ảnh ở bên trong bộ quần áo.

Nanjirou lập tức nói “À, quần của cháu đã rách đến mức không mặc được rồi, đồ ở bên trong đều ở đây” Đứng dậy lấy từ trong ngăn kéo bức ảnh và túi nhỏ “Nhưng mà quần áo của cháu thật sự kỳ lạ”

Hannah nở nụ cười, không nói chuyện.

Bức ảnh này chụp một năm trước, không nghĩ một năm sau, lại là thứ duy nhất mà cô có thể nhớ tới họ. Vuốt những người trong ảnh chụp, Hannah chìm

trong ký ức của mình.

Một tháng sau, vết thương của Hannah đã tốt hơn vào nửa tháng trước, hơn nữa có niệm nên thời gian vết thương tốt hơn nhanh hơn người khác. Hôm nay cả nhà Echizen đến đón cô xuất viện. Một tháng trước, hai vợ chồng đã cùng Hannah nói chuyện, cô cũng đáp ứng làm con gái nuôi của họ, thay tên thành: Hannah Zoldyck Echizen, tên này không phải là tên phù hợp với Nhật Bản, nên cuối cùng đành phải gọi tắt là Hannah Echizen. Vợ chồng Echizen đem cô đăng ký bằng cách của cô nhi viện, trước tiên thông qua thủ tục của cô nhi viện do bạn họ mở để nhận nuôi.

Hiện tại, nàng không hề là không có thân phận không họ khẩu. Nàng là Echizen gia cái thứ ba đứa nhỏ, nhưng là theo tuổi đi lên nói, nàng là đại tỷ [con nuôi Echizen Ryoga không biết tuổi, đoán 15-17, Hannah 18 cho nên lớn nhất].

Bây giờ, cô đã trở thành người có gia đình. Cô là đứa con thứ ba của gia đình Echizen, nhưng tính theo tuổi, cô là chị cả [Lời tác giả: Con nuôi Ryoga Echizen không rõ tuổi, đoán là 15-17 tuổi, Hannah 18 nên lớn nhất]

Một tháng này Hannah đã biết mình ở nơi nào. Nếu ban đầu bao cô may mắn thì bây giờ cô thật sự tiếp nhận rồi. Xuyên qua không phải là lần đầu tiên, ban đầu là một đứa trẻ, bây giờ là thân thể thật.

“Hannah, về sau đây chính là phòng của con, con xem thử thế nào?” Rinko mở một cửa phòng nói với Hannah. Hannah đánh giá phòng ở, cảm thấy không tệ lắm đương nhiên, so với phòng của cô ở nhà Zoldyck thì nhỏ hơn rất nhiều.

“Cảm ơn. Nơi này tốt lắm!” Nửa ngày rồi nhưng Hannah không thể nói chữ “Mẹ” được.

Rinko cũng hiểu được suy nghĩ của Hannah “Nếu con không nói được chữ “Mẹ” thì gọi là “Okaa-san”[1] cũng được”

“Vâng, okaa-san” Lần này Hannah dễ dàng gọi.

“Aiz~ Hôm nay con nghỉ ngơi trước đi, ngày mai mẹ sẽ mang con với Ryoma mua quần áo. Ngày mai là ngày nghỉ của nó, có con trai để xách đồ cho con. Đừng lo về tiền, mẹ sẽ lấy tiền Nanjiro đã chuẩn bị cho con, con chỉ cần mua thứ mình thích” Rinko đem một số thứ lấy từ bệnh viện về đem xuống lầu.

Đội Rinko xuống lầu, Hannah đem ảnh gia đình đặt ở đầu giường, sau đó mở cái túi ra, bên trong có vài bộ quần áo để thay, còn có không ít trang sức châu báu quý báu, mấy thứ này đều lấy từ gia đình có tiền lúc cô làm nhiệm vụ. Bởi vì cô mê mấy thứ này, Silva đã dạy cô không biết bao lần – Chúng ta là sát thủ không phải trộm. Nhưng mà kể cả vậy Hannah vẫn không thể bỏ được thói quen của mình.

“Không nghĩ tới chúng mày cũng có lúc có công dụng” Hannah cười chế nhạo, sau đó chọn vài thứ ra – cầm hoặc bán mấy thứ này hẳn được vài trăm ngàn tệ.

“Ngày mai cùng với em trai mới đi dạo phố. Em trai, đúng thế, em trai, vậy xem hán là Killua đi” Hannah nở nụ cười.

Lúc ăn cơm trưa không thấy em trai mới, Rinko okaasan bảo hán không ăn trưa ở nhà, tối mới về. Hannah có chút tiếc nuối, cô đã gặp hết mọi người trong nhà Echizen, chỉ chưa gặp cậu em trai kia. Nghe nios nhà Echizen còn có một cậu con nuôi, gọi là Ryoga Echizen, nhưng mà ở bên ngoài nhiều năm, căn bản không có về nhà.

Đang lúc nhàm chán vào buổi chiều thì bị Nanjiro kéo đi đan lưới cầu. Bởi vì chưa từng chơi tennis cho nên cô chẳng có chút khái niệm về nó. Vì vậy Nanjiro kiên nhẫn dạy cô một ít quy tắc đơn giản, đánh ở nhà mình cũng không có yêu cầu gì lớn.

Kết quả lúc đánh mới phát hiện có vấn đề.

Hai năm trước Hannah đã có thể đẩy được bảy phần của công nhà mình, cho nên lực của cánh tay là 256 tấn. Vì vậy lần đầu phát bóng quên việc không chết lực tay cho nên đánh vỡ quả tennis, cái vợt cũng tan tành.

Nhìn Hannah phá quả bóng và vợt tennis rồi cười ngượng ngùng lối Nanjiro. Cái người xem sách người lớn hàng năm như Nanjiro cũng không biết nên lộ ra biểu tình gì đành cười “Hahaha, không có gì, thử lại một lần”

Thay đổi vợt một lần nữa. Hannah khống chế lực của mình lại, nơi này là thế giới bình thường, lúc phát bóng không thể dùng hết sức. Có điều việc này có chút khó khăn, sau đó Hannah nghĩ lại, dùng lực ngang lúc cầm chổi trong nhà chắc là ổn. Vì vậy lần phát bóng này hoàn toàn thành công, cầu không hư, vợt cũng không gãy, nhưng mà, tốc độ của quả tennis lại không giống bình thường, nó bay vọt qua tai Nanjiro sau đó khảm sâu vào trong tường sau lưng hán.

Cho dù Echizen Nanjiro là võ sĩ tennis trong truyền thuyết cũng không thể đuổi kịp tốc độ của quả cầu kia “Hannah, lực tay của con lớn tới mức nào?” Nhìn nơi tennis khảm vào, Nanjiro đen mặt hỏi.

Lần đầu Hannah cảm thấy vô lực với sức mạnh của mình “Cho dù con có khống chế lực, ba cũng không thể đánh được quả cầu đó” Trong nội tâm cô gào lên, cô dùng giọng điệu không xác định nói “Mạnh hơn so với người thường, chắc vậy”

Hannah còn muốn hỏi Nanjiro cái gì nhưng lại thấy hán cười lớn. Chỉ nghe hán dùng âm thanh phấn khích nói “Về sau con nên cùng nhóc con luyện tennis. Rèn luyện thị lực của nó cũng tốt. Haha, tốt nhất là đánh bại nó. Ta thấy nó cũng đã sắp tiến đến bình cảnh, con cho hán một cuộc huấn luyện mới càng tốt. Haha” Sau đó cầm quả tennis đi.

Nhìn sân tennis, lại nhìn bóng đang rời đi của Nanjirou, Hannah quyết định, vẫn nên tập thêm một chút.

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Tennis

Edit: Yun Haku aka Dương Tử Nguyệt

Hannah luyện tập đến lúc mặt trời xuống núi, đợi cho Nanjirou bị Rinko bắt đi tìm cô về ăn mới thôi.

Nhìn một sân đầy tennis, lại nhìn vách tường đối diện khảm không ít quả tennis, cô gái này lại giống như không biết mệt, nhặt từ dưới đất lên một quả phát bóng, tennis bay với tốc độ 300km/h bay tới vách tường, tennis đập vào vách tường văng vèo vài vòng rồi lại bắt ngược trở về. Cô gái đứng tại chỗ, tư thế không thay đổi, giờ vợt lên thoải mái đánh vào, quả tennis lại bay về với tốc độ đó. Lúc Nanjirou đến sân tennis thì thấy một màn như vậy.

Cái này thật sự làm hấn kinh ngạc, lúc trưa hấn mang theo Hannah chơi bóng, ban đầu cô bé không thể khống chế lực. Hấn thừa nhận, lúc trưa hấn rời đi để xem cô bé có thể làm tới trình độ nào. Nhưng hấn thật không ngờ, mới một buổi chiều mà cô bé đã có thể khống chế tốc độ, có thể nói cô bé muốn nhanh thì nhanh, muốn chậm thì chậm. Càng làm hấn không thể tưởng tượng chính là cô bé tập cả chiều nhưng không có chút mệt mỏi, lúc trưa đi như thế nào thì bây giờ như thế ấy, nếu không phải thấy một sân đầy tennis, hấn sẽ hoài nghi cô bé không có tập luyện.

Đứng yên tại chỗ nhìn cô bé tập năm phút đồng hồ, chứng kiến mỗi quả bóng cô bé đều dùng tốc độ bình thường, Nanjirou mới gọi, nếu không thì Rinko sẽ thật sự tức giận “Hannah, ăn cơm”

“Vâng” Hannah dùng tay trái tiếp quả cầm bay tới, buông quả tennis và vợt xuống, đi đến phía Nanjirou. Thật ra cô đã phát hiện lúc Nanjirou đi tới, sự cảnh giác của sát thủ làm cho cô chú ý khắp nơi mặc dù bản thân mình đang làm việc khác.

Thấy cảnh tiếp bóng của Hannah, Nanjirou càng kinh hãi, nhưng hấn không nói gì, lười nhác xoay người đi trước “Hannah, về sau Ryoma đánh nhờ con” rồi trầm nghĩ “Thật sự đã nhận nuôi một đứa trẻ tốt”

“Vâng, otousan [1]” Đối với phản ứng của Nanjirou, Hannah nói không hài lòng là nói dối. Cô đã thăm dò tính cách của người một nhà này. Nếu họ tiếp đãi cô thật lòng thì cô cũng thật lòng đối với họ như thế, có lẽ một ngày nào đó trong tương lai cô sẽ gọi “ba” “mẹ”. Nhưng mà, nếu bằng mặt không bằng lòng, cô không ngại giết chết họ.

Trên bàn cơm.

“Ryoma, đây là chị của con” Rinko giới thiệu hai bên “Hannah, nó là Ryoma, mặc dù có điểm tùy hứng như cơ bản nó rất ngoan” Nói xong Rinko che miệng cười.

“Mẹ” Ryoma có chút xấu hổ, lần đầu gặp mặt lại nói xấu hấn. Nhìn Hannah ngồi cạnh mình, Ryoma không tự nhiên kêu nhỏ “Chị”

Nhìn bộ dạng không tự nhiên của Ryoma, Hannah nở nụ cười, rất đáng yêu, sau đó cô lại phản xạ theo điều cường, xem Ryoma như đứa em trai trong nhà. Ôm chặt đầu Ryoma đưa vào ngực mình, miệng còn nói “Đáng yêu quá đi ~” Ryoma ở trong ngực của cô chịu khổ, gãy dũa, nhưng mà lực không mạnh bằng, gãy cũng không nổi. Đợi lúc Hannah buông ra, khuôn mặt Ryoma đỏ bừng như quả cà chua, hô hấp cũng có chút không thuận. Phải biết bộ ngực 34C thật sự rất hung tàn!

Nanjirou ở đối diện vừa ghen tị vừa vui vẻ khi thấy con mình gặp họa, nói “Có phúc lắm đấy, nhóc con~”

“Ông già!” Khuôn mặt đỏ bừng như quả cà chua biến dạng tức giận.

“Nếu Ryoma thích thì chị sẽ luôn ôm em~” Nói đến chữ ôm cô càng nhấn mạnh, tỏ vẻ người trong nhà không sao hết.

Bị Hannah nói thế, mặt Ryoma lại đỏ, cầm lấy chiếc đũa, bắt đầu ăn cơm.

“Haha” Rinko ở cạnh xem màn này, nở nụ cười.

Sau khi ăn xong, cả nhà ngồi trong phòng khách, Rinko nói “Ryoma, ngày mai con đem chị đi mua ít đồ, biết chưa?”

“Vì sao lại là con?” Ryoma bất mãn, ngày mai hấn muốn đi tập tennis.

“Ai nha, ngày mai mẹ có một buổi họp quan trọng, chị họ của con lại phải đi gặp mặt bạn, không lẽ con nỡ để chị mình một mình đi dạo phố sao?” Nói xong Rinko sử dụng biểu tình đáng thương.

“Vâng, được rồi” Tuy rằng bình thường có chút già dặn, nhưng mà một kẻ ngoan ngoãn nghe lời người lớn như Ryoma đành phải đáp ứng, tuy nhiên có

chút không tình nguyện.

Hannah ở bên cạnh cũng dụ dỗ “Nếu mai Ryoma đi dạo phố với chị thì về sau chị sẽ tập tennis với em~” Nhớ tới lời mọi người bảo Ryoma thích tennis, Hannah nhanh chóng lợi dụng điều đó để dụ dỗ. Chỉ cần lấy tennis ra chắc chắn Ryoma sẽ ngoan ngoãn đáp ứng.

Quả nhiên, vừa nghe có người cùng tập tennis với mình, Ryoma mắc câu “Tennis của chị giỏi lắm à?”

“Đúng thế, rất giỏi đó ~ đến nay chưa thua lần nào hết” Hannah nói dối không đo mực. Rõ ràng hôm nay mới chơi tennis lần đầu, lúc trưa cũng có đánh cầu với Nanjiro, nhưng trong đó một quả thì nỗ, thật sự thì người khác vẫn giỏi hơn cô gấp mấy lần. Nhưng mà, nhìn theo phương diện khác, Hannah thật sự rất giỏi, tuy rằng không biết quy luật của tennis, cầu chỉ biết phát thẳng, nhưng tốc độ bóng nhanh, làm cho đối phương không thể thấy bóng, cho dù bóng trở về, tốc độ di chuyển của cô cũng nhanh, cho dù khoảng cách xa đến mấy cô vẫn có thể vọt qua.

“Được” Ý chí muốn đã bại Hannah bắt đầu sôi sục, Ryoma gật đầu đáp ứng.

Nanjiro ở một bên nghe đối thoại, im lặng cảm tò báo vo tròn nghĩ “Nhóc con, con mới là người cần được nghe câu madamadane!”

Bỏm giờ sáng hôm sau, Hannah tỉnh dậy, chạy quanh một trăm vòng. Tuy rằng đây là thể giới hòa bình nhưng Hannah chưa bao giờ bỏ qua việc rèn luyện. Lúc năm giờ thì ngồi trong phòng tập niệm. Cho tới bảy giờ, Rinko gọi cô xuống lầu ăn sáng, cô mới chấm dứt buổi luyện tập buổi sáng. Tắm rửa một cái, thay quần áo mà Rinko chuẩn bị cho cô. Quần áo là đồ của Nanako, bởi vì vóc dáng của cô tốt hơn của Nanako nhiều, hơn nữa phát triển tốt hơn Nanako, cho nên lúc mặc lại khác với sự ngây thơ của Nanako là gọi cảm.

Lúc ăn được một nửa thì Ryoma ôm con mèo đi xuống lầu. Còn chưa tỉnh ngủ, Ryoma có chút mơ màng, nhìn thức ăn kiểu Tây trên bàn thì than thở oán giận “Mẹ, sao lại là đồ Tây? Con muốn ăn đồ Nhật”

“Hôm nay mẹ dậy muộn, mai sẽ làm cho con” Rinko đem sữa đưa cho Ryoma nói.

Hannah nhìn đồng thức ăn trước mặt nghĩ “Đồ Tây? Đồ Nhật? Mà mình cũng mười tám năm chưa ăn sáng rồi. Lúc trước thì cũng có chút biết về đồ Tây, nhưng mà lâu dần quên hết cha rồi. Mà thôi, mấy thứ này tí hồi mua ít sách về tập lại là được” Vì vậy cô quyết định, một lát đi dạo phố phải mua thêm vài quyển sách.

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Mua sắm

Edit: Yun Haku aka Dương Tử Nguyệt

Ăn xong điểm tâm, nghỉ ngơi một lát, Hannah đem Ryoma ra ngoài.

Đi trên đường, Hannah không biết mình trên chóc bao nhiêu người. Trên người bây giờ vì áo ngắn nên lộ ra eo nhỏ, bên dưới váy cũng ngắn cho nên chỉ cần gió thổi qua thì sẽ thấy quần nhỏ.

Đương sự không có tự giác nhưng Ryoma ở cạnh thì có cảm giác, bốn phương tám hướng nhìn cậu làm cậu nổi hết cả da gà, có điều cái loại ánh mắt này không cùng đẳng cấp lúc cậu thi tennis.

“Chị, chúng ta đi mua quần áo trước đi!” Ryoma chán nản nói.

Lời này vào tai của Hannah thì biến thành: Chị, em không có đồ mặc, chị mua quần áo cho em đi. Cái này cũng không thể trách Hannah, bởi vì trước kia Killua, Milluki, Kalluto đều như thế. Nhất là Killua, thằng nhóc đem tiền của cô thành tiền mua quần áo của nó, thằng bé kiếm tiền không nhiều cho nên đành phải bóc lột Hannah.

Lập tức, Hannah vui vẻ đáp ứng “Được, nhưng trước đó đi với chị tới đây đã” Tiền trong túi là do Rinko đưa, nhưng mà số tiền đó tuyệt đối không đủ với tính cách tiêu tiền như nước của thành viên nhà Zoldyck, một khi đã không đủ thì chính mình đòi tiền vậy.

Đem Ryoma vào hiệu cầm đồ, chỗ này hôm qua cô đã tra qua, đây là nơi cầm đồ tốt nhất.

Cô cũng không phải là người nhiều chuyện, lấy trong người ra một viên bảo thạch hỏi “Ông chủ, xem thử một chút, thử này ông mua bao nhiêu?”

Ông chủ cầm lấy bảo thạch, cẩn thận nhìn nó một lần, trong mắt lóe lên tia sáng, sau đó mở miệng nói “Đây là bảo thạch tốt khó gặp, nhưng không phải tốt nhất, ở giữa có chút tỳ vết nên làm mất đi cấp bậc ban đầu của nó...” Bla bla bla một đống, đơn giản biểu đạt ý tứ là: Chúng tôi có thể mua nhưng giá không cao.

Hannah cũng không thêm đề ý đến ông ta, ông ta nói cái gì cũng không dao động. Cô có thể giải thích, người buồn bán mà, đều muốn kiếm nhiều tiền

hơn tiền bỏ ra, cho dù nó là tốt nhất thì cũng thế. Giống như lúc trước ở nhà, tuy rằng mọi người đều thích đem đồ hư đi tặng, nhưng khi thu giả vào thì đem giả đánh thấp xuống. Không những vậy còn buồn bán lời vô cùng tận.

Nhưng mà, giải thích chính là giải thích, không có nghĩa cô cho người khác chiếm lợi của mình. Trước kia có tiền cô đã không chịu thiệt, bây giờ cô chẳng có đồng nào, đừng có mơ! Cô vươn tay, nhẹ nhàng đến góc bàn, làm cho góc bàn rơi xuống đất, cô kinh ngạc nói “Ài nha, cái bàn này sao lại mềm như thế?”

“Nói dối, đó là đá cẩm thạch đấy!!” Ông chủ và nhân viên trong cửa hàng đều gào trong lòng, ngay cả Ryoma ngồi ở ghế dựa cũng ngẩng cả người.

Đầu tiên ông chủ mời Hannah đến ngồi cạnh Ryoma, sau đó tự mình rót trà đưa điểm tâm, rồi thức thời nói “Đây là trân phẩm khó gặp, nếu ngài muốn bán chúng tôi lấy giá một trăm ngàn để mua” Dùng cả kính ngữ để xưng hô.

“Một ngàn năm trăm vạn, tiền mặt” Hannah thần nhiên mở miệng.

Lòng của ông chủ hạ xuống, sau đó cắn chặt răng gật đầu “Một ngàn năm trăm vạn thì một ngàn năm trăm vạn, nhưng mà tiền mất thì...”

Hannah nghĩ lại, bây giờ cô cũng không có tài khoản, không bằng lấy chi phiếu đi. Một hồi sau lấy ra ba viên bảo thạch, mấy viên này so với lúc này còn tốt hơn “Xem rồi ra giá”

Lần này ông chủ không dám trì hoãn, cầm lấy bảo thạch nhìn qua mấy lần rồi nói “Đều là trân phẩm bảo thạch khó gặp. Cho nên, lấy một triệu để mua”

“Một triệu hai ngàn vạn, giá cuối” Hannah vươn tay phải “Chi phiếu”

Ông chủ không nghĩ lần này lại hào phóng như thế, bảo thạch này đã hơn trăm năm lịch sử, nếu cô gái này muốn bán hai triệu cũng không có vấn đề gì, người có tiền bây giờ thích nhất là mấy thứ đồ cổ này, chưa biết chừng hẳn bán hơn hai triệu nữa đây “Tốt!” Hắn đáp ứng, lưu loát mở tập chi phiếu. Hannah cầm chi phiếu nhìn sau đó nói “Ông cùng tôi đi tới ngân hàng lấy tiền”

Ông chủ nghĩ lại, cũng được, rồi bỏ mấy viên bảo thạch trong cửa hàng.

Đi theo Hannah đến ngân hàng gần nhất, đầu tiên Hannah để nhân viên giúp đỡ sau đó cầm tập chi phiếu để vào hai thẻ kim cương. Một cái tự cắt một cái đưa cho Ryoma “Cầm lấy cái thẻ này, về sau muốn mua gì thì tự mua lấy” Lại viết trong bản tay Ryoma mấy con số “Nhớ kỹ, đây là mật mã”

“Chị...” Ryoma sao có thể nhận, nhiều tiền như vậy mà chị lại đưa cho cậu không chớp mắt?

Kỳ thật chút tiền ấy ở trong mắt Hannah không có bao nhiêu, trước kia quen nhận nhiệm vụ mấy ngàn vạn trở lên, số tiền này chỉ là con số lẻ trong mắt Hannah mà thôi “Cầm lấy đi, về sau muốn mua gì thì lấy ở đây cho nhanh. Chị của người cái gì cũng thiếu chỉ có tiền là không. Chị vẫn còn không ít bảo thạch”

Làm tốt tất cả, Hannah dẫn Ryoma ra khỏi ngân hàng. Về thẻ ngân hàng thì cuối cùng Ryoma cũng nhận. Kế tiếp là thời gian hắn thấy chị hắn là một người tiêu tiền như nước.

Hannah mang theo Ryoma tới cửa hàng bán túi xách gần nhất. Ban đầu nhân viên chỉ chào đón cho có lệ, nhìn theo cách ăn mặc của Hannah, họ cho rằng cô là người không có nhiều tiền cho nên không muốn tiếp đãi, đẩy người tới người lui, nhưng sau đó không lâu họ hối hận vô cùng, nhân viên đáng thương bị đẩy ra lại vô cùng vui vẻ! Nhìn Hannah bây giờ thật sự là người tiêu tiền như nước! Việc này khiến cô kiếm không ít tiền đấy! Chỉ thấy Hannah tùy tay cầm một vài cái túi trong cửa hàng – cô cũng không thèm xem giá, mắt thẩm nữ mười tám năm nay tuyệt đối rất tốt – đứng trước đeo lên thử một ít, trong đầu bắt đầu phối hợp quần áo rồi quyết định mua, đem túi xách giao cho nhân viên bên cạnh nói “Lấy nó”

Sau đó cầm thêm mấy cái thử xem, rồi ném cho nhân viên “Lấy” Cuối cùng cầm một túi xách “Kelly” [1] nói “Cái này cũng lấy, đem về cho mẹ dùng” Lúc này đám nhân viên mới biết mình nhìn lầm người, đến lúc các cô muốn lấy lòng thì Hannah cảm thấy chướng mắt, không mua!

“Gửi về tận nhà được không?” Cầm thẻ kim cương chuẩn bị trả tiền.

“Có thể, có thể!” Hận không thể đem đầu cúi xuống đất.

Viết địa chỉ cùng tên của mình “Đưa đến đây” Sau đó trả tiền, lấy trong đó một cái túi, cầm hóa đơn chạy lấy người.

Nếu bây giờ Ryoma cảm thấy đó là biểu diễn thì tiếp theo chính là lúc hát bài tình ca.

Đầu tiên Hannah tới Versace [2] mua một bộ quần áo để thay đổi bộ quần áo không hợp trên người. Sau đó đến mỗi cửa hàng cô đều mua rất nhiều, liên tục mua hơn mười bộ quần áo, mười đôi giày.

Chưa bao giờ chú ý đến quần áo như Ryoma tỏ vẻ, đây là cái quái gì, hắn không biết.

Chọn một bộ quần áo cao cấp cho Ryoma, phản kháng thất bại, cậu nhóc không có biện pháp chỉ đành đi mặc thử. Lúc hắn đi mặc thử thì Hannah lại chọn cho hắn mấy đồ giày thể thao cùng một bao tennis mới.

Đội khi cậu bé đi ra khỏi phòng thì phát hiện còn phải thử không ít, thiếu chút nữa phát điên, nhưng Hannah đem một câu trấn áp cậu “Thử xong chiều cùng em đánh một trận tennis”

Cậu bé Ryoma nhìn áo quần trên người Hannah – trên người mặc áo somi, dưới mặc quần tây – dùng ánh mắt nghi ngờ.

Hannah làm như không biết ánh mắt nghi ngờ, nói “Tin tưởng đi”

“Nhưng em không mang theo vợt tennis” Một vấn đề khác.

“Về nhà lấy”

“Được rồi. Đừng đùa ý!”

“Đĩ nhiên!”

Thành quả cuối cùng là: năm bộ quần áo, bốn đôi giày, một bao tennis, cộng thêm một thẻ ATM cho cậu nhóc.

Trở về đi ngang qua cửa hàng xe, Hannah nhìn không nổi chạy vào mua một chiếc xe thể thao lái về nhà.

Giấy lái xe? Ủm, lần sau cô đi thi lại!

[1] Túi xách Kelly (Hermes Kelly) là túi xách xa xỉ của thương hiệu Hermes, người mua được túi xách này chỉ có người giàu, quý tộc và những ngôi sao thôi, giá hình như 3 củ rưỡi trở lên thì phải

[2] Versace (Gianni Versace S.p.A) là hãng quần áo nổi tiếng của Ý. Đồ hãng này đẹp lạ hồn luôn á *sáng mắt*

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Sân bóng

Edit: Yun Haku aka Dương Tử Nguyệt

Lúc về nhà thì mấy thứ mua lúc sáng đã được đưa tới. Hannah gạt đầu, tóc đồ đưa đồ không chậm.

Đối mặt với một đồng đồ xa xỉ trong nhà, cả nhà Echizen không hỏi một câu. Rinko chỉ nói “Có chừng mực một chút” Rồi cả nhà đi ăn cơm.

Hannah nhếch môi cười nhạt, nếu mấy người có thể nhận thì tôi không ngại cho mấy vị thêm ít điểm tín nhiệm.

Kỳ thật Hannah không hề biết, buổi tối, sau khi cô ngủ, Nanjiro đã vụng trộm hỏi Ryoma mấy thứ kia mua thể nào. Ryoma trả lời chi tiết, dù sao lúc Hannah làm cũng không lảng tránh hẳn. Cho nên hẳn càng không biết, Nanjiro đã biên diễn thân thế của Hannah như thế nào, một câu chuyện cầu huyết vô cùng, hẳn kể như vậy làm cho cả gia đình Echizen đối với cô càng tốt. Khụ khụ, thật sự khiến người muốn ngã.

Giờ cơm trưa trôi qua, nghỉ ngơi một lát, Hannah bị Ryoma kéo tới sân tennis.

Đem xe đỗ ở bãi xe gần sân tennis, Ryoma dẫn đường tới sân. Hannah khóa xe rồi đuổi theo, lại thấy gần đó có cửa hàng di động, nghĩ tới mình chưa có di động liền chạy vào mua một cái, ở bên cạnh có nơi bán sách về Âu Tây cũng chạy vào mua vài quyển. Mang đồng sách về xe, bỏ vào trong rồi đi. Bởi vậy lúc Hannah tới sân tennis thì Ryoma đợi không kịp.

“Chậm quá” Bị vài người vây quanh, Ryoma chỉ trích.

Hannah không để ý “Xin lỗi”

“Ooi chào ôi chào ~ Bé con, ai vậy?” Một chàng trai tì tay lên đầu Ryoma, bên cạnh hẳn cũng có người đứng nghe tin bất quá.

“Bé con?” Hannah nghe cách xưng hô, nhìn chàng trai cao hơn Ryoma, rồi kết luận: Thật sự thích hợp.

“Echizen Hannah, chị của Ryoma, xin được giúp đỡ”

“A, không nghĩ tới Echizen lại có cô chị đẹp như thế” Một chàng trai nói.

Hannah nghi ngờ hỏi “Các cậu là?” Kỳ thật cô cũng đoán được họ là các đàn anh của Ryoma ở câu lạc bộ Tennis.

Quả nhiên. Chàng trai cao cao vuốt tóc nói “Chúng em là đàn anh của Echizen ở câu lạc bộ tennis, em là Momoshiro Takeshi, còn người tóc hồng này là Kikumar Eiji sempai, còn người bên cạnh em là Fuji Shusuke sempai”

“Xin chào, làm phiền các em giúp đỡ Ryoma” Hannah hơi cúi đầu, giống như bản thân mình là chị ruột của Ryoma, còn trên thực tế cô mới trở thành chị của cậu nhóc không lâu.

“Không thể nào. Haha” Momoshiro Takeshi cười ha ha vuốt tóc.

Ryoma cầm quả tennis đưa cho Hannah bảo “Đừng nói nữa, đánh với em một ván!”

“Ồi chào ~ chị có thể đánh cầu?” Cậu trai Kikumaru nói.

“Một chút” Hannah cười khiêm tốn “Vây một lát nói chuyện tiếp” Vì để đánh tennis cô phải thay đổi giày thể thao.

Đứng ở trên sân bóng, Hannah hỏi “Ai phát bóng?”

“Chị đi” Nói xong bày ra tư thế tiếp cầu.

Hannah cầm tennis nở nụ cười “Vây, Ryoma, hi vọng em có thể bắt kịp tốc độ bóng của chị”

“?” Ryoma nghi ngờ nhìn Hannah.

“Haha, vậy quả thứ nhất nhé!” Nói xong Hannah phát bóng. Nếu cách phát bóng của Ryoma là đem bóng ném lên, sau đó nhảy lên để đánh thì Hannah đứng ở một chỗ, đem cầu ném lên, sau đó lấy vợt đánh vào quả bóng, tennis bay ra với tốc độ kinh hồn “160km/h”

Thị lực của Ryoma không tệ nên có thể thấy được bóng, đánh lại. Cầu bay về hướng Hannah, chỉ thấy Hannah chợt lóe rồi hiện, biến mất tại chỗ, đến lúc tìm được cô thì cô đã phát cầu qua “180km/h”

Fuji đứng bên cạnh Kikumaru nói “Eiji, cậu có thấy bóng của chị ấy chứ?”

Kikumaru mê mang nói “Không thấy”

Fuji trầm tư: Ngay cả người có thị lực tốt như Eiji còn không thấy thì tốc độ bóng của chị ấy nhanh như thế nào?

Bên trong Hannah nói “220km/h”

“Cái gì?” Momoshiro kinh hô, chị ấy có thể phát được với tốc độ đó?

Kỳ thật người ở ngoài không rõ, chỉ có Ryoma mới phát hiện được, tốc độ cầu không chỉ nhanh mà càng lúc càng nặng.

Hai tay cầm lấy vợt tennis, Ryoma khó khăn đánh cầu, cậu biết rõ, thêm vài quả nữa là cậu đuối sức. Ánh mắt cậu càng lúc càng không thể thấy được tốc độ của bóng, hơn nữa nó cũng nặng hơn không nhiều, lấy lực cánh tay của cậu không thể đỡ được sức nặng đó. Không, không chỉ có cậu, ngay cả Kawamura Takashi sempai cũng không thể.

“260km/h” Ryoma chỉ có thể đứng nghe quả cầu bay qua mình đánh vào vách tường.

“Đông!” Vách tường xuất hiện vết nứt.

Ryoma quỳ trên mặt đất, thở hổn hển, mồ hôi chảy xuống hai bên má. Mới vài quả mà đã khiến cậu chảy không ít mồ hôi, so với đánh tennis bình thường còn mệt hơn.

“Echizen/ bé con, em sao thế?” Đứng ngoài sân, Kikumaru, Fuji, Momoshiro vội vàng chạy tới chỗ Ryoma, bọn họ không thể tin được, cậu nhóc kiêu ngạo này lại có bộ dạng chật vật như thế. Trước kia khi đánh với đối thủ mạnh hơn, cậu cũng có điểm chật vật, nhưng luôn chiến thắng trở về, nhưng lần này...

Đợi đến khi bọn họ chạy đến cạnh Echizen mới phát hiện, hai tay cầm vợt của cậu bé run rẩy – cậu không thể cầm được vợt. Đây là có chuyện gì?

Fuji mở to mắt nhìn về cô gái phía sân đối diện – thân thể của chị ấy chứa sức mạnh thế nào mà có thể khiến cậu bé không cầm được vợt?

“Ryoma, em quá yếu!” Hannah mở miệng đã kích.

Ryoma ngồi dưới đất chấn động, cho dù bình thường cậu đánh thua Nanjirou nhưng ông già chỉ nói cậu “Còn xa lắm mới được”, bây giờ Hannah lại trực tiếp nói cậu quá yếu. Nhưng cậu không biết, câu nói kế tiếp của Hannah càng làm cậu đã kích hơn.

“Ryoma, em có biết đây là lần thứ mấy chị đánh tennis không?” Hannah không tự giác đem Ryoma trở thành Killua mà dạy bảo “Hôm nay là lần thứ hai, hôm qua otousan mới dạy chị luật của tennis”

“Chị nói dối. Chị bảo chị chưa từng thua ai” Ryoma quật cường nói.

“Đúng thế, bởi vì chưa từng đánh nên chưa từng thua. Ngày hôm qua chỉ cùng otousan tập thử mà thôi” Hannah cầm quả tennis “Lực cánh tay của em

còn quá yếu, thị lực cũng yếu, ngay cả quả cầu chậm như thế cũng không bắt được, nếu chỉ phát cầu nhanh và mạnh hơn thì em làm sao đỡ được?”

“Còn có thể nhanh hơn sao?” Fuji ở cạnh Ryoma nói.

“Có thể” Hannah mỉm cười nguy hiểm “Muốn thử chứ?”

“Muốn” Fuji cầm lấy vợt của Ryoma, nói với người bên cạnh “Hai cậu đỡ Ryoma vào nghỉ ngơi, tớ đi thử một chút”

“Fuji/Fuji sempai” Kikumar và Momoshiro cùng lo lắng nói. Chị gái của Echizen thật sự rất giỏi.

“Không sao đâu” Fuji nở nụ cười an ủi.

Ryoma bị đá kích nói với Fuji “Fuji sempai, đừng chỉ để ý tốc độ mà còn phải để ý sức nặng của cầu. Chị có thể tùy ý không chế tốc độ và độ mạnh yếu của cầu”

“Biết rồi” Fuji vỗ vai Ryoma.

Ở trên sân bóng, gật đầu với Hannah nói “Có thể”

Hannah không nói thêm gì, ném cầu đánh “Đang ~” một tiếng, Fuji tập trung đánh quả cầu về. Tennis cũng đánh bay vợt nhưng không giảm tốc độ, lấy tốc độ nhanh hơn đánh vào vách tường. “Xích xích ~” ở vách tường vài vòng, cuối cùng rơi xuống.

“Này...” Không chỉ Fuji cùng đám Kikumar mà còn mấy người chơi bóng ở đó cũng ngây người. Cái quái này cần bao nhiêu lực đây?

Hannah nhìn đám thiếu niên hỏi “Muốn mạnh hơn chứ?”

“Muốn!” Trả lời cô là giọng không chịu thua của Ryoma.

“A~ vậy phải chịu được khóa huấn luyện của chị. Đàn anh của Ryoma muốn mạnh hơn cũng đến đi. Mỗi ngày, buổi sáng năm tới bảy giờ, buổi tối từ sáu đến tám giờ, một khi đã tham gia thì không được rời khỏi đó ~ nếu không mấy đứa sẽ thảm lắm!” Nở nụ cười nguy hiểm.

Kikumar, Momoshiro gật đầu tỏ vẻ không sao, Fuji nở nụ cười dịu dàng.

“Vậy từ sáng ngày mai bắt đầu, trước sẽ cho mấy đứa thích ứng vài ngày, sau đó sẽ bắt đầu vào trọng tâm”

Kikumar cùng với Momoshiro cảm thấy về sau mình nhất định sẽ thảm. Fuji vẫn nở nụ cười dịu dàng như trước. Ryoma hạ quyết tâm: Em sẽ thắng được chị!

Chỉ có Hannah nở nụ cười quỷ dị, huấn luyện tennis thế nào cô không hiểu, nhưng cô biết đến cách huấn luyện người hầu trong nhà “Mấy đứa thật sự muốn sao? Tốt lắm”

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Ngôi sao

Edit: Yun Haku aka Dương Tử Nguyệt

“Vậy các em tiếp tục tập, chị đi mua bánh ngọt ăn” Hannah tỏ vẻ cô muốn ăn bánh ngọt.

“Cái kia, chị, có thể mua cho em một miếng không?” Mắt Kikumaru lóe lên tia khát vọng với bánh ngọt.

Hannah cười đáp ứng “Có thể”

Đầu đường tennis có một cửa hàng bánh ngọt. Đây là do Hannah phán đoán lúc ngửi thấy mùi. Cận thận nghiên cứu mấy cái bánh ngọt, phát hiện lựa chọn khó khăn vô cùng, quyết định đều mua hết “Mỗi loại một miếng”

Nhân viên cửa hàng thấy khách là người giàu, hai mắt sáng lên, cười chân thành “Vâng, chờ một lát ạ!”

Mang theo đồng bánh ngọt ra khỏi cửa, tưởng tượng một lát sẽ được thử mấy miếng bánh ngọt, tâm tình của cô trở nên tốt hơn, nở cười trên môi càng thêm sáng lạn. Người đi trên đường thấy nụ cười này đều dừng chân, thậm chí có người đứng vào cột điện cũng không biết. Có lẽ nụ cười sáng lạn của

cô còn lóa mắt hơn cả ánh mặt trời.

Quả thật, tướng mạo của Hannah đẹp hơn so với các cô gái khác rất nhiều. Cơ cấu di truyền về khuôn mặt tinh xảo – gia tộc Zoldyck luôn sinh bốn con trai, nhưng lần này lại là năm trai một gái – mái tóc đen mềm dài tới thắt lưng, người cao một thước, hơn nữa lại có đường cong chữ S, còn có khí chất cao quý ẩn bên trong, không muốn hấp dẫn người khác thật sự khó khăn.

Yukihito Yashiro vừa mới đưa Tsuruga Ren đi trở về thì thấy màn này. Rada của người đại diện khởi động: Đây tuyệt đối là người có năng khiếu.

Theo tính cách “Tuyệt không để người khác giành trước”, đáng lẽ hẳn phải về công ty nhưng lại thay đổi chú ý, lái xe theo phía sau, thấy cô gái đi vào đầu đường sân tennis, lập tức đem xe đỗ ở bãi bên cạnh, xuống xe vội vàng đi theo. Không đợi hẳn tới gần sân tennis đã bị cô gái cản đường.

Ban đầu Hannah nghi ngờ có người theo dõi mình nhưng cô không thể khẳng định, hơn nữa từ tiệm bánh ngọt đến sân tennis cũng phải đi năm phút đồng hồ, có thể là người cùng đường. Nhưng lúc cô vào đầu đường tới sân tennis thì đối phương cũng dừng xe đuổi theo, cô khẳng định hẳn đang theo dõi mình. Nhưng vì sao theo dõi cô? Là do hám gái nên mới thế? Vì vậy cản lại.

“Vì sao theo dõi tôi?” Âm thanh của Hannah có chút lạnh lùng.

Yashiro không xấu hổ, cười đưa danh thiếp “Tôi gọi là Yukihito Yashiro, là người đại diện của công ty LME, không biết cô có hứng thú trở thành nghệ sĩ của công ty chúng tôi?”

Hannah cầm danh thiếp hỏi “Nghệ sĩ? Đó là cái gì?” Sau khi cô nói mồm nhớ tới, nghệ sĩ chính là ngôi sao tương lai!

Yashiro nhìn sang một bên, nhìn ánh mắt của Hannah thì đồng tình “Cô ấy ở nơi lạc hậu nào lớn lên?” Thậm chí hẳn hoài nghi phán đoán ban đầu của mình, cô gái này thật sự có tiềm lực sao? Cuối cùng vẫn tin tưởng phán đoán của mình, cho nên giải thích “Nghệ sĩ là cách gọi của ngôi sao, có thể chọn tiết mục sở trường của mình để làm mình tỏa sáng, có thể hát thì làm ca sĩ, có thể diễn thì làm diễn viên, tất cả đều hoan nghênh, hơn nữa, ngôi sao kiếm rất nhiều tiền” Đương nhiên, điều kiện hàng đầu cô phải có thực lực.

“...” Hannah không trả lời ngay lập tức, cô biết đối phương chưa nói hết. Muốn kiếm tiền nhiều phải trả giá tương ứng, ngôi sao thoát nhìn là đồ cảnh, nhưng đằng sau phải trả giá nhiều thế nào chỉ có bản thân họ mới biết. Kiếm nhiều tiền, vậy thì mày cũng phải có thực lực để đáp ứng điều kiện kia, thực lực là gốc. Nhưng mà, người của nhà Zoldyck làm sao cô không có thực lực? Ba Silva từng nói với cô “Chỉ khi con có thực lực, con mới có thể tùy ý làm bậy, có quyền kết bạn, có quyền đàm phán điều kiện” Zoldyck mạnh mẽ không chỉ ở thực lực, mà trên tất cả là nhiệm vụ học tập của bọn họ!

Đến cái thế giới hòa bình này muốn làm sát thủ thật sự khó khăn, đổi nghề nghiệp chắc không sao. Có điều, trước đây cô không học tốt khóa học diễn xuất, cô chỉ biết mình có thể diễn tốt, nếu bảo cô diễn cái khái niệm yêu thương thì cô thật sự không biết làm nổi đâu. Vì yêu mà thương, vì tình yêu mà thương tâm, nhưng mà làm sao thương tâm? Là khóc hay là áp lực? Không có tiêu đề cụ thể thì cô không biết diễn sao hết ~

Nghĩ đến nhiệm vụ từng bắt mình phải diễn kia, trong nhà luôn bắt cô phải học diễn, làm cho Hannah nhớ lại có chút đau khổ. Yashiro thấy sự biến hóa trong mắt của Hannah, thì nói “Không biết quyết định của cô thế nào?”

Zoldyck không phải là người yếu ớt, rất nhanh Hannah hỏi “Làm thủ tục gì?” Từ sát thủ thành ngôi sao đó, thật sự thú vị.

“Cuối tuần này, cô đến công ty LME, đến thì gọi cho tôi, lúc đó chúng ta sẽ cùng thương lượng” Đối phương đồng ý thì Yashiro cũng nói ngay. Ký hợp đồng với một người không có danh tiếng hẳn vẫn có thể làm chủ.

Sau đó lấy giấy bút từ trong bao, viết tên cùng số điện thoại đưa cho cô. Thật ra muốn đưa danh thiếp cho Hannah nhưng thấy nó không thích hợp lắm.

Sau khi tạm biệt Yashiro thì Hannah đi tới bên Ryoma.

Buổi tối, trên bàn cơm.

“Otousan biết công ty LME không?” Hannah hỏi Nanjiro, cô muốn xem nhà này có phản ứng gì với việc cô làm ngôi sao.

“Công ty LME là cái gì?” Cho tới giờ chỉ xem tạp chí X và thể dục, Nanjiro thật sự không biết.

“A, công ty LME, không phải là công ty mà Ren sama làm sao?” Tuy là sinh viên nhưng Nanako vẫn thích mấy cái gọi là minh tinh “Sao Hannah lại hỏi về việc này?”

Lấy ra cái danh thiếp nói “Người đại diện bọn họ muốn ký hợp đồng, muốn hỏi ý kiến một chút”

Rinko buông bát, lấy danh thiếp nhìn “Nếu con thích thì chúng ta đồng ý”

Hannah kinh ngạc nhìn Rinko “Okaasan”

Rinko gật đầu “Quyết định của ba cũng giống mẹ”

“Con biết rồi” Cả nhà Echizen vô điều kiện tin tưởng Hannah, thật sự, cho dù sau này xảy ra chuyện gì, họ đều tin Hannah, thật sự gia đình Echizen vô cùng bao dung, vô điều kiện ở cạnh làm cho lúc Hannah chưa chú ý thì đã tự đem mình trở thành người một nhà với họ.

Hôm sau, Hannah rời giường lúc bốn giờ, cô muốn dùng thời gian này để chạy bộ nhưng lại chính thời gian này rèn luyện niệm lực. Lúc bây giờ thì xuất hiện ở phòng bếp, Rinko vừa rời giường thì thấy Hannah ở phòng bếp “A, Hannah, buổi sáng tốt lành”

“Buổi sáng tốt, okaasan” Đại khái đem một đồng gia vị ném vào trong chén, Hannah nói với Rinko “Okaasan, hôm nay để con làm đồ ăn sáng nhé?” Đêm qua đem đồng sách làm thức ăn xem, nội dung bên trong đều nhớ rồi, cô muốn thực hành.

“Được, tỷ mẹ sẽ làm người giúp đỡ con” Rinko vui vẻ đánh răng rửa mặt.

Hannah lấy bột mì mua hôm qua trộn với lòng trắng trứng gà, sau đó quấy, để cho nên lên men, bắt đầu chuẩn bị nhân. Rửa thịt, rửa đồ ăn, chặt thịt, xắt đồ ăn, một loạt động tác đều làm lưu loát.

Rinko tính giúp đỡ chỉ có thể nhìn Hannah làm một đồng động tác. Chờ cho đến khi đám bánh bao làm tốt, Hannah mới đem bánh bao đi chưng.

Làm xong bánh bao nhân thịt, Hannah lại làm bánh bao nhân cua, ngoài ra cô còn làm trứng muối, bánh quẩy tự chế. Hoàn toàn làm xong bữa sáng kiểu Trung.

Lúc bây giờ, Ryoma mơ màng xuống lầu, trong tay ôm con mèo nhỏ “Mẹ, hôm nay làm gì mà thơm vậy?”

“Ryoma, nhanh lên, không ba sẽ ăn hết” Rinko lấy bát thứ hai cho Nanjirou.

Chờ lúc Ryoma ngồi vào bàn cơm thì Nanjirou đã nuốt cái bụng no căng tròn ngoài hành lang.

Tiếp nhận luân từ đệ thượng chúc, Ryoma dùng chiếc đũa gấp

Tiếp nhận chén đồ ăn từ Rinko, Ryoma gấp cua lên cắn thử, sau đó nước canh chảy từ chỗ hồng xuống “Ăn từ từ” Ryoma mặc kệ, mở miệng cắn.

Ăn sáng xong, Hannah đi lấy mấy thứ bằng sắt, nào là chổi sắt, chùi nhà bằng sắt, dép lê sắt, lo sắt, bát sắt, chén trà sắt,... một loạt đồ dùng sinh hoạt bằng sắt. Đây đều là những thứ làm để huấn luyện cho người hầu của nhà Zoldyck. Cho nên chúng ta nên bi ai thay nhóm thiếu niên này vài giây.

Đến lúc làm xong thì đã chín giờ. Lúc này chạy bộ có chút không thích hợp, Hannah quyết định đem Ryoma đi đánh nhau. Tiếp theo là thời gian một mình Ryoma bị chà đạp.

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Tsuruga Ren

Edit: Yun Haku aka Dương Tử Nguyệt

Bị chà đạp cả chiều hôm qua, hôm nay lúc 4 giờ 45 phút sáng Ryoma lại bị Hannah kéo ra khỏi cái ổ chăn ấm áp.

“Chị, mấy giờ rồi?” Ryoma mê ngủ không tỉnh táo.

Hannah lưu loát cởi bộ quần áo ngủ, thay vào bộ quần áo thể dục, một tay kéo cậu vào phòng rửa mặt, đem khăn có nước lạnh lau mặt cho cậu.

“Tê ~” Ryoma tỉnh ngủ.

Sáng sớm dùng nước lạnh để rửa mặt thật sự kích thích.

“Tất cả xong rồi, chúng ta đi thôi” Xoay người đi ra ngoài.

Nhớ tới hôm nay bắt đầu buổi tập huấn, Ryoma rửa lại mặt. Chờ lúc cậu chuẩn bị xong, khi đi ra ngoài cửa nhà mình thì thấy một nhóm người đứng, tất cả các thành viên đội tuyển chính thức đến đông đủ.

Nói đến việc này phải cảm ơn Inui Sadaharu thần thông, không biết từ đâu mà hắn biết, Echizen Ryoma có một người chị lợi hại, sẽ tiến hành tập huấn đặc biệt cho Fujii, Kikumaru và Momoshiro, căn cứ vào tư liệu thu thập, hắn thông báo cho toàn thể thành viên của đội tuyển chính thức, sau đó hỏi Momoshiro thời gian, kêu gọi đội tuyển chính thức tới đây. Đây cũng là lý do tại sao toàn thể đội tuyển có mặt ở đây.

“Các anh sáng tốt!” Tuy không biết tại sao có nhiều người như thế nhưng Ryoma vẫn chào đón.

Trưởng câu lạc bộ Tezuka gật đầu với cậu, sau đó nói với Hannah “Thật xin lỗi, không chào hỏi đã đến, làm cho chị thêm ít phiền toái”

Ánh mắt Hannah nhìn khắp đội tuyển, gật đầu tỏ vẻ không sao “Không sao, có điều vào được thì đừng nghĩ sẽ đi ra”

Tezuka cam đoan “Sẽ không có chuyện đó”

“Được rồi. Chuẩn bị đi, bắt đầu chạy bộ, chạy quanh nội thành, bây giờ là năm giờ, chạy tới bảy giờ. Tốc độ của tôi là một trăm vòng một giờ. Không trông cậy mấy đứa cũng nhanh như thế, nhưng chạy trong hai giờ thì được. Nếu muốn bỏ thì bây giờ đi về đi. Mặt khác” Hannah nhìn Inui Sadaharu “Đem đồng hồ phụ trọng trên người tháo ra, bây giờ chỉ mang nó chỉ tăng gánh nặng cho mấy đứa thôi”

Inui Sadaharu tính toán số liệu trong lòng, ra kết luận: Nên tháo ra. Sau đó đem đồng hồ phụ trọng tháo ra.

Không lẽ, các người không nghĩ chạy hai giờ trong nội thành sẽ khiến người khác ngủ không được sao??

Trải qua một phen sống đi chết lại để chạy bộ, toàn bộ đám thiếu niên cuồng tennis cũng đã chạy xong trong hai giờ. Đám người bọn họ vô lực ngã xuống trên mặt đất. Cho dù mỗi ngày bọn họ bị Tezuka bắt chạy hai mươi, ba mươi vòng nhưng không khổ như vậy. Chạy Marathon cũng không như thế, ít nhất chạy marathon là chạy vận tốc, lúc bọn họ chạy thì cô gái kia làm họ kích thích vô cùng. Cô ấy nói mình chạy một trăm vòng một giờ, mà trong một giờ bọn họ thấy cô chạy hơn một trăm vòng. Rất, rất điên cuồng. Đại khái là chịu không nổi kích thích, mấy tên không chịu thua này chỉ có thể liều chết mà chạy.

Hannah đã sớm chấm dứt việc chạy bộ, tựa vào tường nhìn đám thiếu niên tê liệt ngã xuống nói “Tuy tố chất có yếu kém, nhưng rèn luyện để đối phó người thường là có thể” Cho nên cô mới đem cái huấn luyện cho đám người hầu áp dụng lên họ???

“Chị, em phải rèn bao lâu?” Ryoma muốn đứng dậy nhưng mà không thành công. Toàn bộ những người khác trong nhóm chính thức đoán rằng hôm nay thất bại của họ sẽ đau đến mức chịu không nổi.

“Nhìn tiến độ của em, cỡ hai hay ba tháng là được” Hannah tính toán trong lòng, đến lúc đó không mở được một phần cửa nhưng nửa phần thì có thể “Mau đứng lên, đi tắm rửa một chút, sau đó ăn sáng, nếu không đến trường muộn đấy!”

“Vậy bọn em đi trước” Tezuka đứng lên đầu tiên, các thành viên khác thấy trưởng nhóm đứng lên, cũng xiêu xiêu vẹo vẹo đứng dậy.

“Được. Sáu giờ tới đây” Hannah nói xong cũng không quản mấy tên kia muốn khóc.

Sau một thời gian lộn qua lộn về, Hannah cuối cùng cũng tìm được trụ sở công ty LME. Đem xe đỗ vào bãi đỗ xe, tính lên tầng một hỏi Yashiro ở đâu, nhưng nghĩ lại mình có số điện thoại của hắn, cứ gọi cho nhanh. Mà lúc này, Yashiro và Tsuruga Ren đang ở trước cửa công ty.

Sáng hôm nay Tsuruga Ren có một buổi họp mặt quảng cáo, việc này vừa mới tuyên bố thì đám fans cuồng nhiệt đã đứng dưới lầu công ty LME với hi vọng có thể gặp mặt thần tượng của mình. Đối với người dưng dưng với fans như Tsuruga Ren tuyệt đối không lộ ra vẻ không kiên nhẫn.

Lúc này điện thoại của Yashiro vang lên, Tsuruga Ren lúc đầu nghĩ là một công việc gì đó, nhưng hình như không giống.

“Xin chào, tôi là Yashiro” Thấy số lạ, tuy có số của Hannah nhưng không có lưu nên hắn không biết là ai.

“Tôi là.....Echizen Hannah, hiện tại đang ở đại sảnh lầu một của LME, anh Yashiro đang ở đâu?” Thiếu chút nữa nói “Tôi là Hannah Zoldyck”

Yashiro nghe đến đây thì vội nói “Chờ một lát, tôi đang ở ngoài cửa, lập tức sẽ đi vào” Sau đó cắt điện thoại, kéo Tsuruga Ren đi nhanh vào công ty, miệng còn giải thích với fans “Xin lỗi, hiện tại Ren có chuyện phải làm, mong mọi người nhường đường một chút. Tôi nghĩ mọi người không hi vọng Ren tới muộn” Tất cả đều nhường một đường.

Trong lòng có nghi ngờ nhưng vào công ty Ren mới hỏi “Yashiro, là ai mà phải gặp vội vậy?”

“Hôm trước tôi tìm được một người có năng lực” Yashiro vui vẻ nói.

“Yashiro, không giống anh chút nào” Ren nhún mày, không hiểu người đó có tiềm lực thế nào mà khiến cho người đại diện của hắn vui mừng như thế.

“Không giống tôi?” Yashiro nói “Ren, cô ấy có tiềm lực, thực lực không nói, chỉ riêng về ngoài đã có thể nổi rồi”

Tsuruga Ren nhún mày “Em rất mong chờ đấy!”

“Cô Echizen, đã để cô đợi lâu” Vào cửa không lâu thì Yashiro thấy Hannah, không có cách nào, cô ấy thật sự chói mắt. Không chỉ về ngoài, thân hình cao một thước kia cũng tìm rất dễ “Đây là Tsuruga Ren, là nghệ sĩ tài quản lý”

“Xin chào, tôi là Echizen Hannah” Hannah đứng dậy, lần này cô mang giày cao gót nên khi đứng lên rất cao “Không sao, anh Yashiro đến cũng vừa lúc”

“Xin chào” Tsuruga Ren vồn tay.

“Vừa đi chúng ta vừa nói” Yashiro ấn một thang máy nói “Tôi cùng chủ tịch Takerada nói qua, ý tứ của chủ tịch là ký trước một năm. Tôi sẽ mang cô

the, sau một năm, nếu cô có biểu hiện xuất sắc, chúng ta sẽ tiếp tục ký. Cô xem thế nào?”

Hannah cười “Không sao” Việc tham gia vào giới nghệ sĩ chỉ là cô muốn thử xem, nhưng một khi đã nhận thì cô sẽ cố gắng hoàn thành, với cô mà nói, việc là nghệ sĩ chẳng qua giống như nhiệm vụ trước kia mà thôi.

Tsuruga Ren ở một bên Yashiro đánh giá Hannah. Tuy rằng hấn thừa nhận về bề ngoài của Hannah rất xuất sắc, nhưng mà làm một diễn viên không chỉ có vẻ bề ngoài. Hơn nữa, thái độ của cô ấy với ngành này...

Yashiro lấy hợp đồng từ trong cặp đưa cho Hannah “Cô xem thử, nếu không có vấn đề gì, chúng ta cùng ký”

Hannah nhìn hợp đồng một lần, tất cả đều rất nghiêm túc, phân số cũng hợp lý, không vì cô là người mới mà ăn xén. Cô đặt bút viết cuối hợp đồng: Hannah Zoldyck Echizen.

“Cô Echizen là người nước ngoài?” Yashiro nhìn tên trên hợp đồng hỏi.

“Tên thôi mà, gọi tôi là Hannah cũng được”

“Được” Yashiro xoay người nói với Ren “Ren, trước cậu giúp tôi nói chuyện với Hannah, tôi đem hợp đồng đi giao, sau đó chúng ta đi thử vai. Tôi đi trước” Câu nói cuối cùng là nói với Hannah.

Hannah làm một động tác xin cứ tự nhiên.

Sau khi Yashiro đi khỏi, Ren nói thẳng “Vì sao muốn làm diễn viên?”

“Vì sao à?” Hannah nghĩ, sau đó thật lòng trả lời “Tôi bị thất nghiệp, sau đó có người giới thiệu công việc cho tôi, cho nên đồng ý thôi”

Nụ cười trên mặt Ren vô cùng sáng lạn “Với hứng thú kiểu này của cô, chờ sau này cô sẽ bị người ta làm cho tan xương nát thịt”

Không ngờ những lời này của hấn không làm cho Hannah tức giận mà ngược lại cô còn nở nụ cười “Haha, thật thú vị. Bên cạnh tôi đã lâu chưa có người thú vị như anh. Khi tức giận thành người thuyết giáo bình thân? A, nói như vậy là trong ngoài không đồng nhất rồi ~” Hannah đứng lên, đi tới trước mặt Ren, sau đó hai tay đặt hai bên ghế xanh của hấn, người nằm úp lên, lộ ra biểu tình mỉa mai hoặc “Này, tôi thích tính cách này của anh đấy!” Nhìn đối phương rõ ràng ngượng ngùng nhưng làm bộ dạng không có chuyện gì, Hannah lè lưỡi trong lòng: Có ý tứ.

Lúc Yashiro bước vào thì thấy cảnh này, hấn ho một tiếng “Hannah, lát nữa đi cùng chúng tôi, Ren phải đi tới làm giám khảo tuyển nữ chính, chủ tịch muốn cô đi thử xem”

“Được. Không có vấn đề” Hannah trấn tĩnh đứng lên từ người Ren, hoàn toàn không có xấu hổ vì bị người bắt gian, kỳ thật cô cảm thấy không cần xấu hổ.

Ren cũng đứng dậy, nhìn quần áo “Hừ, tranh thủ cho cô ta như vậy thì thật sự dễ ý cô ta”

“Sao anh lại nghĩ thế chứ?” Chỉ cần Ren nhắm vào cô thì cô cũng không nhận được đối chọi với hấn, sau đó nhìn hấn thay đổi về mặt “Ừm, vật nuôi thôi, đương nhiên không cần đề ý!” Cô tự nói với mình như thế.

Nhìn hai người đối chọi gay gắt, Yashiro muốn hỏi Hannah “Em đã làm gì Ren vậy? Bình thường dù hấn có ghét ai đi chăng nữa cũng chỉ nở nụ cười mà đã kích chứ không biểu đạt ra ngoài mặt như vậy!!”

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Sát thủ

Edit: Yun Haku aka Dương Tử Nguyệt

Lên xe cùng với nhóm Tsuruga Ren, bọn họ đi về nơi tuyển chọn.

Trên xe, Yashiro đã nói nội dung cho Hannah nghe: Nam chính là con trai của mafia, Linh Hoàng Thôn, sau khi về già thì tẩy trắng mở công ty buôn bán đứng đắn. Sau khi Linh Hoàng Thôn lớn, tiếp nhận công ty của cha, trong vòng năm năm ngắn ngủi hấn đã làm một công ty nhỏ trở thành một tập đoàn lớn. Đồng dạng mấy người cũng tẩy trắng như cha hấn ghen tị trong lòng, phần hận muốn sát thủ giết Linh Hoàng Thôn, Hắc Nhất Lang so với cha mình đã tâm hơn nhiều, hấn mượn sát thủ của cha hấn giết chết Linh Hoàng Thôn, nhân cơ hội đó mua mấy công ty, chậm rãi phát triển. May mắn, Linh Hoàng Thôn vẫn sống sót, hấn thuê nữ sát thủ nổi tiếng – Seven đến bảo vệ mình, ở cùng nữ sát thủ lâu ngày, dần dần yêu cô, nữ sát thủ cũng dần yêu hấn nhưng cuối cùng Seven vì bảo vệ hấn mà chết.

Nghe xong tác phẩm này, Hannah cảm thấy có chút phức tạp, sát thủ chính là nghề nghiệp của cô, vì người yêu mà chết, cô cũng vì yêu anh nên mới đến thế giới này. Cô nói “Nhân vật này trừ tôi ra sẽ không ai có thể diễn được” Thực ra cô không thoải phòng, cô thậm chí tin tưởng mình lúc đó diễn sẽ không tệ.

Tsuruga Ren ngồi bên nghe cô nói, cười nhạt.

Lần này Hannah tham dự tuyển vào là nhất thời thêm vào, cho nên cô diễn cuối. Kỳ thật, chuyện này mà đi cửa sau đúng là không tốt. Nếu phía trước có người diễn tốt hơn thì cô sẽ không có cơ hội.

Tsuruga Ren là nam chính nên được tham gia làm giám khảo, Yashiro tuy cũng là người đại diện của Hannah nhưng người hấn chú tâm nhất vẫn phải là Ren, chờ Hannah làm tốt thì sẽ có người đại diện khác làm thay, cho nên hai người đi vào trước, để lại số cho Hannah.

Có lẽ đúng như Hannah nói, nhân vật này ngoài cô ra không có ai có thể diễn tốt bằng cô. Đạo diễn của bộ phim này cực kỳ chú ý đến người diễn, cho nên lựa chọn làm vào bế tắc. Cuối cùng chỉ còn Hannah.

Đạo diễn nhìn tư liệu của Hannah nói “Tự mình chọn cảnh”

Hannah cười nói “Biểu diễn khí thế đe dọa người của sát thủ”

Buông tờ giấy, Hannah đứng yên, cô không cần làm động tác gì cả, chỉ đứng đó nhìn về giám khảo cũng khiến cho người ta thấy sợ hãi đến mức thở không được. Ban giám khảo cũng cảm giác được cái gì đó như đang đè ép tim mình – kể cả Tsuruga Ren, giống như bọn họ chỉ cần động đây sẽ bị người đối diện giết chết. Đứng đối diện họ rõ ràng chỉ là một cô gái trẻ tuổi, nhưng ở trong mắt không chút tình cảm, có thể từ từ không chế họ rồi đem họ bán cho tử thần.

“Trốn, trốn nhanh lên!” Trong nội tâm bọn họ thúc giục, nhưng họ lại không thể động đây, giống như bị keo năm lẻ hai dán dính lên ghết vậy.

Nhìn thấy không sai biệt lắm, Hannah thu lại khí thế của mình. Nhất thời thoải mái làm nhóm ban giám khảo thấy sau lưng mình đầm mồ hôi.

“Tốt, cô diễn” Phục hồi tinh thần, đạo diễn nói.

“Tôi nói rồi, nhân vật này trừ tôi ra không ai có thể” Rồi khỏi buổi tuyển chọn, Hannah nói với Ren.

Sắc mặt trắng bệch nhanh chóng biến mất, đây là lần đầu tiên hấn thấy cái chết thật đáng sợ “Ngay nháy mắt cô có thể phát ra khí thế đó, làm tôi nghi ngờ trước kia cô từng làm sát thủ” Hoàn toàn không biết mình đoán trúng rồi.

Hannah nở nụ cười thích thú, cô đem người tới gần Ren, tay vuốt mặt hấn nói “Càng ngày càng thích anh rồi” Khó có thể thấy người giống vật nuôi, cô đương nhiên phải thích rồi.

“Khụ khụ” Yashiro lái xe phía trước nhắc nhở.

Hannah trở lại chỗ ngồi. Cứ như chưa có gì xảy ra, sửa lại quần áo “Anh Yashiro, chiều nay chắc không có gì nhỉ?”

“Đúng thế, chờ đến khi nào chính thức có lịch tôi sẽ thông báo cho cô” Nghệ sĩ vừa ký hợp đồng cơ bản không có gì làm “Nhưng bình thường tôi sẽ để cô tham gia vài tiết mục để có thể khiến nhiều người biết”

“A, cái đó tôi không tham gia, anh chọn tôi việc gì thoải mái ấy, chọn đại cái quảng cáo nào ấy, chụp quảng cáo nội y cũng không sao, tôi tin mình có tư cách” Nói xong cô còn cố ý ưỡn ngực.

Yashiro chán nản nói “Tôi biết rồi”

Tsuruga Ren ở bên cạnh tỉnh lại, hấn tuyệt đối, tuyệt đối không chấp nhận mình vừa bị con người này dụ hoặc.

Ngày tiếp theo, Yashiro thật sự cho cô tham gia quảng cáo nội y. Đáng người cao gầy lại chuẩn của Hannah rất hợp với việc này, cô còn nói “Nhất định sẽ bán được nhiều!”

Kết quả thật sự bán ra rất nhiều! Đương nhiên việc thiết kế nội y cũng rất tốt. Kỳ thực lúc bán nội y này, áp phích bị người ta trộm cũng không ít. Cứ mỗi lần dán áp phích thì sẽ có người trộm đi. Cái đám sắc lang tru tréo: Ngao ngao ngao ngao, nữ thần gọi cảm!!!! Đám trạch nam tru tréo: Ngao ngao ngao ngao, ba vòng đều rất chuẩn!!! Ngay cả Nanjirou cũng dán ở trong phòng, bên trên còn viết: Đây là quảng cáo thứ nhất của Hannah, làm ba phải luôn chấp nhận những gì con làm! Biết rõ tâm tính của Nanjirou, Rinko mắng hấn một cái nhưng cũng không lấy áp phích xuống.

Mặc kệ có bao nhiêu rồi rầm, Hannah đã thành lập một đoàn fan của mình – dĩ nhiên tất cả đều là nam!

Nửa tháng sau, Hannah nhận được thông báo: ‘Sát thủ’ bắt đầu quay, cho nên mai cô đứng giờ tới công ty.

Đồng thời trong nửa tháng này, đám thành viên của đội tuyển chính thức thực sự tải qua huấn luyện địa ngục. Thật sự là địa ngục. Bọn họ vẫn nhớ cảm giác lần đầu tiên mang dép lê bằng sắt, mang thắt lưng sắt, chổi sắt mà quét quỳen cái chùa của Nanjirou.

Bọn họ muốn hét to: Cái đám sắt thép bình thường mang chi là muỗi! Đây mới là đồ phụ trọng thật sự! Bọn họ muốn hét to: Chúng tôi là vận động viên

tennis chứ không phải vận động viên cử tạ. Nhưng mà gào rít vài lần trong nội tâm, sau đó họ phát hiện phản ứng của mình ngày càng tốt, tốc độ phát bóng cũng nhanh, ngẫu nhiên lúc đánh tennis với Hannah không còn thấy nặng nề như trước, trở nên tốt hơn. Vì vậy bọn họ chấp nhận huấn luyện của Hannah.

Sáng bảy giờ đến công ty, sau khi chấm dứt huấn luyện ngày hôm nay, cô nói với Tezuka mấy ngày sau sẽ bận việc quay chụp, cho nên việc huấn luyện tự hân xử lý, không thể chấm dứt, thuận tiện cô còn nói, đám dụng cụ kia cũng thăng thêm một cấp bậc.

Sau đó không quan tâm đám sói tru kia mà lái xe rời đi. Cô có nói là đồng công cụ này sẽ nhẹ nhàng như vậy mà không tăng lên đâu?

Đến lúc tám giờ, cô cùng Ren lên xe đi. Trên xe, Ren và cô cùng nói về kịch bản. Tuy rằng Ren không thích cô, nhưng thái độ với công việc vẫn làm cô thích thú.

Nửa tháng nay cô đọc kịch bản, nhìn rất kỹ, mặc dù có chút tình tiết cũ rích, nhưng vẫn có nhiều chỗ tốt hơn. Đặc biệt là lúc chiến đấu của Seven.

Hôm nay chủ yếu là quay cảnh Ren diễn Linh Hoàng Thôn bị người đuổi giết.

Cảnh quay tiếp theo là Linh Hoàng Thôn mời Seven tới, sau đó kiểm tra thực lực của Seven.

Đoạn diễn này Seven phô bày thực lực, đạo diễn muốn thầy dạy võ dạy Hannah mấy chiêu, sau đó lúc quay cũng dẫn mấy nhân viên an ninh đánh thật, dĩ nhiên bọn họ cũng sẽ nhẹ tay, nhưng mà vì tính chân thật nên không quá mức nhẹ tay, có thể sẽ bị thương. Với việc này, thái độ của Hannah rất đơn giản “Không cần dặn trước, bảo bọn họ cứ toàn lực mà ra tay”

Đạo diễn không tin nói “Xác định có thể đánh họ chứ? Tôi không muốn vừa mới quay đã đổi nữ chính”

“Không sao” Hannah nói “Tôi đã trải qua một khóa huấn luyện, bọn họ không đủ sức làm tôi bị thương, cứ yên tâm, tôi sẽ cho ông hiệu quả mà ông muốn! Có điều hãy cho tôi mặc bộ sườn xám đi!”

Nghe cô nói thế, đạo diễn cũng có chút nghi ngờ nhưng không nói gì cho người đi mua sườn xám.

Dáng người của Hannah rất đẹp nên khi mặc sườn xám nhìn rất hợp. Thật ra, trang phục ban đầu là bộ đồ tây màu đen vì muốn thể hiện sát thủ thần bí, Hannah cự tuyệt, bảo thay sườn xám.

Đối với việc cô thay sườn xám, đạo diễn cũng không nói gì, ở khắp nơi chuẩn bị vị trí để quay. Thật ra, hẳn đã xác định sẽ phải quay lại, thậm chí còn chuẩn bị việc đổi nữ chính. Nhưng, lúc sau mọi thứ đều ngoài dự kiến của hẳn, việc quay phim rất tốt.

Lúc chính thức quay, Hannah tự động thay đổi thái độ. Cô đã bắt đầu chuẩn bị diễn rồi —

Bí thư Từ dẫn Seven vào phòng Linh Hoàng Thôn. Cô mặc bộ sườn xám, mái tóc đen rối tung ở sau lưng, khuôn mặt tinh xảo không có chút biểu tình, đôi mắt đen bình tĩnh như nước, chỉ trong chớp lát khiến người khác cảm thấy áp lực, rõ ràng người ngay ở phía sau nhưng lại không nghe được tiếng bước chân. Sức diễn của người diễn bí thư Từ này thật sự rất tốt — nếu không đạo diễn cũng không chọn hẳn, nhưng mà cô vẫn không nhận được mà quay đầu nhìn lui sau, xác định có người đi theo chứ không phải mình cô.

Đưa Seven vào phòng của giám đốc, bí thư lễ phép rời khỏi, thật ra chỉ mình cô mới biết, vừa nãy cô thật sự nghĩ chính mình đã dắt một sát thủ thật sự. Cô thăm bội phục: Người này diễn rất tốt.

Linh Hoàng Thôn ngồi ở phía sau máy tính, bốn phía là sáu người bảo vệ. Cho dù có sáu người mạnh mẽ vây quanh hẳn, nhưng hẳn vẫn có sức hấp dẫn khiến người khác phải nhìn mình, cái khí chất vương giả đó chỉ có hẳn mới có — điều này khiến Hannah bội phục.

“Ngồi” Linh Hoàng Thôn chỉ về phía sofa, ý bảo cô gái đối diện có thể ngồi. Sau đó liếc mắt một cái, một vệ sĩ đến dâng trà và điểm tâm.

Seven không khách khí, gạt đầu rồi ngồi lên sofa, cầm lấy đĩa cắt một miếng bánh ngọt bỏ vào miệng. Linh Hoàng Thôn mở miệng nói, có chút tán thưởng và cũng kinh ngạc với tính cách của cô “Không nghĩ tới sát thủ hàng đầu lại là một cô gái đẹp như vậy”

Ăn xong bánh ngọt, buông đĩa, uống ngụm trà rồi Seven mới trả lời “Thực lực với tính cách hay về ngoài không quan hệ gì cả. Nhiệm vụ gì?”

Thấy đối phương là người không thích nói nhiều, Linh Hoàng Thôn gạt đầu, không quan tâm đối phương thất lễ, nở nụ cười nói “Có người muốn giết tôi, cho nên tôi muốn mời cô làm người bảo vệ”

“Đối phương? Bao lâu?” Seven không chút biểu tình.

“Là đối thủ cạnh tranh, đến lúc tôi mua được công ty của hẳn” Linh Hoàng Thôn cười nói.

“Một ngày bốn mươi vạn, tùy vào thời gian riêng tư mỗi ngày của anh, có thể trừ bớt” Thấy đối phương nghi ngờ với giá này, Seven mở to mắt mình nói “Anh nên cảm thấy vui mừng vì giá này, bình thường du ra trăm vạn tôi cũng không làm”

Linh Hoàng Thôn suy nghĩ nói “Vậy cô phải cho tôi thấy thực lực của mình, làm tôi biết giá này là có lợi”

Seven chớp mắt, sau đó chỉ vào sáu người bảo vệ nói “Anh có thể cho bọn họ cùng lên, tuy rằng họ không đủ thực lực để tôi xuất toàn lực”

Linh Hoàng Thôn cũng có ý này, dù không thể kiểm tra toàn bộ thực lực, nhưng có thể thông qua việc này làm hấn an tâm một chút. Hấn gật đầu với sáu người bảo vệ, bảo họ tấn công Seven.

Tư thế ngồi trên sofa của Seven chưa biến hóa, chỉ tùy ý lắc lư tay phải, sau đó trong tay cô xuất hiện mấy dụng cụ — người diễn cùng không nghĩ cô cũng có học võ, người ngoài không nhận ra tốc độ của cô, trên thực tế là dụng cụ mà Hannah dùng niệm tạo thành, tay dùng chút lực, mấy thứ đó bay ra “Leng keng đing” vài tiếng, dây thắt lưng của mấy bảo vệ bị mở, sau đó quần rách xuống. Trong nhất thời mấy người bảo vệ đứng tại chỗ.

“Phách phách phách” Linh Hoàng Thôn từ chỗ ngồi đứng lên, vỗ tay tán thưởng thân thủ của Seven, phát tay bảo bảo vệ lui ra “Tôi tin tưởng Seven sẽ không làm tôi thất vọng”

“Tôi là chuyên nghiệp” Sau đó chỉ vào đĩa đồ ngọt trên bàn, mắt mèo lại mở to “Cho tôi thêm mấy khối, ngon”

Linh Hoàng Thôn nghe mặt, bỗng nhiên cười to “Được”

“Cut!” Đạo diễn vui vẻ nói “Diễn rất tốt! Cực kỳ tốt” Lúc đầu tuy cho Seven và bảo vệ đánh nhau, nhưng không nghĩ tới Hannah lại dùng cách đó để khắc chế địch thủ.

Thật ra, lúc quay phim, Hannah có bóp méo không ít lời kịch, nếu không phải Ren hành động tốt, ứng biến tốt, thì sẽ phải quay lại. May mắn đạo diễn chọn diễn viên giỏi, nếu không sợ quay lại trăm lần rồi.

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Đối chiến

Edit: Yun Haku aka Dương Tử Nguyệt

Nói thật, lúc Hannah diễn vai Seven không có chút biểu tình, cách nói chuyện nhìn qua rất thần nhiên, chỉ khi nhắc tới bánh ngọt lại vô cùng sinh động, nhưng mà khi cô lại khiến cho Ren cảm thấy áp lực — một loại áp lực ngăn chặn hấn. Đồng thời hấn cũng chú ý tới, lúc Seven ngồi trên sofa có chút tùy ý, nhưng lại khiến hấn cảm thấy tư thế ấy có thể dễ khiến cô ra công kích và phòng thủ. Ý tưởng này xuất hiện trong đầu khiến Ren phủ định, làm gì có khả năng đó, người mà hấn đối diện không phải là sát thủ. Hấn nghĩ. Cuối cùng, hấn đem việc này quy tới cô gái này đã trải qua huấn luyện. Hấn nhìn Hannah nói “Lần sau cô có thể không sửa kịch bản hay không?”

Hannah cười “Sao vậy? Không ứng biến được? Không làm được thì nói rõ, tôi sẽ làm theo kịch bản”

Biểu tình trên mặt Ren thay đổi, nở nụ cười dịu dàng, phong độ vô cùng, nhưng lời nói lại khiến người ta tức đến nôn ra máu “Sao có thể! Tôi sẽ làm cho người mới học nào đó biết thế nào là diễn! Cô cũng không bằng một con gà mờ!”

“Thật không? Ày, thật là tốt quá!” Như thế mới không nhàm chán. Bài trong tay biến hóa nhanh hơn.

Xa xa, hai người cộng tác viên thấy hai người nói chuyện, đỏ mặt, mê gái.

Nhân viên A: Oa, anh Ren thật dịu dàng ~

Nhân viên B: Đúng thế, đúng thế, cô Echizen thật sự may mắn, có thể ngồi gần nói chuyện với anh Ren ~

Nhân viên A & B: Nếu mình cũng có cơ hội thế thì tốt quá rồi ~

Cùng nhau nhìn.

Thính giác của Hannah so với người thường tốt hơn nên nghe rất rõ đối thoại của hai người kia “Không nghĩ đến, cái mặt nạ của anh lại rất thành công”

Ren hiển nhiên không nghe được đối thoại của hai người kia, nở nụ cười mê người nói “Cô nói gì?”

“Tôi nói, tiếp theo là phần quay của anh” Cô chỉ về hướng đạo diễn.

Rõ ràng không tin, nhưng thật sự Ren bị chụp ảnh, từ chỗ ngồi đứng lên, điều chỉnh góc độ, tin tưởng không thấy người phía sau, nở nụ cười dịu dàng với Hannah, thật ra là khiêu khích đấy.

“Hahaha~” Hannah cười ngồi xuống ghế, nhìn Yashiro cười nói “Ren quả thật là người thú vị, phải không?” Biểu tình trên mặt giống như phát hiện ra thú nuôi mới có chút thú vị.

Yashiro âm thầm thở dài, hẳn sao có thể dùng từ thú nuôi để hình dung Ren? Nở nụ cười trả lời “Không hiểu cô nói cái gì!”

“Chà, lại thêm một tên bụng đen” Hannah bĩu môi, sau đó nhìn Ren diễn.

Khi quan sát Ren diễn, cô không thể không thừa nhận, diễn xuất của người này thật sự rất tốt. Chỉ là không hiểu tại sao trong đầu cô xuất hiện một câu: Hẳn là một người đàn ông không biết yêu là gì. Thật ra, lúc câu nói này xuất hiện cô cũng ngây người. Cái “yêu” này cô cũng không biết thì sao nói người khác? Dĩ nhiên, trừ cái tình yêu biến thái của nhà Zoldyck. “A~” Cô cúi đầu, che khuất biểu tình đau lòng trên mặt “Ông cố, ông nội, ba, mẹ, Milluki, Killua, Kalluto, Alluka, còn có, anh...” Theo thói quen muốn lấy ảnh chụp trong lòng, bàn tay đưa đến một nửa mới nhớ ảnh đã để ở đầu giường “Như vậy cũng tốt” Cô nghĩ.

Những cảnh diễn lại không nhiều, cơ bản hôm nay đều qua hết, ngày mai bắt đầu đi nơi khác, đặc biệt mai có một cảnh bắn nhau, cần sức rất nhiều, đạo diễn cô ý thả Hannah và Ren về sớm, để cho bọn họ nghỉ ngơi, lấy tinh thần mai diễn.

Trở về sớm, nhóm đội tuyển chính chưa tới. Hannah quyết định nghỉ ngơi xong rồi chờ đợi họ.

Trên bàn ăn, Nanako nói với Hannah “Mấy ngày này em quay với Ren sama phải không Hannah?”

“Tsuruga Ren? Đúng thế!”

“Vậy em có thể xin chữ ký của anh ấy giúp chị không?” Trong mắt kỳ vọng vô cùng.

“Ừm, mai sẽ xin giúp chị” Hannah đối với mấy thứ này không quan tâm lắm, nếu ở đời trước cô cũng sẽ tìm như thế, nhưng mà sau khi nhận qua gia huấn của Zokdyck bạn sẽ biết, ngôi sao thì là cái gì? Đám ngôi sao bị nhà cô giết không ít.

Nanako không nghĩ thế, vui vẻ cười “Tốt quá ~”

Bên cạnh, Nanjirou nghe xong cũng nói “Hannah, cho ba mấy chữ ký luôn”

“Cũng là Ren sao?” Cô không biết Nanjirou cũng thích Ren, tuy rằng sống với nhau không lâu nhưng cô vẫn biết tính cách của cả nhà này.

“Dĩ nhiên không phải...” Lúc Nanjirou lấy tạp chí ra, Rinko ở cạnh đã cản lại “Ồi chào, ôi chào, ôi chào, ôi chào, Rinko buông tay ra, anh chưa nghĩ cái gì mà, thật đấy!”

Tay phải nhéo lỗ tai Nanjirou, Rinko dịu dàng nói “Hannah, kệ ba con đi”

“Vâng” Hannah thấy cảnh này hoài nên đã quen, Nanako và Ryoma cũng xem như không thấy, ăn cơm.

“Con ăn xong rồi” Ryoma buông bát, chạy tới ôm con mèo “Chị, lát nữa trước khi mấy anh tới chị đánh với em một lát” Gần đây Ryoma luôn yêu cầu Hannah đánh, cậu muốn biết mình đã tiến bộ bao nhiêu.

“Được”

Chờ đợi mấy cậu bé thích tennis một phen, xem bọn họ thở không nổi nằm lên mặt đất, Hannah tổng kết thành tích “Có tiến bộ, so với mong muốn của chị tốt hơn, cứ tiếp tục thế này thêm một tháng chắc là cũng có thể miễn cưỡng cho qua”

“Miễn cưỡng cho qua?” Ryoma không hài lòng.

“Muốn đến trình độ của chị sao? Em cho dù luyện hai mươi năm cũng không thể!” Võ đầu Ryoma “Không cần dừng lại, đợi khi mấy đứa huấn luyện xong, đừng nói là đánh tennis, một mình đánh một đám lưu manh cũng không thành vấn đề”

“Đánh lưu manh, chị Echizen, chị đùa à?” Momoshiro không tin.

Hannah đi tới dưới thân cây gần nhất, chỉ vào nó nói “Đứng dậy, đánh một quyền trong không trung với nó”

“?” Trên đầu có dấu chấm hỏi, Momoshiro đứng lên, đứng dưới cây ra một quyền, đến khi đánh xong thì tất cả đều ngây người. Chỉ thấy dưới chỗ Momoshiro đứng, sau khi ra quyền thì cây cỏ thụ lung lay một chút, lá cây trên cây rơi xuống.

“Ồ? Sao thế này?” Momoshiro nhìn tay mình không tin.

“Đợi đến khi làm gãy nó là tốt. Hôm nay thế đủ rồi. Sáng mai vẫn như thế, Tezuka, em chú ý bọn nó nhé!” Phát tay cho mọi người về nhà.

“Vâng” Tezuka gật đầu.

Chạng vạng, một mình Hannah lái xe đến nơi diễn. Địa điểm này hôm qua người phụ giúp đã nói với cô. Mà cảnh của cô hôm nay là buổi tối.

Nội dung hôm nay rất quan trọng cho nên đạo diễn bắt nhóm diễn viên phải có mặt đông đủ “Đầu tiên quay buổi tiệc, đến khi quay xong thì quay sang đoạn thứ hai, tất cả đều phải bình tĩnh. Tôi đã chuẩn bị tốt lắm, mấy người không cần lo Ren bị thương. Còn có, Hannah, chú ý một chút, cảnh sau cô và Ren nhảy từ lầu ba xuống, bên dưới là bể bơi, cô phải bảo vệ Ren, tầng trệt có chút cao, chúng tôi đã chuẩn bị tốt mọi thứ”

“Không cần đâu, độ cao đó không có vấn đề với tôi” Hannah cự tuyệt.

Đạo diễn nhìn Hannah nói “Vây rồi, tất cả mọi người chuẩn bị, lát nữa diễn” Nói rồi hắn đi dặn dò các diễn viên quần chúng, chỉ đạo bọn họ lúc đó ngã thế nào, nhằm vào Hannah thế nào.

Thay đổi một bộ váy dự tiệc màu đen gọi cảm, cổ váy hình chữ V, phía sau lộ ra một mảng lưng, dưới đùi một cột hai lá bài, một cột cây dao nhỏ và súng lục, mang đôi giày cao gót, đồ trang sức trang nhã, đem mái tóc vấn lên cao. Một cô gái gọi cảm xinh đẹp xuất hiện.

Ren tới sớm hơn so với Hannah nên đã thay xong bộ đồ tây màu đen. Ren chân dài, mặt đẹp, hoàn toàn là một người mẫu sáng giá. Bộ đồ tây màu đen được hắn mặc làm người khác phải yêu thích. Hannah nghĩ: Nếu anh Illumi nhà cô mặc bộ này, có khi còn đẹp hơn cả hắn.

Mọi người đều sùng sốt, thật sự rất đẹp. Gian di truyền của nhà Zoldyck là tốt nhất, chỉ cần trang điểm nhẹ cũng có thể khiến Hannah trở nên xinh đẹp vô cùng. Lúc trước Yashiro cũng từng thấy điểm này của cô.

Cô tùy ý đứng bên cạnh Ren, trong mắt mọi người họ là đôi kim đồng ngọc nữ. Ánh mắt mọi người đều bị cả hai hấp dẫn, quên mất việc mình cần làm.

“Được rồi, mọi người về vị trí, chuẩn bị!” Đạo diễn nói với mọi người, tất cả đều nhanh chóng hoàn thành động tác của mình, chỉ đợi đạo diễn nói “Action!”

Linh Thôn Hoảng tham gia một buổi tiệc sinh nhật, người mở ra buổi tiệc này là một người giàu có, đối phương là người nắm vững các ngành sản xuất có tiếng, đây là thời cơ để cùng các xí nghiệp trao đổi và đánh quan hệ, bên cạnh đó chủ buổi tiệc cũng mời đối thủ của hắn. Linh Thông Hoảng sợ tên kia sẽ dụng thời cơ mà ra tay với hắn nên bảo Seven giả làm bạn gái cùng đi.

Đêm nay, trong biệt thự lớn sáng rực, dòng xe không ngừng đi vào. Công tử nhỏ của Kiều gia sinh nhật hai mươi tuổi, Cao Kiều yêu thương con trai nên đã bắt tay chuẩn bị buổi tiệc vào một tháng trước.

Gửi không ít thiệp mời, phái không ít bảo vệ đứng ngoài cửa, đem xe đến nơi đỗ xe, một nhóm người bảo vệ đưa Linh Thôn Hoảng và Seven vào buổi tiệc.

“Đừng cách xa tôi quá!” Linh Thôn Hoảng nói xong nở nụ cười chào người khác.

“Ngài Sâm Xuyên, lâu không gặp, dạo này sao rồi?” Thuận tay cầm ly rượu, Linh Hoảng Thôn nói.

“Thì vẫn thế, nhưng mà Linh Thôn Hoảng dạo này không khác gì nhỉ?” Nói rồi nhìn Seven ở cạnh Linh Thôn Hoảng.

“Haha, đúng vậy” Linh Thôn Hoảng khách sáo, bưng ly rượu chào người đối diện.

“Chủ tịch Linh, đã lâu không gặp”

“A, thì ra là chủ tịch Hắc, lâu không gặp, dạo này có gì hay không?” Đối mặt với người muốn giết mình, Linh Hoảng Thôn vẫn nở nụ cười.

Chủ tịch Hắc kia không nói gì, chỉ nở nụ cười khách sáo khiến người khác không thể thấy sự độc ác trong lòng hắn “Gần đây ký một vài hợp đồng với người nước ngoài”

Hai người khách sáo một lát rồi tạm biệt. Linh Thôn Hoảng tiếp tục nói chuyện với một vài giám đốc khác. Một giờ sau, có một việc lớn xảy ra. Không ít người mặc áo đen vọt vào trong hội trường.

“Bang bang phanh!” Ly thủy tinh bên cạnh Linh Thôn Hoảng bị bắn nát.

“A!!” Tiếng hét của các quý cô trong buổi tiệc.

Trong lúc khắp nơi hỗn loạn, Seven đưa Linh Thôn Hoảng ra ngoài.

“Không nghĩ tới hắn dám ra tay ở đây, tôi nghĩ hắn sẽ động thủ lúc chúng ta trở về nhà” Được Seven bảo vệ, Linh Thôn Hoảng nói.

“Chết vài giám đốc, hắn có thể lợi dụng lúc này để thâm nhập thị trường” Seven nói đúng trọng điểm, nhưng bọn họ không muốn, tên đó còn muốn thoát ly khỏi cha mình. Rút súng lục từ chân trái ra, đánh chết một người mặc áo đen, mấy người bị thương ngã xuống.

“Thật sự có dã tâm” Được Seven kéo ra phía sau, Linh Thôn Hoảng cảm thán.

“Bây giờ không phải lúc để cảm thán, bảo vệ của anh đâu?”

“Sau khi chúng ta đi vào, bọn họ đứng ngoài cửa, nhưng mà bây giờ hỗn loạn như thế, muốn vào không có khả năng”

“Ừ. Vậy bảo họ đừng vào, đứng dưới lầu chờ đi. Anh tới gần cửa sổ, dưới đó có cái ao, lát nữa chúng ta nhảy xuống” Tùy tay bắn vài phát rồi lấy từ chân phải một khẩu súng và lá bài, đưa cho Linh Thôn Hoảng “Dùng đi, cầm bảo vệ mạng. Thấy cửa sổ gần cái bàn không? Tới đó trước, tôi bọc hậu, tới sau bàn giáo viên thì trốn đi, tôi giải quyết đám người đuổi theo này”

Cầm súng lục, nhìn khoảng cách tới cửa sổ, Linh Thôn Hoàng nói “Cô cũng cẩn thận”

“Yên tâm mà chạy cho tốt. Tôi nói chạy thì chạy ngay” “Huru ~” Một âm thanh phát ra, một đám người áo đen bị thương “Chạy” Nghe vậy, Linh Thôn Hoàng chạy tới cái bàn. Sau khi chạy tới, hấn ra lệnh cho vệ sĩ. Đồng thời, Seven nhảy ra bắn bài, mỗi lá bài đều trúng ngực trái của người áo đen, máu chảy ra, người áo đen ngã xuống. Dễ dàng dọn sạch mấy tên áo đen nhắm vào Linh Thôn Hoàng, Seven nhảy lên trên không, thân thể ở trong không trung lộn vòng một cái, đồng thời bắn bài ra bốn phía – người quay phim vì màn này mà hao không ít khí lực, cũng may người quay phim là một người có tài nên có hiệu quả vô cùng.

Lúc Seven đáp xuống đất thì cách Linh Thôn Hoàng không dài, cô thuận người lặn một cái, dừng lại vừa vặn ở cạnh hấn. Vươn tay trái ôm lấy Linh Thôn Hoàng, Seven đứng lên cửa sổ, sau đó vẫn giữ nguyên động tác này. Đạo diễn không kêu “Cut” bọn họ sẽ không dừng.

Một phút sau, đạo diễn mới chậm chạp nói “Cut!” Dĩ nhiên lúc này hấn xem vô cùng mê mẩn. Nghe lời của hấn, Hannah buông Ren ra, đứng dậy tới chỗ ngồi ngồi xuống, vừa rồi không cẩn thận, cô đã đâm trúng tim của diễn viên quần chúng. Việc giết người với cô thì dễ, nhưng việc giết người giả thì không dễ chút nào.

Ren cũng đứng dậy tới bên cạnh đạo diễn. Đây không phải lần đầu hấn diễn, nhưng là lần đầu diễn vai được con gái bảo vệ, điều này làm hấn không được tự nhiên, nhất là khi động tác của Hannah vô cùng đẹp. Lúc cô lặn trên không hấn mê mẩn vô cùng.

Trước màn ảnh, đạo diễn xem lại cảnh lúc này, vô cùng vừa lòng, hấn nói với nhân viên công tác “Lúc tới hậu kỳ thì đem phút kia chiếu lên” Lại nói với Ren “Lúc này cậu và Hannah diễn rất tuyệt. Lúc cô ấy bắn người ở trên không rất đẹp, còn có ánh mặt của cậu nhìn cô ấy, có chút động tâm, thật sự rất tốt”

“...” Ren biết rõ lúc này mình bị cô ấy dụ hoặc chứ không phải diễn.

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Chủ tịch

Edit: Yun Haku aka Dương Tử Nguyệt

Thời gian nghỉ ngơi ngắn ngủi trôi qua, hôm nay là buổi quay quan trọng nhất trong phim— Seven ôm Linh Thôn Hoàng nhảy lầu rơi xuống bể bơi.

Bữa tiệc được tổ chức ở tầng 3, Hanna và Ren phải nhảy từ tầng ba xuống, nói tầng ba cao cũng không cao, thấp cũng không thấp. Cho dù ở dưới có bể bơi, nhưng lực đánh vào cũng không ít. Chủ yếu là, lúc quay đoạn này, Hannah phải che chắn cho Ren, đồng thời đám người đóng vai sát thủ đối nghịch với họ cũng sẽ làm bọn họ bị thương, lúc này Hannah còn có thêm một công việc phản kích nữa. Nói cách khác, trong lúc nhảy xuống, Hannah còn phải khống chế được nhóm người áo đen.

Màn này thật sự rất khó cho nên rất lo diễn viên đóng cảnh bị thương. Vì để có thể tạo ra hiệu quả tốt nhất, đạo diễn phải chuẩn bị không ít thứ, lúc quay đoạn nhảy lầu, ở dưới có một người quay biểu tình của Ren, ngoài ra, dưới nước cũng có người quay được điều tối, quay những màn trong đó.

Trước khi quay phim, đạo diễn có ý nói với Ren và Hannah “Quay không tốt thì quay lại, chỉ cần người không sao là ok”

Tuy rằng Hannah và Ren gật đầu lia lịa, nhưng mà trong lòng của cô không cho là vậy, cô không cho rằng nó khó khăn. Phải biết trước kia cô đã nhảy với độ cao gấp mấy chục, thậm chí là mấy trăm nghìn lần như vậy cũng không sao, nhói cái lần cô đứng ở tầng 100 đánh nhau cũng bình thường.

Dĩ nhiên thì ở cái thế giới này, độ cao kia không hề thấp. Đạo diễn sợ lúc bọn họ nhảy lầu sợ hãi vì không thấy đồ bảo vệ ở dưới rồi lộ ra sự sợ hãi trên mặt, như vậy phải diễn lại. Diễn lại không vấn đề gì hết, nhưng mà nếu phải diễn lại nhiều lần sẽ khủng bố diễn viên, sau đó sẽ kéo theo không ít thứ rắc rối.

Cả hai người cũng không quan tâm, Ren chẳng có sự sợ hãi gì ở đây, cậu diễn vai một cậu ấm của một mafia “về hưu”, dĩ nhiên bây giờ đã hoàn lương, trước kia tuy có chút về mafia nhưng hấn không thực sự thấy quá nhiều, sợ hãi một chút cũng chả sao. Hannah thì không thể như vậy, Seven không chỉ là sát thủ mà còn là sát thủ giỏi nhất trong các sát thủ, một sát thủ như vậy sẽ không thể sợ hãi cái độ cao chẳng đáng gì kia. Cho nên, mấu chốt ở màn quay này là ở trên người Hannah.

Đạo diễn Yamato thật sự không mong Hannah xảy ra vấn đề gì.

“Mọi người chuẩn bị, action!”

Màn ảnh nhắm ngay trước mặt Ren và Hannah mà làm động tác đóng lại.

Tay trái Seven ôm lấy Linh Thôn Hoàng, tay phải lấy cái bàn che lại. Ở bên kia, nam hay nữ đều chạy tới cửa ra vào, thỉnh thoảng có người bị trúng đạn

mà ngã xuống. Tất cả những đồ ăn, rượu rã trên bàn đều vung vãi. Còn có, không ít người chết.

Trong nháy mắt, Seven bay lên cái bàn, ôm lấy Linh Thông Hoàng chạy tới cửa sổ – thật sự thì nó rất gần – lưng của cô hướng về phía phòng ăn hỗn loạn, còn lưng của Linh Thông Hoàng hướng về cửa sổ. Ôm Linh Thông Hoàng nhảy lên, sau đó hai chân mượn lực để bật xa mà nhảy xuống bể bơi, lúc lưng của Linh Thông Hoàng cúi xuống, lưng của Seven nâng lên thì có chuyện ngoài ý muốn xảy ra. Seven vừa lấy đà để nhảy thì có một người áo đen nổ súng với họ, Linh Thông Hoàng thấy vậy hét to “Cẩn thận” Nhưng lúc vừa nói ra thì viên đạn đã trúng vai phải của Seven, máu tươi chảy ra – thật chất thì không có cảnh này, không hiểu cái tên diễn viên quần chúng ăn cút chó gì mà bắn trúng, may mắn viên đạn này có sẵn tương ốt bên trong, nếu không thì có chuyện rồi.

Cùng lúc bị trúng đạn, sắc mặt của Seven không thay đổi mà lộn vòng người trên không khiến lưng của cô hướng xuống, lưng của Linh Thông Hoàng hướng lên – đồng thời lúc này, một tay ôm lấy Linh Thông Hoàng, một tay lấy súng bắn vào trong phòng, lúc súng của cô nổ thì lá bài đã ghim trúng phần ngực trái của người mặc áo đen, tên đó không tin ngã xuống đất [Lời tác giả: Hẳn thật không dám tin, có thể nhớ việc ngã xuống đất đã giới thiệu rồi]

Trong quá trình rơi xuống, Seven không thay đổi mặt mày, chỉ khi bắn trúng người mặc áo đen làm cô bị thương thì có nở nụ cười nhạt – giống như biểu cảm trước khi chết của đối phương là một thứ đồ giải trí của cô vậy.

“Oành!” Hai người cùng rơi vào bể bơi, những cánh hoa cũng rơi xuống, máu đỏ tràn ra đầy bể. Sau khi hai người đi lên trên bờ vì họ biết mình chưa thoát khỏi nguy hiểm.

“Khụ khụ ~” Linh Thông Hoàng ho một lát rồi nhìn qua người bên cạnh nói “Lúc ở trên lầu tôi đã ra lệnh cho đám vệ sĩ, bây giờ hẳn bọn họ đã chuẩn bị tốt. Chúng ta mau rời khỏi đây...” Dừng một lát rồi nói “Vết thương của cô cũng phải trị gấp”

“Vết thương này cũng chẳng là gì quan trọng” Dĩ nhiên, kẻ bị thương chẳng có chút tự giác “Tôi bị trúng thương” chút nào.

“Cô...” Linh Thông Hoàng còn định nói gì nhưng mà thấy cái bộ dạng của Seven lúc này thì ngây người. Mái tóc thường được buộc lên đã xõa ra, nước từ tóc chảy xuống, chảy qua hai má của cô xuống dưới, lễ phục màu đen của cô dính lên người. Thật sự cô lúc đó rất gọi cảm, Linh Thông Hoàng [Lời tác giả: Hoặc là Ren] hôm nay đã thấy được. Trên mặt của hắn có chút ửng đỏ, nhìn thấy vẻ mặt “Sao anh còn không đi” của Seven mới nói “Chúng ta đi khỏi đây đã”

Thì thấy khuôn mặt khinh bỉ của Seven: Điều này là dĩ nhiên!

Hai người chạy ra bên ngoài không có ngừng lại.

“Cut!” Đạo diễn Yamato vui vẻ “Tốt quá, quay rất tốt. Haha, tôi còn lo phải quay hơn một lần, thật sự không hổ danh là người chuyên đóng phim hành động” Có điều hắn đã quên, đây là lần đầu Hannah diễn.

Sau khi quay xong, nhân viên hậu trường hai bên chạy tới. Bây giờ là mùa thu, tuy không quá lạnh nhưng không đồng nghĩa là nó nóng. Vừa mới tắm hồ xong, không thể để bọn họ như vậy được.

Hai người đi tới phòng tắm gần nhất tắm nước nóng, thay quần áo mới đi ra.

Sau khi bọn họ quay xong cũng đã mười giờ tối, dù sao lúc quay cũng đã khuya, lúc đầu cứ nghĩ phải quay tới một, hai giờ sáng. Chấm dứt cái giờ này đối với Ren nó vẫn còn sớm chán, coi như cậu có thể về nghỉ sớm. Kịch bản ngày mai cậu không diễn chung với Hannah, lúc này cậu đã được thông báo như vậy, nhưng mà ba giờ sáng thì cậu được Yashiro thông báo là ngày mai cậu sẽ cùng Hannah tới gặp chủ tịch.

“À” Nghe được lời báo từ Ren, Hannah cũng gật đầu, tỏ vẻ mai mình sẽ tới đúng giờ. Dù sao bây giờ cô cũng chẳng có gì làm.

Chào tạm biệt Ren và Yashiro xong, Hannah đi tới xe thể thao của mình mà rời khỏi sảnh ngang.

Bên trong xe của Ren và Yashiro.

Yashiro vừa lái xe vừa hỏi Ren ở cạnh “Ren, mấy hôm nay cậu thấy khả năng diễn xuất của Hannah thế nào?”

Thấy quản lý có chút lo lắng, Ren ngoan ngoãn trả lời thật lòng “Rất tốt, cô ấy không giống như người mới học diễn xuất, có thể đã chịu được huấn luyện thực sự” Cuối cùng cậu còn nói thêm một câu “Yashiro, anh thật sự xác định cô ấy chưa từng học ở trường diễn xuất?”

Yashiro cười nói “Tôi cần gì phải gạt cậu? Tôi đã điều tra qua, tư liệu viết cô ấy ở cô nhi viện, hai tháng trước mới được nhà Echizen nhận nuôi”

“Cô nhí?”

“Đúng thế, cho nên sau này đừng bắt nạt người ta” Đây là lý do mà anh nói ra bối cảnh của Hannah.

“Bắt nạt? Em không bắt nạt cô ta. Chỉ là ghét cái cách cô ta tham gia giới diễn xuất thôi” Nói đến việc tham gia diễn xuất, Ren rất là hà khắc.

Yashiro cũng không vạch trần mà nói “Vậy bây giờ thì sao?”

“Tạm được” Nói có thể là miễn cưỡng, nhưng mà Yashiro có thể nghe được ý tứ bỏ qua của cậu [Lời tác giả: Thật ra càng tò mò sự phát triển của họ sau này hơn]

Ngày hôm sau, Hannah đứng giờ thì vào văn phòng của Takerada, Ren và Yashiro đã ngồi trên sofa. Thật ra thì từ khi vào công ty LME tới giờ, Hannah chưa từng gặp Takerada lần nào. Lúc trước ký hợp đồng cô cũng ký với Yashiro, sau lại nghe nói Takerada đi Mỹ, còn vì nguyên nhân gì thì cô cũng không rõ, cô cũng không nhiều chuyện như thế. Hôm nay là lần đầu gặp Takerada, Hannah cũng có chút tò mò.

Lúc ngồi đợi trên sofa, đã qua thời gian hẹn gặp, cô nghi ngờ Takerada đang dần mất mình nhưng thấy vẻ mặt bình tĩnh của Ren và Yashiro, nhất là Ren, cậu ta còn có thể đọc tạp chí!

Lại nhẫn nại thêm mười phút, đột nhiên, có đóa hoa bay trong không trung, sau đó là một đoạn nhạc Ấn Độ, rồi một nhóm vũ công mặc đồ Ấn Độ xuất hiện, không đợi nhóm người kia tách ra, Hannah đã cầm lấy tạp chí trong tay của Ren mà ném cái người ngồi trên lạc đà. Thật sự, cô không lấy đồ ở thế giới Hunter ném đã tốt lắm rồi.

Khi tạp chí đập trúng mặt người nào đó, Yashiro và Ren đứng lên đi tới địu lấy ông ta, miệng còn nói “Chủ tịch, ngài không sao chứ?”

Đúng thế, cái người hoa trang kia chính là chủ tịch của công ty LME – Lorry Takerada. Chỉ thấy ông ta cầm tạp chí, lau máu mũi đang chảy ra nói “Tôi không sao, không nghĩ tới cô gái này lại nhắm chuẩn như vậy”

“A, thật xin lỗi, tôi không biết ông là chủ tịch, nếu biết tôi sẽ không ném như vậy” Trên mặt Hannah cũng không thay đổi biểu tình, giọng nói khô khan như đang trả bài, người nghe cũng hiểu cô chỉ xin lỗi cho có lệ.

Chủ tịch Takerada cũng không so đo với cô, lập tức nói thẳng vào chủ đề “Hôm nay tôi tìm hai cô cậu là có việc giao cho hai người. Nửa tháng sau, tổng công ty H&R của nước Mỹ có cử người đến để tuyển người đóng vai cho nước hoa “Destiny”, lúc đó chắc chắn họ sẽ chọn một nam một nữ, ý của tôi hẳn đã rõ, tôi muốn hai người đi đến tham gia cuộc tuyển chọn đó”

Công ty H&R là công ty mỹ phẩm hàng đầu thế giới, nước hoa cùng đồ trang điểm của họ rất nổi tiếng. Ở Nhật Bản tuy cũng có chi nhánh của công ty, Ren cũng từng chụp ảnh quảng cáo cho họ, nhưng lần này thì khác hẳn, đây là tổng công ty từ Mỹ cử người tới tuyển chọn, thẳng thắn mà nói, nếu như có hiệu quả có thể nổi danh đến tận nước Mỹ kia.

Yashiro có chút không hiểu “Nếu nói Ren thì tôi có thể hiểu, dù sao thực lực của cậu ấy không cần bàn cũng biết. Tuy rằng tôi cũng xem trọng Hannah, nhưng cô ấy không đủ trình độ để quay quảng cáo lớn như vậy”

Chủ tịch Takerada nhìn Hannah nói “Nghe đạo diễn Yamato nói biểu hiện của cô rất tốt, đạo diễn Yamato rất thích cô?”

“Chắc là vậy” Theo thái độ của Ren và đạo diễn thì chắc là thế.

Yashiro cũng không phản đối nữa, nếu không chỉ sợ Hannah làm cho không khí thêm xấu hổ “Ý của ngài là Hannah đủ năng lực để nhận quảng cáo này?”

“Nghe nói cái quảng cáo nội y trước kia được hưởng ứng rất lớn” Chủ tịch Takerada nói chuyện khác.

Yashiro có đường rút, dĩ nhiên hiểu ý “Tôi biết rồi”

Ren nghe họ nói chuyện mà trầm mặc, cuối cùng nói một câu “Nếu cuối cùng tôi được tuyển, còn cô ấy không được thì sao?”

“Vậy thì bỏ đi” Chủ tịch Takerada không do dự nói “Một là cùng trúng tuyển, hoặc là cùng bị loại. Chúng ta không cần một người”

“Tôi biết rồi” Ren gật đầu.

“Được rồi, Ren ở lại, hai người ra đi” Chủ tịch Takerada nói với ba người.

Hannah tạm biệt với Yashiro. Yashiro đứng ngoài cửa chờ Ren, lát nữa bọn họ còn phải để một tạp chí phỏng vấn. Hannah tạm biệt rồi khỏi đó, hôm nay cô không có cảnh quay, cũng không có việc làm nên rất là nhẹ nhàn. Cô quyết định đi dạo phố. Máy quyền sách làm điểm tâm lần trước cô đã xem xong, bây giờ nên mua thêm một ít.

Một lát sau, Ren đi ra, im lặng đi theo Yashiro. Chuyện ở trong đó ngoài Ren và chủ tịch Takerada ra thì không ai biết gì nữa.

Chủ tịch Takerada nói “Ren, Hannah Echizen rất có thể sẽ có tiền đồ rộng mở, cô ấy sẽ nhanh chóng đuổi kịp cậu. Đừng để chỉ mình cô ấy tiến bộ. Tôi mong cậu cũng có biểu hiện xuất sắc.”

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Cướp?

Edit: Yun Haku aka Dương Tử Nguyệt

Lái xe tới chỗ lần trước, Hannah tùy ý lấy ra ba miếng bảo thạch. Không có cách nào hết, cô có nhiều cái này lắm [Lời tác giả: ở trong cái túi ấy =]] Cô luôn mang bên cạnh mình, trừ cô ra ai cũng đừng mơ có thể lấy được nó, cho dù là trộm cũng thế thôi.

Chủ cửa hàng thấy cô gái lần trước, vui mừng đi ra đón tiếp, không nói nhiều lời mà mời cô vào phòng cho khách quý, bảo nhân viên đem trà và điểm tâm tốt lên, ba viên bảo thạch lần trước của cô gái này khiến hắn có không ít tiền lời, tuy rằng hắn xuất không ít tiền, nhưng lấy về cũng không kém, lời cũng gần ba triệu đấy, gấp đôi đó! Hơn nữa người mua cũng mời nhà khảo cổ tới nghiên cứu, mỗi viên bảo thạch này đều có hơn ba trăm năm lịch sử.

Chủ cửa hàng lúc đầu cũng có chút khó hiểu, cô gái này sao có thể có bảo thạch quý như vậy, sau lại đoán cô gái này chắc là một quý tộc của một quốc gia đang xuống dốc hoặc là tiểu thư của dòng họ nào đó đang xuống dốc. Dĩ nhiên, lúc trước cô gái tới mặc đồ bình thường, không hợp với thân phận, nhưng mà khí chất của cô ấy cũng không dễ bị che dấu như vậy.

Sau đó thấy quảng cáo nội y của cô, áp phích bày ra khắp nơi, không muốn thấy cũng khó, ông đã nghĩ đối phương sẽ không tới, không nghĩ tới lại đến [Lời tác giả: Ý, không lẽ đã tiêu hết đồng tiền kia? – Editor: Bà già, bà là người viết, bà không biết còn ai biết?] Chủ cửa hàng vụng trộm đánh giá quần áo của cô gái trước mặt – vô cùng xa xỉ.

Sau khi trà nước đem lên, chủ cửa hàng đuổi người khác đi, thuận tiện khóa cửa lại.

“Lần này ngài đến đây là vì?” Chủ cửa hàng nóng lòng nhìn cô gái đang chậm rãi ăn bánh ngọt đối diện, giống như cô chính là kho tiền vậy, còn dùng kính ngữ nữa mà.

Uống một ngụm trà, cô có chút khát, sau đó lấy từ trong túi hai viên bảo thạch đem để lên bàn cho chủ cửa hàng. Nhưng mà chủ cửa hàng lại đang nhìn tới bàn tay xinh đẹp kia, không phải là do không thấy bảo thạch, mà là do vòng tay của cô gái ấy hấp dẫn! Nếu ông nhìn không nhầm thì vòng tay này này là đồ vô giá– vài tỷ? Trăm triệu? Ông thật sự mê cái vòng tay.

Hannah gõ nhẹ lên bàn, mặt bàn bằng gỗ lim thượng đẳng nứt một chút.

Chủ cửa hàng run người, lập tức đem ánh mắt dời lên hai viên bảo thạch. Ông sao có thể quên, cô gái đối diện ông có thể đem tiền tới cho ông, nhưng cũng là ma nữ đó! Có thể dùng bài pháp vỡ đá cầm thạch đó! Nghĩ tới quỳ bàn bằng đá cầm thạch chưa đổi rồi nhìn mặt bàn bằng gỗ quý không ngừng gào trong lòng: Đáng chết, sao lại quên mất chứ! Cô ta làm gì mà tiểu thư quý tộc được! Cô ta là một cô gái mạnh mẽ! Là do tình tình nuôi lớn! Nếu không sao lực phá hoại lại mạnh như vậy!

Tay run rẩy cầm lấy viên bảo thạch, rồi lấy kính lúp quan sát.

Thấy đối phương đem lực chú ý đặt lên bảo thạch, Hannah nhìn vòng tay trên tay mình. Đây là vòng tay cô lấy được từ lũ đoàn Spider lúc tất cả mọi người đi di tích cũ – trong nhà cô có Kalluto tham gia lũ đoàn Spider này, có một lần nó bảo đi tới di tích hoàng tộc có lịch sử hơn ngàn năm, Hannah vì lo cho em trai nên cũng đi theo – lúc đó cô thấy cái vòng tay này, Chrollo cũng đồng ý cho cô, đồng thời cũng cho cô không ít châu báu. Cái di tích kiểu này thiếu gì không biết, chứ đồ châu báu này tùy tiện lấy vài chỗ cũng đầy hai phòng rồi.

Sau một hồi quan sát cẩn thận, ông ta cũng ra giá.

“Một triệu rưỡi” Hannah lạnh lùng nhìn ông chủ, ông ta đỏ mặt hỏi lạnh “Ba viên lần trước bán lời cho cô không ít, hai viên này tốt hơn lần trước, như thế nào?”

“Hai triệu ha?” Lập tức sửa lại.

“Được, chi phiếu” Hannah vừa lòng với cái giá này, lấy bánh ngọt trong đĩa nhét vào miệng, đợi đối phương lấy chi phiếu cho mình.

Sau khi đưa chi phiếu xong, ông chủ tự mình tiễn Hannah đi khỏi, trước khi đi thì hỏi cô “Có thể cho tôi biết, ngài lấy mấy viên bảo thạch này ở đâu không?”

Cô gái đang muốn rời đi dừng bước lại, nở nụ cười gian tà nói “Đào mộ mà ra!” Sau đó nghênh ngang bước đi, chả thèm quan tâm ông chủ đang sững người đằng sau.

Sau khi xe biến mất, ông chủ lau mồ hôi nói “Tôi muốn đi nghỉ ngơi, các cậu trông cửa hàng”

Đám công nhân trong tiệm nhìn nhau, không hiểu được cảm giác của ông chủ đang tiếp một vị khách đáng sợ. Thấy mọi người ngây ngời nhìn nhau, đành mặc kệ.

Thật ra, Hannah cũng không nói dối mà, di tích chính là phần mộ mà!

Ở tiệm sách chọn không ít sách. Người bán hàng thấy cô như thấy thần tài, cười sáng chói. Bởi vì gần đây cô thấy người nhà Echizen rất quan tâm cô, cho nên mua không ít đồ cho họ, có lẽ là từ sau vụ áp phích, cô đã xem họ là một gia đình.

Cô cảm thấy tiền quá ít, nghĩ lại hình như cô còn có mấy cái thẻ tín dụng, tiền ở trong đó cũng vài ngàn triệu thì phải. Lúc đó chỉ mới gửi tiền vào chứ chưa kịp dùng đã phải làm không ít việc. Bây giờ có thể sử dụng, dĩ nhiên phải lấy ra mà dùng rồi.

Chạy tới nơi rút tiền, lấy từ trong túi ra mấy cái thẻ, mà việc đó cũng mất không ít thời gian – không cách nào khác, nhiều thứ ở trong đó lắm – cuối cùng cũng lấy được thẻ. Đây chính là cái thẻ mà lần trước cô bán bảo thạch được tiền rồi đi gửi đây.

Cô đem bảo thạch lấy ra bỏ vào trong túi. Sau đó chậm rãi bỏ thẻ vào lỗ, vài giây sau trên màn hình hiện dòng chữ “Mời nhập mật khẩu”, cô chậm rãi đánh mật khẩu hôm trước đã chọn, sau đó trên màn hình hiện ra một đồng ô vuông, cô chọn ô ghi “Rút tiền”. Vài giây sau cô lấy một đồng tiền ra, sau đó nhìn tiền mà vui mừng gào lên. Lấy thẻ khỏi lỗ, cô bỏ vào trong túi, Hannah vui vẻ đi ra xe, cô muốn mua một ít bánh ngọt về chúc mừng, cô cũng có thể tự mình rút tiền này!

Chỉ là cô không ngờ, lúc này cô lấy tiền và mấy viên bảo thạch ra đã bị một nhóm lưu manh thấy. Bọn họ thấy một cô gái nhỏ yếu đuối, một thân một mình lại giàu có như vậy, dĩ nhiên nổi lên lòng tham, lại nhìn tới vòng tay của cô gái, dù không biết phẩm chất thẻ nào nhưng họ biết giá cũng không ít.

Thấy cô gái đi về phía gara, ba tên lưu manh cũng thương lượng, một tên chạy tới trước đó chặn cô gái lại, sau đó hai người kia một người ép lấy tiền, một người canh giữ. Chỉ cần nắm chặt thời gian, tốc chiến tốc thắng thì lần này lấy tiền không phải khó.

Sau một phút bị theo đuôi, Hannah cũng biết mình bị theo dõi. Có điều cô làm bộ như không biết gì, thông dong đi về phía bãi đỗ xe, cô muốn xem đám người kia muốn gì!

Một lúc sau, một tên lưu manh nghênh ngang đi tới, giống như hấn cũng đi cùng đường với cô vậy, cô cũng im lặng muốn xem đám người này muốn diễn xiếc gì. Đi không quá hai bước, hấn chặn cô lại, cô làm bộ sợ hãi xoay người lại, đằng sau cũng có người chặn, trong miệng còn uy hiếp nói “Ngoan ngoan giao đồ quý giá ra đây!” Cũng có người lấy dao giấu trên người ra xoay xoay.

Vừa nhìn Hannah cũng biết, bọn họ chỉ lấy dao để uy hiếp, thật sự khiến cô thất vọng, cứ tưởng lấy súng ra chứ! [Lòe tác giả:... Cô nghĩ mình ở nơi nào?] Đưa tay day trán, hai tay chuẩn bị, Hannah còn định đùa giỡn với họ một chút, nhưng cảm thấy chán quá nên rút hai khẩu súng ra, bấm cò một cái, viên đạn bay ra dọa ba tên lưu manh sợ hãi. Đồng thời bên tai ba tên lưu manh truyền tới giọng nói lạnh lùng của cô gái “Các cậu vừa nói gì?”

Hannah xoay xoay súng lục, đáng yêu nghiêng đầu hỏi “Các cậu vừa nói gì thế?”

Một giây sau, ba tên lưu manh ném dao xuống, quỳ xuống đất khóc to “Nữ hiệp tha mạng! Là chúng tôi bị mù mắt! Chúng tôi không dám nữa! Không dám nữa!”

Thu lại khẩu súng, nhìn ba tên lưu manh đang quỳ dưới đất quát “Câm miệng!” Ba người im lặng. Sau đó bọn họ nghe thấy tiếng nói ác ma “Giao hết tiền ra!”

Ba người ngây dại, cái này, ai đang cướp ai vậy? Rõ ràng bọn họ là lưu manh, thế mà lại bị bóc lột! Ông trời không có đạo lý!

“Nhanh!” Hannah mắt kiên nhẫn nói.

“Vâng, vâng, vâng” Vội vàng lấy hết những thứ giá trị trên người xuống, cung kính đưa ra “Đây ạ”

Lấy đồng tiền của ba tên lưu manh đếm, tổng cộng được năm vạn. Đem tiền bỏ vào túi, cô nói “Ba người các cậu làm tôi phí thời gian, số tiền này xem như phí tổn. Tuy rằng có chút ít ỏi, nhưng không sao. Các cậu có thể đi” Nói xong cũng không thèm quan tâm, quay người rời khỏi.

Đợi cô gái đi khỏi, bọn họ mới cảm thán “Thật sự khủng bố!”

“Đúng thế, tôi vẫn còn sợ!” Tên bất hạnh bị đạn xượt qua nói.

“Đi thôi, lần sau thấy cô ta thì đi đường khác. Bây giờ tiền cũng không có, tìm người khác đi!”

“Hả? Còn tìm sao?” Chưa hoàn hồn.

“Không phải ai cũng khủng bố như cô ta đâu” Một người nói.

Sau đó bọn họ dừng lại trước một áp phích thì mới biết: Người mà bọn họ cướp không được là một ngôi sao!

Trong nháy mắt, bọn họ hỗn loạn: Không lẽ bây giờ ngôi sao có thể mang theo súng để bảo vệ? Lúc này bọn họ thấy cô gái kia có thể lấy súng ra một cách tùy tiện, cứ nghĩ là tình nhân của mafia nào đó, không nghĩ tới...

Thế giới này điên cuồng tới mức không thể tưởng tượng được rồi.

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Seigaku

Edit: Yun Haku aka Dương Tử Nguyệt

Cuộc buôn bán lời nhỏ ngoài ý muốn này khiến cô rất vui vẻ, cô lập tức quyết định đi mùa đồ an ủi đem tới Seigaku cho Ryoma. Nghe nói đó cũng là trường học trước kia của Nanjirou Echizen, cha con cùng học một trường, đó là kẻ thừa hả?

Hannah nói an ủi vậy thôi, chứ bản chất là mua bánh ngọt. Lúc trước định mua cái khác nhưng thấy có tiệm bánh ngọt, vừa lúc có tiền thừa, dĩ nhiên mua thứ mình thích rồi đem tới câu lạc bộ tennis, ai không thích thì chịu.

Dùng năm vạn mua một đồng bánh ngọt vui vẻ đi tới Seigaku.

Lúc này cô tới cũng vừa đẹp, sau khi rời công ty vào lúc sáng, cô đi dạo phố mua không ít áo quần mới, sau đó mua đồ cho Rinko và Nanako, chỉ cần thấy hợp với họ thì cô mua, dù sao số đo cũng không chênh lệch mấy, ba người cũng dễ trao đổi đồ với nhau. Đợi khi cô mua đủ thì cũng đã hơn hai giờ chiều, chưa kịp ăn trưa. Tuy rằng ba ngày không ăn cơm cũng không sao. Thời gian tan học của Nhật Bản rất sớm, sau khi tan học là thời gian câu lạc bộ. Bây giờ cũng là lúc tan học của Seigaku, tới đó cũng vừa đẹp.

Hỏi địa chỉ trường Seigaku từ hai người qua đường, theo lời chỉ thị đi một đoạn thì tới Seigaku. Đăng ký ở bảo vệ rồi đi đỗ xe, Hannah cầm đồng bánh ngọt đi tới sân tennis mà bảo vệ vừa chỉ lúc này.

Xuyên qua con đường xanh mát, Hannah dễ dàng đi tới câu lạc bộ tennis. Bên ngoài sân tennis đầy các cô cậu học trò, trong đó 90% là nữ.

Hannah tùy ý kéo tay một cô bé buộc tóc đuôi ngựa hỏi “Cô bé, sao nhiều người ở đây vậy?”

Cô gái có chút kích động quay đầu lại – Trận đấu của Ryoma sama nhà cô sắp bắt đầu, lát nữa cô phải hét to mà cổ vũ, nhìn thấy cô gái xinh đẹp gọi mình thì đề phòng theo phản xạ, sau khi thấy đối phương lớn tuổi hơn cô thì thả lỏng một chút, nhưng vẫn đề phòng hỏi “Là do cuộc tuyển chọn của câu lạc bộ tennis, hôm nay là ngày đầu tiên. Chị là gián điệp à?”

Hannah cảm thấy cô bé hơi hơi ngốc, lắc đầu nói “Không, chị có việc”

“Cũng là phóng viên giống chị kia à?” Cô bé chỉ vào cô gái đang không ngừng quay chụp ở không xa,

Lắc đầu nói “Không phải” Cô cảm thấy cô bé này rất có ý. Không biết cô bé đề phòng cái gì?

Cứ nghĩ cô bé này không hỏi gì nữa, không nghĩ tới vừa thấy mấy hộp bánh trên tay cô thì nâng giọng, thậm chí còn chỉ vào mấy hộp bánh trong tay cô nói “Chị đem bánh ngọt để làm gì? Nghĩ tặng cho người ở câu lạc bộ tennis sao? Em nói cho chị biết, nếu như muốn đưa cho Ryoma sama thì phải trải qua sự đồng ý của em, em là Trưởng nhóm hâm mộ Ryoma sama! Mặt khác, chỉ có em và người trong nhóm mới có thể tặng quà cho Ryoma sama!”

Hannah nở nụ cười mê người, nụ cười này khiến cô bé đứng đối diện rợn người [Lời tác giả: Con nhỏ này đang nghĩ “Đã lâu rồi mới có người dám nói như vậy với mình! Nhưng mà cái từ sama kia cũng có ý đấy chứ! Có lẽ về sau mình nên bắt người khác thêm chữ ‘queen’ ở đằng sau đi!” đấy!] Cũng không nói gì với cô bé, chỉ tao nhã đi lướt qua, vui vẻ đi về phía trường câu lạc bộ tennis. Không ít người mong chờ cảnh cô bị trưởng câu lạc bộ mắng phải biết rằng, trưởng câu lạc bộ tennis của Seigaku rất nghiêm khắc!

Không nghĩ tới, Tezuka khi thấy cô gái tới gần, không những không mắng đuổi cô gái đi mà mặt còn có biểu tình dịu dàng nói “Sao chị lại tới đây?”

Những cô gái ở đằng xa không thể nghe được lời của Tezuka nhưng mà nhóm cầu thủ ở gần đó thì có thể, tất cả đều lộ ra vẻ không thể tin được. Thật sự đáng sợ! Đội trưởng dùng kính ngữ để gọi! Đồng thời trên đầu họ xuất hiện dấu chấm hỏi to tướng: Không lẽ là người thân của đội trưởng? Đầu có giống.

Hannah giờ đồng bánh ngọt lên rồi chỉ về phía bàn ghi điểm vòng đầu nói “Hôm nay không có việc, tới đây xem chút, không nghĩ tới có trò hay”

“Gần đây mọi người tiến bộ rất nhiều, lần tuyển chọn này cũng coi như sự kiểm tra cho bọn họ” Nghĩ đến hơn nửa tháng huấn luyện, thành viên đều tiến bộ, Tezuka vui mừng.

Hannah gật đầu tỏ vẻ hiểu, kỳ thật trong lòng cô, chút tiến bộ đó chẳng là gì, nhưng mà đám nhóc này thật sự tiến bộ cũng không ít. Thể lực, lực cánh tay, tốc độ cũng nâng cao rất nhiều.

Không quan tâm tới vấn đề rồi rấm rấm, mở hộp bánh ra, cầm lấy một cái rồi nói “Muốn ăn thì tự lấy nhé!” Sau đó quên mất mục đích tới đây nói “Chà ~ Tiệm bánh này làm ngon thật!” Nhanh chóng xử xong một miếng, nhanh chóng lấy miếng thứ hai.

“Ôi chào ~ ôi chào ~ tôi ngửi được mùi bánh ngọt ~” Vừa đầu xong một trận, đi ra khỏi sân đánh đã ngửi thấy mùi bánh ngọt, Kikumaru Eiji đi theo mùi bánh, đi một đường lại tới chỗ ghi điểm. Thấy Hannah đáng sợ ở đằng sau Tezuka, bước chân chậm lại một chút, vài giây trôi qua – bánh ngọt vẫn thắng!

“Sao chị lại ở đây?” Nói với Hannah nhưng mà mắt lại dán trên mấy cái bánh ngọt.

“Tự lấy đi!” Nhìn thấy ý đồ của hắn, Hannah cũng chẳng thèm trả lời câu hỏi kia, trực tiếp cho phép ăn.

“Hắc hắc ~” Kikumaru cũng không khách khí, lấy miếng bánh mình thích mà ăn.

“Kikumaru, điểm?” Tezuka lạnh lùng nói.

“6 – 0” Rùng mình một cái, Kikumaruru trả lời.

Sau khi có đáp án, thu lại khí lạnh, quay người xem trận đấu.

“Eiji, Eiji, cậu còn ở đây mà ăn bánh à?” Oishi Syuichirou thấy Kikumaruru ăn bánh thì lo lắng hỏi.

“Không sao đâu, không ảnh hưởng tới trận đấu!” Kikumaruru là kẻ cuồng bánh ngọt, dĩ nhiên không để ý tới cái lí luận ăn xong vận động là không tốt kia.

“Eiji...” Vừa định phát huy tính chất bảo mẫu của mình thì Oishi thấy Hannah cũng đang ăn bánh ngọt, lập tức đổi đối tượng “Chị Echizen sao lại ở đây? Tôi tìm Echizen sao? Thằng nhóc đang ở sân thứ tư, sắp xong rồi. Cần em gọi nó không?”

“Không cần” Cho dù nói chuyện, tốc độ ăn bánh của Hannah cũng không giảm.

Lúc này Momoshiro cũng chạy tới, mũi của cậu cũng thính như của Kikumaruru, đã ngửi được mùi bánh ngọt từ nãy, nhưng vì trận đấu chưa chấm dứt nên chưa thể tới, bây giờ đã xong thì tới theo tiếng gọi của bánh. Tập trung nhìn vào, thấy Kikumaruru ăn một mình thì nói, không hề để ý Hannah ở cạnh “Eiji sempai xấu quá, ăn trước một mình”

“Ai bảo tôi chậm” Kikumaruru ném bánh ngọt lên nói.

Momoshiro không nhiều lời, chụp lấy bánh ngọt, vừa bỏ vào miệng thì thấy Hannah, suýt nữa làm rơi bánh “Chị Echizen, chị tới rồi à? ~ Tôi tìm Echizen thì?~ Cái tên nhóc kia đánh sân cạnh em, lúc em dứt trận thì nó cũng gần dứt rồi. Sắp ra thôi”

Hannah gật đầu, tỏ vẻ đã biết. Lúc cô lấy miếng bánh thứ mười thì nói “Chờ ăn xong, chúng ta đánh một trận đi”

Hai người đang ăn bánh cứng người lại.

Hannah không thêm quan tâm, đi tới bên cạnh Tezuka nói “Cậu đánh với tôi trước đi”

“Được” Tezuka không chần chừ cầm lấy vợt đi vào sân không có trận đấu.

“Sai rồi. Cô tay của chúng ta ~ Tùy vào thời gian mà phán đoán bấp thính của cậu” Đem hộp bánh để lên ghế không, đi tới nói với học sinh năm nhất “Cậu đem một cái ghế dựa tới”

Cậu bé bị Hannah ra lệnh, theo phản xạ đi làm. Sau đó Hannah lại nói “Đi tới bàn đăng ký đem ghế tới đây.”

Cậu bé đáng thương ngoan ngoãn làm theo lời Hannah, sau khi cậu ngồi xuống thì một đám thiếu nữ vây quanh hỏi cô gái kia là ai.

Bên kia, Hannah và Tezuka ngồi đối mặt nhau, cả hai đều dùng tay trái “Tôi sẽ không nương tay, cậu phải dùng hết lực, biết chưa?”

“Rõ” Hai tay cầm vợt, Tezuka dùng hết sức, đối thủ trước mặt cậu không phải kẻ thường.

Sau một hồi giằng co, Hannah chỉ dùng chút lực đã có thể khiến Tezuka ngã xuống “Không sai, trong vòng một tháng nữa có thể ngừng huấn luyện”

“Cảm ơn đã chỉ đạo” Tezuka gật đầu.

Hannah gật đầu chuẩn bị tiếp “Tiếp theo, Kikumaruru”

“Vâng” Thấy Tezuka đơn giản như thế, Kikumaruru không sợ cái gì.

Lúc cậu vừa ngồi xuống thì Echizen cũng trở lại sau khi trận đấu chấm dứt. Thấy Hannah, cậu có chút kinh ngạc “Chị, sao chị lại ở đây?”

“Ừ, tôi xem, tôi về với chị” Dùng ngón tay chỉ vào bánh ngọt “Muốn ăn thì tự lấy nhé!”

Ryoma nhìn đồng bánh ngọt cao ngất ngưỡng kia không nói gì, gật đầu.

Hannah cũng không để ý đến cậu, nói với Kikumaruru đã chuẩn bị tốt “Bắt đầu”

Sau một phút giằng co, Kikumaruru cũng thua dưới tay Hannah, cô nói “Có nhược điểm nhiều hơn Tezuka, nhưng cũng tạm thời cho qua”

Cứ như vậy, tất cả mọi người đều bị kiểm tra như thế.

Hiểu hết trình độ mọi người, Hannah tổng kết “Trình độ tốt hơn một chút, Momoshiro và hà thôn có vẻ mạnh hơn một chút, những người khác đều có tiến bộ hơn. Tiếp tục một tháng, về sau tự mình tập luyện. Không có chị tập thì tự bầu người ra lãnh đạo cũng được”

Kỳ thực, Hannah không phải là người thích quản nhiều chuyện, lần trước đồng ý với Nanjirou giúp huấn luyện cho Ryoma, tuy rằng bên trong cũng vì ân cứu mạng, nhưng cô đồng ý huấn luyện cho nhóm này là do trong tiềm thức cô đã tự xem mình là người của nhà Echizen, nên đối với các đàn anh của Ryoma cũng không sao.

Lúc trở về, Ryoma nhìn không được hỏi “Chị, em có tiến bộ thật sao?” Không thể trách cậu có nghi vấn này, người nhận huấn luyện cùng nhau tiến bộ, dĩ nhiên tất cả đều thấy mình bằng nhau.

“Em có thể dùng phương pháp lần trước để thử lại” Kiểu sức mạnh này chỉ có thể tự mình kiểm chứng thôi.

Sau khi về nhà, Ryoma chạy về phía chùa, sau đó trầm mặc trở về.

Nhưng sau đó lại nghe nói, lá cây trong một đêm đều rời xuống hết. Với việc này, Hannah chỉ nghe chứ không nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Tuyển chọn

Edit: Yun Haku aka Dương Tử Nguyệt

Phim [Sát thủ] quay rất tốt, thời gian tuyển chọn của công ty H&R cũng đã đến.

Gần đây, ngoài [Sát thủ] ra thì Hannah không có công việc gì nữa, còn Tsuruga Ren thì khác, ngày nào cũng có lịch kín. Có đôi lúc Hannah vui sướng khi thấy người gặp họa là Ren, nói “Ôi, thiên vương của chúng ta lại đi nữa kia!” Mỗi lần đều nhận nụ cười dịu dàng của Ren, cái kiểu nụ cười khiến người khác phải ghen tị, nhưng hàm ý thì chả tốt đẹp gì.

Tuy rằng Yashiro là người quản lý của Ren và Hannah, nhưng thực tế, Ren mới là người mà Yashiro đại diện chính, cho nên phần lớn đều ở cạnh Ren. Dĩ nhiên, chuyện này chủ tịch cũng đã nói với Hannah. Vài ngày trước chụp hình cho tạp chí [Vi Vi], thật ra [Vi Vi] cũng có người mẫu chuyên dụng cho họ, nhưng vì Hannah, Yashiro cũng ra không ít sức lực. [Vi Vi] là tạp chí phát hành khắp cả nước, nếu Hannah có thể làm người mẫu của họ thì cô hẳn sẽ càng nổi tiếng.

Ngày chụp ảnh cho tạp chí, đích thân Yashiro đưa cô tới nơi chụp, chào hỏi người phụ trách, dặn dò Hannah mấy câu thì rời khỏi. Mấy ngày nay, Ren có nhiều việc, chào hỏi nửa tiếng thì Yashiro tạm biệt mọi người dẫn Ren đi tới nơi làm của mình.

Vì vậy, Yashiro căn bản không biết, sau khi Hannah chụp ảnh xong, hỏi xin người phụ trách size khác rồi lấy về nhà.

Người phụ trách cũng không kinh ngạc nhiều cho lắm, bình thường sau khi chụp ảnh xong, người mẫu đều được đem một vài bộ quần áo về, nhưng đây là lần đầu người phụ trách gặp một người mẫu tự tới đòi quần áo, còn bắt phải đổi size phù hợp. Việc này khiến mọi người đều có ấn tượng với Hannah vô cùng.

Không có cách nào khác, Hannah nhớ hồi trước Nanako nói quần áo của tạp chí [Vi Vi] đều rất đẹp, còn nói cô ấy vô cùng thích mấy bộ quần áo kia, nhưng mà giá cao quá nên không mua được. Lần này cô có thể lấy được thì hẳn phải lấy đem về cho cô ấy, dù sao cũng được tặng, cho người thích thì dùng tốt hơn. Còn nếu cô ấy không thích cũng có thể đem bán, dù sao cũng không lỗ.

Dĩ nhiên Hannah vẫn lấy quần áo, không chỉ vậy, còn lấy n bộ quần áo mình không mặc để chụp. Đang lúc mọi người đơ người vì sự tự nhiên của Hannah thì phó giám đốc đẩy cửa bước vào, dĩ nhiên nghe được lời nói của Hannah, hấn nở nụ cười vô vai Hannah nói “Rất cá tính, tôi thích. Còn không mau đem quần áo lấy ra đưa cho cô gái này, mỗi thứ một bộ!”

“Vâng, phó giám đốc” Người phụ trách cung kính nói.

Hannah nhìn người mới tới, giống như đang xem xét cái gì đó. Người bên cạnh đồ mồ hôi thay cô, chưa bao giờ thấy có người dám nhìn phó giám đốc của bọn họ như vậy. Tuy rằng diện mạo của phó giám đốc bình thường, đối xử với mọi người dịu dàng, nhưng mọi người trong giới đều biết rằng phó giám đốc là người nham hiểm, muốn gửi gao cho ai thì cũng có thể nhưng mà đừng có mà nghĩ tới phó giám đốc, khó sống lắm đấy!

Sau khi nhìn một lần chăm chú, mới nói câu cảm ơn với đối phương. Thật ra cô muốn đưa danh thiếp, người này vừa nhìn đã biết là một vị khách sộp, may mắn lúc này cô không nghĩ mình làm sát thủ, Nhật Bản lại là thế giới hòa bình nên không có mấy công việc như ám sát. Cho dù tivi có đưa tin chết chóc gì đó cũng là những việc ngoài ý muốn, lớn nhất cũng là tình sát, nhưng cái kiểu tình sát thường là của mấy tên nhà giàu, cho nên dù có cũng không đưa ra công khai.

Liếc mắt tán thưởng Hannah một cái, phó giám đốc [Vi Vi] cùng với thư ký của hắn rời khỏi phòng chụp ảnh, xem ra lần này ông ta đi kiểm tra đột xuất.

Cuối cùng, Hannah rời đi trong ánh mắt kính nể của nhân viên. Tuy rằng cô không biết kiểu kính nể này có gì tốt, nhưng mà tâm tình của Hannah cũng tốt, trên mặt giống như một tên trộm nhỏ vậy, đáng tiếc là không ai thấy.

Cuộc thi tuyển lần này của H&R rất lớn, Tsuruga Ren cũng rất coi trọng, nếu lần này có thể được chọn thì hẳn có thể xuất hiện ở thị trường nước ngoài. Vì vậy, từ sớm Ren và Yashiro đã tới nhà Echizen.

Lúc họ đến vừa là lúc nhà Echizen ăn sáng xong, Echizen Rinko ở nhà bếp rửa chén, thu dọn đồ ăn ở trên bàn, Echizen Ryoma thì ngồi ở ngoài hành lang, ôm con mèo nhỏ, đứng đợi Momoshiro tới đón. Huấn luyện buổi sáng kết thúc, Momoshiro về nhà tắm rửa, ăn sáng rồi tiện đường chở cậu trên con “ngựa sắt” của mình tới trường. Hiện tại nhờ có cuộc huấn luyện nên Momoshiro luôn đến đúng giờ, không giống trước kia, luôn tới muộn.

Echizen Nanjirou vẫn một bộ dạng cà lơ phất phơ trước mặt khách, đương nhiên vẫn tốt hơn bình thường, mời họ ngồi rồi đi vào bếp pha hai ly trà, đều là trà xanh tốt nhất, thật ra ông định bung nước sôi lên nhưng may mắn có Rinko dạy bảo.

Ren và Yashiro nhận chén trà, lễ phép nói cảm ơn, biểu đạt ý đồ mình tới thì thấy Nanjirou cầm một tờ báo, lười biếng nói: “Con bé bảo hai người đợi một lát, nó nhanh xuống thôi”

Bên kia mặt Nanako đỏ bừng, cuối cùng cũng lấy hết dũng khí tới gần Ren nói: “Ren sama, có thể chụp ảnh với em một cái chứ?”

Ren luôn đối đãi dịu dàng với các fans dĩ nhiên là đồng ý. Được chụp ảnh chung với thần tượng, Nanako vô cùng vui vẻ. Nếu Hannah ở đây lúc này hẳn sẽ thấy được một bộ mặt khác của Nanako.

Ren và Yashiro đợi cũng không lâu, vài phút sau thì Hannah đi xuống. Sáng nay Hannah chưa chạy bộ đã trực tiếp lên tinh thần chiến đấu, cô cho mình một ý thức chiến đấu vô cùng mạnh, loại quyết đấu này không thể thua, cho nên hôm qua cô treo băng không làm phiền ở ngoài cửa, sợ Rinko sẽ gọi cô ăn sáng. Luyện hơn ba giờ ở trong phòng, trên người Hannah ra không ít mồ hôi, tắm rửa xong, khi đi xuống thì tốt hơn không ít. Hôm nay là ngày tuyển chọn của H&R, bây giờ mới bảy rưỡi, đi cũng vừa đẹp.

Đến khi xuống lầu thì thấy Ren và Yashiro, thật sự là khách tới. Nghĩ mình nhìn nhầm thời gian, Hannah nhìn đồng hồ treo tường, đúng mà, bảy giờ rưỡi. Cô chào hỏi một chút.

Rinko đem đồ ăn sáng chuẩn bị sẵn cho Hannah để lên bàn, ngồi vào bàn, cô hỏi: “Hai người muốn ăn cùng không?”

Ren vừa định nói có, kết quả Yashiro giành lời trước “Ai nha, Hannah không nói thì tôi cũng quên mất, cái tên Ren này ấy, không để ý một cái là sẽ không ăn. Đồ ăn sáng của Ren tôi để ở trong xe, đợi tôi đi lấy” Nói xong đứng dậy.

“Yashiro, anh...” Ren không ngừng mắng chửi Yashiro ở trong lòng.

“Ai, Tsuruga-kun chưa ăn sáng sao? Nếu không ngại thì chúng tôi vẫn còn đồ ăn sáng. Đứa nhỏ Ryoma kia không thích ăn sáng cho lắm” Nghe được lời của Yashiro, Rinko bẻ một phần thức ăn sáng ra, nói tới Ryoma thì tràn ngập sự yêu thương.

Ren nhận đồ ăn sáng Rinko đưa, vội vàng đứng dậy cảm ơn: “Cảm ơn, làm phiền mọi người quá”

“Khách khí rồi, Hannah chúng tôi còn nhờ cậu chăm sóc mà”

Đang nói chuyện thì giọng của Momoshiro vang ở bên ngoài cổng, Ryoma thả mèo xuống, đứng dậy nói “Con đi đây”

“Đi cẩn thận” Rinko và Hannah đồng thanh.

Hannah cầm ly sữa uống “Con no rồi” Ý là, Ren, ăn nhanh lên.

Ren nở nụ cười dịu dàng với Hannah khiến cho Nanako vừa xuống lầu mê mẩn, nói: “Chờ một lát”

Ăn xong, chào tạm biệt người nhà Echizen, tất cả lên xe đi tới công ty H&R.

Thật ra, Ren đã lâu không ăn cơm ở nhà, tuy rằng buổi sáng có đồ ăn sáng sẵn nhưng vì quá bận nên không kịp ăn, có thời gian cũng ăn ở ngoài. Hơn nữa, ba mẹ lại ở nước ngoài, một năm chỉ gặp nhau một lần, kiểu ăn sáng với người nhà như gia đình Echizen, Ren đã lâu chưa được ăn rồi. Dĩ nhiên, cảm giác này không xấu, thậm chí còn rất tốt, cho nên hẳn cũng quên cái việc Hannah sẽ làm ngáng chân mình.

Lúc bọn họ tới công ty H&R vừa đúng tám giờ kém năm, lúc này đã có không ít người ngồi ở trong.

Lúc mở cửa thì mọi người đều nhìn về phía họ, thật ra thì ở trên người Tsuruga Ren. Dĩ nhiên cũng có người nhìn Hannah, với một người có cảm giác miễn cảm như cô, hẳn phân biệt được mấy ánh mắt không thiện cảm kia. Nếu hỏi cô cảm cảm nghĩ gì, cô thậm chí sẽ bình tĩnh dùng giọng điệu khinh thường trả lời “Cái trình độ kia, tôi chả quan tâm!”

Vừa vào cửa, Hannah phát hiện ở bốn phía đều có camera, đây là lần đầu cô gặp tình cảnh này. Nhưng mà cô cũng hiểu tác dụng của mấy cái camera kia, đều dùng để theo dõi, thông qua màn hình có thể đánh giá được biểu hiện của họ, kiếp trước cũng có một số nhiệm vụ như vậy, những kẻ có tiền dĩ nhiên sẽ để cho người hầu đi thay mình, còn bản thân mình thì nhìn qua màn hình.

Suy nghĩ cẩn thận, Hannah ngồi xuống cạnh Ren. Trong chốc lát, ánh mắt nhìn vào cô càng mãnh liệt, có điều cô cũng không quan tâm.

Cô nghĩ làm bộ như không phát hiện, người khác thì không nghĩ vậy. Bên phải phòng có một thần tượng mặc đồ màu hồng – Fany, bởi vì đóng một ít phim thần tượng cho nên bây giờ cũng đang rất nổi. Cô gái này vô cùng thích Ren, cô tham gia vào giới diễn xuất cũng vì muốn ở cùng Ren, lúc trước cô bị người LME từ chối, tuy rằng sau này cũng tham gia vào LME lại, nhưng mà cô chưa có cơ hội để tiếp xúc với Ren, có mấy lần gặp nhưng đều đứng cách rất xa mà nhìn thoáng qua. Ren sama có không ít việc để làm. Bây giờ lại thấy một người không cần tuyển chọn lại có thể vào LME, có thể cùng với

Ren làm người đại diện, có thể quay diễn với Ren, lần này lại cùng Ren ra tranh cử, việc này cô không thể chịu được!

Nở nụ cười, Fany chậm rãi tới cạnh Ren – cho dù phải tìm người làm phiền cô cũng không bỏ qua cơ hội tiếp xúc với Ren.

“Tsuruga san, anh cũng tới đây sao?” Giọng điệu giống như là gặp người quen cũ, thật ra Ren cũng không biết người chào hỏi mình là ai, nhưng cậu vẫn tỏ ra thái độ bình thường “Xin chào”

Fany giống như mới phát hiện Hannah, mang vẻ mặt nghi ngờ hỏi “Tsuruga san, đây là?”

Đạo diễn Yamato chọn Hannah làm diễn viên chính nhưng không ai biết, tất cả những diễn viên khác cùng mọi người trong đoàn phim cũng có đạo đức nghề nghiệp, dĩ nhiên không nói bậy. Những người biết cũng đều là những người có quyền thế, cho nên những diễn viên bình thường đều không biết, đều rất tò mò nữ chính của phim là ai, đó là đề tài của mọi người. Vì vậy, trong giới diễn xuất, không có nhiều người biết Hannah.

Bây giờ Ren cũng biết cô gái này đến để làm gì, nhưng mà có kịch hay ngu gì không xem. Ren giới thiệu “Hannah, Echizen Hannah, là đàn em của tôi” Lúc nói “Hannah” còn cố ý dùng giọng điệu dịu dàng.

Quả nhiên, sắc mặt của đối phương nhanh chóng thay đổi, nhưng cũng nhanh chóng điều chỉnh “À, tôi nhớ rồi, là người chụp quảng cáo nổi y của tháng trước nhỉ?”

Hannah nhìn biểu cảm của Ren, lại nhìn cô gái đối diện, dĩ nhiên cũng hiểu một người muốn xem phim, một người tới khiêu khích. Thôi, phải biết rằng, người nhà Zoldyck đều là những người rất tốt bụng ~ đã mời dĩ nhiên sẽ làm, vì vậy cùng cô gái này chơi một chút cũng được. Suy nghĩ xong, trên mặt cũng không thay đổi về mặt, nở nụ cười ngược ngược, thái độ mang theo chút khản trương: “Vâng, là tôi, có thể để nhiều người biết đến bộ nội y kia, là phúc khí của tôi”

“Cũng là do vận khí tốt!” Fany ghen tị trong lòng.

Ren cùng Yashiro im lặng xem phim, cái biểu tình này, giọng điệu này không phải là của Hannah. Nếu không phải đã tiếp xúc với Hannah, bọn họ chắc chắn tin rằng đây mới chính là tính cách của Echizen Hannah. Ren nghi ngờ, cô gái này đã từng học làm diễn viên rồi à?

Cuộc đối thoại tiếp tục.

“Có Tsuruga san làm người chỉ bản, nhất định tốt hơn nhiều nhỉ?” Giọng nói của Fany trở nên bén nhọn.

Hannah vẫn mang vẻ ngược ngược “Tsuruga sempai rất quan tâm tôi, hơn nữa lại vô cùng dịu dàng” Sau đó nghĩ cái gì đó, đỏ mặt.

Fany ghen ghét vô cùng “Đúng thế, Tsuruga san vô cùng dịu dàng nên cô đừng làm Tsuruga san mất mặt” Lời này giống như dọa bảo cô vậy.

Còn đừng nói, liềm nàng này 170cm thân cao xứng thượng như vậy cái biểu tình động tác còn Nhưng mà cô làm như vẻ không hiểu, Hannah nắm chặt tay, hai mắt sáng rực, má đỏ bừng, kích động nói “Tôi nhất định cố gắng! Tương lai tôi sẽ xuất sắc như Tsuruga sempai vậy!”

Khỏi cần nói, động tác này ở trên người cao 170cm của cô khiến người khác cảm thấy vô cùng đáng yêu, vô cùng xinh đẹp, dĩ nhiên sẽ có sự hấp dẫn với người khác.

Hai người nói chuyện như vậy, nhân viên công tác gọi tên Ren và Hannah đi diễn thử. Lần diễn thử này có chút đặc thù, chỉ cần đến cùng nhau thì phải cùng nhau diễn thử, số thứ tự cũng do đối phương tùy ý chọn, nếu thích người nào thì người đó sẽ nhanh chóng được diễn thử.

Tạm biệt Fany, Ren và Hannah theo nhân viên công tác đi khỏi đó. Đến khi bọn họ đi một đoạn đường, thính giác nhạy cảm của Hannah nghe được giọng nói khuyên nhủ người của người đại diện.

A a, cô ta không có cơ hội tranh cử. Hannah nở nụ cười vui sướng khi có người gặp nạn.

Ren vừa lúc nhìn thấy Hannah nở nụ cười hỏi “Cô vui khi người ta gặp họa à?” Thật ra cậu cũng có nghe được, chỉ không rõ lắm thôi. Thấy cô như vậy, hẳn là nghe được cái gì đó thú vị đi.

Nhìn Ren, Hannah lộ biểu tình đau thương, trong mắt rung rung nước mắt, hai tay nắm trước ngực, lộ ra vẻ mặt đau thương “Tsuruga sempai, sao có thể nói tôi như vậy? Tôi chỉ là người vừa mới tham gia vào giới diễn viên, đang không ngừng cố gắng mà thôi, làm gì vui sướng khi có người gặp họa?” Giọng nói nũng nịu kia giống như lên án đối phương là kẻ xấu vậy.

Ren cười dịu dàng vô cùng, trong lòng cũng tự nói với bản thân: “Tôi không phải là người có tính cách nóng nảy như trước, tôi phải bình tĩnh! Tôi rất dịu dàng! Tôi vô cùng dịu dàng! Tôi dịu dàng mà!” Vô số lần “Về sau sẽ có cơ hội báo thù! Sau này sẽ có! Sau này sẽ có cơ hội!” Vô số lần như vậy nhưng vẫn không thể nhịn được “Vậy phải cố gắng lên, giống như ai từng nói đấy, lát nữa đừng có làm liên lụy, biết chưa?”

“Dĩ nhiên, Tsuruga sempai yên tâm đi” Hai người dùng ánh mắt chém giết.

“Khụ khụ, Ren, Hannah, tới rồi” Yashiro dùng âm thanh ngăn cản hai người, miễn cho họ quên trường hợp bây giờ.

Bên trong, Ren nhìn lướt qua nhóm ban giám khảo, trong đó chàng trai mái tóc vàng tên Thomas Mir càng đáng chú ý, chàng trai đó hẳn là đạo diễn do tổng công ty ở Mỹ phái về để quay phim đi, đồng thời hẳn cũng là người thiết kế của công ty H&R, bộ nước hoa lần này là do hắn thiết kế.

Thomas Mir là một chàng trai rất đẹp, tuy rằng đã gần bốn mươi tuổi, nhưng dấu vết của thời gấm chỉ làm sức quyến rũ của hắn tăng thêm. Hắn có niềm đam mê, dĩ nhiên là thích người đẹp, điều này bất cứ ai cũng biết, hắn cũng nói qua không ít lần, nhưng mà, mọi người không biết, mỹ nữ tóc đen mắt đen vẫn chưa đủ điều kiện, một điều kiện khác chính là làn da trắng nõn, tóc ngang thắt lưng, dáng người cao ráo! Người đẹp như vậy mới là nữ thần!

Hai ngày qua hắn thấy không ít nữ nghệ sĩ ở Nhật Bản, hơn nữa cũng có hai điều kiện mà hắn đặt ra, nhưng mà hơn một nửa da rám nắng, cũng có da trắng nhưng tất cả đều out.

Thomas Mir vô cùng không hài lòng, phải biết được mấy nữ diễn viên mà hắn thấy trước kia, tuy rằng thỏa mãn điều kiện nhưng chỉ cao một mét năm mấy, hiếm lắm mới cao hơn mét sáu, thật sự làm hắn tiếc vô cùng. Hắn không chỉ nghĩ một lần, nếu cô gái kia cao hơn một chút thì tốt rồi. Bây giờ Thomas Mir cũng cảm thấy may mắn, may mắn là không quyết định sớm, nếu không sẽ không gặp được! Đây, đây, đây chính là nữ thần hoàn mỹ mà hắn nhận định!

Chỉ thấy hắn đứng lên, dùng tốc độ phi thường chạy vọt tới trước mặt Hannah, cầm lấy hai tay của cô, dùng tiếng Anh nói “Là cô, chính là cô, người quay cho lần quảng cáo này phải cô mới được!”

Nếu không phải thấy trong mắt hắn không có ác ý Hannah đã đập hắn bay rồi. Đối với thứ tiếng Anh trong miệng hắn, Hannah đau đớn phát hiện, cô nghe không hiểu! Cái đồng huấn luyện trước kia của Hannah ở nhà Zoldyck không hề có tiếng Anh đó!! Mà thế giới Hunter cũng không có nước Anh hay nước Mĩ!!

Bởi vì không hiểu được lời của đối phương, Hannah đành phải nhìn Ren xin giúp đỡ, cô có trực giác Ren hiểu được, Ren quả thật nghe được, bởi vậy cho nên cậu không bình tĩnh. Thomas Mir lại không ngừng nói “Chỉ cần cô đồng ý, à, không không không, mặc kệ cô có đồng ý hay không, nước hoa tôi thiết kế phải cô quay quảng cáo. Hơn nữa, tôi sẽ thiết kế nước hoa dành riêng cho cô”

Ren dùng vẻ mặt khó tin nhìn Hannah hỏi “Cô xác định mình không dùng mỹ nhân kế với hắn?”

Hannah liếc mắt nhìn Ren “Hắn nói gì?”

“Hắn nói, lần quảng cáo này phải do cô quay, mặt khác, còn muốn thiết kế nước hoa cho cô” Ren cảm thấy mình không tin nổi rồi.

“Ồ ~~~” Hannah thân nhiên nói, sau đó nhìn người đàn ông trước mặt nói “Chúng ta có thể phỏng vấn chứ?”

Lần này không cần người nhắc nhở, phiên dịch viên bên người hắn lập tức phiên dịch.

Thomas Mir thu hồi vẻ mặt kích động, buông tay Hannah ra, có chút tiếc nuối, nữ thần của hắn không nói tiếng Anh, bọn họ không có cách giao tiếp với nhau.

Trở lại chỗ ngồi, Thomas Mir bình tĩnh lại, nói với Ren “Cậu biểu diễn về mặt lo lắng tìm kiếm bạn gái thất lạc”

Không cần phiên dịch Ren đã hiểu được đề bài, sau đó cảm giác xung quanh thay đổi, trên mặt xuất hiện vẻ mặt lo lắng, cậu chạy tới vài bước, quan sát khắp nơi, giống như phát hiện đây là nơi cậu vừa mới tìm, lại đi lui về sau, quay đầu nhìn xung quanh, ánh mắt không ngừng tìm bóng dáng quen thuộc, thấy xung quanh không có người cần tìm, lại chạy về phía khác.

Sau đó màn biểu diễn chấm dứt. Ren trở về đứng hơi cúi đầu nhìn nhóm giám khảo.

Nhóm giám khảo đều gật đầu tỏ vẻ rất tốt, chỉ có Thomas Mir nhẹ nhàng gật đầu, đồng thời dùng ánh mắt cẩn thận quan sát nhìn Ren, giống như đánh giá gì đó, sau đó nhìn Hannah ở cạnh Ren, một lát sau mới nói “Hai người, ba ngày sau tới đây. Nói những người khác trở về đi”

“Cảm ơn đạo diễn” Ren vui mừng cảm ơn. Hannah cũng cúi đầu chào.

Mọi người ở bên ngoài được nhân viên thông báo cuộc tuyển chọn chấm dứt, mời mọi người trở về. Những người được phỏng vấn nhiều dĩ nhiên đoán được hai người vừa vào là hai người được chọn. Cảm thán không hổ là Ren, cũng có chút tò mò, cô người mới kia sao có thể được chọn?

Fany vô cùng tức giận, nghiêng răng nghiêng lợi giống như Hannah đứng trước mặt cô sẽ bị cô cắn chết vậy.

Người đại diện của cô ở đằng sau cầu trời cô không giận cá chém thớt.

Thoát khỏi sự nhiệt tình của Thomas Mir, ngồi trong xe, Hannah nói “Ren, anh dạy tôi tiếng Anh đi”

“Hả?” Ren có chút nghi ngờ, sau đó phản ứng lại, đây là cơ hội báo thù đó “Có thể, nhưng mà...”

Điều kiện tới rồi, Hannah không phải chưa nghĩ tới việc tự học, nhưng loại ngôi ngữ này thì ngoài việc tự học, không có người đối thoại, trao đổi sẽ rất khó tiến bộ, giao tiếp cũng không thể dùng chữ viết, cho nên cô cũng rất thức thời “Nói đi”

“Rất đơn giản, sau này khi nào tôi đánh điện thoại thì cô phải đưa com tới cho tôi” Cho dù là nửa đêm cô cũng phải làm, oán niệm của đàn ông có khi còn đáng sợ hơn cả phụ nữ “Do chính tay cô làm” Cậu nói thêm.

Hannah suy nghĩ, phát hiện lần giao dịch này cô vẫn có lợi cho nên đồng ý. Sau đó Hannah bắt đầu nhiệm vụ đưa com gần một năm. Đến khi cô học

tiếng Anh tốt hơn mới phát hiện, mọi người trong nhà đều là cao thủ tiếng Anh! Cô muốn học cũng không cần làm giao dịch với Ren, chỉ cần nhờ Ryoma cũng có thể. Đáng tiếc, lúc này cô chỉ nghĩ có thể học tiếng Anh thật sớm cho nên không nghĩ tới Ryoma!

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Ngẫu nhiên gặp

Edit: Yun Haku aka Dương Tử Nguyệt

Để quay quảng cáo nước hoa, bọn họ phải tới công viên. Vài ngày trước, Thomas Mir tự mình đem theo người phiên dịch tới nơi này thương lượng với người phụ trách để cho bọn họ dùng khu phía Tây quay diễn nửa ngày. Người phụ trách cũng biết điều, tỏ vẻ hần sẽ chuẩn bị, chỉ cần trước thời gian bán vé tới thì đều có thể.

Công viên mở cửa lúc tám giờ rưỡi, nghĩa là bọn họ chỉ có thể dùng buổi sáng.

Hannah mang trang sức trang nhã cùng với chiếc váy trắng đang cùng với Thomas Mir thảo luận nên quay thế nào, dĩ nhiên cuộc nói chuyện của họ dựa vào người phiên dịch.

Theo lời của Thomas Mir mà nói, Tsuruga Ren phải xuyên qua rừng cây tìm kiếm, Hannah chỉ cần đứng tại chỗ, chờ có tín hiệu thì nở nụ cười. Đó là một động tác đơn giản, nhưng mà, nhưng mà... Hannah nói hần “Nụ cười phải yếu ớt như vậy? Hay là lớn như thế này?” Hannah nâng khóe miệng “Hay là cười to thế này?” Mặt khác thay đổi độ rộng của cái nhếch môi, nói rồi còn nhìn đối phương.

Người phiên dịch chán nản dịch lời của cô, Thomas Mir nghe xong cũng cứng người, sau đó liền an ủi chính mình “Đây là sự chuyên nghiệp của nữ thần, mỗi động tác phải tốt nhất!” Cho nên lừa người lừa mình đi thôi.

Hần còn mỉm cười nói “Đó là nụ cười đầy hạnh phúc, tự nhiên mà cười”

“Cười lúc hạnh phúc ư?” Nghe xong lời của người phiên dịch, Hannah lâm vào suy nghĩ, cuộc sống với gia đình Zoldyck rất hạnh phúc, nhưng mà nói tới hạnh phúc kia hần là không thể. Việc làm cho cô cảm thấy viên mãn – đúng, là viên mãn, không phải hạnh phúc – đó là lúc cô vì bảo vệ Illumi mà cùng kẻ địch nhảy xuống vách núi đen, có thể bảo vệ người mình yêu nhất, cho dù phải trả cả mạng sống, cô cảm thấy rất viên mãn.

“Anh đi tới nơi đó, chuẩn bị xong chưa? Ok, action!” Thomas Mir nói.

Tsuruga Ren đi từ rừng cây qua, cây cối cách xa nhau, cũng có cây gần sát nhau, anh không thể tìm được người mình cần tìm, đột nhiên, anh thấy một bóng trắng, là cô ấy ư? Trong mắt mang theo sự hi vọng, Tsuruga Ren chạy tới phía bóng trắng kia.

Lúc này, Hannah đang đứng ở vị trí được phân sẵn, nhớ lại tâm trạng lúc trước. Nhân viên phát tín hiệu, cô nhớ lại cảm giác lúc đó, sau đó tiến vào trạng thái kia.

Ren đứng ở trên bậc thang, nhìn bóng cô gái không nhúc nhích, hần chờ đợi. Đột nhiên, một trận gió từ trong rừng xuất hiện, mái tóc đen cùng với làn váy của cô gái bay trong gió, lúc này, cô gái chậm rãi chuyển đầu qua, nước mắt từ trong mắt chảy ra, trên mặt mang theo nụ cười đầy hạnh phúc cùng với thỏa mãn, giống như trong nháy mắt đó, cô có được tất cả mọi thứ.

“Răng rắc!” Tiếng chụp ảnh vang lên, đồng thời đem mọi người từ trong mộng kéo ra, bức ảnh này tuyệt đối tuyệt vời.

Thomas kích động chạy tới muốn ôm Hannah nhưng bị Hannah né tránh. Hần cũng không để ý, hưng phấn nói “Wow~~ Nữ thần hoàn mỹ lại rất mê người~~ Chỉ cần cô nói một lời, tôi nguyện ý vì cô mà làm hết tất cả~~~” Cách biểu đạt tình cảm của người nước ngoài luôn nhiệt tình và trực tiếp như thế.

Người phiên dịch đang nghĩ có nên dịch cho Hannah lời này hay không, nhưng nghĩ tới nếu mình dịch xong hần sẽ bị đánh, ngay lập tức im lặng, dù sao bây giờ cậu là người trong suốt, ai cũng không biết, cũng không để ý!

May mắn Hannah cũng không để ý tới lời của Thomas, bây giờ cô muốn trở về xe, cô không muốn người ngoài thấy nước mắt của mình. Cho dù là nở nụ cười mà khóc cũng không được!

Hai tuần sau, nước hoa mới của H&R được đưa ra thị trường!

“Wow, áp phích rất đẹp ~ Ren sama đẹp trai quá ~ Nước hoa này nhất định phải mua ~~~” Hai cô gái đi dạo nhìn thấy áp phích, ngay lập tức tỏ vẻ muốn mua.

Một người nào đó đi mua game ngang qua thấy áp phích nói “A~ nữ thần lại xuất hiện, nhất định phải đi ăn trộm!~”

“Ôi chào ôi chào, biết không? Áp phích ở nhà ga lại bị trộm, mới đưa bức mới ra, chẳng biết để được mấy ngày” Cô gái A nói.

“Thật à? Tớ cũng muốn cướp về” Cô gái B

“Tớ hỏi này, cô gái cùng chụp với Ren sama là ai thế?” Cô gái C hỏi cô gái A và B.

“Tớ biết, tớ biết, hình như tên là Echizen Hannah, tớ còn mua đồ nội y do cô ấy chụp nữa. Đừng nói nha, bộ bra đó mặc rất thoải mái, hơn nữa cũng rất tốt, hôm nay tớ mặc nó đấy” Cô gái B cướp lời.

“Ôi chào, tớ cũng vừa mới thấy cô ấy ở tạp chí đấy” Cô gái A lấy tờ tạp chí [Vivi] từ trong túi ra, tờ này mới ra ngày hôm qua, hôm nay cô mang theo định cùng nhóm bạn bàn luận về quần áo, nhanh chóng mở ra, chỉ vào một tờ nói “Đây, xem đi, nói thật, chân của cô ấy thật sự rất dài đó ~”

“Đúng vậy” Nhìn lại chân mình, có vẻ ngắn, cô gái B và C hâm mộ nói.

Tên mạng, diễn đàn trạch nam có bài mới [Áp phích mới của nữ thần]

Chủ topic: Hahaha ~ Áp phích mới của nữ thần cũng do tôi trộm được, thật sự rất đẹp! Còn có, tôi chỉ giữ một nửa áp phích, nửa kia là Tsuruga Ren, tôi cắt ngay lập tức –

Người thứ nhất: Chủ topic, tôi cũng có, tôi cũng cắt phần của Tsuruga Ren đi ——

——

——

Người thứ 2: Áp phích thì có gì hơn người? Tôi không chỉ có áp phích mà còn có nước hoa! Một nửa áp phích, một lọ nước hoa.

Người thứ ba: Người phía trên, hâm mộ và ghen tị thật đấy! Hôm nay tôi đứng đó nhìn cả ngày thế mà vẫn không trộm được! Mai tiếp tục hóng!

..... Phía dưới là hàng loạt người hâm mộ cùng với khoe áp phích đã trộm được

Echizen Nanjiro cũng đem áp phích dán trong nhà, hẳn không có trộm à, là do Hannah lấy từ công ty về, Nanako còn nhân cơ hội nhờ Hannah và Ren ký trên áp phích, cô còn được ký trên bức ảnh chụp chung, cô là người duy nhất có tấm áp phích được hai người ký tên!

Sau khi nước hoa ra thị trường không lâu, bộ phim [Sát thủ] cũng gần kết thúc, chỉ còn vài cảnh nữa là hết.

Bây giờ bọn họ đang chụp cảnh Seven chết.

Seven vì cứu Linh Thôn Hoàng mà bị thương khắp người, trong đó có cả trái tim, nhưng lúc cô ngã xuống cũng là lúc đối thủ của họ bị Seven giết. Bây giờ, Linh Thôn Hoàng đã có thể thu tóm tất cả.

Seven nằm trong lòng của Linh Thôn Hoàng, xung quanh họ là một đám bảo vệ. Vết thương không ngừng chảy máu, Linh Thôn Hoàng ôm phần ngực đang có trái tim đập yếu ớt của cô, lo lắng kêu “Bác sĩ đâu? Bác sĩ sao còn chưa tới?” Sau đó đau đớn nhìn cô gái.

Seven giật giật khóe miệng, một ngụm máu phun ra. Linh Thôn Hoàng lo lắng lau vết máu bên miệng, lo lắng nói “Em đừng nói nữa, bác sĩ sẽ tới ngay lập tức, em sẽ không có chuyện gì!” Câu nói này không biết là để an ủi Seven hay an ủi chính bản thân hẳn.

Seven nhẹ nhàng lắc đầu, cô hiểu rõ tình trạng của mình hơn bất kỳ ai, cô sắp chết rồi. Cô dịu dàng nhìn hẳn, muốn biểu đạt cái gì đó. Linh Thôn Hoàng hiểu được ý tứ trong mắt cô, hẳn muốn cự tuyệt, hẳn không muốn nghe! Nhưng mà cô cầm lấy tay của hẳn, kiên định ngăn hẳn lại, lúc Linh Thôn Hoàng nhìn chăm chú, Seven giật giật môi, cô đã không thể nói thành tiếng, sau đó, cô mỉm cười nhắm hai mắt lại.

“A!!!!” Trong không trung chỉ còn tiếng khóc đau đớn của chàng trai.

Cô nói: “Cám ơn!” Cảm ơn anh đã yêu em! Cảm ơn anh đã cùng em vượt qua khoảnh khắc cuối cùng này!

“Cut!” Đạo diễn vừa lòng với màn diễn “Mọi người chuẩn bị đi, cảnh tiếp theo là cảnh cuối! Ren, nhanh đổi quần áo đi! Hannah, cô đi rửa mặt đi, sau đó có thể về rồi!”

“Vâng, cảm ơn đạo diễn!” Ren đứng dậy đi thay quần áo.

“Cám ơn đạo diễn.” Hannah theo Tsuruga Ren trong lòng đứng dậy, chuẩn bị tắm rửa một cái trở về đi.

Từ sau khi [Sát thủ] kết thúc, Hannah lại lâm vào tình trạng thất nghiệp, nhưng mà, cô không được nghỉ ngơi dè dặt, cô phải ở cạnh Tsuruga Ren mỗi ngày. Vì sao ư? Mấy ngày nay cô đều dùng để học tiếng Anh, không có Tsuruga Ren thì cô học bằng niềm tin à?

Vì vậy, Tsuruga Ren rất khổ sở! Tuy rằng mỗi ngày có người đem thức ăn ngon tới cho mình rất tốt, nhưng mà, việc này chính là chuyện xấu!! Hơn nữa chuyện xấu này ngày càng trầm trọng!!!

Cầm quyển tạp chí trong tay, Tsuruga Ren nhìn Hannah đang ngồi cạnh mình học tiếng Anh với vẻ mặt kiên trì. Cô gái này không biết giấu mặt sao???

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Scandal

Edit: Yun Haku aka Dương Tử Nguyệt

Thật ra, việc bắt Hannah đưa cơm cho Ren có chút không không cần thiết, ban đầu là do Ren cố ý, khụ khụ, vì lòng tự trọng của người đàn ông. Ren luôn tìm cách lấy lòng tự trọng đó về cho nên muốn lấy việc đưa cơm để làm khó Hannah. Có điều Ren chưa từng nghĩ tới việc Hannah đưa cơm còn đưa kèm cả cô. Mỗi ngày đưa cơm xong không đi về mà ngồi cạnh hần học tiếng Anh.

Mấy ngày trước còn tốt, truyền thông không chú ý nhiều như vậy, huống chi lần này tổ quay phim cũng giấu diếm cho nên truyền thông không phát hiện được. Có điều đến bây giờ thì không giống như vậy, đưa cơm tới thì tốt rồi, cho dù là đến để học tập cũng không sao, có điều cô gái kia phải biết nguy trang một chút, như thế thì giới truyền thông cũng không để ý như thế. Nhưng mà Hannah lại quang minh chính đại mà đến, ban đầu là tự lái xe tới, hôm sau lại bắt Yukihito chở tới.

Truyền thông nhìn lần thứ nhất, lần thứ hai còn cho là đàn em trả ơn đàn anh, nhưng qua lần thứ ba, lần thứ tư, thứ năm, thứ sáu thì không ai có thể nghĩ như vậy nữa. Quan trọng là còn tự mình đưa đi đón về, buổi sáng đem tới, buổi tối đem về, chuyện này hần không ai nghĩ tốt được. Nếu truyền thông không nhân cơ hội này mà bắt lấy thì cũng ngu quá rồi. Việc gì chứ việc này tuyệt đối phải làm ngay! Đùa chứ! Đây là chuyện xấu của Tsuruga Ren đó! Chuyện xấu mà không náo là ngu! Cho dù hai người chỉ là quan hệ đàn anh, đàn em trong sáng, nhưng giới truyền thông tuyệt đối không thể không biến thành quan hệ ái muội! Nhiều năm như vậy họ cũng không dễ dàng gì nha!

Cho nên, trên các bìa tạp chí lớn hôm nay đều nói đến chuyện xấu của Tsuruga Ren!

“Hannah, lần sau đến đưa cơm vẫn nên cài trang một chút, nếu làm ra tin xấu thì không tốt!” Thừa lúc Hannah buông sách vở để nghỉ ngơi, Ren đề nghị. Nghe lời này, dĩ nhiên là nhìn thế nào cũng là đàn anh quan tâm đàn em chứ không phải là mấy cái quan hệ vụn vẹo như tạp chí nói!

Nếu là người khác, có thể được Tsuruga Ren chiếu cố đã vui đến mức không biết trời trăng là gì, có điều cũng biết giữ ý cài trang. Đáng tiếc, nhóm ‘người khác’ này hiển nhiên không bao gồm cả Hannah. Cài trang hay điệu thấp gì đó cũng được, chỉ cần để người ta không biết cô là ai. Có điều Ren hoàn toàn đánh giá sai người trước mắt, bởi vì nhà Zoldyck chưa bao giờ biết làm mình trở thành không khí.

Có điều bạn hãy nghĩ lại đi, người trong cái nhà Zoldyck đó có thể cầm tên thật của mình ra nhận nhiệm vụ ám sát, địa chỉ trong nhà cũng không giấu diếm gì cho cam, chỉ cần bạn tùy tiện hỏi người đi đường cũng biết, cho đến khi tới mới phát hiện nhà họ chính là một danh thắng du lịch nổi tiếng, mỗi ngày có ít nhất là một hai chuyến xe du lịch tới cửa nhà họ xem xét một lần. Nếu may mắn cũng có thể gặp người hầu nhà Zoldyck cùng đi chuyến xe trở về, lúc đó hướng dẫn viên du lịch còn sử dụng âm thanh hưng phấn giới thiệu “Hôm nay chúng ta thật may mắn, có thể gặp người hầu nhà Zoldyck, mọi người đều rất may mắn đó, đây chính là người của gia tộc sát thủ lớn nhất thế giới, bình thường muốn gặp cũng không thể, chụp ảnh càng không thể đó!” Cũng có người khiến khách nhà Zoldyck, đẩy cửa không được cũng có thể mượn chìa khóa ở bảo vệ, hướng dẫn viên du lịch chỉ có thể thì thầm nói “Mọi người lên xe đi, chúng ta phải đi về, không thể mượn chìa khóa đi vào a!” Loại chuyện này thật sự quen thuộc nên hướng dẫn viên cũng bình tĩnh thôi, dù sao ai đi vào cũng không có khả năng trở ra mà chỉ có thể làm đám xương trắng để bón cho cây lớn thôi.

Cho nên sau khi Ren nói lời này, Hannah đáp lại hần “Chụp ảnh không được sự đồng ý của tôi là việc làm phi pháp, cho nên phải trả một triệu yên nhật” Đây là giá trị được chuyển từ tiền thế giới thợ săn sang thế giới này, cái giá chụp ảnh người nhà Zoldyck.

Ren đơ người, cầm quyển tạp chí đưa tới trước mặt cô, không biết xuất phát từ cái gì, hần nói “Đã lấy được ảnh của cô, còn sử dụng”

Hannah nhìn tạp chí thì thấy mình, mặt không biến sắc nói “Bọn họ không chỉ tự tiện chụp và dùng ảnh của tôi còn bịa đặt nói dối, có lẽ nên kiện họ”

“Cô nói thật à?” Ren không nghĩ tới cô có thể nói như thế “Trong giới showbiz, việc chụp ảnh lén, dùng ảnh tự tiện, bịa đặt chuyện cũng là một phương pháp kiếm tiền” Hần không thể nghĩ đến việc có người trong giới showbiz đưa ra lý do ‘Người kia chụp ảnh lén’ để mà đệ đơn kiện ra tòa, người đi kiện nếu như thua kiện phải trả một triệu yên nhật đấy.

Hannah không vui nói “Tôi tuyệt đối không chịu được cái kiểu bịa đặt này. Hơn nữa, anh không tức giận sao?” Cô chỉ vào cái tiêu đề to bự chẳng ‘Ngày ngày làm bạn, tình nhân của Tsuruga Ren xuất hiện?’ hỏi “Không lẽ anh thật sự thích tôi đấy à?”

Trán Ren xuất hiện một hình chữ thập, cho dù hần tức chết vẫn phải mỉm cười, có điều khẩu khí nghiêng rặng nghiêng lợi của hần đã biểu lộ tâm tình bây giờ của hần “Tôi không thích cô! Cho nên mới bảo cô cài trang để tin xấu không náo lớn!”

Hannah im lặng một lát, gật đầu “Được thôi!”

Ren đã được đáp ứng nguyện vọng của mình cũng không quan tâm nữa mà chú ý vào kịch bản trong tay, cảnh của hần gần đây rất nhiều, không thể lơ là.

Sau khi cảnh cuối của tối hôm đó chấm dứt, Ren mệt mỏi lên xe nói “Yukihito, đưa tôi trở về nhà luôn đi!”

“Ren, cậu lại không ăn cơm tối!” Yukihito không đồng ý nói, tuy rằng mỗi ngày làm rất nhiều việc, đúng là mệt chết thật, nhưng mà không ăn cơm thì thân thể sẽ yếu đi mất.

Lúc này một bàn tay vươn tới, trong tay còn có bình giữ ấm “Tôi đã chuẩn bị cơm rồi, ăn ngay cũng được” Mỗi ngày cô đều mượn phòng bếp của khách sạn bên cạnh để nấu đây.

Ren vốn định tiếp nhận, gần đây ngày nào Hannah cũng đưa cơm khiến hắn xem đó là thói quen, nhưng tay vừa mới vươn ra đã phát hiện giọng nói không đúng! Vừa quay đầu thì thấy khuôn mặt xa lạ, đành hỏi “Cô là ai? Sao lên xe?”

Nghe trên xe có người lạ, Yukihito cũng chuyển tay lái, đem xe dừng lại. Lúc quay người thì phát hiện một cô gái đang ngồi trên xe, tay phải đưa bình giữ ấm, tay trái cầm sách xem. Cô điều khiển sách này nhìn quen ghê vậy đó – ý, không phải là sách tiếng Anh của Hannah à?

“Hai người sao vậy? Đã tới nhà tôi đâu?” Cô gái nhìn ra bên ngoài, thấy bên ngoài không đứng lại ngồi xuống nói “Sao thế? Sao lại đứng giữa đường vậy?”

Tuy rằng giọng nói thay đổi, bộ dạng cũng thay đổi, nhưng mà bộ quần áo này chính là quần áo Hannah mặc ban sáng, Ren đành thử gọi “Hannah?”

“Ừ?” Cô gái gật đầu

“Sao cô lại biến thành thế này?” Ren và Yukihito đồng thanh hỏi.

“Không phải anh bảo tôi cái trang à?” Hannah vô cùng đau đớn nói, dĩ nhiên, trong lòng cô vô cùng vui vẻ, cô chính là muốn đùa giỡn bọn họ đó!

“Cô, cái này đâu phải cái trang, nó là thay đổi khuôn mặt!” Ren bắt đầu nói.

Lúc này bên ngoài cửa sổ xe xuất hiện ánh sáng! Ren và Yukihito cũng tỉnh lại nói “Không tốt! Là đám truyền thông! Yukihito lái xe ngay!”

Yukihito lái xe “Là tôi quên mất, tạm dừng dừng xe trên đường!”

Ren nhìn Yukihito một cái, thờ dãi nói “Đây cũng không phải lỗi của anh!” Cho dù là ai thấy người lạ trên xe cũng vậy thôi.

Ren nghĩ “Ngày mai gì cũng lại lên báo, thậm chí gì cũng có tin đá bạn gái hay là bắt cả hai tay gì đó cho xem!” Ren nghĩ cũng không muốn nghĩ nữa, trực tiếp nhìn Hannah nói “Đem mặt của cô chính về lại!” Sau đó tò mò hỏi “Cô làm cách gì biến thành thế này?”

Hannah buông sách trên tay, bình tĩnh nhỏ đỉnh được niệm lên, đỉnh bị niệm vừa nhỏ xuống không còn nguyên vẹn, Hannah nhỏ đỉnh bị niệm xuống hết, khuôn mặt xinh đẹp xuất hiện.

Ren nhìn mà hồn phách muốn bay ra khỏi hồn, hắn sờ sờ mặt mình hỏi “Sao cô làm được thế này? Đem đỉnh đánh lên mặt mình mà không đau à?”

Thong thả ném đỉnh vào trong bảo – thật ra thì là làm nó biến mất – trả lời Ren “Đây là kỹ năng bí mật, đánh vào không đâu” Ngụ ý, người bình thường không thể, hơn nữa cũng rất đau “Nếu anh muốn thử tôi cũng có thể giúp anh, không thu tiền.”

Ren lo lắng nói “Lần sau được”

“Ây, thật đáng tiếc” Cô vốn định biến Ren thành mấy thằng lưu manh ngoài hành tinh đấy!

Tạm biệt Hannah, Yukihito nhìn Ren lo lắng nói “Ren, ngày mai tin xấu lại tăng thêm một bậc, tôi sợ chủ tịch sẽ tìm cậu, cậu tính sao?”

Ren dựa lưng vào ghế, cầm bình giữ ấm không để ý nói “Anh đi không chế sự phát triển của dư luận là được rồi, qua tuần sau [Sát thủ] cũng đóng máy, coi như tuyên truyền thay phim đi” Trong bình giữ ấm đều là những món mà hắn thích ăn, mấy ngày nay chuẩn bị cho hắn, Hannah cũng biết rõ món Ren thích. Dĩ nhiên năng lực nấu ăn của cô cũng tiến bộ không ít, Ren không biết bao lâu nay mình đang làm con chuột nhỏ, may mắn là tay nghề của Hannah không tồi, nếu không đã bị lộ sớm rồi.

Ngày hôm sau, chuyện xấu của Ren quả nhiên tăng thêm một bậc.

“Buổi sáng tốt lành, hoan nghênh mọi người xem kênh giải trí buổi sáng của Express, tôi là người chủ trì Ken. Hôm nay đề tài của chúng ta cũng là Tsuruga Ren, ngày hôm qua tuy rằng chuyện xấu của anh ấy và đàn em của mình rầm rộ, nhưng chúng ta đều chưa được người trong cuộc trả lời phỏng vấn, dù có đưa tin nhưng nhân vật chính không biểu lộ thái độ gì khiến chúng ta đều nghi ngờ tính chân thật của tin tức. Thế mà hôm nay tòa soạn [Tập chí mỗi ngày] lại đưa ra một tin tức Ren đi chơi đêm với cô gái lạ. Nữ chính lần này không phải là Echizen Hannah mà là một người ngoài giới showbiz. Không lẽ đúng như lời của [Tập chí mỗi ngày]. Ren bắt cả hai tay? Hay tin tức này là do [Tập chí mỗi ngày] bịa ra?” Người chủ trì trong TV nói không ngừng.

“Hannah, Tsuruga sama thật sự bắt cả hai tay? Không thể nào, hôm qua Tsuruga sama và Yukihito sama đưa em về mà?” Nanako lo lắng hỏi, tuy rằng cô là fan của Tsuruga Ren nhưng nếu hắn cùng Hannah ở một chỗ, cô rất vui vẻ ủng hộ, bọn họ thật sự rất xứng đôi đó.

“Em và Ren không nói chuyện yêu đương, chỉ học tiếng Anh với nhau thôi” Hannah không thèm quan tâm tin tức trước mặt, cái [Tập chí mỗi ngày] này

phải cho bọn họ một chút phiền toái mới được! Để bọn họ có phiền toái mới biết điều không phải ai cũng có thể chụp lên.

Tuy Hannah nói thật nhưng mà Nanako lại cho rằng cô ngại ngùng, không hề tin bọn họ học tiếng Anh chung.

Đĩ nhiên việc này cũng không ít người bắt bẻ.

Fans của Ren đều ở trên diễn đàn mắng chửi vô cùng nhiều, nào là Hananh không biết xấu hổ đi quyến rũ Ren sama của họ, nói là Ren sama của họ không thích người như thế, bla bla một đống. Chuyện xấu hôm nay vừa mới ra, bọn họ từ việc nói ‘Ren sama sẽ không thích cô ta’ trở thành mắng chửi [Tập chí mỗi ngày], rồi bảo bọn họ bịa đặt tin tức, nói Ren sama của họ không bao giờ bắt cá hai tay, bla bla linh tinh.

Hannah này fans cũng thực phần nộ! Trạch nam diễn đàn sao như hỏa như thiên, vạn năng trạch nam nhóm, ở bên trong rỗng [phiên giả tuần san].

[Tập chí mỗi ngày chính là kẻ ngốc, nữ thần của chúng ta phải cố gắng!] Topic ngay lập tức được đăng: [Tập chí mỗi ngày] là những kẻ ngốc, căn bản không biết sự cố gắng của nữ thần, nữ thần của chúng ta đi theo Tsuruga Ren đều là vì học tập. Ảnh minh họa một, Hannah cầm sách tiếng Anh, Ren ngồi bên cạnh đọc kịch bản. Ảnh minh họa hai, Hannah cầm sách tiếng Anh hỏi Ren, Ren chỉ vào trong sách kiên nhẫn trả lời – Lần này mặt của Ren không bị cắt.

Người thứ 1: Oa~ Chủ topic thật giống thần, hình ảnh trân quý như vậy cũng chụp được, down xuống phóng to trưng trong nhà. P/s: Nữ thần đang đọc sách gì? Cần biết cái tên để học tập cùng!

Người thứ hai: Cứng bá! Tại sao tôi thấy họ ở cùng một chỗ lại đẹp như vậy hả trời!

Người thứ 3: Bạn bên trên, nữ thần của chúng ta không thể nào nhìn trúng Tsuruga Ren kia!

Người thứ 4: Nhưng mà, tin tức hôm nay nói Ren cùng cô gái khác ở cạnh nhau, tuy rằng cô ta cũng đáng yêu nhưng sao có thể so sánh với nữ thần của chúng ta a? Ren đem cô ta đá đi đi! Tôi cho phép anh ở cạnh một chỗ với nữ thần!!!

Người thứ 5: Tôi đồng ý với bạn trên!

.....

Người thứ 1040: Này, chủ topic làm cách gì mà chụp được đồng ảnh này vậy! Có điều, nữ thần dù chụp ở góc độ nào cũng đẹp!

.....

Lúc Hannah không biết gì thì ảnh của cô đã bị đám trạch nam truyền qua internet, không lẽ cô gái này có thể đến từng nhà mà đòi một triệu yên thật sao???

—

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Dạy dỗ [Tập chí mỗi ngày]

Edit: Yun Haku aka Dương Tử Nguyệt

Trong phòng chủ tịch của LME “Ren, cậu biết yêu rồi à?” Về mặt của chủ tịch vô cùng tò mò! Chủ tịch, ngài có phải hỏi nhầm rồi không? Bình thường phải hỏi là ‘Cậu có biết scandal nó ảnh hưởng thế nào không?’ chứ?

Ren nhìn chủ tịch của mình bất đắc dĩ trả lời “Chủ tịch, tôi không yêu! Đây là do bọn họ tự tưởng tượng ra đấy! Có điều chủ tịch yên tâm, qua một thời gian nữa là ổn” Nghĩ tới điện thoại của đạo diễn Yamato lúc sáng, Ren nói thêm “Đạo diễn Yamato đã gọi sớm, nói rằng tin scandal cứ tiếp tục như vậy cũng tốt, coi như tạo ảnh hưởng cho phim, vì thế bây giờ vẫn chưa thể mở họp báo được!”

Scandal vừa mới xuất hiện thì đạo diễn đã gọi cho Ren để hỏi tình huống, không nghĩ tới ngày hôm sau đối tượng lại không phải là Hannah nữa. Vì phim cho nên lúc sáng đạo diễn đã gọi cho Ren, còn muốn cậu đem scandal ném lên đầu cậu và Hannah. Điều này khiến cho Ren vô cùng bất đắc dĩ, nhưng vì nghĩ tới bộ phim nên cũng đồng ý, dù sao sau khi mở họp báo của phim cũng có thể phá vỡ lời đồn thổi, bây giờ mặc kệ đi, dù sao phim cũng sắp chiếu rồi.

Chủ tịch không thêm đề ý nói “Không sao, Ren à, cậu cũng đã lớn rồi, thử yêu đi! Công ty không ngại chút nào!”

Chủ tịch, ông có thật là chủ tịch của LME không đấy? Hay là gián điệp của công ty đối địch giả trang vậy?

Ren cuối cùng cũng ghen hòng mà đi khỏi phòng chủ tịch, cậu cảm thấy dạo này suy nghĩ của chủ tịch hơi bị... = _ =

Nhìn nội dung của tạp chí, thấy trên đó viết rất nhiều điều khó chịu, bìa đặt quá mức rồi đấy! Ảnh chụp không rõ chút nào, Hannah mất hứng nghĩ “Đã chụp thì phải chụp cho rõ chứ! Tôi cũng không bắt mấy người trả tiền chụp cơ mà? Làm thế này thật sự đáng giận!!!”

Cảm thấy mình bị khiêu khích, Hannah mở máy tính, lấy địa chỉ email của tạp chí, bắt đầu công việc của một hacker.

Lâu lắm không dùng máy nên thao tác lúc mới bắt đầu vô cùng chậm, xâm nhập không được, còn bị tường lửa ngăn lại, hệ thống phòng hộ của đối phương cũng rất tốt. Sau vài lần thất bại, tốc độ nhanh chóng cải thiện, mấy thứ tri thức trước kia bỏ quên bây giờ đã trở lại, lần xâm nhập này vô cùng thuận lợi.

Tuy rằng [Tạp chí mỗi ngày] cũng dùng hệ thống tường lửa để bảo vệ tư liệu, nhưng họ không phải là địa phương quan trọng gì cho nên tường lửa không quá mạnh, cho dù là ảnh riêng tư của nghệ sĩ cũng không có ai đi mời hacker xâm nhập cả! Mấy người nghệ sĩ chú trọng hình tượng này chỉ dùng tiền để mua lại tin thôi!

Đầu tiên là xâm nhập vào hòm thư của tạp chí, thông qua hòm thư tìm tới hòm thư quan trọng nhất, từ hòm thư quan trọng đó xâm nhập vào máy tính. Lần xâm nhập đầu tiên cô đã tìm được hòm thư của chủ tịch, thông qua hòm thư này cô có thể xâm nhập máy tính cá nhân của chủ tịch bất cứ lúc nào. Đến khi chủ tịch của tạp chí phát hiện máy mình bị hack thì tất cả đã muộn. Hannah rất thông thả đem đồng dữ liệu phá hủy.

Tuy rằng có gặp vài cái khó khăn nhưng mà đối phương muốn đá cô ra khỏi bây giờ thì phải mất không ít thời gian, mà trong khoảng thời gian đó cô vô cùng bình thản xem đồng hồ trong máy tính của lão chủ tịch đó. Ai đó, cô từ trong máy tính của chủ tịch [Tạp chí mỗi ngày] tìm được không ít phim JAV [1] “Chắc chắn, không nghĩ tới lão già năm mươi, sáu mươi tuổi lại có khẩu vị nặng như vậy! Ôi chao, có cả 3P [2] nữa cơ à, tình lực của hắn cũng nhiều thật! Đáng tiếc tất cả đều là nữ ngôi sao! Ôi chao ~~~ Có cả nam nữa à?” Vừa cảm thán vừa lưu lại một ít vào máy tính, về sau nếu dám tái phạm cô sẽ đem đồng hồ này ra uy hiếp họ! Mà nhóm ngôi sao kia cũng không nghĩ mình bị chụp trộm ảnh đâu nhỉ?

Thấy thời gian cũng đủ để đối phương đá mình khỏi tường lửa, Hannah nhanh chóng thoát khỏi, trước khi thoát còn để lại mấy câu: Không phải ai cũng có thể đắc tội! Lần này là cảnh cáo nho nhỏ, lần sau không đơn giản như thế! Sau đó tặng cho một con virus nhỏ — Đây là do Milluki tự tạo ra, không phải là virus gì nguy hại nhưng mà cũng rất khó xoi!

Nhìn lời cảnh cáo trên máy tính, chủ tịch của tạp chí đen mặt, hung hăng liếc trường phòng của bộ phận kỹ thuật, cái gì mà tường lửa rất tốt! Mặt trầm lại nói với thư kí “Đi gọi mọi người tới họp khẩn cấp!”

Trường phòng bộ phận kỹ thuật cũng là nít ranh mới ra trường không lâu, trong lòng vô cùng không cam lòng và có ý tưởng trả thù, đây là lần đầu tiên không hoàn thành nhiệm vụ, hắn thề trong lòng “Đừng để tao bắt được mày!”

Trong cuộc họp khẩn này thảo luận vô cùng kịch liệt, cuối cùng tất cả mọi người nhất trí cho rằng hacker kia xâm nhập là vì Tsuruga Ren! Dạo gần đây [Tạp chí mỗi ngày] truyền ra không ít scandal của Tsuruga Ren!

Hacker kia lấy không ít tài liệu cơ mật, bọn họ lo lắng nếu dám làm tới đối phương dám công bố ra ngoài hoặc đem bán cho công ty đối địch, cho dù là phương án nào họ đều không thể gánh nổi hậu quả. Cho nên quyết định tốt nhất chính là không tham dự mấy scandal của Tsuruga Ren nữa! Tuy rằng thiếu một số tiền lớn nhưng mà so với công ty thì nó chẳng là gì hết!

Vì vậy, trong khoảng thời gian các tạp chí khác đưa scandal của Ren đều không có [Tạp chí mỗi ngày], mà cái thái độ này khiến không ít người nghi ngờ có vấn đề gì hay không, có điều cứ thấy scandal dạo này nhiều bọn họ cũng không quan tâm.

Sau lần scandal bắt cá kia Ren không dám để cho Hannah giả trang nữa. Đuổi mấy tên phóng viên đi, Ren một mình ngồi lên ghế, hỏi Yukihito đang một mình ngồi cạnh “Hannah đâu rồi?”

Yukihito lắc đầu “Không rõ, sau khi phóng viên đến thì không thấy mặt nữa”

Ren từ trên ghế bật dậy nói “Em đi tìm cô ấy, chắc không bị đám phóng viên giữ lấy chứ?”

Yukihito thấy Ren đi khỏi thì nghĩ “Từ khi nào quan hệ của Ren và Hannah tốt như vậy? Ừm ~ Cần phải tìm hiểu” Sau đó cũng mặc kệ cái gọi là một mình, đuổi theo Ren tìm Hannah.

Bởi vì so với Ren thì Yukihito có nhiều thời gian hơn, đến khi hắn tìm được Ren thì thấy Ren nằm trên mặt đất, Hannah ngồi trên người hắn, màn này khiến ai nhìn cũng phải hiểu nhầm, cho nên, Yukihito cũng hoa lệ mà hiểu nhầm.

[1] JAV: Phim cấp 3.

[2] 3P: 3 person – 3 người, cảnh giường chiếu có ba người ý ý nhau ý.

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Giấc mơ H

Edit: Yun Haku

Thật ra việc này rất đơn giản.

Lúc đó phóng viên rất nhiều, Hannah ghét bọn họ nhưng lại không thể giết nên không thêm đi ra. Địa điểm quay lần này là một trang viên nhỏ, phía trước có phòng nghỉ, phía sau là một khu rừng nhỏ, nhìn cây này cũng biết là do người trồng. Cho dù rừng cây này cũng lớn như của nhà Zoldyck, nhưng cũng là cây do người trồng, không như ở nhà Zoldyck, tất cả đều tự do mà mọc, có điều hoàn cảnh ở đây vẫn khiến cô có cảm giác đang ở nhà Zoldyck. Cho nên thừa lúc không có người, cô đã vui vẻ chạy vào trong rừng nhỏ chơi đùa. Chờ khi cô chạy ra cũng đã hơn nửa tiếng sau, may mắn mà ở đó không có người.

Tới khi chuẩn bị trở lại nơi quay thì phát hiện trong vườn có chim, chim này không giống chim thường, nó vẫn là chim đại được nuôi trong nhà, con chim bay lên cây. Hừm, không ít, có năm con. Cầm lấy bao bố leo lên, bỏ trứng chim vào trong bao rồi nhảy xuống.

Lúc Ren tìm tón là lúc cô gái nhỏ đang cầm một bao to và rơi từ trên cây xuống. Đúng thế, rõ ràng Hannah nhảy xuống vô cùng thoải mái, nhưng trong mắt Ren chính là rơi xuống. Cậu vội vàng chạy tới đỡ cô gái.

Mọi người biết mà, lúc Hannah nhảy xuống thì phải dùng chân để đỡ mình lấy thăng bằng, cho nên khi rơi xuống hai chân duỗi thẳng tới hướng của cái lưng. Dĩ nhiên, với cái chân như vậy, Ren hoàn toàn không thể dùng cái ôm công chúa để đỡ được.

Sự thật là hai chân Hannah đá trúng Ren làm cậu ngã xuống đất, cô vốn theo quán tính đứng trên bụng Ren, nhưng mà cô cảm thấy tình huống không đúng nên rút hai chân lại, sau đó móng của cô đặt trên bụng xinh đẹp của Ren.

Cho nên khi Yukihiro tới đã thấy cái màn này.

Thật ra Hannah có thể nhảy sang bên cạnh, nhưng mà cô không làm thế, vì vậy chúng ta không thể không tự hỏi “Không lẽ Ren đã đắc tội với ma nữ nhỏ nhắn này trong lúc vô tình sao?”

May mắn mà cái cây Hannah nhảy không cao, người cô cũng không nặng. Nhưng mà thế đi chẳng nữa, với Ren vẫn cảm thấy nội tạng của mình bẽ rồi.

“Cô, trước tiên đi khỏi người tôi” Ren khó khăn mở miệng.

“Ồ” Đứng lên còn có ý vịn vịn cái móng, ngồi thật sự rất thoải mái – Này, cô không biết tốt xấu cũng chả biết suy nghĩ cho người bị ngồi lên chút nào.

Ren thấy Hannah đứng dậy, vươn tay phải để Hannah kéo cậu lên, va chạm lúc này khiến cậu có cảm giác mình bị nội thương rồi. Kết quả tay đưa ra nửa ngày mà người kia một chút cũng không phản ứng “Không lẽ cô không biết đỡ tôi dậy à?” Ren nghiêng răng nghiêng lợi nói. Cậu cảm thấy mình vô cùng ngốc, lúc này tự dưng cảm thấy ma nữ này gặp nguy hiểm.

“Sao vậy? Bị thương à?” Hannah kinh ngạc hỏi, sau đó thấy đối phương có bộ dạng rất thống khổ thì ngồi xuống – hừm, một tay đã đem Ren bế lên.

Lúc bị bế lên, Ren vô cùng căng thẳng. Thế giới này điên cuồng quá! Một cô gái chỉ dùng một tay cũng có thể ôm người đàn ông!!

“Cô...cô...”

“Đừng có cô tôi tôi nữa, đi bệnh viện chứ?” Một tay ôm người cao hơn mình không khiến, lại là người đàn ông, Hannah vẫn không có chút cảm giác, giống như đang ôm con chim nhỏ vậy. Thật ra cô không có chút cảm giác nào, với sức nặng theo kilogam này chỉ giống như mây bay thôi, cho dù hơn một tấn cũng chẳng quan trọng.

“Tìm phòng gần đây cho tôi nằm nghỉ chút” Ren đành phải để Hannah ôm, thật ra cậu cũng muốn phản kháng để đi xuống nhưng mà không làm được TAT, sức mạnh khác nhau nhiều quá. Cậu âm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải rèn luyện nhiều hơn nữa.

Ren à, cậu nên bỏ qua suy nghĩ đó đi! Cho dù cậu có tập thể nào đi chẳng nữa cũng không bằng cô gái kia đâu!!

Lúc Yukihiro đến đã bị màn này làm mê man, hắn nghĩ “Tiến triển thế này có nhanh quá không?” Lúc Hannah ngồi xổm xuống bế Ren đứng dậy, hắn sững sờ nghĩ “Là kiểu ôm công chúa!!” Này, hình như Yukihiro tìm sai điểm trọng tâm rồi, sau đó mới phản ứng lại, Ren bị thương. Vội vàng chạy tới.

“Ren, cậu sao vậy?” Nhìn Hannah ôm Ren cũng thấy không chút thích hợp, hắn nói “Hannah, đưa tôi đi”

“Anh ôm?” Nghi ngờ nhìn hắn, thật sự không có chút nào khinh bỉ đâu!

Yukihiro dừng lại, ok, hắn ôm không được, chỉ có thể đỡ, mà dù đỡ cũng khó nữa. Nhìn Ren bị ôm, nghĩ “Nếu phải chọn giữa bị đánh và bị bế thế này, hắn sẽ chọn bị đánh!!”

Ren nhìn Yukihiro thì có một chút xúc động, đồng thời tự an ủi mình “May đó là Yukihiro, nếu gặp người khác thì thành một vấn đề lớn, mặt mũi của cậu chắc chắn mất hết!” Đến khi nghe được nghi ngờ của Yukihiro, cậu lại nói nhỏ trong lòng “Lớn như vậy mà chịu không nổi chút nặng!”

Đi một chút, Ren vẫn thấy nơi bụng rất đau, đây là nơi bị Hannah ngồi. Cậu nói với Yukihiro “Yukihiro, anh đem thuốc tới đây, em thấy em vẫn còn tốt”

“Được. Cậu chờ tôi chút” Yukihiro thấy có chút nghiêm trọng, vội vàng ra ngoài lấy thuốc.

Đợi Yukihiro đi khỏi, đầu tiên Hannah dùng niệm định giữ Ren lại, sau đó cởi quần áo của cậu. Ren kinh hãi “Cô làm gì???” Lúc nhớ tới việc ngăn cản thì phát hiện bản thân đã không thể động đậy.

“Nhìn xem anh có bị thương nặng không” Hannah bình tĩnh, động tác vô cùng lưu loát, tay đặt trên bụng sờ tới sờ lui.

“Chẳng lẽ cô không biết cái gọi là rụt rè sao?” Lần đầu tiên cậu gặp cô gái như vậy!

“Hừ!” Hannah hừ lạnh, không thêm trả lời, tay đặt vào chỗ đau nhất.

“Ư hừ!” Bị đặt vào chỗ đau, Ren rên lên.

Hắn là chỗ này, thả quần áo của Ren, không để cậu thấy, dùng niệm lực ở trong tay xoa phần bị thương. Niệm lực có thể khiến vết thương nhanh hồi phục.

Ren cảm thấy trên bụng có chút ấm áp, nhưng cậu lại không thấy gì. Qua một thời gian ngắn, cậu cảm thấy mình tốt hơn rồi, lúc đó Hannah cũng bỏ tay ra. Ren sờ bụng, ôi chao, không khó chịu như trước “Cô có siêu năng lực?”

“Anh cho thế cũng được” Cuối cùng còn nói thêm một câu “Nói ra tôi sẽ giết anh” Thật ra cô cũng biết Ren sẽ không nói ra, chỉ là thích dọa hán thôi.

Ren xem thường nói “Ngon thì giết”

Lúc Yukihiro tới chỉ thấy Ren và Hannah đang cãi nhau, nhìn thuốc trong tay lại nhìn hai người đối diện, im lặng đi ra ngoài “Bệnh chết cậu luôn đi!”

Khụ khụ, có đôi khi đau sót quá cũng là sai.

“Ừm~” Trên giường phát ra tiếng thỏa mãn mềm mại của cô gái.

Trên mặt chàng trai lộ ra vẻ vừa lòng, cúi người xuống, hôn lên bộ ngực tròn đầy, tay phải không ngừng kích thích nhị hoa, tay trái ở trên thân thể sờ sờ.

“Ừm~” Cô gái lại phát ra giọng điệu thỏa mãn, thậm chí còn nâng người lên phía trước, không ngừng ma sát chàng trai. Loại lời mời này không thẳng nào có thể cự tuyệt.

Chàng trai rút tay phải ra, nâng hai chân cô gái lên, đem vật cứng của mình đâm vào trong thân thể cô gái. Chàng trai phát ra tiếng thở dài “A~” Đây thật sự là thiên đường đó. Cậu cúi đầu, hôn cô gái nồng nhiệt, đợi đến khi cô gái thích ứng thì bắt đầu động đậy cơ thể.

“Ừm~ Nhanh lên~” Cô gái không chút xấu hổ biểu đạt sự ham muốn của mình.

Nghe vậy, chàng trai động nhanh hơn, tiếng thở dốc của chàng trai, tiếng rên rỉ của cô gái hòa lại với nhau. Cô gái nâng hai tay lên, ôm lấy cổ của chàng trai, hạ thân cũng nâng lên, làm cho tư thế của hai người từ nằm biến thành ngồi, tư thế này khiến vật cứng của chàng trai xâm nhập càng sâu “A~” Hai người đều vì cái này mà phát ra tiếng rên rỉ đầy thỏa mãn. Hơi dừng một chút, sau đó chàng trai càng ra sức.

Đôi mắt của cô gái vô cùng ướt át, cái miệng khiêu gợi nhắm lên miệng chàng trai mà hôn.

Lát sau, chàng trai hưng hăng đâm vào mấy cái thật nhanh rồi phóng ra trên cơ thể cô gái, cùng lúc đó, cô gái cũng đến đỉnh cao của cao trào.

Đến khi Ren tỉnh dậy thì trên đầu đầy mồ hôi, thở phì phò, cậu không thể tin được mình lại nằm mơ chuyện đó!! Đối tượng lại là... Lại là Hannah!

Cậu dùng tay lau mồ hôi trên mắt “Nhất định là lâu lắm rồi không sử dụng năm anh em ngón tay!!” Cậu tự lừa mình nhưng khi phía dưới có cảm giác thì cả người cứng lại. Không lẽ...

Khuôn mặt của cậu nghiêm lại, chạy vọt vào trong phòng tắm, Ren đánh tay vào vách tường nói “Chết tiệt!” Cậu không chỉ nằm mơ làm việc ấy mà còn bắn tinh trùng ra!! Đem chứng cứ phạm tội kia ném vào trong thùng rác, Ren chập vật chạy đi tắm nước lạnh.

Bây giờ chỉ mới ba giờ sáng, có điều cậu không ngủ được.

Buổi sáng, lúc Yukihiro tới đón Ren thì phát hiện đôi mắt đen của người đối diện “Ren, tối qua ngủ không tốt hả?” Yukihiro lo lắng hỏi, Ren ít khi có kiểu sắc mặt này. Cho dù trước kia ít ngủ đi chăng nữa cũng không tái nhợt như bây giờ.

“Không sao!” Ren không muốn kể chuyện đó cho Yukihiro. Mà dù nói cậu cũng chẳng biết nói thế nào!

Yukihiro thấy Ren không nói cũng chỉ nghi ngờ nhìn cậu rồi chuyển tâm lái xe. Dù sao lúc muốn nói cũng tự nhiên nói, lúc không muốn thì ép mấy cũng bằng không.

“Sáng tốt” Hannah lên xe, tự nhiên chào hỏi, đưa bình giữ ấm cho người bên cạnh “Điểm tâm của anh”

“Cảm ơn” Ren làm bộ tự nhiên nói, có điều ánh mắt của cậu không dám nhìn Hannah. Lúc cầm bình giữ ấm, tay không nhận được đụng vào tay Hnnah, cảm xúc nhần nhụi kia khiến cậu nhớ giấc mơ ban sáng. Nhanh chóng quay đầu không thèm nhìn cô gái bên cạnh.

Hannah nhìn Ren kì quái, sau đó lực chú ý bay lên sách tiếng Anh!

Về phần scandal của Ren ngày càng tăng chứ không giảm chút nào. Gần đây Ren trả lời phóng viên vô cùng mập mờ, thứ hai, Hannah cũng không tỏ thái độ với phóng viên, lại còn đi theo bên cạnh Ren khiến cho người truyền thông thấy hai người có tư tình. Cô gái kia ngay lập tức bị mọi người quên đi, tất cả mọi người đều đem lực chú ý ném lên người Hannah.

Gần đây đám fan cuồng đã gửi thư đe dọa cho Hannah, có điều tất cả đều bị công ty xử lí. Dĩ nhiên, cho dù Hannah nhận được cũng không bỏ qua.

Ba người vừa đi vào công ty LME thì Yukihiro nhận được điện thoại, cùng đối phương nói mấy câu thì tắt điện thoại, khuôn mặt nghiêm túc nhìn Hannah và Ren nói “Năm ngày nữa sẽ tuyên bố [Sát thủ]”

“Nhanh vậy sao?” Ren kinh ngạc, [Sát thủ] ra mắt trong một tháng cũng là nhanh đấy.

“Ừ, đạo diễn Yamato muốn mượn sức ảnh hưởng của scandal của hai người mà tung ra”

Vậy cũng không cần mở họp báo gì gấp...

“Tốt, tôi biết rồi. Anh đem hành trình sửa lại là ok”

“Tôi thì lúc nào cũng được” Từ trong quyển sách tiếng Anh ngẩng đầu lên nói, gần đây cô học tiếng Anh sắp thành đũa điên rồi.

Ren nhìn cô một cái, thuận tay cầm quyển sách nói “Vừa đi vừa đọc sách không tốt cho mắt”

Hannah thấy sách bị cầm đi cũng không nói gì, không xem thì không xem. Không có sách cô có thể nhớ, đem mấy thứ lúc nãy nhớ lại cũng tốt lắm.

Yukihiro nhìn động tác của họ cười trộm.

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Họp báo

Edit: Yun Haku

Hôm nay đạo diễn Yamato mở cuộc họp báo để giới thiệu phim mới của ông – Sát thủ.

Các tạp chí lớn đều vô cùng kinh ngạc. [Sát thủ] đã quay xong? Quay khi nào? Nữ chính là ai? Sao bọn họ không biết? Khi mấy vấn đề này vẫn chưa được làm rõ thì một quả bom mới xuất hiện! Bạn gái trong tin đồn của Tsuruga Ren – Echizen Hannah sẽ tham gia! Tin tức đó! Đây chính là tình tức còn lớn hơn so với cuộc họp báo của [Sát thủ] đó! Nhóm truyền thông rục rịch, tất cả các phóng viên đều xoa tay, trong lòng bọn họ đều kêu gào: Đầu đề nhất định thuộc về chúng tôi!!!

Tuyên bố sẽ đến lâm ngày đó, tân khai đạo diễn vẫn là ngây ngẩn cả người. Không nghĩ tới này kêu gọi lực lớn như vậy. Hắn phải nói thật không hổ là Tsuruga Ren sao? Có lẽ, thật không hổ là Tsuruga Ren chuyện xấu a!

Đến ngày họp báo, đạo diễn Yamato ngây người. Không nghĩ tới lực lượng phóng viên nhiều đến thế. Ông phải nói ‘Không hổ là Tsuruga Ren’ sao? Cũng đó, thật không hổ danh scandal của Tsuruga Ren.

Mọi người trong buổi họp báo đều bất động, các phóng viên có chút vui mừng, tin tức này rất thú vị đó!

Mở đầu họp báo cũng như bất cứ cuộc họp báo nào, Tsuruga Ren và Hannah còn chưa tới. Đạo diễn Yamato cho người ra bãi xe nhìn, bọn họ chắc sẽ không làm ông mất mặt chứ? Muộn cũng không sao, có điều đừng có vụ không tới là được. Trong lòng đạo diễn Yamato có nghi ngờ, Ren không phải là người tới muộn không lý do, trừ khi có chuyện gì đó xảy ra nếu không trước đó vẫn gọi điện báo cho ông tới muộn, hôm nay có chuyện gì xấu xảy ra sao?

Thật ra, chuyện này rất đơn giản, bản chất là Ren tới sớm, chỉ tiếc giữa đường nhận điện thoại của Hannah – cô gái này lạc đường!

Điều này cũng do Ren, gần đây cậu liên tục mơ mấy giấc mơ đồi bại đó, mà đối tượng lại là Hannah khiến cho tinh thần của Ren cực kì, cực kì chán

nản, vì vậy lần họp báo này Ren đề nghị Hannah tự lái xe tới. Hannah cũng không để ý nhiều, tự mình đến cũng không sao, dù sao cô cũng có xe, mà trên xe có phương hướng, hẳn không lạc đường. Đáng tiếc cô quá đánh giá cao bản thân mình, cô vẫn lạc đường như cũ cho nên chỉ đành gọi người ngoài giúp đỡ. Vì trong di động của cô ít người nên cô gọi Ren qua cứu giá.

Thật ra cô phải gọi cho Yukihiro bảo Yukihiro đưa Ren tới rồi đi đón cô, bây giờ cô gọi thẳng cho Ren, Ren liền bảo Yukihiro quay xe đi đón cô, hai người ngồi trên một chiếc xe tới cuộc họp báo, lại cùng tới muộn, thật sự rất khó để đám phóng viên không viết bậy a~!

Hai người thấy scandal lặn thì nhàm chán đấy à?

“Rất vui khi mọi người tới tham gia cuộc họp báo của [Sát thủ]. Tôi nghĩ mọi người rất kinh ngạc vì không có chút tin tức của bộ phim [Sát thủ] khi bấm máy, bây giờ lại bảo chiếu phim. Tôi sẽ giải đáp cho mọi người, còn bây giờ chúng ta giới thiệu thành viên quan trọng!” Cuộc họp báo bắt đầu đúng giờ, Ren và Hannah còn chưa tới, bởi vì không nhận được điện thoại nên đạo diễn Yamato chỉ có thể cứng rắn thôi, trong lòng ông cầu nguyện bọn họ đừng có không tới!~

Khi giới thiệu các thành viên thì phóng viên ở bên dưới không bình tĩnh, không đứng, không phải bảo buổi họp báo hôm nay có bạn xấu trong tinfoil của Ren sao? Sao lại không thấy? Hơn nữa hai nhân vật nam nữ chính còn không có đó! Đây là chuyện gì? Không lẽ Echizen Hannah là nữ chính? Không thể nào! Chưa hề nghe nói!

Cho dù phóng viên bên dưới không bình tĩnh nhưng buổi họp báo vẫn thông thả mà diễn tiếp. Giới thiệu rồi tới phần phóng viên hỏi.

“Cảm ơn, các phóng viên ở bên dưới có vấn đề gì muốn hỏi có thể hỏi!”

Tạp chí [Sunshine] được cơ hội hỏi đầu tiên “Cho tôi hỏi, hôm nay không phải có tin báo Tsuruga Ren tới sao? Sao không thấy cậu ấy?” Vị phóng viên này cũng không đem bạn gái tin đồn hỏi ra.

“Với vấn đề tôi nghĩ mọi người đều ngạc nhiên, nhưng Tsuruga Ren tới, bởi vì trên đường tới có chuyện nên tôi chậm, mong mọi người kiên nhẫn đợi” Lý do là do đạo diễn Yamato bịa ra, Ren chưa gọi cho ông nhưng ông biết hẳn có việc.

Bởi vì lần này không có hai người mà phóng viên muốn – Tsuruga Ren và Echizen Hannah – ở đây nên không khí của cuộc họp báo không quá nhiệt liệt. Đạo diễn Yamato cũng cảm thấy bất đắc dĩ, không có biện pháp gì, ai bảo gần đây scandal hot toàn là của Hannah và Ren! Ông cũng muốn mượn scandal của họ mà tạo ra sự nóng bỏng cho phim, chỉ là sao cứ có cảm giác phim không quan trọng vậy?

Lúc phóng viên và diễn viên đáp và hỏi thì Ren và Hannah cùng xuất hiện. Phóng viên thật sự vô cùng hưng phấn: Xuất hiện rồi! Đạo diễn Yamato cũng rất phấn chấn: Cuối cùng cũng tới!

Đầu tiên, hai người đứng cạnh nhau, đợi khi người chủ trì nêu tên họ thì cả hai song song đi lên sân khấu.

Nói thật, lúc hai người song song đi tới đều khiến người nhìn cảm thấy rất xứng đôi, tuy rằng bây giờ họ chưa có quan hệ gì. Tsuruga Ren mặc tây trang màu đen, mỗi cái nhấc tay nhấc chân của cậu đều lộ ra vẻ phong độ. Hannah ở cạnh cậu thì ngược lại, mặc bộ váy, khuôn mặt nở nụ cười đầy tao nhã quý tộc.

Bọn họ chào hỏi người chủ trì và đạo diễn, Ren quay đầu xin lỗi và giải thích “Ngại quá, buổi họp quan trọng lại đi muộn”

Đạo diễn Yamato vỗ vai Ren cười nói “Chúng tôi biết cậu là người bận rộn, tới là tốt rồi. Hahaha~”

Mọi người cũng hiểu, sau đó cuộc họp báo trở về vấn đề chính.

“Tsuruga Ren, bạn cảm thấy [Sát thủ] lần này có thể lấy thành tích nào? Có thể đột phá được bộ phim có rating cao nhất của cậu chứ?” Tạp chí [Thế giới giải trí] hỏi.

Vấn đề này có điểm sắc bén, nhưng mà Ren cũng quen mấy trường hợp này rồi, cậu mỉm cười trả lời “[Sát thủ] là bộ phim điện ảnh hay, nếu so sánh thì tôi cũng chỉ có thể nói hai bộ đều có cái hay riêng của nó, nội dung không giống nhau nên rất khó để so sánh. Dĩ nhiên, đối với rating thì tôi hi vọng càng cao càng tốt. Rating của phim cao có nghĩa là mọi người thích cách diễn của tôi nhiều”

“Ren, có thể nói lên cảm nhận của bạn về bộ phim này chứ?” Sau tạp chí [Thế giới giải trí] thì [Tạp chí hàng ngày] đặt câu hỏi.

Nghe xong câu hỏi, Ren nở nụ cười không rõ ý tứ làm mọi người chú ý, sau đó ngượng ngùng nói “Đây là lần đầu tôi diễn một nhân vật như thế này, trong bộ phim này tôi là người được bảo vệ, cho dù là sự thật hay là diễn, đây là lần đầu tôi cảm nhận được sự bảo vệ. Loại cảm giác này cũng rất thú vị!”

Nghe xong lời này, tất cả các phóng viên đều đem ánh mắt dời về phía Hannah. Bên dưới có một phóng viên đem nỗi lòng của mọi người moi ra, hỏi Hannah có phải có quan hệ yêu đương với Ren hay không?

Sau khi nghe câu hỏi này, Hannah lộ ra vẻ kinh ngạc, sau đó nở nụ cười nói “Tôi nghĩ người thông minh sẽ không tin vào lời đồn” Tốt rồi, trả lời thế này khiến cho đám người đang muốn soi mói scandal của hai người thầm mừng: Nói bọn họ là người không thông minh = Tsuruga Ren ở một bên cười thầm: Cô ấy một khi nói đều không buông tha người! Tsuruga Ren bị Hannah làm cho ngậm họng không ít có ý nghĩ xấu: Cho các người ném thử tư vị ngậm họng!

Vị phóng viên kia cũng không tức giận, cho dù bị người châm chọc không thông minh hấn vẫn muốn tìm được chút tin tức “Vậy ý của bạn là tất cả scandal đều giả”

Hannah chớp chớp đôi mắt mèo, tuy rằng động tác này rất đáng yêu nhưng mà mấy người bị cô nhìn đều đổ mồ hôi lạnh, sau đó dùng giọng điệu khác với biểu tình trên mặt nói “Khi nào scandal thành sự thật thì tôi sẽ thông báo cho mọi người!”

Vị phóng viên kia hưng phấn, tất cả phóng viên khác cũng hưng phấn: Quả nhiên có tin tức này!

“Vậy có nghĩa là bạn thích Tsuruga Ren?” Giọng nói của vị phóng viên kia mang rõ hưng phấn! Đây có thể đem về viết tin tức đó!

“Mọi người không thích Ren tiền bối sao?” Hannah hỏi ngược lại làm các phóng viên ngậm họng, bọn họ dĩ nhiên thích Tsuruga Ren, mà cho dù không thích cũng không nói ở trong này! Hannah cố ý đùa giỡn bọn họ, thấy bọn họ ngậm họng cô nói tiếp “Không phải có câu nói “Ổ lâu sinh tình” sao? Nói không chừng trong tương lai chúng tôi có thể ở cùng một chỗ. Hơn nữa, còn có thể nói ở gần quan được ban lộc, thân là đàn em của Ren tiền bối, bây giờ lại được dùng người đại diện chung với anh ấy, điều kiện tốt như vậy tôi dĩ nhiên là lợi dụng thật tốt rồi. Chủ yếu là, Ren tiền bối là một người đàn ông tốt, không thể không có nữ minh tinh nào không muốn làm người yêu của anh ấy” Nói rồi cười khê.

Đám phóng viên bên dưới còn muốn hỏi gì đó nhưng bị người chủ trì ngăn trở nói “Mời mọi người đem câu hỏi liên quan tới bộ phim [Sát thủ]”

Mọi người đành bắt đầu dĩ buông tha scandal để đem chú ý lên vấn đề chính, mấy câu trả lời kia cũng đủ cho họ viết vài thứ.

“Bạn Echizen, đối với việc mới vào giới showbiz lại trở thành nữ chính bạn có cảm thấy áp lực không? Bạn cảm thấy nhân vật chính là sát thủ thế nào?”

“Áp lực ấy hả? Có lẽ bản thân tôi thấy sát thủ là một nghề nghiệp thích hợp với tôi cho nên tôi không thấy áp lực gì” Đây là lời nói thật đó, bởi vì trước kia cô là một sát thủ.

“Nói như vậy, trước kia bạn có nghĩ tới việc làm sát thủ sao?”

Thấy câu hỏi này của đối phương, Yukihiro có chút sốt ruột, câu hỏi này thật sự mang theo cạm bẫy của ngôn ngữ, Hannah đừng có lỡ sa chân vào!

Hannah hào phóng nói “Có chứ! Đáng tiếc tất cả các phương diện đều không thích hợp! Nghĩ lại làm sát thủ thật sự rất nhanh giàu!” Câu nói cuối cùng còn mang theo sự mát mẻ, theo như lời nói của cô, một lần nhận nhiệm vụ hấn là mấy trăm ngàn đó! Thế giới này không chỉ hòa bình lại còn phiền toái, thật sự đáng tiếc.

Phóng viên lại cam họng, muốn làm sát thủ chỉ vì nhanh giàu thôi á?

Cuộc họp báo cuối cùng cũng chấm dứt do mọi người bị Hannah làm ngậm họng, mặc dù có chút lệch lạc nhưng kế hoạch định ra ban đầu cũng có thể xem là hoàn thành. Bây giờ chỉ cần chờ phim ra và xem rating thôi.

Ngày hôm sau, tivi, tạp chí và báo chí đều đưa tin về cuộc họp báo của [Sát thủ] Cũng có một số báo chí đặt tiêu đề: Lâu ngày sinh tình, gần quan được ban lộc! Hoặc là: Ổ buổi họp báo của [Sát thủ] Echizen Hannah đưa ra lời tuyên ngôn tình yêu?

Mấy tin tức này được đưa ra, tuy rằng ý tứ không thay đổi, nhưng chi tiết thay đổi không ít! Echizen Hannah lại một lần nữa hấn dẫn mọi người chú ý tới!

Cũng có báo chí đưa tin: Tsuruga Ren thân nhiên nói: Làm người được bảo vệ cũng rất thú vị!

Phim [Sát thủ] chưa được chiếu nhưng vẫn khiến mọi người chú ý!

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20-1: Chiếu phim và lễ trao giải

Edit: Yun Haku aka Dương Tử Nguyệt

Trước khi phim chiếu chúng ta không thể không nhắc tới đám trạch nam trong diễn đàn.

Phải nói đám trạch nam là những tên rất đặc thù, nhất là nhóm trạch theo kỹ thuật.

Sau khi buổi giới thiệu phim [Sát thủ] chấm dứt, tối hôm ấy, diễn đàn trạch nam sôi trào!

Có một người rống: Hôm nay có ai tham gia buổi giới thiệu phim của nữ thần không?

Ngay sau đó lập tức có một topic: Nữ thần xinh đẹp trong buổi họp báo!

Cơ bản nhất của topic chính là những người bình luận, còn chủ topic thì kể lại những gì mình biết, hoặc upload các ảnh mà mình có, rồi ghi ra ý kiến.

Sau khi nhìn ảnh của Hannah trong buổi họp báo, ngay lập tức một đám sói tru!!

“Tôi muốn lấy cái hình này về làm gối!!!” Đa số mọi người đều nói như vậy.

Chờ sau khi hình ảnh upload lên hết thì topic cũng đã có tới 1047 người bình luận.

Ây, có điều sao các bạn lại có mấy bức ảnh này vậy? Không lẽ trong buổi họp báo toàn phóng viên đó cũng có các bạn làm gián điệp đó hả?

Cuối cùng [Sát thủ] cũng chiếu phim! Ngày đầu chiếu phim, đám trạch nam ngay lập tức mua sạch vé để vào xem. Fans của Tsuruga Ren cũng mua vé vào. Mỗi lần có phim của Ren ra rạp thì rạp phim luôn có một mảnh khí thế ngất trời.

Lần này người bán vé vô cùng nghi ngờ, sao lần này còn hot hơn trước vậy?

Những người xem xong phim đều vô cùng phấn khích! Các diễn đàn trên mạng cho dù là diễn đàn của trạch nam hay diễn đàn của đám fans Tsuruga Ren đều thảo luận về phim.

Một bên nói, Ren sama vô cùng đẹp trai, tuy rằng lần này diễn một nhân vật được người ta bảo vệ nhưng không thể che dấu được bản chất đẹp trai của hắn!

Một bên nói, nữ thần thật sự rất đẹp, tôi cũng phải học theo!!!

Bên kia nói, cảnh cuối Ren sama khóc vô cùng đau đớn, làm tôi đau lòng vô cùng!

Bên còn lại nói, nữ thần thể mà lại chết, thật quá đáng! Nhưng mà hình ảnh đó thật sự rất đẹp.

Đám trạch nam biết chút kỹ thuật không chịu ngồi yên, ở trên diễn đàn giải thích, các cậu có phát hiện điểm hay này chưa, những cảnh đánh nhau của nữ thần không hề dung thế than! Còn có, cái cảnh nhảy lầu đó cũng là nữ thần diễn đấy!

Bên dưới lập tức có rất nhiều bài trả lời: Thật hả? Tôi không chú ý! Đĩa DVD còn rất lâu mới bán, ngày mai tôi lại đi ra rạp xem lại thử!

Các bạn trẻ à, mấy cái này các bạn quan sát kỹ thế làm gì vậy? ==!!

Có phản hồi tốt thì dĩ nhiên cũng có phản hồi xấu, nhưng mặc kệ là cái gì, tất cả đều không ảnh hưởng tới Hannah, cô vẫn trải qua từng ngày như trước. Gần đây không có công việc, hoàn toàn khác với Ren, ôm không ít công việc làm, mà cô cũng chỉ có thể lẻo đẻo đi theo Ren mỗi ngày. Cô rất chăm chỉ học tiếng Anh đó!~

Về phần truyền thông, người ta thật sự im lặng, một sự kiện mà ngày nào cũng ra báo thì chẳng còn mới tí nào. Huống chi, Hannah cũng từng nói, gần quan được ban lộc! Có lẽ trước kia thật sự như vậy! Đám truyền thông tự lừa mình dối người!

Những ngày rảnh rỗi trôi qua, số tiền thu vào được trong các buổi chiếu phim trong rạp lên đến 30 triệu yên Nhật. Việc này dù có thế nào cũng là điều khiến cho tất cả các rạp phim vui mừng! Quan trọng là mỗi năm chỉ có thể nhận được một lần thế thôi! Đạo diễn Yamato và [Sát thủ] đều được lên báo. Cho dù kết quả cuối cùng thế nào, ông cũng đã nhìn bộ phim này đi lên từng bước.

Công việc lần này của Ren là đóng quảng cáo, lúc vừa chụp xong thì cậu tới ghé ngồi nghỉ ngơi. Bên cạnh cậu là Hannah, lúc đầu còn có người tới hỏi quan hệ của hai người, bây giờ tất cả đều đã quen. Nếu một ngày Hannah không xuất hiện thì tất cả mới thấy có chuyện đấy! Ren cũng phải cảm than: Thói quen là thứ thật đáng sợ!

Thật ra, quan trọng là gần đây cậu không còn nằm mơ giấc mơ xuân đó nữa, vì vậy đối với chuyện này cậu cũng không quan tâm lắm, xem như khoảng thời gian kia là lúc sinh lý dâng trào thôi!

“Sắp tới Lễ trao giải phim mà cô không lo lắng à?” Ren hỏi người bên cạnh.

Hannah ngẩng đầu từ quyển sách, mở miệng hỏi “Lo lắng cái gì?”

Thật ra Ren không biết nói gì nên mới hỏi việc này nhưng không nghĩ tới người bên cạnh hoàn toàn không quan tâm tới chuyện này! Nếu đã hỏi rồi thì dĩ nhiên Ren giải thích những gì liên quan “Lễ trao giải phim là nơi trao giải cho các phim, diễn viên. Mục tiêu của cô ban đầu được công ty đặt ra chính là giải thưởng cho diễn viên mới xuất sắc nhất, giải thưởng này cả đời cô chỉ có thể lấy một lần thôi đấy!”

“Ồ, không lấy được thì cũng không sao, dù sao với tôi cũng không có cách gì!” Nói xong lại vui đùa vào trong sách.

Ren tự nói với chính mình: Ngày nào tôi cũng rèn luyện người bình tĩnh, dịu dàng! Chỉ có thể làm vậy cậu mới không chửi cái người ở cạnh!

“Không được, cô phải đoạt giải!”

Hannah thả sách xuống, nhìn cậu kỳ quái: “Phim cũng đã chiếu, tác phẩm cũng đã tham gia dự thi, không phải là tôi muốn là có thể lấy, dù sao cũng phải tùy vào các giám khảo chọn như thế nào!”

Ren bỗng cảm thấy mình thật ngớ ngẩn, cậu không thể hiểu được, tại sao mỗi lần nói chuyện với Hannah cậu đều phạm vào những lỗi nhỏ! Đặc biệt là cái ánh mắt khinh bỉ lúc này của cô gái này, thật sự khiến cậu tức giận! Rõ ràng không có người thưởng thức chính là cô ta chứ không phải cậu!

“Nghe nói đạo diễn Ida muốn quay một bộ phim mới, nhưng nữ chính trong bộ phim này tuyển chọn rất gắt, vì vậy không ít nữ diễn viên đều tham gia, cô có muốn thử hay không?” Thôi thì nói sang chuyện khác vậy.

“Khi nào tuyển?”

“Chắc cũng vài ngày nữa, đến khi Lễ trao giải phim chấm dứt, lúc đó đạo diễn Ida sẽ tuyển diễn viên”

“Ừm, lúc đó anh đưa tôi tới dự thi là được”

“Ok”

Hai người nói chuyện rất bình thường khiến cho Yukihiro ở ngoài cửa xấu hổ: Tôi mới là người đại diện đây! Là tôi đây! Chuyện này phải là tôi nói chứ! Ren, cướp công tác của người khác sẽ bị báo ứng đấy!!! Hừ hừ, cậu là cái tên ngu xuẩn, nếu như thế tôi không thêm nói cho cậu là cậu đã yêu Hannah rồi! Cậu tự mình nghĩ ra đi!

Cho nên mới nói, ai cũng có thể có điều, muốn đắc tội với người đại diện thì phải suy nghĩ cẩn thận!

“Xin chào mọi người, nhiệt liệt chào mừng các bạn đã đến với Lễ trao giải phim của năm, tôi là MC XX/YY. Bây giờ người đang đi tới trên sân khấu chính là AA san, xin chào bạn” Một MC đưa microphone cho AA.

“Chào các bạn” AA nhận microphone, khuôn mặt đẹp trai nở nụ cười.

“A oa~ Mỗi khi AA san cười long chúng tôi đều nhộn nhạo cả lên” MC nữ XX nói giỡn.

“XX san thật không có tiền đồ, rõ ràng ở cạnh cô có một người đẹp trai như tôi mà vẫn còn ham muốn AA san” MC nam tiếp lời, hai người bọn họ đều là những MC giỏi cho nên nắm rất rõ cách làm không khí sôi động.

“Cảm ơn hai bạn đã khen” AA ở trong giới showbiz không phải mới, dĩ nhiên cũng có kinh nghiệm trong việc này.

Hai MC và AA vui vẻ nói chuyện với nhau.

“Được rồi, sau khi AA san đi, chúng ta phải xem là ai tiến vào tiếp theo nào!” XX nhìn thăm dò, sau đó thì khoa trương cười nói “Ai nha, xem tôi thấy ai này, chỉ cần người này xuất hiện thì tôi tin cho dù là ở buổi trao giải hay ở trước TV các bạn nữ xem chương trình đều phải quỳ dưới chân cậu ấy” Thêm vào tiếng fans hét chói tai ở trước cửa.

YY cũng nhân cơ hội chen vào “XX san càng nói tôi càng ghen tị, rốt cuộc là ai làm cho hiện tượng oanh động như vậy??”

“Nào nào, chúng ta chào mừng Tsuruga Ren cùng với đàn em của cậu ấy, Echizen Hannah!” MC nữ đem cái cụm từ “Bạn gái tin đồn” nhen xuống, may mà cô vẫn còn chuyên nghiệp.

“Thì ra là Tsuruga Ren san, tôi cam lòng chịu thua” Lần này chính là YY nói.

Ren mặc bộ tây trang màu đen ôm khít làm lộ lên vẻ thon dài của cậu, bên cạnh cậu là Hannah, trên người mang bộ váy trễ ngực màu đỏ, mà bộ váy này mặc trên người Hannah khiến cô càng xinh đẹp. Tay phải của Hannah khoác lên tay trái của Ren, hai người đi tới, ánh sáng chụp ảnh chớp lờ liên tục, tiếng fans hét chói tai cũng không ngừng.

Ban đầu Yukihiro tính để Ren vào trước rồi Hannah vào sau, dù sao danh tiếng và địa vị của hai người không giống nhau. Nhưng mà hần quên, mấy tháng qua hai người đều luôn ở cạnh nhau, cho nên lần này tham gia lễ trao giải cũng cùng nhau đi vào. Coi bộ ngày mai gì cũng có tin hay.

Trong lòng của Yukihiro hò hét: Có tin tức là tốt, nhưng mà đừng có đem lên báo chứ!!!

MC đưa microphone cho Ren và Hannah “Đại thần không hổ là đại thần, nhìn hiện trường sôi trào này, tôi phải nghi ngờ có phải toàn bộ hiện trường đều là fans của cậu hay không”

“Việc này không cần nghi ngờ, nếu không có các bảo vệ thì mọi người đều xông lên đấy” YY ăn ý phối hợp.

“Hai người lại chọc tôi rồi” Ren vui vẻ nói.

Hannah cầm microphone, nở nụ cười xinh đẹp như hoa.

“Được rồi, được rồi, nếu đại thần đã nói thế thì chúng tôi cũng không chọc cậu nữa. Bây giờ nghiêm túc nhé, lần này Ren tới đây, cậu mong mình được giải gì không?” MC nữ mỉm cười nói.

“Dĩ nhiên là giải Nam diễn viên chính xuất sắc nhất rồi” Ren nở nụ cười tự tin.

“Oa trời ~ thật là khí phách. Vậy chúng tôi chúc cho cậu đạt được ước nguyện!” MC nam tiếp lời của MC nữ “Vây, mỹ nữ Echizen Hannah, lần này bạn có mục tiêu gì?” Vừa nói, MC nam vừa lộ ra vẻ mặt “Có mỹ nữ ở bên cạnh làm bạn thật hạnh phúc a~~~”

“Khụ khụ, anh thật quá đáng, tôi cũng là một mỹ nữ đấy!” XX làm bộ khinh bỉ.

“Vâng vâng vâng, XX san rất xinh đẹp” YY làm bộ chịu thua.

Nhìn hai người đùa giỡn, Hannah mỉm cười dịu dàng, chờ bọn họ đùa giỡn xong thì trả lời “Bản thân tôi muốn đạt giải thưởng Diễn viên mới xuất sắc nhất, nhưng mà chuyện này cũng phải xem các giám khảo như thế nào!”

“Oa, mỹ nữ không hổ danh là mỹ nữ, không chỉ người đẹp mà giọng cũng đẹp” YY cảm thán “Dĩ nhiên, tôi tin tưởng, các vị giám khảo không làm một người xinh đẹp như Hannah đau lòng”

“Vây thì cậu mong nó như lời của anh nói” Hannah mỉm cười cảm ơn.

“Tốt, cảm ơn sự hợp tác của Tsuruga Ren và mỹ nữ của cậu – Echizen Hannah, mời hai bạn qua bên kia ghi danh” XX đưa cây bút cho hai người để họ ký tên.

Chữ ký của Ren rất lớn, ba chữ mạnh mẽ. Còn chữ ký của Hannah cũng rất khí phách, những chữ kia không giống của một cô gái, chữ ký này khiến Ren nhìn không ít lần.

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20-2: Ngoại truyện: Trung thu

Edit: Yun Haku aka Dương Tử Nguyệt

P/s: [Lời của tác giả: Ngoại truyện Trung thu không liên quan tới chính truyện, lúc này Hannah và Ren đã đính hôn nửa năm, mà bọn họ cũng đã đưa ra quyết định kết hôn, nhà Zoldyck bỗng từ thế giới Hunter chuyển tới thế giới Skip và Tennis, bọn họ thấy Hannah trên báo đài, dĩ nhiên cũng thấy tin tức kết hôn của Hannah, cho nên có chuyện phát sinh]

Gần đây, trên dưới nhà Zoldyck đều rất khẩn trương, bởi vì bọn họ không hiểu nguyên nhân mà mình tới cái thế giới kỳ lạ này.

Tất cả người hầu và năm vị thiếu gia đều bị phái ra ngoài tìm hiểu tin tức của thế giới này.

Hai ngày sau, tất cả mọi người ở bên ngoài đều trở về. Bọn người hầu đem tin tức mình biết sửa sang rồi đem tới đưa cho quản gia Tsubone, sau đó quản gia Tsubone giao cho chủ nhà là Silva Zoldyck.

Silva cầm tư liệu trên tay, sau đó bắt đầu ra câu hỏi cho năm đứa trẻ.

“Đây là một thế giới hòa bình, người nơi này không có niệm lực, cũng khác đồng tiền với nơi của chúng ta, nhưng giá trị lại lớn! May mắn, theo tra xét, chi phiếu của con có thể dùng” Đây là Illumi không đổi sắc mặt.

“Con phát hiện ở đây có rất nhiều máy tính tân tiến! Vô số người giỏi! Con muốn đi thu hoạch!” Đây là trạch nam Milluki!

“Con yêu bánh ngọt ở đây” Ôm lấy túi đồ ăn tinh xảo bỏ vào trong miệng, đây là thứ nam thứ ba, chủ gia tộc Zoldyck tương lai – Killua.

“Quần áo ở đây rất đẹp, mẹ sẽ thích!” Đây là tên thứ nam đứng thứ tư – Alluka vừa mới ở phổ quần áo về.

“Đây là chị Hannah!” Đây là Kalluto luôn ở cạnh mẹ.

Silva nghe mấy đứa con nói mà gân xanh xuất hiện, đợi đến khi nghe Kalluto báo cáo mới thấy có tin tức hữu dụng, ông đột nhiên tin tưởng lời nói của Kalluto. Có điều tin tức của Hannah vẫn luôn quan trọng, dù sao Hannah đã mất tích hai năm, không, phải nói là bọn họ cho rằng con bé đã chết hai năm. Năm đó bọn họ tìm khắp núi nhưng không tìm được, không lẽ nó bay tới tận đây sao?

“Kalluto, nói rõ tình huống” Silva tự động xem nhẹ mấy cái tin tức của bốn thằng đầu, coi trọng tin tức này.

“Con có mang về đây” Kalluto lấy một áp phích từ trong kimono ra, đây là áp phích về đồ trang điểm mới nhất của Hannah. Muốn chiêm cái áp phích này cũng không dễ, bởi vì hiệu quả cho nên không ít người nhìn nó.

“A ~~~!” Mắt điện tử của Kikyo đỏ lên “Không hổ là con gái của ta, rất đẹp!!” Nói xong còn cướp cái áp phích “Bộ quần áo trên người cũng rất đẹp! Kalluto, mẹ muốn có bộ quần áo này!”

“Mẹ, lúc nào chúng ta tìm được Hannah thì hỏi con bé, con bé hẳn có không ít” Illumi nói.

“Đúng thế, đúng thế. Mau lên, chúng ta phải đi tìm Hannah!” Vì quần áo, bà vui vẻ vô cùng!

Silva phù ngách, hẳn phải nghĩ biện pháp ngăn lại Kikyo, tìm người là thiết yếu, nhưng là không như vậy cấp a.

Lần này, quản gia Tsubone gõ cửa “Ông chủ, Tsubone có việc cần báo”

“Vào đi” Phát tay cho mọi người đừng làm ồn, xong rồi Silva để Tsubone đi vào.

“Ông chủ, bà chủ, các vị thiếu gia, tôi có tin mới của tiểu thư” Tsubone cung kính bẩm báo.

“Kalluto vừa mới báo, ông cũng nói thông tin ông biết đi”

“Tiểu thư sắp kết hôn” Tsubone bình tĩnh ném bom nguyên tử.

“!! Cái gì!” Tất cả mọi người hét lên đứng dậy, trong đó giọng của Kikyo là lớn nhất.

Chờ sau khi im lặng, Tsubone mới nói tiếp “Lúc này trên TV mới báo, thời gian diễn ra hôn lễ là một tháng sau, địa điểm là ở Maldives” Nói tới Maldives thì Tsubone dừng lại nghỉ ngơi, dĩ nhiên ông ta không biết nơi này. Mà kênh báo này do Tsubone mua lúc mới tới.

“TV? Thằng nhóc đó thế nào?” Kikyo quan tâm nhất vẫn là điều này.

“Hoàn toàn phù hợp với thẩm mỹ của bà chủ” Tsubone trả lời.

Mắt điện tử của Kikyo lại chớp động “Mau đi tìm Hannah!!!”

Silva nhìn xúc động xuống, ra lệnh cho Tsubone “Bà đi tìm hiểu nơi ở bây giờ của Hannah, tìm đường, mai chúng ta tới đây”

“Vâng, ông chủ” Tsubone đi ra.

“Được rồi, mọi người đi về phòng đi, mai chúng ta đi tìm Hannah” Silva bảo mọi người đi khỏi, ngày mai khi tìm được Hannah rồi tính sau.

Buổi chiều hôm sau, cả nhà Zoldyck xuất hiện ở trwocs nhà Echizen làm Nanjirou khi mở cửa cũng bị hoảng sợ.

“Các ông tìm ai?” Echizne Nanjirou vô cùng nghi ngờ nhìn người đối diện. Người đi đầu tuy cả đầu đều bạc trắng nhưng mà rất khỏe, đặc biệt khi mặc bộ tây trang thì cơ thể rất đẹp, điều này làm Nanjirou vô cùng ghen tị. Ông cũng có cơ thể nhưng mà không có đẹp như tên đối diện. Dĩ nhiên, Silva cũng ngầm phỉ báng Nanjirou.

“Hannah Zoldyck có đây chứ?” Silva ra vẻ than thiết, nhưng mà không thành công.

“Hannah có việc, nhưng mà con bé sẽ về sớm. Các vị là?” Nanjirou nghi ngờ bọn họ là người thân của Hannah, tuy rằng cái người tóc bạc này không phải nhưng mà đám gnwoiwf tóc đen ở sau cũng rất giống Hannah, hơn nữa mấy khuôn mặt rất giống ảnh đầu giường của Hannah.

“Tôi là bố của nó”

“Anh yêu, ai vậy?” Thấy Nanjirou ra mở cửa lâu mà không vào, Rinko ra hỏi.

“Các vị vào đi” Nanjirou nghiêng người mời vào, ông cũng tin họ không phải là người gạt, có điều sao bây giờ mới đến tìm?

“Làm phiền” Silva gật đầu, sau đó mười người đi vào trong nhà Echizen.

Vừa mới ra cửa đã thấy nhiều người đi vào, Rinko kinh sợ, nghi ngờ nhìn Nanjirou “Anh yêu, họ là?”

“Người thân của Hannah” Nanjirou cũng chỉ có thể nói thế.

Rinko nghe xong mời bọn họ ngồi, đem nước và bánh ngọt lên.

Killua thấy bánh ngọt thì không thèm nói cầm lấy ăn liền, sau khi ăn xong thì ánh mắt như con mèo thỏa mãn nói “Ngon thật”

Rinko lại đưa một miếng “Thích là được rồi, đây là do Hannah mới làm hôm qua. Ba của Ren rất thích bánh ngọt nên hôm qua khi ông ấy tới, Hannah tự làm không ít. À, Ren là vị hôn phu của Hannah, tôi nghĩ các vị cũng biết, tháng sau bọn họ sẽ kết hôn”

“Đúng vậy, chúng tôi tới cũng vì điều đó” Kikyo cố gắng không hét lên, đồng tử lậ chớp chớp, giống như một vị phu nhân đang nói chuyện phiếm với Rinko.

Hai nhà vẫn duy trì tốt không khí, thẳng đến Hannah trở về.

Không khí hai bên duy trì rất tốt cho tới khi Hannah về.

“Con về rồi đây” Hôm nay Ren vẫn đưa Hannah về như trước, hai người một có công việc, một không có, hôn lễ sắp tới bọn họ có không ít việc.

“Ai nha, Hannah đã về” Rinko nhìn đồng hồ trên tường, mới bốn giờ “Hôm nay về sớm thật” Nói rồi đứng dậy đi mở cửa.

“Ừm, hôm nay...” Hannah đang nói thì dừng lại khi thấy một nhóm người trong nhà. Cô không dám tin tưởng nói “Ông tổ, ông cố, ba, mẹ, anh hai, Milluki, Killua, Alluka, Kalluto, còn có cả Tsubone?”

Tsubone đứng dậy hành lễ “Vâng, tiểu thư”

Illumi đứng dậy, nhanh chóng đánh về phía Hannah. Hannah phản ứng nhanh, đẩy Rinko và Ren ra, tiếp nhận công kích của Illumi. Hannah nhanh chóng chạy về phía đình viện, nhà Echizen quá nhỏ, chỉ có đình viện lớn. Chiều đầu tiên bị hụt, chiều thứ hai lại tiếp tục. Trong nhất thời, tất cả chỉ thấy bóng người loáng hiện. Rinko và Ren hoàn toàn không hiểu chuyện gì xảy ra.

“Có chuyện gì vậy?” Ren khẩn trương nhìn đình viện – tuy rằng cậu không thấy gì – hỏi người khác.

“Ngoại hình rất tốt” Mắt điện tử của Kikyo chớp hiện.

“Yếu ớt” Silva ghét bỏ nói.

“Phải cố gắng luyện tập mới miễn cưỡng đẩy được cánh cửa thứ nhất. Một lát đem về luyện, người yếu như vậy không nên ở trong nhà” Câu nói này của Zeno đã xác định tương lai của Ren vô cùng bi thảm.

“Đừng khẩn trương, anh rể tương lai, anh hai chỉ kiểm tra thực lực của chị thôi” Killua ôm bánh ngọt, bình tĩnh nói. Thật ra, cả nhà Zoldyck đều vô cùng bình tĩnh.

“Các vị là?” Nghe cậu bé tóc trắng gọi mình là anh rể tương lai, Ren nghi ngờ, không lẽ là người thân của Hannah? Không phải Hannah là cô nhi sao?”

“Một lát sẽ biết”

Kalluto nhìn Ren, nói với Kikyo “Mẹ, anh rể tương lai rất thích hợp với đám quần áo của mẹ” Đây! Kalluto, chiều này của cậu thật sự rất ác! Ren sẽ hận cậu cả đời! Thề luôn!

Mắt điện tử của Kikyo không ngừng lóe sáng, làm người ta nghi ngờ nó có phải bị hư hỏng hay không, sau đó nó dừng lại với màu xanh “Thật sự rất hoàn mỹ, một cái giá áo hoàn mỹ!” Giọng nói nâng cao, vô cùng hưng phấn.

Nghe xong lời này, biểu tình trên khuôn mặt của Kalluto rất vừa lòng.

Silva nhìn đứa con út của mình một cái, không nói gì.

Sau mười phút, Illumi và Hannah trở lại. Áo quần của Hannah đều có vết rách, còn Illumi thì sạch sẽ như chưa từng trải qua trận đấu kịch liệt.

“Illumi, kết quả” Silva nhìn con lớn.

“Không tốt” Illumi không chút mệt mỏi.

“Một tháng” Lời này là nói với Hannah, ý nói phải chịu tra tấn một tháng.

“Vâng, ba” Hannah cung kính trả lời.

“Đem chuyện hai năm nay kể lại, mặt khác, đem quần áo đưa cho mẹ” Lời ngầm, quần áo quan trọng nhất.

“Vâng, ba. Trong phòng con có không ít quần áo, con nghĩ mẹ sẽ thích” Hannah nói với Kikyo.

Silva chỉ vào Ren nói “Tên này thì đem về nhà, đến khi nào đạt tiêu chuẩn thấp nhất thì mới được kết hôn”

“...Vâng, ba” Hannah tạm dừng một lát rồi đáp ứng.

“Hananh, đây là...” Ren nóng nảy, cậu phải đợi vất vả lắm mới kết hôn, bây giờ lại cái tiêu chuẩn thấp nhất gì đó đề hôn lễ chậm lại.

“Ren, em chưa giới thiệu cho anh, đây là ông tổ, ông cố, ông nội, ba, mẹ, anh hai, em ba, em tư, em năm, em sáu, bên cạnh là quản gia của nhà em, Tsubone. Tối nay anh sẽ hiểu” Hannah đánh gãy lời của Ren, nhà bọn họ có chút đặc thù.

“Được rồi” Ren thỏa hiệp, cậu tin Hannah.

“Otousan, Okaasan, hôm nay con sẽ cùng mọi người về nhà, trong một tháng này con không về nhà, chuyện công ty con đã xin phép. Mọi người không cần lo lắng, không có chuyện gì, một tháng sau con sẽ trở về, đúng giờ của hôn lễ!” Hannah nói với Nanjirou và Rinko, sau đó đem Ren lên xe của nhà Zoldyck – cái xe vận năng của quản gia Tsubone.

Tên xe còn gọi cho Yukihiro báo cho hắn cô cùng Ren rời đi một tháng, không có nguyên nhân. Sau đó tất này, tuy có khiến Yukihiro phải khó xử nhưng mà chuyện này rất quan trọng.

Sau khi Yukihiro nhận điện thoại thì gắt muốn chết. Một tháng đó! Không phải ngày một ngày hai đâu! Hai người này sao ngày càng tùy hứng vậy trời!

Đáng tiếc, cho dù thế nào thì cũng không gọi được – tắt máy, tìm tới nhà Echizen thì người đã rời đi, đi đâu? Không biết.

Không còn cách khác, Yukihiro chỉ có thể ngừng công việc của hai người, may mắn lấy nguyên nhân sắp kết hôn, công việc không nhiều. Hắn quyết định, đến khi hai tên kia trở về phải áp bức một phen!

Bên này, Ren lên chiếc xe xa hoa kia thì bỗng dưng có cảm giác cậu đang được bao nuôi. Lúc bọn họ lên xe thì có người hầu bưng trà nước, điếm tâm lên. Uống ngụm trà, tuy rằng cậu không biết đó là trà gì nhưng có thể biết nó là cực phẩm trong cực phẩm, mà người trong nhà này lại bình thản.

Trong suốt đường đi, Ren không tự chủ nhìn về phía Hannah, cậu thật sự muốn hỏi một chút, nhà của Hannah có bao nhiêu tiền. Đáng tiếc, sau khi lên xe, Hannah đã không trao đổi với cậu.

“Ba, sao mọi người lại ở đây?” Một lúc sau, Hannah hỏi.

“Lúc tỉnh dậy đã thấy ở đây” Silva một chút cũng không thấy lo lắng khi ở thế giới khác.

Hannah nhìn biểu tình của anh em trong nhà, cả đám này đều hưng phấn. A, sao cô lại quên đám anh em này của cô đều là cực phẩm, bên này có không ít đồ họ thích.

Xe vẫn đi tiếp cho tới khi tới cửa mới dừng. Mọi người đều đi xuống xe, bảo vệ thấy nhà Zoldyck xuống thì lập tức đón. Silva phát tay bảo hắn lui ra, đẩy bảy cánh cửa, sau đó nói “Chuyện còn lại tự mình xử lý”

“Vâng, ba” Hannah nhìn mọi người đẩy mấy cánh cửa đi vào lần lượt. Hai năm nay Kalluto tiến bộ không ít, có thể đẩy bốn cánh.

“Giai bậc giới, đi theo tôi” Hannah ra lệnh cho người hầu, sau đó nhìn Ren nói “Theo em vào”

“Vâng, tiểu thư” Gotoh nhìn thanh niên sau lưng Hannah, đoán người này là ai.

Hannah đặt tay lên cửa, dùng chút lực, bảy cánh cửa mở ra, sau đó duy trì tư thế mở cửa “Ren, vào đi” Chỉ cần buông tay thì cửa sẽ đóng, mà Ren không đủ sức mở.

Ren tò mò đi theo sau Hannah, cậu thật sự bị hù rồi, cửa thật sự rất lớn, mà cảnh tượng ở sau cũng khiến cậu kinh ngạc! Rừng rậm nguyên thủy! Cuối cùng thì Hannah lớn lên trong hoàn cảnh gì?

Đi qua nơi Tam Mao nghỉ ngơi, Hannah ngừng lại, Tam Mao ngủ thấy mùi xa lạ thì chạy ra. Nhìn thấy Hannah, nói ngoan ngoãn cúi xuống. Hannah thấy vậy thì sờ đầu Tam Mao, tỏ vẻ ân cần thăm hỏi.

“Đây là gì thế?” Lần đầu tiên Ren thấy động vật lớn như thế, chỉ cần nó mở miệng có thể nuốt cậu vào bụng.

“Chó trông cửa nhà em” Đem Ren tới trước mặt Tam Mao “Tới, Tam Mao nhớ kỹ mùi vị và hình dáng của anh ấy, về sau không được làm anh ấy bị thương”

Tam Mao ngủ ngủ và nhìn Ren để nhớ. Ren thấy mình không ngắt đi đã quá tuyệt vời.

Sau khi rời khỏi Tam Mao, Hannah đưa Ren cho người quản lý ký túc xá, chúc phúc “Ren, anh ở đây chịu huấn luyện, khi nào anh có thể mở cánh cửa đầu tiên thì họ sẽ đưa anh tới tìm em, em ở trong nhà chờ anh. Giai bậc giới, cô gia giao cho người”

“Vâng, tiểu thư” Gotoh rất vui khi tiếp nhận nhiệm vụ này.

Nói rồi Hannah đi về phía nhà lớn, trong nháy mắt không thấy bóng dáng. Cô phải chịu tra tấn một tháng đó.

“Ừm, tôi phải làm gì?” Ren hỏi.

Gotoh nói với Ren “Cô gia, nhà Zoldyck là một gia đình đặc thù, không thể đẩy cánh cửa đầu tiên thì không đủ tư cách để quan hệ với nhà Zoldyck.

Ngài muốn kết hôn với tiểu thư thì phải tự mình có thực lực để đẩy cửa. Bây giờ ngài đến đẩy cánh cửa này thử xem.

Nghe việc đẩy cửa để tìm người, Ren mặc dù không thoải mái nhưng vẫn nghe theo. Cậu nhìn bản thân cảm thấy rất tốt. Tay dùng lực một chút, bị kịch, cửa không chút sứt mẻ! Cậu đã dùng hết lực mà vẫn không đẩy cửa ra “Cửa này có chuyện gì thế? Sao không đẩy được?” Ren hỏi.

“Mỗi cánh cửa đều 200 kg” Gotoh đẩy cửa nói với Ren “Cô gia, ngài phải luyện nhiều”

“Một cánh cửa 200 kg?” Ren thấy mồ hôi chảy không ít “Vậy cửa trước là bao nhiêu?”

Gotoh kiên nhẫn giải thích “Cửa vào có bảy cánh, cánh thứ nhất là 2 tấn, mỗi cánh gấp đôi lên, tiểu thư đẩy được bảy cánh tức đẩy được 256 tấn”

“256 tấn?” Gạt người à???

Cho dù có gạt người hay không, Ren phải ở đây tập luyện cho tới khi đẩy được cánh cửa 200kg.

Trải qua huấn luyện một tháng, Ren cảm thấy mình thay đổi không ít. Cậu chưa từng trải qua cuộc sống như vậy lần nào. Dẹp lê 20kg một chiếc, chén cũng làm bằng sắt, tất cả đều có phụ gia trọng lực. Tuy rằng không muốn nhưng mà cậu không thể bỏ quan, Hannah còn chờ cậu.

Miễn cưỡng đẩy cánh cửa đầu, Ren có thể vào nhà lớn.

Gotoh nhìn Ren nói “Cô gia, ngài đi con đường này thì quản gia tới đón ngài”

“Đi bao lâu thì tới?”

“Tôi cũng không biết, thật ra tôi không thể vào nhà chính” Gotoh ngại ngùng nói.

“Được rồi, mấy ngày nay, cảm ơn” Chào Giai Bắc Giowis, Ren đi về phía nhà chính.

Đi không bao lâu thì Tsubone tới đón, lấy tốc độ của Ren thì tới khi trời tối cũng không tới nhà chính.

Sau khi nghe Tsubone báo cáo thì cả nhà Zoldyck đều ngồi nghiêm chỉnh ở phòng khách.

Silva gật đầu hơi vừa long “Tuy phải dùng một tháng nhưng mà thành quả không tồi” Xoay người nói với Tsubone “Bảo Illumi dừng tay đi, có thể thả Hannah ra”

“Vâng, ông chủ” Tsubone lĩnh mệnh.

Ren nghe mấy lời này thì cảm thấy không đúng nhưng không biết sai ở đâu, chỉ có thể đợi Hannah ra.

Một lát sau, Hannah đi ra.

“Ông tổ, ba, mẹ” Chào mấy vị trưởng bối, gật đầu với Ren “Ren”

Ren lập tức tới cạnh nói “Hannah” Cũng đã một tháng không gặp Hannah, đối phương lại lạnh nhạt như vậy. Không lẽ em muốn đối phương ôm em à?

“Nếu đã thông qua thử thách, hôn lễ vẫn như cũ” Lần này Silva sáng khoái đáp ứng. Một tháng này bọn họ đã hiểu rõ thế giới này, rất là hòa bình, vì vậy họ cũng đỡ lạnh lung đi nhiều, điều này khiến Silva không hài lòng. Đồng thời đó cũng là nguyên nhân mà Silva đồng ý, với thế giới này, lấy thân thù của Ren bây giờ không thể gây cản trở cho Hannah.

Trải qua hơn một tháng tôi luyện, cuối cùng Ren cũng có thể cưới Hannah. Không thể nói sau khi cả hai người mất tích, mọi người đều rồi không ít. Ren cảm thán: Cuối cùng cũng cưới được vợ! Cảm giác này giống như dừng sĩ phải trải qua không ít thử thách để cứu công chúa. Có thành tựu!

Về phần nhà Zoldyck và thành phần buru hân, lúc đầu cậu rất nghi ngờ, nhưng về sau thì không chút cảm giác. Mặc khác, có lẽ là do họ cố kỵ Hannah tìm người bình thường nên mới làm khó hắn.

Hôn lễ long trọng trôi qua, Ren nằm trên giường, tinh thần sang lảng nói “Anh trai và em trai nhà em thật sự đáng sợ, uống thể mà không say! Nếu không phải họ buông tha cho anh, hẳn anh đã trở thành chú rết đáng thương không thể động phòng rồi”

“Nếu không được thì ngủ luôn” Hannah bình tĩnh tháo trang sức, người trong nhà thế nào sao cô không biết.

“Không được, bây giờ anh sẽ cho em biết anh có được hay không!” Nói rồi Ren bỏ nhào vào Hannah.

“Này, anh còn chưa tắm đâu đấy!” Âm thanh kháng nghị đã không còn.

Tất cả chỉ còn một mảnh kiêu diễm và hài hòa.

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Đoạt giải

Edit: Yun Haku aka Dương Tử Nguyệt

Chỗ ngồi trong hội trường đều dựa vào danh tiếng mà sắp xếp, Tsuruga Ren dĩ nhiên là ngồi ở hàng đầu, Hannah là người mới, tuy gần đây cô rất nổi tiếng nhưng chỗ ngồi không thể cao như vậy, vì vậy cô ngồi ở phía sau, cơ bản là ngồi cùng với các diễn viên hạng hai, hạng ba. Đây là việc không thể thay đổi, giới showbiz cũng là nơi phân cao thấp, Hannah muốn ngồi trước thì phải đạt giải Diễn viên mới xuất sắc nhất, có giải này thì chỗ ngồi của cô mới cao được.

Có lẽ không ít người khinh thường giải thưởng này, nhưng mà giải thưởng này chính là giải thưởng duy nhất dành cho mỗi diễn viên bước chân vào giới showbiz. Diễn viên phụ xuất sắc nhất, Diễn viên chính xuất sắc nhất,... tất cả giải thưởng đều dành cho người xứng đáng, lần này chiếm không được thì cố gắng cho lần sau, chỉ có giải Diễn viên mới xuất sắc nhất là giải thưởng chỉ đoạt một lần, cho dù là ai cũng chỉ có một lần đoạt giải, cho nên giải thưởng này không ít người tranh giành. Có thể thấy được, nó vô cùng quý giá.

Đáng tiếc, đối với Hannah mà nói tất cả chỉ là mây bay, cô hoàn toàn không có ý thức này. Cô cảm thấy giải thưởng này cô đạt được là dĩ nhiên, mà không được thì không sao. Cho dù thế nào cô cũng không quá mong muốn, không giống mấy diễn viên ở bên cạnh. Bọn họ vô cùng lo lắng, lo lắng tới mức run rẩy. Hannah buồn bực, lần trao giải này không ít người khân trương, mà khân trương tới mức này thì... Nếu như không đạt giải thì sẽ có chuyện gì? Không lẽ tự tử à?

Người ngồi cạnh Hannah thật ra cũng không phải không nổi tiếng, có điều do Hannah không biết người ta thôi. Bất cứ diễn viên nào mới bước vào giới showbiz, tuy không nổi tiếng đến mức không cần quan tâm cũng nhớ mặt như mấy người ở hàng ghế đầu nhưng mà đối thủ thì cũng phải nhớ mặt nhau. À, mà chúng ta không nên sử dụng tư duy bình thường để nói về Hananh.

Khác với Hannah, Mina là một người vô cùng cố gắng. Cô bước vào giới showbiz vì giấc mơ của cô, không giống như Hannah, tham gia vào giới showbiz chỉ để vui chơi =_=. Cho nên cô ta mới phối hợp với sự an bài của công ty, tham gia không ít tiết mục giải trí để mọi người nhớ kỹ mình, tích cực tham gia tranh cử diễn viên để tìm một nhân vật thích hợp. Ban ngày làm việc, ban đêm tập luyện, nỗ lực không ngừng. Người cố gắng như vậy rất dễ khân trương.

Hannah không biết đối phương nhưng Mina biết Hannah. Hai bên là đối thủ cạnh tranh nên cô ta rất chú ý tới Hannah, nguyên nhân lớn hơn, Hannah là bạn gái trong tin đồn của Ren – trong mắt mọi người bây giờ là bạn gái thật – đó là điều làm không ít cô gái ghen tị! Kết quả nửa đường xuất hiện một ngôi sao nhỏ, không chỉ làm bạn gái trong tin đồn của Ren, còn có dấu hiệu là chính thức. Scandal lớn như vậy mà hai người không làm sáng tỏ càng khiến mọi người tin tưởng là thật.

“Ừm... Cái đó... Tôi có thể... kêu bạn... là Hannah chứ?” Mina run giọng nói.

Hannah nở nụ cười nói “Dĩ nhiên là có thể” Tuy rằng trong lòng cô nghi ngờ vì bản thân không quen cô gái này.

“Cô cũng... có thể... gọi tôi là Mina” Có lẽ là do có người nguyện ý nói chuyện với cô ta nên Mina đã có thể nói chuyện có thứ tự.

“Được, Mina” Hoàn toàn không biết họ.

“Tôi đã xem phim của cô... Diễn rất tốt, các cảnh đánh nhau cô không dùng thế thân sao?” Mina càng nói càng có thứ tự, sau cùng không còn thấy sự khân trương.

“Cảm ơn. Mấy cảnh diễn đánh nhau này rất đơn giản nên không cần dùng thế thân” Không quen nói chuyện với người khác nên Hannah rất khách khí.

Mina cũng không để ý, cô xem rất kỹ phim đó, cho nên cô nghi ngờ rất sâu, rốt cuộc có phải do kỹ thuật quá tuyệt hay không mà những cảnh đó vô cùng thật. Bởi vậy, bây giờ cô được đáp án, cô ta vô cùng vui vẻ “Mấy cảnh đó có dùng kỹ thuật máy tính không?”

“Không dùng, mấy động tác đó với tôi rất đơn giản” Thật sự, đối với Hannah mà nói thì đơn giản vô cùng, nhưng mà với người thường thì khó lắm đấy.

“Cô làm sao làm được như vậy? Thật sự, không sợ cô cười, tôi xem phim của cô cũng có tập trộm mấy động tác nhưng mà không được” Nói đến khúc sau, Mina uể oải, coi chừng không chỉ có Mina mà mấy người mê phim cũng thử qua.

Lần này Hannah còn đề nghị “Trước tiên cô nên luyện tập lực cánh tay của mình, như vậy mới có lực, sau đó tập mấy cái khác”

Mina còn muốn nói gì nhưng MC đã lên đứng trên sân khấu, lễ trao giải bắt đầu.

“Xin chào mừng các nữ diễn viên, nam diễn viên, các bạn xem TV và ở trường quay. Rất vui khi mọi người đến với lễ trao giải đêm nay, năm nay chúng ta có không ít việc mới mẻ, dĩ nhiên, sự cạnh tranh giải thưởng trong năm nay cũng kịch liệt” MC XX và YY thay quần áo dắt tay lên sân khấu “Tốt lắm, không nói nhiều, đầu tiên, chúng ta tới với giải thưởng thứ nhất nào...”

Sau khi đọc mấy giải thưởng nhỏ xong, tất cả đều nghiêm túc nghe giải thưởng quan trọng của năm – Diễn viên mới xuất sắc nhất.

“Kế tiếp, chúng ta tuyên bố giải thưởng Diễn viên mới xuất sắc nhất. Ai nha, xem ra giải thưởng này rất khó chọn đó ~” XX cảm thán với YY.

“Quả thật, năm nay cạnh tranh rất kịch liệt. Ai cũng rất giỏi, xem ra, ban giám khảo của chúng ta cũng khó khăn lắm” YY cười nói “Như vậy, không để mọi người đợi lâu, chúng ta công bố thôi”

Trước màn hình chiếu một đoạn phim, Hannah thấy rõ mình trong đó. Trong đó là cảnh Hannah đánh nhau với đám người áo đen trong yến hội, bất cứ ai đã xem phim này một lần khi xem lại đoạn này đều phấn khích vô cùng. Tuy bây giờ đánh nhau không ít, nhưng tất cả đều dùng thể thân, chỉ có nữ diễn viên này là không dùng thể thân, cho dù là diễn viên nam cũng dùng thể thân không ít.

Bên cạnh phần phim của Hannah cũng thấy phim do Mina đóng, lúc này Hannah mới giật mình nghĩ: Thì ra hai người là người cạnh tranh. Hoàn toàn không biết cô gái này. Hannah nghĩ.

MC đứng trên sân khấu cầm phong thư màu đỏ lắc lắc, XX nói “Bây giờ, tên của diễn viên mới xuất sắc đang ở trong tay tôi, cuối cùng là ai đây? Trước khi công bố, chúng ta phải mời khách quý của chúng ta lên trao giải thưởng Diễn viên mới xuất sắc này – Tsuruga Ren”

Cho dù là các ngôi sao ở trong trường quay hay là người xem trwoocs TV đều kinh ngạc: Sao giải thưởng lần này lại do Ren công bố?

Mặc kệ mọi người rối rắm như thế nào, Ren tao nhã đi lên sân khấu, cầm microphone và cầm phong thư đỏ nói “Thật khiến cho tôi kinh ngạc, không ngờ tôi lại có thể lên sân khấu sớm như vậy, không biết về sau tôi còn có cơ hội lên nữa hay không?”

MC cười nói “Ren nói đùa, ai không biết cậu hướng tới giải Diễn viên nam xuất sắc nhất chứ?”

“A, mục đích cũng bị mọi người nói, ngại quá” Ren cũng true chọc MC.

“Tốt lắm tốt lắm, ta nghĩ mọi người đều cấp bậc, mau làm cho chúng ta đến công bố đáp án đi.” Tam thôn mình phụ làm bộ như lo lắng trạng.

Cầm phong thư màu đỏ mở ra “Được rồi, giải thưởng Diễn viên mới xuất sắc nhất thuộc về...” Ren cố kéo dài thanh âm, nhìn về phía đài, cậu muốn nhìn dáng vẻ lo lắng của người nào đó. Đáng tiếc, làm cậu thất vọng rồi, người nào đó ngồi ổn như núi chứ không lo lắng như người khác. Thấy không có cảnh tượng như mình mong ước, Ren đành phải tuyên bố “Echizen Hannah”

“Xin mời lên nhận giải” Hai MC cao hứng nói.

Cho dù không đoạt giải nhưng tất cả mọi người trong trường quay đều vỗ tay. Hannah bình tĩnh đứng lên, cúi đầu cảm ơn một cái, sau đó trong tiếng vỗ tay mà bình tĩnh lên đài.

“Xin chúc mừng!” Ren cầm cúp đưa cho Hannah rồi hai người trao một cái ôm, đây là động tác mà người được nhận giải và người trao giải phải làm, nhưng mà ở trên hai người lại có một chút ý tứ khác, dưới sân khấu máy chụp không ngừng chớp lóe.

“Cảm ơn” Thái độ của Hannah vô cùng bình tĩnh.

“Bây giờ bạn hãy cho mọi người biết cảm nhận khi nhận được giải đi” MC XX bay tới gần nói sau khi Hannah và Ren buông nhau ra.

Nhìn cúp trong tay, Hannah bình tĩnh nhìn mọi người dưới sân khấu, cúi đầu cảm ơn một cái rồi nói “Đây là giải thưởng đầu tiên của tôi, cũng là bước đi đầu tiên của tôi, về sau tôi sẽ cố gắng cho mọi người những cảnh đẹp hơn, và mục tiêu của tôi sau này cũng là Diễn viên nữ xuất sắc nhất! Cảm ơn!”

Đây là cảm nghĩ ngắn gọn, lại mang không ít sự cuồng vọng của cô!

Ren đứng cạnh nhìn Hannah nói với sắc mặt bình tĩnh, rõ ràng biểu tình có chút không bình tĩnh nhưng mà cậu lại thấy rục rịch. Cậu giống như bị mê hoặc, kéo Hannah hôn lên hai má. Trong nháy mắt, trong lòng Ren hối hận: Mày làm cảnh này cũng được, có điều, chọn sai chỗ rồi!!!

Lúc Ren hôn lên má Hannah, tất cả mọi người đều im lặng! Cả hai MC được xưng kinh nghiệm đầy mình cũng sửng sốt! Trong lòng mọi người đều nghĩ: Thật sự cả hai người có JQ?

Các phóng viên không thể chụp cảnh hôn lúc này thậm hận! Đầu đề! Đầu đề mất như vậy sao???

May mắn tất cả mọi người phục hồi tinh thần rất nhanh, tuy rằng có chút im lặng.

“Thật sự khiến cho người ta thấy ngoài ý muốn, đây là lời chúc mà Ren muốn dành cho Diễn viên nữ xuất sắc nhất của tương lai sao?” MC ngay lập tức giải vây.

Về mặt của Ren giống như cảnh vừa nãy chỉ là ảo tưởng của mọi người, cười nói “Dĩ nhiên!”

Nếu có thể, Yukihito ở dưới thật muốn hét lên: Dĩ nhiên cái đầu cậu ấy!!! Cậu có biết mình phạm phải lỗi gì hay không??? Sao tôi lại đáng thương như vậy T^T Cứ nghĩ tới cảnh tượng sóng gió sắp phải đối mặt, Yukihito thật sự muốn chết.

MC đuổi hai người xuống sân khấu, chỉ sợ hai người động kinh làm chuyện gì không kịp trở tay.

Tsuruga Ren nắm tay Hannah tao nhả đi xuống. Thật ra, bây giờ Hannah vô cùng hỗn loạn, cô không bình tĩnh tí nào. Cô nghĩ, mình thế mà cũng đạt giải. Lúc mỗi Ren gần hôn lên môi cô, cô cũng không phản ứng, nói cách khác, cô đã chấp nhận hơi thở của Ren? Ném hẳn vào phạm vi người một nhà? Nhưng mà sao có thể? Bọn họ chỉ mới quen nhau vài tháng, vài tháng thôi đó, ngay cả nhà Echizen cô cũng chỉ mới chấp nhận một nửa!

Cô phản ứng lại, ặc, chỉ mới chấp nhận nhà Echizen hơn một nửa, mà họ cũng mấy tháng thôi, nếu trước đây thì phải tiếp xúc vài năm cô mới bắt đầu chấp nhận bọn họ. Biến hóa này là tốt hay xấu đây? Có lẽ như vậy cũng không sao, dù sao đây là thế giới hòa bình mà, phải không? Cô tự trấn an mình.

Thấy Hannah nhìn mình phức tạp, Ren không lập tức trở về chỗ ngồi của mình, cậu cứ nghĩ Hannah sẽ chất vấn lúc này mình làm thế là vì sao, như vậy cậu cũng có thể nghĩ ra không ít lời giải thích. Nhưng mà đối phương chỉ đứng thẳng nhìn cậu khiến cậu chần chờ.

“Làm sao thế?” Ren hỏi.

“Không, không có gì. Trở về chỗ ngồi đi” Hannah cảm thấy cô nên nghỉ lại, bởi vì cô phát hiện, việc đã xảy ra lâu rồi mà cô không có ý nghĩ muốn giết Ren, ngay cả một chút dục vọng giết người cũng không có, thậm chí cô còn cảm thấy ngọt ngào! Không, không nên thế, cô yêu anh hai mà, không phải sao? Anh hai?! Nghĩ đến đó, cô cũng phát hiện, đã lâu cô không nhớ anh hai và người nhà Zoldyck, tuy rằng đêm nào cô cũng nhìn ảnh của họ trước khi ngủ.

Các giải thưởng còn lại Hannah không để ý, người bên cạnh muốn hỏi gì cô cũng không quan tâm, thấy không ít ánh mắt ghen tị của các nữ diễn viên cô cũng không quan tâm, cô lâm vào suy nghĩ của mình.

Tâm tình của Ren cũng phức tạp không ít, nếu là xúc động nhất thời thì cậu cũng không hối hận như bây giờ, có thể hiểu được tâm ý của mình cũng rất quan trọng, có điều... thái độ của Hannah khiến cậu lo lắng. Ngay cả lúc lấy được giải thưởng Nam diễn viên chính tốt nhất cậu cũng không vui vẻ như trước.

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Phóng viên

Edit: Yun Haku

Cuối cùng buổi lễ trao giải cũng xong. Mỗi buổi lễ trao giải hàng năm đều xuất hiện không ít chuyện ngoài ý muốn, nhưng mà đều là do người nào nhận được giải người nào không nhận được, năm nay thì khác, nụ hôn trên sân khấu được đại thần diễn còn có giá trị hơn. Những phóng viên được tham gia buổi lễ năm nay vô cùng hưng phấn, cứ nghĩ phải đưa tin nữ diễn viên mặc như thế nào, nam diễn viên cảm nghĩ thế nào, nhưng mà dòng đời thật sự khiến người ta ngoài ý muốn!!! Bọn họ yêu cái ngoài ý muốn này. Còn không phỏng vấn bọn họ cũng thấy lượng xuất bản như mây trên trời, tiền thưởng năm nay lại tăng một ít! Như thế này nhất định phải chiếm vị trí có lợi trước. Các phóng viên xoa tay.

Sau lễ trao giải còn có tiệc nhỏ, tiệc rượu này là nơi các diễn viên tranh nhau đoạt thứ tốt. Năm trước Ren có tham gia nhưng năm nay, Ren thấy Hannah đi trước mặt cậu, nghĩ, nếu cậu không trở về...

Lễ trao giải xong, Hannah không muốn tham gia tiệc rượu, bây giờ cô rất loạn nên chỉ muốn tìm nơi im lặng mà suy nghĩ thôi.

“Ren, tôi đi trước” Hannah tìm Ren trong đám người, không có cách nào, vóc người của Ren cao như thế, dù đứng trong đám người cũng phát hiện ra, dĩ nhiên, vóc dáng của Hannah ở trong đám nữ diễn viên cũng tính là rất cao, hai người đứng ở một chỗ, không cần nói cũng biết có hấp dẫn thế nào.

Trên mặt Ren là nụ cười, có điều chỉ có mình cậu mới biết mình khản trương thế nào “Sao nhanh về vậy? Tôi nay cô có thể cùng không ít nữ diễn viên trao đổi”

“Không quan trọng, vậy đi, tôi về trước” Không đợi Ren nói hết Hannah đã cản lời, nói xong thì đi về phía cửa.

“Ồi chào~ đáng đáng!” Thấy Hannah đi về cửa Ren lập tức cản lại, cái cửa đó không ít phóng viên chờ đó, nghĩ im lặng rồi khỏi là chuyện khó.

Nhưng mà Ren nhắc cũng đã quá trễ, lúc Hannah dùng tốc độ người bình thường không thể đuổi kịp đi rồi. Mới mở cửa thì máy ảnh đã chụp không ít, tất cả đều hướng về phía cô, trong nhất thời, đám phóng viên đã vây cô thành một vòng.

Tất cả đều đưa microphone lên hỏi “Cô Echizen, xin hỏi cô và Tsuruga Ren quen nhau thật sao?”

“Xin hỏi, cô và Tsuruga Ren bắt đầu mối quan hệ lúc nào?”

“Xin hỏi, lần này cô lấy được giải thưởng có phải là do Tsuruga Ren giúp đỡ hay không?”

“Xin hỏi, khách quý lên trao giải lần này là có ý an bài sao?”

Hannah bị đám phóng viên bao vây hỏi ùn ùn, cái ầm ỹ này làm cô khó chịu vô cùng.

“Không tốt!” Ren thấy vậy thì gọi cho Yukihito bảo hắn đem bảo vệ tới, bản thân tới đẩy phóng viên ra, bảo vệ Hannah.

“Nhường đường, mọi người nhường đường một chút” Đẩy phóng viên ra, hay phải nói là các phogns viên tự mình tránh đường cho Ren, ôm Hannah vào ngực nói “Mong mọi người nể mặt tôi một chút, hôm nay Hannah có việc phải đi trước, có vấn đề gì tìm tôi phỏng vấn riêng”

Phỏng vấn một mình? Các phóng viên ở đây đều biết Ren có không ít việc, muốn phỏng vấn một mình rất khó, bỏ cơ hội này thì khó có cơ hội sau. Vì vậy tuy rằng họ lùi ra nhưng nhiệt tình vẫn tăng không ít “Tsuruga Ren, thái độ và hành động của anh bây giờ có phải là thừa nhận Echizen Hannah là người yêu của anh không?”

Nghe xong câu hỏi này, Ren nhủ mày, nhìn phóng viên kia nghĩ: [Tập chí Moonlight] à? Sau này không tiếp nhận phỏng vấn!

Trong số đó có một phóng viên lâu năm thấy Ren nhủ mày thì lui lại, có một tin tức lớn mà đắc tội với đại thần và một ngôi sao có tiền đồ là sự ngu xuẩn. Hắn nói “Xin lỗi cậu Tsuruga, chúng tôi lỡ mồm rồi, chúng tôi nhường không gian cho hai người”

Ren nghe xong lời này, giãn long mày ra, nhìn về phía phóng viên kia nói “Một lát nữa Yukihito san sẽ liên hệ với anh, sau đó chúng ta tới công ty phỏng vấn”

Người kia không nghĩ Ren lại làm như vậy, cảm kích nói “Cảm ơn, cảm ơn” Đồng thời nhìn về phía Hannah đang được Ren che chở: Xem ra sau này không được đắc tội với cô gái này!

Hannah được Ren bảo vệ nên không nói gì, hay phải nói là cô im lặng từ lúc bị phóng viên vây quanh. Bị người khác bảo vệ là một thứ cảm giác không được tự nhiên dù trước kia cô đã từng được người nhà bảo vệ, nhưng mà cô thấy bình thường bởi vì họ là người nhà, bọn họ có thể đem sinh mạng của mình để trả giá cho đối phương, cho nên nó không có gì.

Nhưng mà bây giờ, Ren và cô chỉ mới quen nhau mấy tháng, cô biết một diễn viên, nhất là diễn viên nổi tiếng như Ren không thể đắc tội với phóng viên, hai bên hẳn phải có thái độ tốt. Vậy mà bây giờ Ren lại vì cô mà đối nghịch với phóng viên?

Bọn họ không phải quan hệ người thân, càng không phải là quan hệ bạn bè, chỉ có thể nói là người hợp tác và quan hệ đàn anh đàn em mà thôi! Còn cảnh Ren hôn cô trên sân khấu có lẽ, Ren đơn phương thích cô. Hannah thật sự muốn hỏi Ren: Đáng giá vậy sao?

Cô ngơ ngác nhìn sườn mặt Ren.

Yukihito nhận được điện thoại của Ren thì lập tức gọi cho bảo vệ, thật ra hắn ở ngay bên cạnh, nhưng mà lễ trao giải hôm nay không ít ngôi sao và phóng viên nên các bảo vệ được phân công đi nơi khác, trong lúc này khó tìm được bảo vệ. Đợi đến lúc Yukihito tập hợp bảo vệ đi qua thì phát hiện không khí giữ Ren và phóng viên đã căng thẳng. Ngay lập tức hắn đứng giữa hai bên.

Đợi đến khi các bảo vệ ngăn cách các phóng viên mới phát hiện trước xuất hiện không ít mảnh nhỏ, trong đó có một máy ảnh bị hư, màn ảnh bị vỡ thành mảnh nhỏ bay vụn trên mặt đất. Tình huống gì đây? Yukihito nghi ngờ nhìn phóng viên, kết quả tất cả các phóng viên sợ hãi, sau đó nhìn Ren lại thấy Ren dịu dàng nhìn Hannah. Khuôn mặt Yukihito đen. Sau đó nhìn về phía Hannah, chỉ thấy trên mặt Hannah là sự lạnh lùng, cả người tản ra khí lạnh. Yukihito bỗng dừng phát hiện, cảm giác này rất giống lúc hắn xem Hannah thi tuyển chọn ở phim [Sát thủ].

Thật ra, chuyện là thế này.

Lúc đầu Hannah được Ren bảo vệ trong ngực, nhưng phóng viên hỏi càng lúc càng nhiều, người sau còn ghê hơn người trước, mà Hannah thì không có tính kiên nhẫn, nhất là mấy tên phóng viên cứ thích xông lên. Cho nên lúc máy ảnh đụng vào đầu Ren thì Hannah rat ay.

Tay phải cầm lấy máy ảnh khiến cho phóng viên kinh ngạc, hắn không thể làm gì. Đi không được mà lui cũng không được. Sức này mạnh bao nhiêu?

“Tôi hi vọng mọi người im lặng giùm, từ từ đi lui để cho chúng tôi rời đi” Giọng nói bình thản nhưng khí thế làm người ta không thể bỏ qua “Nếu không, tôi nghĩ mọi người đều không muốn chuyện như thế này xảy ra” Khi nói chuyện, tay dùng chút lực nắm vào máy ảnh, ngay lập tức máy ảnh hư hỏng.

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, dùng tay bóp nát máy ảnh. Đây là sức người sao? Thật hả? Thật không?

Lúc Yukihito tới là lúc này đây.

Không để cho Yukihito tiêu hóa nghi ngờ, Hannah nói “Có thể tránh ra chứ?”

“BÁ” Đám người tự chia thành hai, ở giữa có một đoạn đường cho nhóm Hannah rời đi. Bọn họ không dám nghĩ, sức mạnh này mà xuất hiện trên người họ sẽ xảy ra chuyện gì!

Nhưng mà mọi người đều ấn ý nhìn mảnh nhỏ trên mặt đất, sau đó chụp lại, có thể viết một chút tin như là: Echizen Hannah uy hiếp phóng viên chẳng hạn.

Hannah cũng không quản tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì, trực tiếp đi khỏi. Tuy rằng lúc này bọn họ đều sợ khi thấy Hannah một tay bóp nát máy ảnh, nhưng thấy Hannah không nói gì rời khỏi thì đuổi theo. Thấy hai người đi khỏi, Yukihito là người đại diện dĩ nhiên cũng đi theo. Về phần tin tức gì ngày

mai xuất hiện rồi tính.

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Quyết định

Edit: Yun Haku

Im lặng đem Hannah đuổi về nhà, đuổi xong thì trở về nhà Tsuruga Ren.

“Ren, cậu chắc chứ?” Yukihiro nhìn Ren hỏi.

“Tôi nghĩ là chắc” Nhìn phòng cảnh bên ngoài, Ren trả lời.

Yukihiro thật sự nghi ngờ, lấy hiểu biết của cậu với Ren, cái tên trộm này có thể nhận ra được tình cảm của mình với Hannah sớm như vậy hoàn toàn không có khả năng! Không lẽ ở giữa còn có chuyện gì sao? Nghĩ lại hình có khoảng thời gian Ren trốn Hannah.

“Ren, cậu nói thật cho tôi biết, cậu phát hiện tình cảm dành cho Hannah lúc nào?” Yukihiro hỏi.

“Cái gì? Thì ra anh đã biết rồi, vậy mà không nói cho em” Ren khó chịu, cái tên này biết mà không báo cho cậu.

Yukihiro hừ hừ “Cho dù tôi nói cho cậu cậu cũng phủ nhận, không bằng để cậu tự phát hiện còn hơn. Không cần chuyển đề tài, nói cho tôi biết, phát hiện như thế nào?”

“Đột nhiên phát hiện” Ren quay đầu.

“Cậu không nói, tôi sẽ...” Yukihiro cầm điện thoại, giả vờ gọi.

Ren thấy tư thế này lập tức đứng vào tủ quần áo, không có điện thoại, điện thoại trên tay Yukihiro là của cậu. thật sự không thể không nói “Yukihiro, không được làm vậy, đưa đây cho tôi”

“Không được đâu” Yukihiro đặt tay lên điện thoại “1...2...3...4...”

“Được rồi, được rồi, em nói” Ren lập tức đầu hàng, nếu không điện thoại hư thật đấy.

Yukihiro đưa điện thoại vào tay trái chưa cời bảo tay nói “Cậu nói đi”

Thừa lúc Yukihiro thả lỏng, Ren giật lại điện thoại nói “Thì đột nhiên phát hiện thôi” Cậu mới không ngu mà nói chuyện mình liên tục mơ giấc mơ xuân một tuần đâu, tuy rằng tình cảm với Hannah chỉ mới phát hiện.

Yukihiro dĩ nhiên không tin lời của Ren, nhưng đi động đã bị đoạt lại, chỉ đợi cơ hội sau. Dù sao, bây giờ Ren chưa được tính là theo đuổi thành công.

“Ai nha, hôm nay sao Hannah lại về sớm vậy?” Cả nhà Echizen ở dưới lầu xem chương trình trực tiếp lễ trao giải, tuy rằng trực tiếp đã kết thúc nhưng mọi người chưa đi ngủ, bọn họ vốn định đợi cô trở về chúc mừng, mặt khác cũng phải hỏi việc Ren hôn cô!

Tuy rằng bình thường Nanjirou luôn để bộ dạng cá lơ phát phờ nhưng thật tế ông rất quan tâm Hannah, dĩ nhiên nguyên nhân quan trọng là ông ghen tị, ghen tị với Tsuruga Ren! Ông còn chưa thân với Hannah như vậy đâu T^T Cứ nghĩ rằng phải đợi lâu không ngờ Hannah về sớm như vậy, tất cả mọi người đều kinh ngạc.

“Otousan, okaasan, Nanako, Ryoma, mọi người chưa đi ngủ à?” Hannah cũng kinh ngạc, bây giờ cũng đã mười giờ rồi, mọi người thế mà vẫn chưa ngủ.

“Mọi người tính tặng cho Hannah kinh ngạc, không nghĩ con lại về sớm như vậy. Chúc mừng con đạt giải” Rinko đứng dậy ôm Hannah một cái.

Đầu tiên Hannah cứng người, sau đó thả lỏng cơ thể “Cảm ơn”

Mọi người đều chúc mừng Hannah, Nanako thần thần bí bí đem Hannah kéo tới một bên hỏi “Hannah và Ren sama quen nhau khi nào vậy?”

Hannah biết cái hôn kia mà ra, chỉ giải thích “Không thể nào, cái hôn kia chỉ là lễ tiết”

Nanako nghi ngờ, cô muốn hỏi nhưng lại bị lời của Hannah cản lại “Có chút mệt, lên nghỉ trước, có gì mai nói tiếp”

Lễ phép chào mọi người đi lên lầu, để lại một nhà Echizen nghi ngờ.

Hannah nằm trên giường lăn qua lăn lại không ngủ được, cô muốn im lặng tự hỏi nhưng suy nghĩ của cô rất loạn. Muốn ngủ nhưng lại không ngủ được. Ở trên giường lăn qua lăn lại một lát, cuối cùng Hannah cũng ngủ.

Trong lúc ngủ cô mơ thấy mình đang ở trên núi Kukuroo, mỗi ngày đều nhận nhiệm vụ, lúc làm nhiệm vụ thất bại thì nhận tra tấn vài ngày. Người tra tấn cô chính là anh hai, dĩ nhiên cũng có lúc ba và mẹ rat ay.

Cô thấy cái gì? Nghe cái gì?

Cô cảm thấy mình giống như bị chia thành hai, một bên nghe lời dạy dỗ, một bên nhìn mọi người ở ngoài.

Ba đang nói cái gì? Mẹ đang nói cái gì? Vì sao không nghe rõ? Giống như có màng che cách vậy, cô dùng sức chạy ra bên ngoài nhưng mà không thể. Cô chạy, chạy, chạy, không biết chạy bao lâu, cuối cùng cô cũng thoát khỏi màng che mỏng kia. Cô thấy, cô thấy mình lúc nhỏ đang đứng ở trước mặt ông nội, ba, mẹ, à, có cả ông tổ và ông cố nữa.

“Hannah, về sau gặp tới chàng trai mình thích thì trực tiếp cướp về nhà, con phải biết rằng con là con gái, có thể tùy hứng mà làm” Ba Silva nói. Bên ngoài, Hannah đen mặt, đoạn trí nhớ này thật sự không khác trước kia mấy, nhưng mà: Ba à, dù sao lúc đó con cũng chỉ mới năm tuổi thôi, ba dạy con cướp trai về nhà sớm như vậy làm gì? Dù con trưởng thành sớm nhưng không có tới mức đó!

“Hannah, nhớ kỹ, nhất định phải chọn một chàng trai đẹp trai! Mẹ có rất nhiều quần áo cho hân thù!” Mất điện tử của mẹ Kikyo chớp chớp. Hannah cũng đen mặt: Mẹ, trong nhà có sáu đứa nhỏ, không lẽ năm thằng con trai của mẹ chưa đủ à?

“Hannah, cháu phải biết, chàng trai tốt không đứng một chỗ chờ con, hơn nữa muốn tìm một kẻ tập hợp đủ điều kiện của nhà Zoldyck chúng ta lại rất khó” Ông cố vuốt râu nói. Khuôn mặt Hannah đen hơn nữa, con, con được gả mà? Không lẽ muốn đổi phượng ở rể?

Hannah đột nhiên giật mình khỏi giấc mơ, ngồi xuống, cầm lấy bức ảnh gia đình, vuốt ve lớp thủy tinh: Ông cố, ba mẹ, mọi người đang muốn nói cho biết, lúc con không cảnh giác Tsuruga Ren là lúc con đón nhận hân? Tùy tính mà làm, tùy hứng mà làm, vậy con có cảm tình với hân... Bởi vì lúc ấy con không rat ay, bây giờ cũng không muốn rat ay.

Tsuruga Ren à, thật ra, cũng không phải không thể, có phải không, anh hai?

Illumi trong ảnh chụp dĩ nhiên sẽ không thể trả lời câu hỏi của cô.

“Anh hai, em cũng nên buông tay thôi, nếu không về nhà được, vậy thì tạo một gia đình riêng của bản thân vậy. Gia huấn của nhà Zoldyck em sẽ không bao giờ quên! Tương lai em sẽ dạy đứa nhỏ xuất sắc như anh hai!”

Lát sau, Hannah thả ảnh chụp, nhắm hai mắt lại, đến lúc mở mắt ra thì trong mắt cô đã sang, khoe miệng của cô nâng lên, vô cùng chói mắt: Tsuruga Ren, anh trốn không thoát đâu!

Không, Tsuruga Ren không muốn chạy, thấy cô chui vào lưới, cậu ta mừng còn không hết nữa là...

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Tôi coi trọng em/anh

Chỉ trong mấy tháng, Echizen lại trở thành người ở đầu đề tạp chí, còn có bạn trai tin đồn của cô – Tsuruga Ren. Hai người này giống như bị trói chung một chỗ, một là không có scandal, hai là scandal với nhau.

Tạp chí Apple: [Đại thần hôn trước mặt mọi người, tình yêu gian nan?] Tạp chí Cây Lựu [Dùng tay làm vỡ máy ảnh, uy hiếp phóng viên?] Tạp chí giải trí [Đại thần hôn trên sân khấu, người mới ở đằng sau làm việc thô bạo, nên nói gì đây?]....

Tất cả giới truyền thông đều nói chuyện xảy ra hôm qua, bây giờ lễ trao giải vẫn còn sót.

Bây giờ trong giới showbiz mọi người đều bảo thủ, một chút chuyện viên hoa rất khó để người ta tra được. Giống như lần này, đại thần tự mình tạo tin tức nhưng không dùng thủ đoạn phong tỏa, tuy rằng phong tỏa rất khó nhưng chỉ cần muốn thì cũng có thể.

Thật ra, lúc việc này xảy ra, chủ tịch LME cũng muốn nhúng tay can thiệp nhưng sau khi nghĩ lại thì thấy dễ như vậy rất thú vị nên không làm cái gì hết, cứ tự ý mà phát triển. Ông đang chờ đợi, đợi hai người này đem tin tức này xử lý thật tốt, cho dù là tốt hay xấu, tiền lời của công ty chỉ tăng chứ không giảm một đồng.

Lúc bên ngoài ồn ào thì Ren và Hannah không dính chính gì, bọn họ vẫn trôi qua như thường. Có điều Ren có chút kì quái, không biết có phải do cậu cảm thấy hay không nhưng mà bây giờ com ngon hơn không ít. Nhưng mà nhớ lại thái độ kỳ lạ của Hannah hôm nay, không lẽ hôm qua làm cô thấy

ghét?

Cho dù thế nào, Ren có chút bất an. Có điều Hannah không nói hấn cũng không hỏi, chỉ có thể lo lắng như vậy mà tiếp tục công việc.

Ngày đưa tin thứ ba, Yukihiro được Ren và Hannah đồng ý mời nhóm phóng viên tới dự buổi họp báo giải thích việc xảy ra trong lễ trao giải.

Yukihiro, Tsuruga Ren và Hannah ngồi phía trên, phía dưới là một đám phóng viên. Tuy rằng mọi người đều biết đây là nơi giải thích hiểu lầm nhưng vẫn hy vọng có thể xảy ra chuyện hay nào đó để họ viết. Dĩ nhiên, cuối cùng Hannah cũng không làm cho họ thất vọng.

“Lần này mọi các phóng viên đến để giải thích chuyện đã xảy ra ở Lễ trao giải. Mọi người có vấn đề gì thì cứ hỏi” Yukihiro mở lời đầu.

“Tsuruga san, chuyện xảy ra trong lễ trao giải là việc ngoài ý muốn thật sao?” Tuy rằng giọng nói là nghi ngờ nhưng hiển nhiên đối phương vô cùng bất mãn với từ “ngoài ý muốn” này.

Tsuruga Ren mỉm cười “Không, đó không phải ngoài ý muốn, đó là nụ hôn chúc phúc của một người đàn anh giành cho đàn em đơn thuần mà thôi, chúc mừng Hannah đạt giải Diễn viên mới xuất sắc nhất”

Thấy Tsuruga Ren không cho họ điều mong muốn thì ánh mắt chuyển về phía Hannah “Echizen san, cô cảm thấy cái hôn trên sân khấu là nụ hôn chúc phúc sao?”

“Tôi cũng rất bất ngờ, Ren sempai lại cho tôi một lời chúc phúc lớn như vậy. Thật sự khiến người ta thụ sủng nhược kinh [được yêu thương mà sợ hãi], tôi nghĩ tất cả các nữ diễn viên hôm đó đều muốn nhận được lời chúc phúc này, tôi chắc mọi người đang rất hâm mộ tôi”

Các phóng viên nữ phía dưới cũng phải thừa nhận, bọn họ rất hâm mộ, nhưng hâm mộ là hâm mộ, tin tức vẫn phải có!

“Mặt khác, có nơi đưa tin cô bóp nát máy ảnh để uy hiếp phóng viên, nó là thật sao?”

“Này hiệp? Tôi chưa bao giờ uy hiếp người khác!” Đúng vậy, bình thường chỉ ra tay cảnh cáo hoặc giết luôn thôi “Về phần bóp nát máy ảnh thì lực tay của tôi mạnh hơn người bình thường một chút” Thật đấy, chỉ 256 tấn thôi mà! Đây là sức mạnh bình thường ở nhà!

“Mạnh hơn so với người bình thường? Vậy phải mạnh đến mức nào mới bóp nát được máy ảnh?” Có phóng viên rất tò mò.

Hannah nghiêng đầu “Các vị muốn biết thật sao?”

Các phóng viên bên dưới gật đầu tập thể. Yukihiro và Ren ở bên cạnh cũng đen mặt, mấy tên phóng viên này bỗng dưng hỏi cái câu này là sao? Bọn họ không thể không thừa nhận chính bọn họ cũng ngạc nhiên!

“Vậy được thôi” Hannah vờn một ngón trỏ cho người phía dưới xem “Xem kỹ!” Chỉ thấy ngón trỏ nhẹ nhàng gõ lên mặt bàn, ngay lập tức nơi ngón trỏ gõ có hiện tượng xảy ra.

Các phóng viên ngây người: Lúc nãy gõ rất nhẹ mà! Rất nhẹ đó! Rất nhẹ đó!

Không biết phóng viên nào nhanh tay chụp lại “Đây cũng là một tin tức lớn! Người có lực tay khác với mọi người”

“A, Hannah...” Yukihiro cũng bị dọa, nhưng mà, lúc hấn hồi phục tinh thần để nhắc nhở bọn họ phải đem tin tức này ếm xuống chứ không phải làm cho nó đi lên.

Đáng tiếc, Hannah và hấn không có cùng suy nghĩ. Cô còn nói “Chỉ cần các vị có thể làm tới trình độ này thì có thể miễn cưỡng bóp nát máy ảnh. Không tin thì về nhà thử đi!”

Ai cũng không trâu như cô đâu!! Các phóng viên cùng gào trong tâm trí mình!

“Xin hỏi, Hannah san, lực tay này tại sao mà có?” Từ lúc Echizen Hannah bước vào giới showbiz không ai điều tra được bối cảnh của cô, lần này nên tìm hiểu.

“Theo một huấn luyện nhỏ” Không mạnh hơn thì chết đó.

“Vậy vì sao cô lại nhận huấn luyện này? Các cô gái bình thường sẽ không chọn huấn luyện này! Là do việc đặc thù của gia đình sao?”

Đúng là đặc thù, nhưng mà tôi sẽ không nói cho mấy người. Hannah mở to đôi mắt mèo “Cái khác tôi sẽ trả lời nhưng cái này thì không. Đây là bí mật!”

Phóng viên bên dưới ê ẩm rằng. Cô càng che dấu bọn họ càng muốn biết.

Thừa dịp trước khi các phóng viên hỏi thêm cái gì, Yukihiro đã giành microphone để đàn áp đám phóng viên nhiều chuyện này “Lần phỏng vấn này của chúng ta kết thúc, hi vọng các bạn về làm sáng tỏ những hiểu lầm, Ren và Hannah của chúng tôi vẫn hi vọng có thể hợp tác với mọi người trong lần tiếp theo. Cảm ơn!”

“Ôi chao ~ Ôi chao ~” Làm sáng tỏ hiểu lầm gì? Điều chúng tôi muốn biết còn chưa được trả lời mà đã xong á? Lọt hố rồi!

Mặc kệ đám phóng viên nghĩ gì, buổi họp báo xong rồi, tuy rằng chỉ có mười phút.

Trước khi rời đi, Hannah ném cho mọi người một quả bom “À, tôi nghĩ kỹ, bây giờ quyết định nói cho các bạn một tin tốt”

“Hả?” Nghe lời này, các phóng viên phấn chấn! Với kinh nghiệm mấy năm của họ, cam đoan lần này có thứ hay! Tin tức lớn đây!

Lúc các phóng viên dùng ánh mắt nóng bỏng, Yukihiro muốn ngăn cũng đã trễ, Hannah nói “Hi vọng các bạn đem tin này công bố cho mọi người: Tôi chọn Tsuruga Ren rồi, hi vọng mọi người không nên tranh anh ấy với tôi. Dĩ nhiên, cho dù muốn tranh cũng không tranh được. Cứ vậy đi, tạm biệt” Ném quả bom xong, Hannah rời đi như một vị nữ hoàng.

Vì vậy, nhóm truyền thông còn tặng cho Hannah một cái tên “Nữ hoàng kiêu ngạo”.

Tsuruga Ren nghe câu nói xong, không xác định hỏi người bên cạnh “Yukihiro, vừa nãy cô ấy nói gì?”

“Nói cái gì? Có thể nói gì?” Yukihiro không vui, làm người đại diện không dễ đâu!

Ren cũng không để ý, đuổi theo Hannah.

Các phóng viên cũng giống như ong vỡ tổ, trong lòng bọn họ chỉ có một suy nghĩ: Big News!!!

“Hannah, ý của em lúc nãy....” Trong thang máy của LME, Ren cuối cùng cũng hỏi.

“Chính là ý đó. Em chỉ có thể tiếc nuối nói cho anh biết: Anh đã bị Hannah Zoldyck em coi trọng, cho nên, sau này cho dù là trai hay gái bên cạnh anh chỉ có thể là em! Nếu không, giết hết tất cả ~” Nói đến câu sau, mặt Hannah còn lộ ra vẻ hắc ám đã che giấu.

Đáng tiếc, cái người chìm trong vui sướng nào đó không phát hiện, cậu bá đạo nói “Anh cũng tiếc nuối nói: Em cũng bị anh coi trọng”

Trong lúc này, hoàng đế và nữ hoàng ở trong thang máy đánh giá nhau rất khိ thế.

“Đỉnh!” Thang máy đã đến tầng trệt, hai người cùng thu lại khိ thế, nhìn nhau cười cùng nói “Tốt lắm!”

Tốt cái gì mà tốt? Hai người cứ thế mà định ra à?????

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Trạch nữ

Edit: Yun Haku

Tin tức hôm nay nhanh chóng được phóng viên đưa ra.

Cho dù là trên mạng các fan của Tsuruga Ren mắg Hannah “Cần rờ” hay là gì, phóng viên vẫn giống như trước, chỉ cần phỏng vấn các nữ diễn viên đều hỏi “Cô với lời tuyên ngôn của Echizen Hannah có ý kiến gì?” Có thể nói gì? Ngôi sao dù có ý kiến thế nào cũng chỉ có thể uyển chuyển nói “Với một người mới như cô ấy thì thật sự có chút cần rờ, nhưng mà trong chuyện tình cảm chúng ta không thể nói gì được” hoặc là nói trái lương tâm “Nếu hai người đều yêu nhau thì tôi dĩ nhiên chúc phúc cho họ”

Cho dù bên ngoài nào như thế nào, Hannah và Ren vẫn thấy bình thường, cho dù lần này hoạt động mà Rent ham dự cũng có câu hỏi này nhưng cậu cũng chỉ cười thần bí, không trả lời, việc này khiến người ta không thể đoán được tâm tư của cậu.

Cả nhà Echizen rất bình tĩnh với tin này, chỉ tỏ vẻ ủng hộ Hannah, nhưng thật ra, Echizen Nanjrou than thở “Tên tiểu tử kia tiện nghi rồi!” hay đại loại như thế.

Cho dù là thế nào, nhà Echizen đều ủng hộ không điều kiện, nó khiến Hannah rất vui!

Thời gian vẫn trôi qua, cho tới lúc đạo diễn Ida tuyển nhân vật chop him [Trạch nữ cũng điên cuồng!]

Lần này đạo diễn Ida muốn lấy chủ đề là ‘trạch’. Bộ phim này tuy nội dung không quá mới, nhưng trong suốt bộ phim này “trạch nữ” là một ‘kỹ thuật trạch’.

Nội dung của phim là như thế này: Trong một ngày xảy ra bảy sự kiện giết người, hình ảnh vô cùng đáng sợ khiến cho người điều tra cảm thấy đằng sau che dấu một bí mật lớn. Anh chàng cảnh sát báo lại phát hiện này cho cấp trên của mình, không ngờ cấp trên của cậu ngoài mặt thì cho cậu đi tìm hiểu bí

xoay người lại khiến cho cậu đắc tội người khác mà mất đi công việc. Không thể bỏ qua công việc tra xét gần một nửa, bởi vì không có thể cảnh sát nên việc làm hơi mất thời gian, bên cạnh cũng có người hay ra tay nên tiến trình đã chậm càng thêm chậm. Trong một lần chạy trốn cậu vô tình chạy vào một nhà của trạch nữ, tuy rằng cô gái này bên ngoài rất loli thôi nhưng kỹ thuật lại rất giỏi. Dưới sự trợ giúp của cô gái đó, cậu thuận lợi phá án và bắt giam kẻ xấu, đồng thời tố giác luôn cả âm mưu của cấp trên cũ.

Bộ phim này ngoài trừ những cảnh đánh nhau, bắt nhau, chạy trốn thì cũng có điểm hấp dẫn người – trạch nữ! Vì tầm quan trọng của nữ nhân vật chính, đạo diễn Ida mất không ít thời gian, vậy mà vẫn chưa tìm được nữ diễn viên thích hợp.

Lần thử vai này, Hannah sẽ thử vai cô trạch nữ kia.

Nam nhân vật chính của bộ phim đã được chọn, đó là một diễn viên nam mới rất nổi tiếng – AA san, đạo diễn Ida xem hành động của hắn xong liền gật đầu, còn Ren lại đóng vai nhân vật phản diện – Cấp trên của nam chính – Oishi Otaka.

Lúc Hannah tới buổi thử vai thì các nữ diễn viên đều nói nhỏ một trận. Xem ra gần đây cô rất nổi tiếng.

Xem nhẹ mấy ánh mắt tò mò hay địch ý, Hannah bình tĩnh ngồi trên chỗ của mình, cầm sách tiếng Anh ra đọc, không quan tâm người khác.

Không lâu là tới phiên Hannah, xem ra tuyển lâu rồi vẫn chưa chọn được diễn viên thích hợp.

Hannah cất sách, đi theo sau nhân viên công tác. Lúc tới thì thấy Ren ngồi cạnh mấy vị giám khảo, đạo diễn Ida nhìn tư liệu của Hannah rồi nói “Diễn trạch nữ, cô muốn diễn thế nào thì diễn đi”

Hannah quay lui nói với nhân viên công tác “Cho tôi một cái bàn, một cái ghế dựa, một notebook, à thêm một cái tai nghe được. Cảm ơn!”

Nhân viên công tác nhìn về phía đạo diễn, thấy hắn gật đầu mới đi xuống lấy vật dụng.

Ida cũng ngạc nhiên, rốt cuộc cô gái này muốn diễn thế nào? Thật ra mỗi diễn viên nữ vào diễn đều diễn rất tốt nhưng mà họ không cho hắn cảm giác hắn muốn.

Hannah thầm cảm than trong lòng, trạch nữ là thứ cô quen thuộc nhất. Không nói đời trước cô là một trạch nữ, mà lúc ở nhà Zoldyck, Milluki cũng là một trạch nam đấy! Ngày nào cũng ngồi trước máy tính, có nhiệm vụ cũng không thêm đi, ở trong phòng chơi với các đối thủ kỹ thuật, lúc chơi game dĩ nhiên có cả đồ ăn vặt. Đồng dạng, mấy tin tức trong nhà cũng do hắn kiểm ra.

Cho dù không diễn cô vẫn có thể bắt chước đó!

Đợi đến khi tất cả chuẩn bị đầy đủ, cô tự đặt mục đích là mở máy tính, sau đó ngồi xếp bằng trên ghế, hoàn toàn không chú ý hôm nay cô mặc váy màu đỏ.

Hành động hào phóng này làm cho Tsuruga Ren ngồi trong đám giám khảo nhắm mày, đạo diễn Ida lại gật đầu.

Thật ra, Hannah đã lâu không lên mạng, lúc ở nhà Zoldyck không có thời gian, ở đây tuy có thời gian nhưng cô không có dục vọng lên mạng nhiều cho lắm. Nhưng mấy ngày nay là ngoại lệ. Lần trước lên mạng cô thấy một game, trước đó cô chơi không ít game khó nhưng lần này lòng cô rất muốn khiêu chiến. Nhưng mà game này chưa bán ra, nếu cô nhớ không lầm hôm nay bắt đầu bán ra 50 cái đầu tiên. Cứ nghĩ là sẽ bị lỡ, không nghĩ tới lại có cơ hội lên mạng.

Lúc cô vào trang web thì thấy nó đã được bán ra, chỉ cần cô ấn là có thể chiếm được.

“Hắc hắc” Bởi vì quá hưng phấn nên Hannah đã quên mất tình huống mình đang ở, nhanh tay ấn vào “Mua ngay” sau đó trả tiền mặt bằng tài khoản, nhập mã rồi xác nhận.

Bởi vì máy tính đưa lưng về phía giám khảo nên không ai biết cô làm gì, nhưng mà theo nụ cười của cô thì thấy được cô rất sung sướng.

Trên màn hình xuất hiện dòng chữ: Rất tiếc, bạn mua không được, giao dịch đã chấm dứt, chúc bạn may mắn lần sau!

“Đáng chết!” Hannah thầm chửi trong lòng, biểu tình trên mặt cũng trầm xuống, lúc này mở web thì cô thấy còn một cái, tốt rồi, có người nhanh hơn cô 1 giây. Mà một giây này khiến cô không thể cướp được.

Cô nhăn mày “Hừ, dám cướp đồ với tôi, không muốn sống à? Xem tôi có phá được máy của mày không!”

Nói là làm liền, tra IP xong xâm nhập vào nhưng lại bị đá ra “Ồ ~ Cũng có tài đó ~” Cô bị khiêu khích ý chí chiến đấu, hai bàn tay gõ lên bàn phím, bắt đầu phản kích.

Cái gì? Thử vai? Cô đâu còn nhớ nó nữa?

Lúc Hannah và đối phương tiến hành việc xâm nhập – cản trở thì đạo diễn Ida chạy tới bên người cô, thấy trên màn hình xuất hiện chương trình mà ông không hiểu, quyết định chọn cô.

Lúc đạo diễn Ida tới gần cô, Hannah cảm giác được nhưng cảm thấy không có uy hiếp nên cô cũng không quan tâm.

Ren thấy đạo diễn chọn cô thì tới cạnh Hannah nói “Hannah, xong rồi!”

“Đợi lát” Bây giờ Hannah đã chọn Ren nên lúc ở cạnh nhau cũng không quan tâm lắm, không sợ cậu biết này nọ nên cũng kệ “Em sẽ thắng”

Quả nhiên, cuối cùng Hannah cũng phá được tường bảo vệ của đối phương, khống chế máy tính của đối phương.

Tâm trạng của Hannah rất tốt, cô đánh một chuỗi ký tự trên máy tính của đối phương: Kỹ thuật không tồi, nhưng mà cướp đi đồ tôi thích là không được. Gửi tôi đây: XXXXXXX [Địa chỉ công ty LME], người nhận: Hannah. Cô hào phóng ghi tên mình lên.

Cô thật sự không sợ sẽ xảy ra chuyện sao?

Nhưng may mắn là người cướp được trò chơi đó là fans của cô, thấy địa chỉ và tên rất hưng phấn, lập tức quyết định lúc game đưa tới sẽ gửi nhanh cho Hannah.

Lúc này chỉ có thể nói vận khí của cô rất tốt.

Vui vẻ đóng máy tính, đứng lên chào hỏi đạo diễn ở cạnh cô “Đạo diễn Ida tốt”

“Ừ, chọn cô. Đến lúc đó sẽ báo” Đồng thời bảo nhân viên công tác ra đuổi người “Ok, có thể về rồi”

Nghe đạo diễn cho về, Ren và Hannah cũng nhau rời đi.

Đám nhân viên công tác còn ở lại suy nghĩ: Không lẽ bọn họ ở nhau một chỗ thật à?

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Phim mới

Edit: Yun Haku

Hôm nay là ngày quay phim mới, tuy nói Hannah là diễn viên chủ yếu nhưng đất diễn của cô là ở phần sau, thật ra Tsuruga Ren tuy đóng vai phản diện nhưng mà đóng rất sớm. Dem tất cả mọi người lừa đảo, đất diễn của Ren tuy ít nhưng mà tính vụn vặt thì lại rất nhiều.

Hannah gần đây không rảnh cho lắm, thật ra cô không hề rảnh tí nào. Không có cách nào hết, bây giờ tin tức về cô rất hot, người cũng lên – tuy rằng khen chê không đồng nhất — đáng tiếc cô không quan tâm. Có người bảo cô đóng vai người xấu, có người nói cô đóng vai người đẹp ác độc. Hannah thật sự muốn hỏi người bên cạnh: Cô đáng ghét thế à? Hừ, mấy nhân vật đó mà cũng muốn cô đóng à? Tạm biệt! Hannah san, quá kiêu ngạo rồi!

Mặc kệ nói gì, Hannah vẫn ở cạnh Tsuruga Ren.

“Ây, đây là sao? Còn chưa cai sữa đó!” Hannah xuống xe cùng với Ren không lâu thì nghe một câu nói chanh chua như vậy. Người nói là Rena Yoshiba, cô cũng là một trong đám ngôi sao thích Tsuruga Ren – ừm, tình địch của Hannah không ít a – cho nên không thích Hannah chút nào. Đặc biệt từ cái lần Hannah tuyên bố Ren là của cô. Lần này cô ta diễn một vai thù hằn của Ren, nhưng mà đó là thù hằn rất quan trọng. Cô ta vốn nghĩ sẽ có thể trao đổi nhiều với Ren, không nghĩ tới Hannah cũng đi theo tới, cô ta nhin không được nói vài câu.

Hannah dĩ nhiên không quan tâm, cô đứng ở cạnh đóng cửa xe, nhìn Ren đi tới phòng hóa trang nói “Ren, em hơi mệt” Nói rồi ngồi vào ghế dựa.

Chỉ thấy Ren đi xa lập tức chạy trở về, ôm Hannah theo kiểu bế công chúa đi tới phòng nghỉ.

Hannah được bế quay đầu nhìn Rena cười một cái, còn khiêu khích hên lên mặt Ren. Lúc được hôn cả người Ren cứng lại, tuy rằng họ quen nhau nhưng chưa từng có động tác thân mật như vậy. Trong lòng Ren nghĩ: Xem ra sau này dù có chủ động cũng không sao!

Rena đen mặt nhìn.

Ân hừ, Hannah tuy không quan tâm chuyện khác nhưng cô vẫn có chút thù đoạn.

Yukihito thấy tất cả các cạnh, đen mặt nghĩ: Ren, phong thái đại thần của cậu đâu? Lại nhìn Rena thương hại: Thật sự là một cô nhóc ngốc nghếch, dám cung ma nữ đầu sao?

Cảnh quay hôm nay là ở sảnh chính, bởi vì thời gian mượn có hạn nên phải diễn nhanh cho xong tất cả các cảnh ở sảnh chính. Cũng may cảnh ở sảnh chính không quá nhiều, mà lại là những cảnh ngắn nên rất nhanh đã xong.

Vài ngày bận rộn trôi qua, cuối cùng cũng tới lúc Hannah diễn.

Cô mặc áo rộng thùng thình dài che luôn cái quần đùi, chân dài nên cái quần đùi kia không đủ che hết chân, đôi mắt đen thâm, tóc hỗn độn không hình dáng. Đây là hình dạng đầu tiên của Hannah.

Đạo diễn Ida gật đầu “Tốt lắm” Đợi Hannah chuẩn bị xong nói “Chuẩn bị, action!”

“Cáp nga ~” Đôi mắt đen của Nina mở ra, tay gãi gãi cái đầu, hà hơi một cái, chậm chạp đi về phía cửa lớn, miệng còn hô “Đến đây, đến đây. Thật là, mới sang sớm kêu cái gì mà kêu” Màn ảnh chiếu về tường, trên tường biểu hiện: 1 giờ chiều.

Thật ra 9h sáng cô mới đi ngủ, lúc này với cô thật sự là sớm.

Cửa vừa mở ra thì thấy một người trước mặt.

“Xin chào, tôi là người chuyển phát nhanh, có người gửi cho cô cái này, mời ký tên”

Vừa nghe lời này, cả người uể oải nhanh chóng có tinh thần “Đợi một chút, tôi đi lấy tiền” Tìm kiếm một lát, cô lại xuất hiện, trên tay cầm lấy ly nước trái cây, Nina cũng không quan tâm cho lắm, nhanh chóng ký một cái rồi đưa cho người chuyển phát, cửa đóng lại, bên ngoài còn nghe thấy giọng nói buồn chán “Hẹn gặp lại”

Bên trong, Nina giống như thấy tình nhân – vuốt lên gói đồ, sau đó cầm lấy túi đồ ăn vặt ném xuống dưới, sau đó đặt đồ lên mặt bàn. Mở ra từng lớp gói đồ, sợ làm nó hư hỏng. Nhanh chóng bên trong lộ ra một cái hộp. Cô nhìn cái hộp, bên trong là một đĩa game hình quân gia đẹp trai tóc đen.

“A a a a ~” Nina nhìn đĩa game, hai tay cầm lấy nó, không ngừng vắn vẹo người “Tắc ba tư tương đó ~~~ [Editor: Không biết dịch thế nào nên để vậy:]”

“Hắc hắc ~” Cô yêu thương cầm đĩa game, nhẹ nhàng dán lên mặt, sau đó nghiêm trọng đứng dậy đi tới tủ lớn, nhưng mà khác với các nơi khác, đó là nơi sạch sẽ nhất.

Kéo ngăn tủ ra, lộ ra đồ trang sức thủy tinh. Bên trong có không ít đĩa game đủ loại màu sắc. Mở một cửa sổ thủy tinh, đem đĩa game bỏ vào trong đó, đóng cửa sổ lại. Tất cả các hành động đều rất cẩn thận, giống như đó là một nhiệm vụ thần thánh.

Đợi đến khi làm xong, cô đứng đó nhìn đồng đĩa một cách si mê.

“Cut!” Đạo diễn Ida rất vừa lòng, đây là hiệu quả mà ông muốn “Cảnh tiếp theo!”

Cảnh diễn tiếp theo cũng ở trong phòng, là cảnh mà nam chính bị đối thủ đuổi tới nhà Nina. Bởi vì đuổi giết nên vô ý tới nhà Nina, biết cô lợi hại nên bám theo.

Lúc đạo diễn hô một tiếng “Action!” AA bắt đầu chạy.

Áo quần trên người hần rất cũ, giống như chiến đấu không ít. Hần ngẩng đầu chặt vật, dựa vào tường thở hổn hển, ngẩng đầu nhìn một ngôi nhà nhỏ, hần nghĩ: Đi vào đó tránh một chút, đợi khôi phục thể lực rồi đi.

Nghĩ vậy, hần trèo tường đi vào. Lúc nhìn cửa sổ thì cảm thấy vận khí rất tốt, cửa sổ không khóa, chỉ có bức màn che lại thôi. Evin nhẹ nhàng kéo bức màn sang, không thấy người thì đi vào. Lúc vào mới biết nơi này bản mức nào, khắp nơi đều là vỏ của đồ ăn vặt, trong đó vỏ của khoai tây chiên là nhiều, thậm chí còn có ít mảnh vụn thức ăn. Hần nhủ mày ghét bỏ, chủ nhân phòng ở này bản đến mức nào vậy?

Đột nhiên hần nghe thấy tiếng “Phách phách phách” và “Răng rắc răng rắc” truyền tới. Hần nhìn bốn phía cảnh giác, phát hiện cách đó mười bước có bóng người đưa lưng về phía hần gõ bàn phím, trên tay còn cầm một ít khoa tây. Evin tính lặng lẽ đi ra theo đường cũ, nhưng khi tới gần ban công thì nghe tiếng có người chạy qua, hần lui lại. Bây giờ làm gì đây? Hần cầu nguyện đối phương không thấy hần, sau đó đám người đuổi theo đi chỗ khác để hần trốn khỏi đây. Nhưng mà đời không may thế.

Nina vừa làm xong một case nhỏ, đây là công việc mà cô làm để duy trì cuộc sống của mình. Cầm lấy chén trà bên cạnh thì mới phát hiện nó là ly không. Cô xoay người đi lấy nước thì thấy Evin rất chặt vật.

Cô bình tĩnh hỏi “Anh là ai?”

Evin vốn đang khần trương, nghe đối phương nói, suy nghĩ có nên đánh ngất cô gái này hay không. Không nghĩ tới đối phương lại bình tĩnh hỏi hần là ai. Lập tức hần ôn định lại. Có điều khiến hần nghĩ không tới, phòng hay người cũng lờ lờ thôi như nhau.

“Cho tôi mượn phòng cô trốn một chút” Hần nở nụ cười thiện ý.

Nina liếc mắt nhìn hần nói “Đừng có làm phiền” Sau đó đi làm việc của mình.

Evin bị lời nói này làm đơ người, nhìn đồng rác dưới chân không nói gì.

Sau đó căn phòng lâm vào yên tĩnh, chỉ có tiếng gõ bàn phím.

Evin thấy đối phương không la to, cũng không gọi điện báo cảnh sát, càng không có tư thế đuổi hắt thì mới tới gần xem đối phương đang làm gì.

Lúc này hắt mới ngẩng người. Màn hình lớn toàn là con số, tuy rằng hắt không biết đối phương đánh gì nhưng hắt cũng từng thấy hình ảnh này ở bộ kỹ thuật. Nơi đó là những tình anh về máy tính, chuyên quản lý mọi thứ liên quan tới máy tính. Evin không dám tin, không lẽ cô gái này là hacker?

Evin đứng chờ, đợi đến lúc đối phương dừng tay mới nói “Cô là hacker?”

Nina nhìn hắt kì lạ “Anh chưa đi à?”

Evin đơ người một lát, nhưng bây giờ hắt cũng không quản mấy thứ này, hỏi lại “Cô là hacker?”

“Chức nghiệp phụ thôi” Nấu nước, ném mì ăn liền vào, cô đói bụng rồi.

“Cô giỏi không? Có thể xâm nhập vào cục cảnh sát chứ?” Evin nhìn Nina mong chờ.

“Thù lao?” Cả người Nina là thái độ có tiền thì sẽ nói.

Evin sờ túi tiền, thấy không có bóp tiền, chắc là lúc trốn bị rút. Hắt xấu hổ nói “Bây giờ tôi không có tiền, như thế này đi, tôi làm việc nhà giúp cô trước, cô giúp tôi rồi sau này tôi lại trả tiền.”

Nina liếc mắt nhìn hắt một cái, không nói gì.

“Không trả lời là đáp ứng. Bây giờ tôi giúp cô quét phòng” Nói rồi đứng lên làm việc.

Cho dù thế nào, Evin vẫn là kẻ vô lại.

“Cut!” Đạo diễn Ida bảo tạm dừng, lần này ông rất vừa lòng “Bảo trì trạng thái này là tốt”

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Xứng hay không xứng?

Edit: Yun Haku

Tiến độ quay phim mới không sai, truyền thông cũng chú ý không ít. Nam nhân vật chính của phim là người mới đang được quan tâm— AA san, nữ nhân vật chính là nữ diễn viên đạt giải Diễn viên mới xuất sắc nhất Echizen Hannah, ngay cả đại thần Tsuruga Ren cũng đóng vai phản diện. Dĩ nhiên, phần lớn mọi người chỉ chú ý đến tình cảm của Ren và Hannah là thật hay giả.

Tuy rằng Ren và Hannah không chính thức tuyên bố họ quen nhau nhưng mà trong đôi mắt sắc như dao của đám phóng viên cũng thấy họ ở cạnh nhau không giống trước. May là lúc hai người thân mật không phóng viên nào chụp được, nếu không đã có tin lớn.

Đáng tiếc, thái độ ái muội hai người vẫn gặp phải chuyện không tốt.

Hôm nay Ren vừa tham gia một buổi tuyên bố, bây giờ đang phải tới chỗ làm tiếp theo, Hannah trong xe học tiếng Anh, bây giờ cô cũng chỉ có một công việc là phim trách nữ kia thôi.

Yukihito đi sau, Ren đi từ cửa hông vào, nhưng mà lúc mới vào cửa hông lại bị một nhân viên công tác cản lại.

Nhân viên công tác kia lo lắng đi tới, thần sắc kích động “Tsuruga san, không tốt, ở trước xảy ra chuyện”

“Chuyện gì thế?” Ren và Yukihito dừng chân.

Nhân viên công tác dựa lưng vào tường thờ hồn hể “Ở trước, ở trước có một fan nữ cầm bình axit sunfuric và dao nói muốn gặp anh. Bảo vệ không tới gần cô ta được... Không có cách gì nên chúng tôi chỉ có thể tìm anh”

Tsuruga Ren và Yukihito liếc mắt nhìn nhau gật đầu “Bây giờ cô đưa tôi tới đó”

“Tốt, tốt” Người đó vội vàng dẫn tới.

Đến lúc Ren và Yukihito tới thì thấy mấy bảo vệ bị axit sunfuric đổ tới, may mà thần kinh vận động của họ không tệ, chỉ dựng phải góc áo, không bị thương người.

Thấy tình huống này, Ren hỏi người bên cạnh, thì ra đây là một fan cuồng, bắt mẫn với scandal của Ren và Hannah, sau lại thấy Ren hôn Hannah trên TV, ngày hôm sau Hannah nói với mọi người thích Ren. Việc này kích thích tới thần kinh của cô ta, khiến cô ta thấy mình bị phản bội. Cho nên tìm hiểu nơi tới của Ren lần này, sau đó tìm cách đi vào, cầm axit sunfuric và dao đi vào. Mục đích chỉ vì để Ren rời khỏi Hannah, dĩ nhiên, nếu Hannah ở đây cô ta cũng muốn dùng axit sunfuric để hủy dung.

Nghe xong Ren cũng không có phản ứng quá, cậu chỉ bảo các bảo vệ ở trước lùi ra, chính mình đi tới trước, đứng trong khoảng cách an toàn để nói chuyện “Xin chào, tôi có thể hỏi tên bạn chứ?” Yukihito ở bên cạnh bảo các bảo vệ chú ý, bất cứ tình huống xấu nào phải bảo vệ Ren rời khỏi. Hội trường sớm có nhân viên báo cảnh sát nên không lâu sẽ tới.

Lời nói của Ren dịu dàng khiến vị fan cuồng kia có chút lý trí, cô ta bối rối dùng tay cầm dao sửa sang quần áo, khăn trương nói “Sama, sama có thể gọi em là Yuri?”

“Được, Yuri, không biết bạn tìm tôi có chuyện gì? Còn có mấy thứ đó?” Ren mờ mịt nhìn đối phương.

Vừa nghe câu này, Yuri đang yên bình lại nổi điên “Em nghĩ sama cũng biết, scandal của sama và Hannah Echizen là thật sao?”

“Đúng vậy” Ren lập tức nói đáp án không chút do dự.

Đám phóng viên xung quanh không rời cửa nhanh chóng ghi âm và chụp lại, tin tức mới đó! Tsuruga Ren thừa nhận quan hệ với Echizen Hannah! Đây là đáp án có giá trị hơn tin nhảm trước đó!

“Vì sao? Cô ta có gì tốt?” Mặt của Yuri vặn vẹo, đây không phải đáp án cô ta muốn.

Ren chuẩn bị trả lời thì thấy Yukihito kéo quần áo của cậu, cậu quay đầu thì nghe Yukihito nói “Hannah đang tới”

Ren hơi nhú mày, nhìn cô gái đang lâm vào điên cuồng phía trước, trong lòng lo lắng: Trong tình huống này cô ấy mà tới thì càng nguy hiểm! Khuôn mặt dịu dàng mỉm cười nói “Cô ấy là một cô gái tốt, bây giờ các bạn chưa biết, nhưng sau này sẽ thấy cô ấy rất tốt”

Hannah đi tới là bởi vì lúc này gọi cho Yukihito, tuy rằng Yukihito bảo Ren trả lời phóng viên vài câu rồi sẽ về nhưng Hannah vẫn nghe được thanh âm rối loạn. Không cần nghi ngờ lỗi tai của cô, giọng nói của fan cuồng kia rất lớn, từ di động cũng nghe rất rõ.

Yuri nghe được lời của Ren thì điên cuồng rat ay, axit sunfuric liên tục bay ra dừng bên chân cô ta. Người bên cạnh sợ hãi vô cùng, không biết nên cầu nguyện axit sunfuric không đụng lên người cô ta, nhưng mà lúc axit sunfuric chảy ra bên cạnh cô ta thì cô ta mới ổn một chút.

“Cô gái đó không xứng với sama, sama chỉ cần có chúng em là đủ rồi!” Dĩ nhiên, cô ta cực kì không hài lòng với câu trả lời của Ren.

Ren vì đối phương gọi Hannah là “Cô gái đó” đã không kiên nhẫn mà nheo mắt, nhưng một giây sau lại khôi phục bộ dạng tao nhã nói “Tôi rất vui khi bạn ủng hộ tôi như vậy, nhưng tôi cũng hi vọng các bạn tôn trọng sự lựa chọn của tôi, một thời gian nữa các bạn sẽ phát hiện cô ấy là ngừng xứng với tôi nhất”

Yukihito đứng đằng sau im lặng mắng: Cậu đang thông báo hả? Cậu là cái tên buồn nôn, muốn thông báo phải đợi đúng lúc chứ? Dĩ nhiên, lúc mắng này cũng duy trì sự khản trương của hắn.

Yuri tiếp tục bị kích động, giọng nói của Hannah truyền từ sau đến, giọng nói thanh thúy mang theo sự tự tin và một chút trêu đùa “Tôi hi vọng lần sau cô có thể đứng trước mặt tôi mà nói những lời này. Dĩ nhiên, có thể làm tôi bị thương đều là những người vĩ đại” Lúc Hannah xuất hiện, tất cả ống kính đều hướng tới cô không chút ngừng nghỉ. Các phóng viên thật sự rất hưng phấn: Chuyện càng lúc càng thú vị!

“Hannah!” Cho dù biết cô đi tới nhưng Ren không nghĩ cô tới nhanh như vậy, cậu nghĩ trước khi cô tới thì giải quyết cho xong, đáng tiếc cậu đã đánh giá cao mình và coi thường tốc độ của cô.

“Có chuyện gì thì nói với tôi đi” Hannah mỉm cười trấn an Ren, nói với Yuri.

Thấy Hannah xuất hiện thì biểu tình của Yuri điên cuồng hơn, nghe lời nói kiêu ngạo của cô xong thì càng điên cuồng gấp bội “Mau rời khỏi Ren sama! Nếu không đừng trách tôi không khách khí” Trong chốc lát cây dao đâm đến.

Hannah bình tĩnh phân tích thân thủ của đối phương “Không phải tôi xem thương cô nhưng lấy thực lực của cô thì việc đâm trúng tôi phải chờ tới 100 năm, à không, có lẽ là 200, 300 năm sau” Sau đó chỉ vào Ren ở cạnh “Nói tiếp, chỉ sợ cô đâm không trúng tôi mà trúng Ren ở cạnh tôi đấy!”

“Cô... cô...” Yuri bị Hannah nói đến mức tức điên.

“A, dĩ nhiên tôi cũng cho cô một cơ hội, tôi đứng cách cô ba bước, cô có thể trong phạm vi đó đâm tôi, thế nào?” Biểu tình Hannah giống như mình đang nói chuyện với một người bạn nhưng Ren lại bị hoảng sợ, thái độ của cậu rất mạnh mẽ “Không được, anh không cho em qua đó!”

“Anh phải tin em, Ren!” Hannah nhìn mắt cậu nói.

“Đây không phải là vấn đề tin hay không, mà nó rất nguy hiểm!” Ren cũng nhìn thẳng vào mắt cô.

Hai người nhìn nhau một lát, cuối cùng thái độ của Ren mềm lại, thỏa hiệp

“Được rồi, nhưng em phải cam đoan em không xảy ra chuyện, nếu không anh sẽ không cam đoan” Anh sẽ không cam đoan mình sẽ làm ra chuyện gì.

“Dĩ nhiên, em cam đoan!” Hannah mỉm cười, Ren trước mặt mọi người hôn lên môi Hannah nói “Đi đi”

“Ân hừ ~” Hannah hừ nhẹ, tao nhã đi về phía trước, cô giống như một nữ hoàng đi tuần tra, mang theo khí thế khiến người ta kính sợ.

Đứng ở khoảng cách ba bước thì dừng lại nhìn đối phương khiêu khích. Yuri bị nụ hôn của Ren và thái độ của Hannah chọc giận. Cô ta giờ bình axit sunfuric lên, hung hăng hướng tới Hannah. Mọi người nhìn bọn họ chăm chăm, một số cô gái sợ hãi che mắt lại, sợ nhìn thấy cảnh hủy dung kia. Ren ở sau hoảng sợ la lên “Hannah!” Cậu bước lên vài bước thì thấy một cảnh khác.

Hannah đứng cách Yuri ba bước không biết biến mất lúc nào mà xuất hiện ở sau lưng Yuri. Tất cả mọi người bị chuyện này làm im lặng.

Đứng ở sau Yuri, từ đó cầm lấy bình axit sunfuric của cô tay, tay còn lại thì giữ cây dao của cô ta, giọng nói của Hannah trong trẻo nhưng lạnh lùng vang lên “Nhìn đi, tôi đã nói, cô làm không đdwwocj” Đồng thời hai tay dùng lực một lát, hội trường im lặng nghe thấy tiếng “Răng rắc” hai cô tay của Yuri bị bẻ gãy, sau đó chai axit và dao rơi xuống đất.

Buông hai tay vô dụng của Yuri, Hannah đi tới trước, nhặt cây dao quơ quơ trước mặt Yuri đang đau đớn nói “Nhìn kỹ, đây là dao của cô” Dùng hai ngón tay kẹp phần dao, nhẹ nhàng dùng chút lực, cây dao biến thành một cây dao không hình thù, Hannah đi tới bên cạnh Ren trong ánh mắt ngây ngốc của Yuri.

Ren lấy lại tinh thần chạy về phía trước, ôm lấy Hannah nói “Làm anh sợ muốn chết!” Hannah cũng ôm lại hắn, nhẹ nhàng vô lưng hắn, miệng hơi nâng lên, đây là một nụ cười khiến người ta mê người.

Những người khác cũng hoàn hồn, các phóng viên nhanh chóng chụp lại.

Vài phút sau, cảnh sát đuổi tới đem Yuri bắt đi.

Sau khi cảnh sát rời đi, Ren nói với đám phóng viên “Tôi hi vọng sau này không xảy ra chuyện này. Cũng hi vọng mọi người có thể chúc phúc cho chúng tôi!”

Cho dù là xứng hay không, cậu cũng đã chọn cô gái này!

Dĩ nhiên, sau khi tin này được đưa ra, Hannah bị người nhà Echizen “dạy dỗ” một phen.

Đồng thời có rất nhiều người vì thân thủ của cô mà thích cô. Bởi vì động tác này đem quay chậm lại mới làm cho người ta thấy được động tác của Hannah hôm đó. Loại thân thủ này khó tìm được người thứ hai.

Sau biệt danh “Nữ hoàng kiêu ngạo” Hannah nhận được không ít biệt danh như là “Nữ hoàng công phu”. Dĩ nhiên, từ nay về sau mọi người đều gọi Hannah là “Nữ hoàng công phu”...

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 28: Hẹn hò

Edit: Yun Haku

Tất cả mọi diễn đàn của fan Tsuruga Ren đều bị đám trạch nam xâm nhập.

Đầu tiên là đám trạch kỹ thuật, đăng ký tiêu chuẩn, rất nhiều trạch nam đăng ký thành công.

Bọn họ lập một topic: Lời chúc phúc chân thành cho nữ thần và Tsuruga Ren!

Nội dung chủ yếu là như vậy: Chúng tôi là đám trạch nam – fans của nữ thần Hannah, bây giờ nữ thần và Tsuruga Ren yêu nhau, sau một thời gian tự kỉ, chúng tôi quyết định xác nhập với các bạn, hi vọng chúng ta có thể chúc phúc cho thần tượng của mình.

#1: Cái gì mà diễn đàn trạch nam? Các cậu buồn cười thật, tự quyết định xâm nhập trang của chúng tôi còn nói là xác nhập!

#2: Tuy rằng phương pháp xâm nhập làm tôi thấy ghét nhưng tôi nói thật, tôi thích Hannah, tuy cô ta nói có chút kiêu ngạo nhưng mà cũng là người dũng cảm biểu đạt tâm của mình. Nếu tôi có thể đứng trước mặt người mình thích mà nói như vậy thì tốt rồi. Tôi sợ bị cự tuyệt chỉ có thể thâm niên, hoàn toàn không dám nói, đối với điểm này của cô ta, tôi sẽ học tập.

#3: Đồng ý #2, tôi cũng chỉ có thể thăm mền.

#4: Thật ra quan trọng không phải ở chúng ta mà là trên người Ren sama, các bạn xem tin ban sáng sẽ biết, Ren sama đã chọn cô ấy. Hơn nữa Hannah cũng nguyện ý thanh Ren sama đối mặt nguy hiểm, chỉ điểm đó thôi tôi cũng đã ủng hộ họ! Việc xác nhập diễn đàn tôi ủng hộ, xem ra ở diễn đàn trách nam có không ít người giỏi IT, về sau có thể tặng Ren sama ít đồ tân tiến.

#5: @#4: Thật ra không xác nhập cũng được, chúng ta có thể theo dõi ở hai diễn đàn.

.....

#1021: Thấy mọi người kỳ vọng như vậy, tôi cho các bạn xem một Tsuruga Ren khác. Topic: Tsuruga Ren mặc trang phục diễn ngồi với Hannah, hai người chỉ vào trên sách thảo luận từ đơn. Không khí vô cùng hòa hợp, hài hòa.

#1031: A, Ren sama thật dịu dàng! Còn chứ?

.....

#2071: Còn có rất nhiều, xác nhập thì sẽ upload cho mọi người xem miễn phí!

Khụ khụ, đây là uy hiếp hay mê hoặc đây?

Nói hợp cũng không hợp, hai bên thảo luận kịch liệt, nhưng mà theo tình hình này thì bên đám trách nam sẽ thắng thôi.

“Nee” Buoroit ối, Ryoma tới trước mặt Hannah nhăn nhó nói “Cuối tuần này chị rảnh không?”

“Sao thế?” Hannah buông sách tiếng Anh nhìn cậu bé hỏi.

“Đội trưởng bảo em hỏi chị, nói là sắp tới trường em và trường Hyotei đấu, hỏi chị có tới xem không?” Thật ra cậu rất hi vọng Hannah có thể đi.

“Quan trọng?” Hannah tự hỏi mình có việc hay không.

“Một đối thủ mạnh” Tuy rằng Ryoma cho rằng mình sẽ thắng.

“Được, nói cho chị địa chỉ, hôm đó chị sẽ tới” Đi xem trận đấu cũng không sai, làm chị chỉ có thể nhìn em trai mình tiến bộ. Nhưng mà, lần trước cô nhìn bọn nó huấn luyện thì trận đấu này không khó lắm.

Đội đến khi nhìn trận đấu Hannah mới biết mình sai rồi. Tennis của giới này rất huyền huyền.

Ngày hôm sau Hannah nói với Ren cuối tuần cô không đi với cậu, bảo là cô có cuộc hẹn quan trọng phải đi.

“Cái gì? Cuộc hẹn? Cùng ai?” Ren mất hứng, bọn họ còn chưa có hẹn mà cô gái này đã đi hẹn với người khác!

Hannah khó hiểu nhìn Ren “Anh tức cái gì?” Chỉ đi xem trận đấu tennis của em trai thôi mà, hấn gấp cái gì?

Cô còn chưa nói cho cậu ta việc cô đi xem Ryoma đánh tennis!

Tức cái gì? Cô còn dám hỏi cậu tức cái gì? Ren thật sự muốn xé đầu cô ra xem trong não cô nghĩ cái gì “Dù sao em cũng phải nói cho anh biết em đi gặp ai!”

Người qua đường Yukihiro nhin cười: Ren đang ghen!

Hannah bây giờ mới phát hiện Ren ghen, cảm giác này rất mới lạ. Cười nói “Anh ghen!”

“Không có, hẹn thế nào?” Ren vui vẻ nói.

“À” Hannah tỏ vẻ thất vọng, sau đó nâng cao giọng nói “Em hẹn với ai anh quan tâm làm gì?”

Yukihiro đoán: Nhất định ác ma nhỏ trong lòng Hannah cười rất gian. Ren à, bình thường cậu rất phúc hắc mà? Sao không dùng với Hannah?

Ren nghe xong lời này thì ôm lấy thắt lưng của Hannah, đem cô kéo về bên cạnh mình, ép cô ngả đầu, mặt hai người rất gần, cái mũi đụng vào nhau. Hannah cảm nhận được tiếng hít thở của Ren, nghe giọng nói trầm thấp của Ren “Em là người phụ nữ của anh”

“Haha” Hannah cười khế, cô thích loại bá đạo này của hấn! Cô nhón chân – cái đồ chiều cao đáng ghét! – đem miệng tới gần lỗ tai của Ren, đầu tiên là thổi thổi khiêu khích, sau đó mới nói “Đi xem Ryoma đánh tennis, anh tới không?”

Ren nghe xong thì dở khóc dở cười, người kia... Cậu dùng cái mũi chạm vào mũi Hannah nói “Nếu em hi vọng anh tới anh sẽ tới”

Cái gì chứ? “Vậy anh đừng tới” Nói xong còn nhìn cậu xem thường.

Ren cười, khẽ hôn lên môi Hannah nói “Lừa em thôi, em đi thi anh cũng đi!”

Ai nha, không cẩn thận anh ấy lại lấn tới. Hannah thầm nghĩ: Chiếm tiện của em à, em sẽ chiếm về. Nghĩ vậy cô cũng làm như Ren lúc này, có điều hôn hai cái.

Đoosiv ới điểm này của Hannah Ren rất là thích, có vài lúc cậu cố ý thân thiết với cô, dù sao người chiếm tiện nghi vẫn là cậu.

Nhìn hai người tình chàng ý thiếp ở trước, Yukihito cảm thấy hấn nên dòi mắt nếu không hấn sẽ chết, nhưng lại không muốn dòi, không liếc không nhìn, đương sự cũng không nói gì. Cuối cùng hấn vẫn quyết định ra ngoài đợi. Bên ngoài còn có phóng viên, phải ngăn tí.

Ren bỏ hết công việc cuối tuần là Yukihito ngằm roi lệ, nhưng mà cũng vui vẻ làm theo, quyết định sau này sẽ bắt ép Ren làm gấp đôi, Ren đáng thương ~ Từ trong xe Hannah đi tới sân đấu.

Đến lúc Hannah và Ren tìm được chỗ đấu thì trận đấu cũng vừa mới bắt đầu.

“A, là chị Echizen” Ba ngwowif năm nhất thấy Hannah thì nói. Thấy Ren ở cạnh Hannah nghi ngờ hỏi “Đây là...” Nhưng tất cả đều bị ánh mắt của Hannah ngăn lại.

Hannah và Ren đều giả trang mà đi, tuy rằng Hannah chỉ mang theo cái mũ và kính, nhưng Ren lại khác, không chỉ kính và mũ, miệng còn dùng một cái khẩu trang che hơn nửa mặt, giống như một kẻ bị ốm.

“Nee” Ryoma nghe thấy giọng của Chishu thì dòi ánh mắt từ sân bóng nhìn về phía Hannah.

Đám người chính tuyến chưa lên sân cũng chào hỏi Hannah, trường Honsu trong nhất thời náo nhiệt lên, không để ý trận đấu nữa.

Bên ngoài, Inui Sadaharu quan sát chàng trai đi tới cùng Hannah, lưu bút ghi trên notebook của mình. Hannah thần nhiên nhìn Inui giống như không có chuyện gì mà nhìn về phía sân bong. Inui bị dọa đổ mồ hôi lạnh, ánh mắt này dọa người quá rồi đó. Nhưng mà Inui cũng không vì thế mà dừng động tác, ngược lại viết càng nhanh.

Nhìn trận đấu kịch liệt trong sân, trên đầu Hannah có vài vạch đen: Đây thật sự là trận đấu tennis? Ai nói cho cô biết đây thật sự là trận đấu tennis sao?

Chỉ thấy đối phương đánh qua một quả tennis cao, Jushio nhảy lên cao – Hannah đánh giá, độ cao này rất chuyên nghiệp, người bình thường khó có thể làm được, dĩ nhiên, Hannah có thể nhảy cao hơn nhưng mà cô không tính trong đó.

Lại nhìn đối phương, nghe bảo cậu ta là là thiên tài, cậu ta tên là Oshitari Yuushi, cậu tay xoay người đưa lưng về sân bong, nửa ngồi xuống, ưỡn về trước, hai tay bình quán, nghe “bình” một tiếng, quả cầu đánh về phía đối phương.

Hannah tự dung muốn nói “Đáng chết” một tiếng, thật không hợp lẽ thường, không nói động tác này có chỗ nào thần kỳ, nhưng mà lực tay của Jushio không phải là thương đó, được chứ? Nhưng mà huấn luyện của cô chắc chắn là tốt! Không lẽ... Lực tay của đối phương rất tốt?

Được rồi, tiếp tục xem bên khác.

Cậu nhóc Kikumaru vẫn dùng vũ đạo đưa và tennis để đánh.

Trong nhất thời, sân bong thành địa phương của hai người.

Đây thật sự là đánh tennis? Xác định không là là diễn tập kĩ chứ?

Xem một lát, Hannah cảm thấy cô vừa trải qua một trận chiến tinh tế.

Loại trận đấu thần kì này không biết phải đánh giá thế nào. Tuy rằng trường Honsu thắng.

Đội trận đánh đôi kết thúc, Hannah mới bắt đầu hỏi Ren “Thấy thế nào?”

“Trận đấu rất kịch liệt” Ren nói đúng trọng tâm.

“Chi thế thôi?” Hannah buồn bực nói “Không lẽ anh không thấy bọn chúng rất đáng sợ sao?” Nếu không phải thế giới này không có niệm, cô thật sự nghi ngờ bọn nhóc này dùng niệm vào tennis.

“Trước kia anh cũng nhìn qua một lần, lúc đó rất kinh ngạc, nhưng bọn nhóc này có thể xem như bằng với nhóm lớn hơn mình” Ý tứ là đám trên còn đáng sợ hơn? Hannah tỉnh ngộ, đây không phải tennis, đây là trận đánh của khoa học kỹ thuật.

“Tezuka, lần này chúng tôi thua, lần sau tuyệt đối sẽ đánh bại các cậu” Atobe Keigo vượt nốt ruồi trước mắt nói với Kunimitsu.

“Chúng tôi sẽ toàn lực đánh trả” Tezuka luôn rất nghiêm túc, một chút cũng không nhìn ra là đứa trẻ 15 tuổi!

Hannah nhìn chàng trai đối diện Tezuka, đôi mắt màu xám hơn nhếch lên, khuôn mặt đẹp trai thêm nốt ruồi lệ chí kia càng mê người. Ừ ~ Trên người còn có phong thái quý tộc ~ Quan sát Atobe Keigo cẩn thận, Hannah kết luận: Cái gì cũng tốt ngoài việc tự ki.

Ren kéo Hannah xuống, đem tầm mắt của cô chuyển lên người cậu, thấp giọng nói “Sao lại nhìn chàng trai khác như thế? Anh không cho phép!”

Khóe miệng Hannah nhếch lên, điều chỉnh thân thể lại, dựa vào ngực Ren, đem sức nặng của mình đặt lên người Ren. Ren cũng cười dịu dàng với Hannah, đáng tiếc bị khẩu trang che nên không ai thấy.

“Ryoma, em về nhà hay đi với đội?” Giọng nói của Hannah hấp dẫn nhiều người chú ý, kể cả trường Hyotei. Chỉ thấy Hannah dựa vào người Ren, động tác tùy ý này vẫn không ngăn được quý khí đầy người của cô – quý khí của gia tộc Zoldyck ngàn năm không phải là chuyện thường.

Atobe Keigo kinh ngạc nhìn Hannah, liếc một cái thì nhận ra: Cứ cho là một nghệ sĩ bình thường, không nghĩ tới lại có loại khí chất này, đây không phải là khí chất học vài năm, chắc chắn phải luyện rất lâu. Tên bên cạnh cũng như vậy, khẳng định phải luyện lâu hoặc là nhân tài mới có khí chất như vậy. Xem ra, không đơn giản.

“Đi cùng mọi người” Ryoma suy nghĩ nói.

“VẬY CHỊ VỚI ANH RỂ EM ĐI TÌM CHỖ ĂN CƠM” Hai chữ “anh rể” này làm cho Ren vô cùng vui vẻ, khí thế quanh người thay đổi.

“Hừ ~ Còn chưa kết hôn đâu” Ryoma quay đầu.

“Sẽ không để em đợi lâu đâu em vợ” Ren tuyệt đối cố ý!

“Madamadadane [Cần phải cố gắng hơn]!” Cậu bé không tự nhiên nói.

Trong đám người Hyotei, Akutagawa Jirou không yên hỏi “Cô, cô là Hannah?”

“Còn có Hannah khác à?” Hannah kì quái hỏi.

“Chúng tôi là fan của cô, có thể chụp ảnh và kí tên không?” Hai người nhìn Hannah.

“Không được đâu ~” Ren bá đạo ngăn lại.

Tất cả mọi người ở Hyotei hưng phát “Anh là Ren”

“Ừ” Ren sáng khoái đáp ứng, bọn họ người tới ngày càng nhiều.

Một bên Kikumaru nghe xong lời này, tò mò nói “Chị Echizen, khi nào hai người kết hôn phải mời em đấy”

“Hừ” Ryoma cắt đứt một tiếng, không có tâm tình.

Hannah tháo cái mũ của Ryoma xuống, dịu dàng xoa đầu cậu, sau đó nói với Kikumura “Sẽ không quên em”

“Đi khỏi đây trước” Thấy càng lúc càng nhiều người Ren nói “Muốn chụp ảnh thì tới cùng chụp”

Cuối cùng, tất cả học sinh trường Honsu và Hyotei đi tới. Atobe không muốn chụp ảnh chung nhưng mà tất cả các bộ viên đều đi, hân hạnh phải đi theo không tình nguyện.

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Fan

Edit: Yun Haku

Hơn hai mươi người đứng ở bên cạnh hai đoàn xe.

Tất cả các chàng trai tạo thành một vòng tròn đem Hannah và Ren chắn những tầm mắt của người khác, kéo mũ và kính xuống, đối với việc nguy trang khi ra ngoài như thế này Hannah vẫn không thể thích nổi. Trước kia, mỗi lần làm nhiệm vụ cô luôn đi ra ngoài như đi chợ, đụng tới đối thủ mạnh cũng không sợ hãi. Lần này tới thế giới hòa bình, muốn dùng niệm để thay đổi mặt cũng không được, bởi vì sợ Ryoma nhận không ra.

“Chụp ảnh chung đi ~”

Nghe xong lời này, tất cả các chàng trai đều nhìn Ren với ánh mắt chờ mong, bọn họ hy vọng hai người cùng chụp ảnh chung.

Hannah cũng gật đầu “Cũng được, dù sao cũng không phải chuyện lớn gì” Thật sự không phải chuyện lớn, chỉ đi hẹn hò thôi mà! Cặp đôi nào chẳng có lần hẹn hò?

Nhưng mà bọn họ lại không giống các người nha!!! Các ngôi sao mỗi lần đi hẹn hò đều phải nguy trang, không nguy trang cũng chạy ra nước ngoài mà hẹn hò! Còn các người thì... Ai cũng có thể nhận ra đấy!!

Ren nghe Hannah nói như vậy cũng vui vẻ đồng ý. Cậu cũng không kiêng nể vụ lộ ảnh cùng hẹn hò với Hannah. Đây là lần hẹn hò đầu tiên của bọn họ, làm sao có thể qua loa được!

Lấy đồng hồ nguy trang xuống để lộ khuôn mặt đẹp trai, Ren mỉm cười, mang theo phong độ nói “Chào mọi người”

“Chào Ren sama” Tất cả các học viên – trừ Atobe – đều đồng thanh nói.

Hannah kinh ngạc nhìn về đám người trường Honsu kinh ngạc hỏi “Các em cũng là fan của Ren à?”

“Vâng” Kikumaru vui vẻ đáp lời.

“Thật ra, chị của em rất thích Tsuruga san” Shusuke cười tủm tỉm nói.

Đôi mắt mèo mở to, Hannah nói “Vậy...” Mới nói một nửa thì Hannah thấy một cây lớn cao đó không xa có người đang chụp ảnh bọn họ.

Cô nhẹ nhàng nhảy lên, nhảy qua đầu Kikumaru, chân đáp xuống đất, cả người biến mất trước mắt mọi người.

“Hannah/chị” Ren và Ryoma cùng hét lên.

“Thì ra chị ấy thật sự có võ” Đám người Hyotei càng hưng phấn.

“Chị Hannah thật giỏi” Kikumaru hưng phấn nói, cũng may đám người trường Honsu cũng biết Hannah rất lợi hại cho nên không quá kích động.

Đứng sau cây đại thụ, Hannah cầm lấy vai của chàng trai “Có thể cho tôi xem cái thứ trong túi của cậu chứ?” Tuy là câu nghi vấn nhưng lại mang theo âm điệu ra lệnh không cưỡng lại được.

Chàng trai cảm thấy ách ra, kích động nói “Tôi... Tôi không muốn làm chuyện gì xấu, thật đấy!”

“Ừ” Hannah nhìn máy ảnh, đi ra ngoài “Đi theo tôi”

“Vâng” Chàng trai đi theo phía sau Hannah.

Hannah cảm thấy ách nhìn, ừ, chụp không ít. Thấy Hannah đi ra, Ren chạy tới quan tâm hỏi “Sao thế?”

“Không sao, bị chụp thôi” Đầu cũng không thêm nâng.

Bị chụp? Nhìn chàng trai phía sau lưng Hannah “Đây là?”

Lần này cũng chịu ngẩng đầu, nhìn chàng trai hỏi “Cậu là ai?”

“Tôi... Tôi là fan của Hannah” Chàng trai không nghĩ tới Ren lại ở đây, lúc này chụp ảnh còn thấy kì lạ, không biết chàng trai ở cạnh Hannah là ai, bây giờ khi lấy đồ nguy trang xuống mới biết là Ren, hai người bọn họ thật sự rất giống hình và bóng.

“Fan của tôi? Đi theo tôi làm gì?” Hannah xem xong đồng hồ ảnh, Ren cũng lấy nhìn. Càng nhìn càng ghen tị, cậu cũng chưa chụp nhiều tới như vậy!! Ảnh đẹp – không tha, không đẹp – không thể ở máy ảnh người khác!

“Chỉ là... Chỉ là muốn chụp một vài bức” Chàng trai rất khẩn trương, không phải đem hết ảnh chụp xóa đi đấy chứ? Cậu chụp rất lâu đấy!

Hannah cũng không để ý chàng trai đó muốn nói gì, cô thấy Ren cầm máy ảnh rồi rầm, lấy lại đưa cho chàng trai “Cậu, tạm thời giúp chúng tôi chụp ảnh tập thể”

“Tôi, tôi có thể chụp ảnh chung với mọi người không?” Đây là cơ hội tốt đó!

“Vâng nhanh lên” Đối với Hannah mà nói thì thêm một người chụp chung cũng chẳng sao.

Cuối cùng ảnh tập thể cũng được chụp. Chờ sau khi chụp xong, Ren rất vui mừng, đây là bức ảnh đầu tiên mà cậu chụp chung với Hannah đấy! Nhưng mà trong ảnh lại có nhiều người không nên khác, cậu thấy rất đáng ghét!

Ren nhìn chàng trai chằm chằm, hi vọng chàng trai có thể giúp cậu chụp với Hannah vài tấm. Dĩ nhiên chàng trai hiểu lầm ý của Ren, nghĩ Ren muốn xóa ảnh chụp của mình với nói “Tôi có thể cho anh đồng hồ ảnh này, tất cả đều là ảnh chụp chung với Hannah, anh đừng có xóa”

Hử? Còn có ảnh chụp riêng của hân? Ren kéo chàng trai sang một bên “Chụp lên?”

“Vâng” Chàng trai gật đầu điên cuồng.

“Sao có?” Cậu còn không có đấy.

“Tìm trên mạng” Chàng trai rất là ủy khuất.

“Được rồi, cậu đem đồng ảnh này gửi tới email của tôi” Từ trong túi lấy một tấm danh thiếp, đây là danh thiếp của Yukihiro, email trên đó là email dành cho công việc, Ren cũng có mặt khẩu “Nếu không... Cậu cũng hiểu mà”

“Được, tôi sẽ” Gật đầu nhanh hơn, Ren đang uy hiếp cậu! Ai bảo Ren dịu dàng hả?

Lúc này Ren mới vừa lòng thả chàng trai ra.

Hannah ở bên kia thì bị Eiji quần quít đòi chữ kí, cậu chàng 15 tuổi này có khi còn ngây thơ hơn Ryoma, cũng quần người hơn nhiều, rất thích làm nũng với người khác. Hannah bị quần đến mức phải giờ cờ trắng, vốn định lấy bút và giấy của Inui để ký tên, nhưng nghĩ tới trong xe có rất nhiều ảnh đã ký tên RRen, đó là cô giúp Nanako lấy, bây giờ cô vẫn chưa đưa cho cô ấy. Bởi vì nguyên nhân đó cho nên trong phòng Nanako có không ít đồ liên quan tới Ren, tất cả đều có thể bán ra.

Lần này đưa cho bọn họ cũng được, lần sau cô lấy cho Nanako sau cũng được. Nghĩ như vậy, Hannah chạy ra xe thể thao cách đó không xa.

Đến khi Ren và cậu fan kia giao dịch xong thì thấy Hannah đang ôm một đồng đồ phân phát cho mọi người. Ren tò mò đi tới thì thấy không ít đồ cũ của cậu.

Cậu ôm hôn Hannah một cái, cười nói “Không nghĩ tới em giữ nhiều như vậy, còn mang theo bên người”

Ryoma không vui nói “Còn chưa có vào cửa đâu đấy! Không được làm loạn chị tôi!”

“A ~ Ryoma, em đáng yêu quá đi ~~~” Hannah vui vẻ ôm hôn Ryoma.

“Hử ~” Ryoma kiêu ngạo đỏ mặt quay đầu.

“Ân hử ~ Không nghĩ tới nhóc ngây thơ như vậy” Không biết từ khi nào đã ở dưới cây, Atobe Keigo ngồi dưới cây uống nước traisaay nói.

“Ai cần anh quả, đồ con khi chơi lợ?” Ryoma cãi lại.

Hannah dĩ nhiên không để em trai của mình bị bắt nạt, nhìn Atobe cười nói “A, chàng trai, đừng ghen tị như vậy chứ!”

Atobe bị Hannah chọc ngây người, nhưng mà nhanh chóng trở lại bình thường, hất tóc nói “Bổn đại gia không có cái thứ không hoa lệ đó”

Atobe, chỗ này cũng không hoa lệ đấy!!! Ren và đám chính tuyến của Hyotei cùng nghĩ.

Dĩ nhiên sau khi trở về, chàng trai chụp ảnh kia đem ảnh up lên diễn đàn – hai diễn đàn còn đang tiến hành việc xác nhập – khoe ảnh chụp chung của hân và nữ thần, sau đó còn nhờ các vị ở nhóm kỹ thuật, nói là nữ thần muốn ảnh chụp chung của cô và Ren. Hân cũng không ngờ nói là Ren cần, chỉ cần nói nữ thần muốn thì đám người trong diễn đàn nhất định sẽ xuất toàn lực mà làm.

Quả thật như vậy, vừa nghe báo Hannah cần, đám người trong diễn đàn đăng lên không ít ảnh, trong đó không có ảnh nào cắt cái mặt của Ren cả.

Chàng trai lau mồ hôi, may quá.

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Hôn môi

Edit: Yun Haku

Buổi quay hôm nay đạo diễn Iada để cho Hannah và AA cùng xem diễn, nguyên nhân là để cho hai người có thể tăng độ thân mật chứ không phải chỉ duy trì ở quan hệ hợp tác. Nói thẳng ra là hy vọng hai nhân vật chính có thể xảy ra quan hệ tình yêu, chứ bọn họ không có trạng thái yêu thương để diễn.

Hannah không có ý kiến, chỉ có chút tiếp xúc thân thể thôi, trước kia cô nhận cũng không ít nhiệm vụ như thế này, bây giờ dĩ nhiên cũng không quá quan

tâm. AA tuy rằng có chút bất mãn bởi vì hấn sợ Tsuruga Ren tức giận, mấy ngày hôm nay hấn thấy Tsuruga Ren đại thần có dự vọng chiếm hữu không nhẹ à nha. Nhưng bây giờ thấy đương sự không chút dị nghị thì cũng gặt đầu đồng ý, hấn mà tiếp tục cự tuyệt thì hơi quá, nói thế nào cũng chỉ có lần này thôi, tuy rằng có thể trả giá không ít. Nhưng mà bây giờ hấn cũng quản không nhiều như vậy, cứ làm tốt công việc là được.

Bởi vì bình thường Ren có không ít công việc, mà vai diễn của cậu gặp Hannah không nhiều cho nên đến khi biết không khí hai người kia không thích hợp thì cũng đã lâu rồi.

Dĩ nhiên, lúc biết chuyện này, việc đầu tiên Ren làm chính là không có thái độ thân thiết với AA mà kéo Hannah vào trong xe.

Ren dùng trán mình cụng trán Hannah, nhìn mắt cô nói thật “Em đã nói, anh là của em”

“Dĩ nhiên” Hannah không hiểu gì hết.

“Cũng có nghĩa em là của anh”

“Vô nghĩa!”

“Cho nên em không được nhìn người khác quá nhiều, không thể dịu dàng với người khác, không thể...” Ren nói liên tiếp không ít điều không thể, Hannah nếu không hiểu thì chỉ số IQ của cô quả thật có vấn đề cần phải đi khám lại não rồi.

“Ren, anh đang lo cái gì?” Hannah che miệng Ren lại.

Dừng một lát, Ren nói “Anh thấy ghen tị, cứ nghĩ tới việc em cùng tên đàn ông khác tiếp xúc thân mật thì anh lại ghen tị. Anh cũng biết nó không đúng, nhưng mà, anh...”

“Hôn em!” Những lời tiếp của Ren bị Hannah ngăn lại.

“Cái gì?” Ren chưa nói xong nên không nghe rõ lời Hannah.

“Em nói hôn em, không cần thì thôi vậy” Nói xong, có ý xoay người rời đi.

Ren lập tức nâng đầu Hannah, không cho cô cơ hội tránh thoát, hung hăng hôn lên môi cô.

Động tác của Ren rất mạnh làm cho Hannah không quen, có điều cô nhanh chóng điều chỉnh mình. Đây là lần đầu tiên Ren dùng răng cắn lên môi Hannah, nơi bị cậu cắn có chảy ra ít máu. Hannah chủ động mở miệng, vờn đầu lưỡi vào trong miệng Ren, Ren lập tức dùng đầu lưỡi đáp lại.

Đây là lần đầu tiên bọn họ hôn nồng nhiệt như vậy, hai người hoàn toàn quên mất những thứ khác. Trong nhất thời, trong xe chỉ có tiếng nước trao đổi và tiếng ma sát của áo quần khi họ ôm nhau.

Cho tới khi Yukihiro gõ cửa thì họ mới thoát khỏi kích thích. Yukihiro bị mọi người ép đi ra, những người khác không dám đi, cứ nghĩ đến việc hai người làm chuyện ái muội trong xe, nếu mà quấy rầy sẽ bị đại thần giận cá chém. Thốt. Nhưng mà bọn họ không còn nhiều thời gian, cho nên đành ép buộc Yukihiro xuất trận.

Cũng may Yukihiro gõ cửa đúng lúc, nếu không bọn họ lại nghi ngờ hai người kia có phải ở trong xe làm chuyện không nên làm hay không. Bởi vì lúc Ren đưa tay vào trong quần áo Hannah, tuy rằng chỉ mới đụng vào áo khoác, nhưng mà Hannah lại mặc áo phông rộng nên rất dễ đi với tay vào.

Hai người sửa lại quần áo, Ren có gắng dùng giọng điệu bình tĩnh nói “Đi ra” Yukihiro nghe được giọng nói này cũng biết hai người lúc này nhất định là rất kích liệt. Không biết Ren có bị bất mãn do không cung cấp đủ hay không, hấn nghĩ xấu.

Lúc Ren mở cửa ra, Hannah giữ tay cậu nói vào lỗ tai “Ren, một khi đã lên giường với em, anh phải cưới em. Đồng thời, nói cho anh biết, nhà em nếu đã kết hôn thì không thể ly hôn. Anh... hiểu chứ?” Nói rồi đi xuống xe trước để Ren một mình nghĩ lại lời cô vừa nói.

Nhân viên công tác thấy Hannah đi xuống một mình còn Ren không đi ra, nghi ngờ không lẽ Hannah không an ủi đại thần tốt? Nhưng mà nhìn đôi môi hồng hồng sưng sưng của Hanan thì thấy không giống. Đây chắc chắn là do trải qua một cái hôn nồng nhiệt. Sau đó tất cả mọi người đều nghĩ tới một câu: Nhất định là bất mãn vì không cung cấp đủ!

Này, các vị nghĩ nhiều quá rồi, vẫn nên làm việc tiếp đi thôi!!

“Tốt lắm” Sau khi diễn một đoạn, đạo diễn Ida lập tức tiến vào cảnh tiếp “Giúp bọn họ trang điểm lại, chúng ta quay cảnh cuối”

“Vâng” Người trang điểm gặt đầu đem hai nhân vật chính đi trang điểm lại.

Một giờ sau tất cả các diễn viên đã chuẩn bị xong.

Đạo diễn Ida ra lệnh “Action!”

“Cuối cùng cũng xong” Nhìn Oishi bị đưa đi, thần kinh của Evin lập tức thả lỏng, nói với Nina ở cạnh.

“Ừ” Nina thần nhiên nói, thấy Evin nhìn chăm chú hướng Oishi đi, cô lại nhìn sườn mặt của hắn, đột nhiên hôn nhẹ lên mặt hắn rồi rời đi.

Evin phản ứng lại, vuốt nơi vừa bị hôn, không dám tin nhìn bong của Nina nói “Cô... Ý gì?”

“Nhớ đem tiền anh thiếu tôi cho tôi” Nina phát tay không thềm quay đầu rồi khỏi.

“Này! Chờ tôi với! Nói cho rõ!” Evin đuổi theo Nina/

“Cut!” Nhìn màn cuối diễn xong, đạo diễn Ida vô cùng vui mừng “Lúc này AA diễn rất thực, chính là cảm giác này”

“Đạo diễn, ông đừng hại tôi, lúc này tôi thật sự rất sợ hãi. Tsuruga đại thần sẽ không giết tôi chứ?” AA thật sự muốn khóc.

Đạo diễn Ida cũng không biết AA nghĩ gì, bây giờ ông rất vui mừng, không có chuyện gì vui hơn so với việc quay rất tốt, tuy rằng ông bỗng cảm thấy lạnh người nhưng mà cũng không quá quan tâm.

Bên này, Ren đi qua vỗ vai AA, khen tặng “Diễn tốt lắm”

AA nhìn bóng dáng rời đi của Ren run người: Không phải bị anh ấy nhớ mặt rồi chứ?

Lúc Ren tìm được Hannah thì kéo cô sang một bên, không nói gì hôn một cái nồng nhiệt, xong rồi còn nói “Giải độc”

Khụ khụ, cái chuyện hôn môi này có lần đầu tiên thì lần thứ hai, thứ ba gì đó chỉ là chuyện mây bay.

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Xảy ra việc ngoài ý muốn

Edit: Yun Haku

“Lần quay này chủ yếu là thế này, Hannah bị bắt cóc, lúc Ren mời Hannah gia nhập nhưng bị từ chối nên ném co Rena, mà Rena cho Hannah một chút dạy dỗ. Hiểu không?” Đạo diễn Ida nói cảnh tiếp với các diễn viên.

Ba người gật đầu hiểu, lần này diễn chính là Rena, việc có thể trả thù Hannah dĩ nhiên Rena đợi đã lâu. Cho dù lúc cô diễn có giống thật, đánh dùng sức thì chỉ có thể dùng câu cô nhập vai để chối tội.

Biết đối phương nghĩ gì, Hannah cũng không quan tâm, cái tay kia cũng chỉ có vài phần lực. Không phải cô xem thường cô ta mà với trình độ của cô ta thì không đáng bận tâm.

“Nina san, nghe bảo kỹ thuật hack của cô không tồi, có ý định tham gia nhóm của chúng tôi không? Nếu cô tham gia, nhất định sẽ có không ít thù lao” Oishi ngồi trên sofa quý giá, cho dù đây chỉ là phòng ở đơn sơ nhưng mà hắn lại khiến người ta cảm giác là một khách sạn xa hoa. Trước mặt là một tên quan lại tốt đẹp, nhưng sau lưng lại là một người thuộc giới ngầm, ở hai chỗ đen trắng mà không bị lẫn lộn thì đúng là một người đàn ông đáng sợ.

Nina nghĩ trong lòng nhưng dĩ nhiên không để lộ ra mặt, thần nhiên nói “Tôi chỉ là một cô gái thích ở nhà mà thôi, không dám nhận việc kho khăn như vậy, huống chi Evin còn thiếu không ít tiền của tôi, nếu như không hoàn thành giao dịch này thì tôi sẽ mất đi không ít tiền. Tôi không ngốc”

Oishi trừng mắt nhìn Nina một cái, lạnh lùng nói “Ồ ~ Có nghĩa là cô cự tuyệt? Cô có biết một khi cự tuyệt tôi thì có kết cục gì chứ?” Nói tới câu cuối, giọng của hắn mang thêm sự uy hiếp.

“Biết” Nói rồi, Nina còn nở nụ cười, cái nụ cười này mang theo sự châm biếm của cô.

“Phách phách phách phách” Oishi vỗ tay khen thưởng “Biết từ chối sẽ bị hành hạ, thật sự rất dũng cảm. Any, cho cô ta biết thế nào là từ chối đi” Oishi nói người đằng sau mình.

Người tên là Any gật đầu cung kính, trong giọng không giấu được kích động nói “Vâng, boss”

Ren nghe được sự kích động trong giọng nói của cô ta, thoáng nhui mày.

Amy đi tới trước mặt Nina, ngồi xổm xuống, nở nụ cười nguy hiểm, cầm chặt mái tóc dài hỗn độn của Nina giật một cái “Cô có biết không nghe lời có kết cục gì không? Bây giờ tôi sẽ cho cô biết rồi” Cô ta giật tóc của Nina, kéo đi tới một góc sang, hai tay của Nina bị trói ở sau lưng, lại bị Amy giật tóc kéo đi, cả người chỉ có thể lết theo.

Ren thấy cảnh này, muốn đứng lên nhưng mà cậu tự nhủ, đây là diễn phim, bọn họ là diễn viên, không thể phá hủy cảnh của họ. Trước màn hình, cậu làm

bộ không chút để ý, cầm tách trà trên bàn lên, tao nhả uống một ngụm. Chỉ có chính cậu biết, lúc cầm tách trà dùng bao nhiêu lực, mạnh đến mức suýt bóp nát nó.

“Cô gái, đừng có không biết điều” Kéo tới một bên, Amy điên cuồng cầm đầu Nina, hung hăng đập vào tường, sau khi ném đầu vào tường lần thứ nhất, lần thứ hai tiếp tục ngay lập tức, trong mắt là sự điên cuồng mà ai cũng có thể nhìn ra.

Lúc đầu bị ném vào tường lần đầu, Hannah cũng diễn trò với cô ta, dù sao cái đầu này cũng không quá quan trọng, không nghĩ tới cô ta càng đập đầu cô vào tường càng nghiện, việc này khiến cô không vui, cô ta quá càn rỡ.

Đạo diễn Ida nhìn màn hình thấy không đúng, nhưng lại rất giống với bình thường. Rena đánh nhiều như thế, lại rất điên cuồng, theo lý hần phải ngăn lại, nhưng mà vấn đề ở đây, đầu bị đập như vậy mà Hannah không có chảy một chút máu. Đạo diễn cảm thán hành động rất thật, lại nghi ngờ: Từ khi nào Rena diễn tốt như vậy?

Cho tới khi đầu bị đập lần thứ năm, đầu của Hannah ngẩng lên, đôi mắt mất đen mở to, cặp mắt to kia làm Rena có chút kinh ngạc, cô ta mê mụi nhìn ánh mắt xinh đẹp, tự dưng thấy cơ thể phát run, sợ hãi ngồi xuống đất, hai tay run rẩy, kêu lên “Đừng... Đừng tới đây... Đừng tới đây!!!!!!!!!!!!”

Nhân viên công tác thấy cảnh này, cảm thấy không đúng, chạy tới phía của Rena nhưng mà cô ta đã bị dọa sợ đến mức không cho ai tới gần.

Ren cũng dừng việc quay phim, cậu không thêm quan tâm Rena, dù sao cô ta có chết cậu cũng không quan tâm, cậu chỉ lo cho Hannah, bị kéo như thế không biết có bị thương hay không. Bởi vì ở xa nên cậu không nghe được tiếng đập đầu của cô vào tường, nếu nghe thấy, nhất định không cho cô diễn nữa.

“Hannah, em không sao chứ?” Tsuruga Ren lo lắng cúi bỏ dây thừng của Hannah, mái tóc của Hannah rồi bù che nửa mặt cho nên Ren không biết mặt cô như thế nào, vì vậy Hannah có cơ hội rat ay.

Cúi dây trói ra, Ren cho Hannah khó chịu khi bị trói không nghi ngờ nên dùng tốc độ nhanh nhất tháo dây trói.

Đạo diễn Ida thấy không ai tới gần Rena được, nghi ngờ nhìn Hannah hỏi “Có chuyện gì vậy?”

Bên này, Ren tháo dây trói cho Hannah xong thì hỏi “Không sao chứ?”

Sau đó họ thấy Hannah quay đầu lại, bên phải khuôn mặt chảy không ít máu, máu và tóc dính vào bên phải khuôn mặt, cô dùng giọng cứng nhắc nói “Em không rõ”

Lạy chúa, thật sự đáng sợ, nếu không phải bây giờ là ban ngày thì Ren và đạo diễn Ida đã cùng nhau hét lên rồi, buổi tối mà thấy hần cho là gặp quỷ!

Hai người bị dọa không nhẹ “Mau gọi xe cứu thương!” Đạo diễn Ida lập tức nói với nhân viên công tác bên cạnh, cho dù là ai cũng được, phải gọi xe.

Những người vây quanh Rena nhìn về phía Hannah thì bị tình cảnh của cô làm cho hoảng sợ, tất cả lo lắng chạy đi gọi xe cứu thương.

Ren lập tức bảo Yukihito lấy khăn tới, một lát sau thì thấy Yukihito lấy khăn tay tới “Không thấy khăn mặt, chỉ có khăn tay” Tất cả mọi người loạn lên, căn bản không có khăn mặt thì làm gì đây. Một bên thì Rena lên cơn điên, một bên là Hannah chảy máu không ngừng.

Ren không quan tâm nhiều như vậy, lập tức cởi áo sơ mi ném xuống chỗ sạch sẽ, sau đó đỡ Hannah nằm xuống, dùng khăn tay lau cẩn thận nơi chảy máu của Hannah, cậu rất đau lòng, trong giọng mang theo rất nhiều sự tự trách “Xe cấp cứu sẽ tới nhanh thôi” Nếu cậu phát hiện sớm một chút thì Hannah cũng không bị thương nặng như vậy.

Cô thật sự muốn nói việc này không có quan hệ gì với cậu, cậu không cần tự trách, nếu không phải sợ có người nghi ngờ cô làm Rena bị điên thì cô cũng không làm mình bị tổn thương. Nhưng mà qua việc này hẳn không ai nghi ngờ cô hại cô ta.

Xe cấp cứu tới rất nhanh, Hannah cũng nhanh chóng được lên xe. Mà cũng có một chút phiền phức, Rena không cho người khác tới gần mình, căn bản không thể trị liệu, các bác sĩ không còn cách nào khác, chỉ đành để người khỏe mạnh đè Rena lại, cho cô ta uống ít thuốc ngủ mới làm việc được.

Sau khi tới bệnh viện, bác sĩ rửa sạch máu quanh người, nhìn miệng vết thương, tuy rằng không quá lớn nhưng mà máu chảy không phải ít “Chỉ cần khâu hai mũi là được rồi” Bác sĩ kết luận “Đến lúc vết thương đóng vảy thì tới tháo chỉ”

Hannah nghe thấy thì chán nản, trước kia chỉ cần băng bó qua loa, qua một hai ngày thì tốt rồi, ở đây còn phải khâu rồi tháo chỉ nữa. Ài, thấy việc này nhiều rồi mà vẫn chưa quen. Nhìn Ren đang lo lắng bên cạnh, cô đành nuốt cái câu muốn nói “Chỉ cần băng bó đơn giản, qua vài ngày là tốt” xuống bụng.

“Thôi quên đi, vậy cũng không sao” Hannah nghĩ vậy.

Ren ở cạnh Hannah không rời một tấc, cậu thật sự coi vết thương nhỏ của Hannah thành vết thương lớn. Cho dù cô cam đoan mình không sao Ren cũng không nhượng bộ. Hannah không thể đuổi Ren đi đành ngồi chịu thua, có điều, vết thương của cô là ở đầu, Ren không cần làm như cô bị thương cả người chứ!!!

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 32: Đưa tin

Edit: Yun Haku

Đạo diễn Ida thấy Hannah không vấn đề gì lớn thì chạy vội sang bên kia, không biết Rena thế nào rồi.

Chỉ thấy trong phòng bệnh, Rena ngồi trên ghế, tay chân bị trói lại. Bởi vì thuốc an thần không có tác dụng lớn – cho nên dùng nhiều cũng như không – cô ta đang điên cuồng.

Đạo diễn Ida thấy tình huống này cũng biết không tốt, nhưng vẫn hỏi bác sĩ.

Bác sĩ lắc đầu nói với ông “Tình thần bị tổn thương nặng, nguyên nhân thì không rõ. Ông cũng thấy đấy, tình huống này của cô ấy không thể xuất viện, chỉ có thể ở bệnh viện”

Người đại diện của Rena ở cạnh hỏi bác sĩ “Vậy lúc nào thì khỏi?”

“Xin lỗi, bây giờ tôi cũng không biết, phải đợi sau khi trị liệu mới biết” Bác sĩ lắc đầu.

Đã như vậy, đạo diễn Ida và người đại diện đành cúi đầu nói với bác sĩ “Làm phiền bác sĩ”

“Chúng tôi sẽ cố gắng hết sức” Bác sĩ gật đầu rồi khỏi.

“Đạo diễn Ida, thật đáng tiếc, theo tình huống này thì Rena của chúng tôi không thể tiếp tục diễn được nữa, làm tiến độ phim của ông chậm lại, rất xin lỗi” Cô ta xin lỗi “Chuyện còn lại chúng ta nói sau, bây giờ tôi đi làm thủ tục nhập viện, tôi đi trước”

“Việc ngoài ý muốn này tôi cũng lấy làm tiếc. Cô đi thông thả” Nói với tạm biệt với người quản lý, ông cũng có việc phải đi, Rena bỗng dưng phát điên, hi vọng đám phóng viên không chụp được gì. Đối nhân vật không phải chuyện lớn, đạo diễn Ida chỉ sợ lúc đó công ty của Rena khởi tố, hoặc là nói Hnnah cố ý làm Rena bị thương, còn có fan của hai người. Cái này thì tốt rồi, phim không cần tuyên truyền, còn chưa quay xong cũng đã nổi, đạo diễn Ida chán nản nghĩ.

Hannah khâu vết thương rất nhanh, Ren mang Hannah về nhà, có điều nhà mà cậu mang Hannah về là nhà của Ren. Ý của Ren là do cậu không bảo vệ Hannah tốt nên mới khiến cô bị thương, theo lý cậu phải chăm sóc. Về phần Ren áy náy thật hay là muốn lừa Hannah về nhà cậu thì chỉ mình Ren biết.

Đạo diễn Ida an bài hai người bị thương xong cũng trở về trường quay, ông muốn xem thử có cái gì xảy ra.

Mà Hannah cũng không quan tâm mấy nên gật đầu đồng ý. Trước kia, mỗi lần đi vào trong phòng tra tấn cô cũng bị không ít vết thương, bây giờ nhắc tới, cho dù là trước kia hay chỉ nghĩ cô cũng thấy có chút run rẩy.

Gọi cho nhà Echizen báo hôm nay không về.

Ren vui vẻ mang Hannah về nhà. Tuy rằng Hannah bị thương nhưng cậu cũng không quan tâm mấy.

Đem đoạn phim đó xem lại mấy chục lần, đạo diễn Ida xem rất cẩn thận. Quả thật, khi xem kỹ mới thấy Rena đã điên cuồng từ lúc bắt đầu hành hạ Hannah. Nhưng mà vì sao lại ra tay điên cuồng với Hannah như vậy? Hai người không có thù mà? Đột nhiên ông nhớ đến một việc, hình như Rena thích Ren, bởi vì thái độ của Rena với Ren không quá lớn nên chưa ai nghĩ tới tình huống đó lúc quay phim.

Lấy giả thiết Rena thích Ren, ghen tị Hannah ở cạnh Ren nên mới muốn lợi dụng cảnh diễn mà hành hạ Hannah. Ừ, cái này có thể giải thích, bởi vì mỗi diễn viên ghét ai thì sẽ không để lộ ra mặt, chỉ có thể lợi dụng trong lúc diễn phim mà rạt ay. Nhưng mà vì sao tình thần lại xuống dốc như vậy? Cô ta và Hannah chỉ có một phút để đối diện, cô ta đã thấy gì? Ida muốn hỏi Hannah nhưng mà ông biết nhất định cũng không tìm ra lời giải thích.

Quả thật, cảnh sát cũng tham gia chuyện này, khi đoán tình thần Rena không bình thường, cỡ vài năm mới có thể xuất viện. Lúc đó Hannah cũng vô tội nói “Tôi làm sao biết được, lúc đó máu của tôi chảy không ngừng, tôi làm gì còn tâm tư mà quan tâm cô ta làm cái gì?” Cô nghĩ trong lòng “Lúc ấy cô chỉ trừng mắt nhìn Rena thôi. Đó là ánh mắt ‘Trừng cái thì người điên’ mà cô luyện mấy năm thôi mà. Dĩ nhiên dù cô nói thì chẳng ai tin” [Lời tác giả: Thật sự chịu không nổi, ánh mắt của cô có thể giết người a~]

“Theo chúng tôi biết cô có võ” Ngu ý là lúc Rena đánh cô vì sao cô không phản kháng?

“Đạo diễn không bảo ‘cut’ mà tôi cũng là người tuân thủ quy luật của một diễn viên” Hannah trả lời như thế thì cảnh sát cũng chẳng thể nói gì, dù sao cô cũng là người bị hại.

Bây giờ đạo diễn Ida nhìn lại cảnh phim, ông thật sự không biết, tại sao Hannah bị đựng nhiều như vậy mà trên tường không có vết máu? Bởi vì lúc đó mọi người để cho Amy đánh Nina, như vậy hẳn Hannah có thể cắn chấy túi máu có sẵn trong miệng. Kết quả Rena lại kéo Hannah tới góc làm ra động

tác mới. Ida cảm thấy lúc đó Rena chỉ diễn – mà lúc ấy trong miệng Hannah cũng không kêu một tiếng – bên ngoài cũng chỉ cho bọn họ diễn phim, diễn viên không cần phải diễn giống như trong kịch bản, các diễn viên có thể thay đổi kịch bản phù hợp là những diễn viên xuất sắc, có điều không nghĩ tới lại có chuyện này.

Cho dù bây giờ đạo diễn Ida cũng chỉ có thể cho rằng Rena làm đầu Hannah chảy máu, dù sao bọn họ cũng không biết đám phóng viên có chụp không. Lúc đó mọi người đều vây quanh Rena, chỉ có Ren ở cạnh Hannah, ông không thể tìm ra lý do để nghi ngờ Ren làm Hannah bị thương.

Đạo diễn Ida cũng không nghĩ tới tình huống Hannah tự làm mình bị thương.

Trong lúc quay phim có một người bị thương, một người phải nằm viện lâu dài, cho dù có cố gắng im thể nào cũng bị đám truyền thông tìm ra. Lúc này tin tức rất lớn, rada dò tìm của bọn họ rất tốt, trong lúc này lại xuất hiện không tin đồn.

Fan của Rena và fan của Hannah chửi nhau rất nhiều. Thật sự rất náo nhiệt.

Mà Hannah bây giờ đang nằm trên giường lớn ở nhà Ren, không thì cũng xem tin tức của cô trên TV, hoặc là mở máy nhìn đám fan cãi nhau.

Ren hủy hết công việc ở nhà với cô. Cô luôn miệng oán thán, vết thương của cô ở đầu chứ không phải ở tay chân.

Ăn ít hoa quả, quên đi, như vậy cũng tốt. Có điều lúc an nhà thì cô cũng phát hiện mình đã lâu không luyện tập. Bây giờ thời gian luyện tập của cô còn không bằng số lẻ trước kia. May mà ở đây là thể giới hòa bình, nếu không cô cũng chết mấy lần rồi.

Trên tivi chiếu chương trình trực tiếp hỏi đáp. Lúc MC nói về vấn đề bị thương này thì Hannah thả điều khiển xuống.

MC nữ hỏi Ren “Tôi nghĩ bây giờ mọi người đều quan tâm đến sự kiện đánh người kia. Bây giờ tôi nghe có tin báo Rena san ra tay đánh Hannah san rất nặng, kết quả cả hai cùng nằm viện. Không biết Tsuruga san có thể nói cho mọi người việc này có đúng thể hay không?”

Ren nở nụ cười nói “Mọi người nghe tin đồn cũng tốt thật. Có nằm viện nhưng không tồn tại việc đánh nhau. Tôi biết mọi người lo lắng cho Hannah, nhưng tôi có thể nói cho mọi người Hannah rất tốt. Về phía Rena san, bây giờ tôi không rõ tình huống cụ thể, nhưng mà mọi người đừng quá lo lắng, tôi tin sẽ rất nhanh có tin”

“Vây, Tsuruga san có thể nói cho mọi người biết lý do nằm viện không?” MC không ngừng kéo rating xem chương trình.

“Mọi người cũng biết, lúc quay phim khó tránh việc diễn quá nhập tâm, lần này cũng vì vậy nên xảy ra việc ngoài ý muốn” Về phương một người hay cả hai cùng diễn nhập tâm thì cậu không nói gì.

“Vây ai là người diễn nhập tâm, Tsuruga san có thể nói cho mọi người biết chứ?”

“Việc này tôi không rõ” Ren cười cự tuyệt, tuy rằng muốn báo thù cho Hannah nhưng danh tiếng của phim vẫn quan trọng. Hơn nữa, nhìn biểu hiện của Rena bây giờ hẳn không ra việc sớm vậy.

MC thấy cậu không trả lời đành bỏ qua đề tài này.

Hannah thấy không thú vị nên đổi kênh, xem cái này còn không thú vị bằng việc lên mạng xem fan cãi nhau đâu. Không phải cô hư hỏng đâu, mà cô rất thích xem trò, thật sự cô thấy việc tranh đấu này rất thú vị, hai bên người tới người đi, cứ như họ quen thuộc với idol vậy. Nhìn fan của mình có ưu điểm này, Hannah nghĩ ngờ cô tốt như vậy thậ à?

Xem một hồi, trong lòng Hannah cũng lo lắng, nhìn những người không quen bảo vệ mình như vậy, cảm giác này thật sự nói không nên lời, dù sao trước kia cô chưa từng trải qua việc này.

Trong lúc xúc động, Hannah đăng kí một id, nghe nói chỉ xem thể này không thể thấy chi tiết cụ thể. Đến lúc đăng kí xong, Hannah thấy rất xúc động. Nhưng mà nếu đã đăng kí thì sẽ không lãng phí. Lập tức chụp một bức ảnh, tuy rằng có dính vết thương nhưng không làm tổn hại đến vẻ đẹp của cô.

Đem ảnh upload lên, bên dưới còn ghi: Tất cả đều tốt, đừng lo lắng.

Tin tức này lúc đầu không ai quan tâm, nhưng sau một giờ thì không tí tin nhắn. Nếu không phải Hannah up ảnh, chắc chắn đám fan này vẫn nghi ngờ không phải cô đấy.

Nhìn mọi người trả lời kịch liệt, cô lại chụp một bức, lần này ảnh chụp là phòng của của Ren, chụp ảnh cô nằm trên giường, khi up hai bức lại thêm câu hỏi: A, mọi người đoán tôi đang ở đâu? Đoán đúng có thưởng đó ~~ Một lát nữa công bố đáp án.

Được rồi, cô thừa nhận mình có ý.

Tin này vừa mới up thì bên dưới đã có không ít lời phản hồi. Dù loại đáp án, nhưng trong đó có hai đáp án, một là ở nhà cô, một cái là ở nhà của Ren.

Một lát sau, Hannah công bố đáp án: Tôi đang ở nhà của Ren! Chúc mừng các bạn trả lời đúng! Tặng cho mọi người bức ảnh Ren tắm nhỉ?

Tin tức này vừa mới rep xong thì ngoài fan của Hannah thì fan của Ren cũng bị hấp dẫn. Ngay lập tức đám fan đều chờ đợi, tất cả mọi người chờ ảnh tắm của Ren.

Đến lúc Ren hoàn thành công việc trở về thì thấy Hannah đang cầm máy tính chơi.

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Âm áp

Edít: Yun Haku

“Cười cái gì thế?” Ren đi lên giường, ôm lấy Hannah từ đằng sau.

“Xem diễn đàn fan, mọi người thật sự rất vui” Hannah đã phát ra tin tức, cơ bản có thể nói mọi người đều muốn ảnh tối nay. Cô thật sự rất rảnh...

Ren cũng cầm lấy máy, nhìn trang web một lát, mỉm cười đăng nhập acc “Em là người duy nhất anh quan tâm”

Hannah nhún vai, nhưng do bị cầm của Ren đặt lên đầu nên có chút khó khăn. Không quan tâm Ren nữa.

Thật ra, Ren đăng ký cũng đã lâu như cũng chỉ để làm cảnh thôi. Nếu bây giờ Hannah chơi thì cô cũng không ngại chơi với cô.

Ngay lập tức lấy chụp một bức ảnh với tư thế nào upload lên. Bức ảnh này vừa up lên thì không phong ba nổi lên.

Nhưng mà bức ảnh này cũng chứng minh lời của Hannah không nói dối.

Vậy tình huống bây giờ chính là... Ren và Hannah ở chung?

Mặc kệ đám người trên mạng làm ầm ỹ thế nào, Hannah đá Ren một cái “Anh đi tắm, em đi nấu cơm”

“Tốt” Ren vui vẻ cầm quần áo đi vào trong phòng tắm, Hannah lấy một ít đồ ăn từ trong tủ lạnh, thật ra tủ lạnh nhà Ren luôn trống không, nhưng hôm qua Hannah có đi xuống siêu thị mua một ít.

Dựa vào cửa bếp nhìn Hannah bận rộn, Ren cảm thấy thỏa mãn vô cùng, đây là lần đầu tiên cậu thấy hơi ấm từ cái chỗ mà cậu gọi là “nhà”. Trong lòng có tiếng gọi cậu, cậu cũng nghe theo tiếng gọi kia đi tới phía Hannah, dùng sức ôm lấy Hannah. Bị động tác lớn quấy nhiễu, Hannah cũng không dừng động tác, chỉ nghe Ren nói bên tai cô “Chúng ta như vậy cả đời nhé!”

Hannah dừng tay, sau đó làm như không có chuyện gì tiếp tục thái rau. Ren chờ đợi, đến lúc cậu cảm thấy thất vọng vì Hannah không trả lời thì nghe được câu trả lời khiến cậu vui mừng “Được”

Hai tay ôm chặt giống như muốn đem đôi phương nhập vào trong cơ thể “Đừng vui mừng sớm vậy, anh chờ em nói hết đã” Hannah buông dao trong tay ra, quay người đẩy Ren ra nói “Anh cam đoan...”

Ren cười khẽ, cho dù Hannah nói gì, cậu cũng nói “Anh cam đoan”

“Anh có cam đoan trong năm đầu sẽ đẻ em sinh con, sau đó sinh tiếp bốn thằng con trai và một đứa con gái không?”

Cái gì? Cậu nghe không lầm chứ? Ai tới nói cho cậu lúc bị người con gái mình yêu nói như vậy sẽ trả lời thế nào đi!

Cuối cùng Ren chỉ có thể dờ khóc dờ cười nói “Anh cam đoan” Chuyện này cậu... cũng có phần chờ mong.

Hannah gật đầu vừa lòng “Tốt lắm” Sau đó nhắc nhở “Việc tắm của anh sao rồi?”

“Không tốt” Ren cuống quít chạy về phía phòng tắm, lúc chạy cũng không quên quay đầu nhìn bóng của Hannah, nâng khóe miệng, trong mắt tràn đầy dịu dàng và yêu thương, trong lòng cậu cam đoan: Anh sẽ tặng em một lời cầu hôn khó quên.

Gạt càn nước xuống, Ren cởi quần áo đi vào trong buồng tắm. Nước rất nhiều, cậu tính tắm một chút, tối ngủ mới thấy tốt, hôm sau mới có sức mà làm việc. Hannah muốn sinh con nhiều như vậy, cậu chỉ có thể nắm giữ đủ thời gian mà kiếm tiền mua sữa cho con.

Tắm rửa xong, Ren đi ra khỏi bồn tắm, lấy khăn tắm quấn lấy người, chỉ nghe một tiếng “răng rắc”, Hannah đem hình ảnh này chụp. Cơ thể tinh trắng, tóc ướt, trên người còn ít nước chưa kịp lau, rất giống bong sen mới nở. À không nên dùng từ này, có nên dùng từ hoa cúc chứ nhỉ? [Lời tác giả: Tôi bị chuột rút não rồi =_=”]

Ren quay đầu nói “Hannah...”

Hannah không có chút xấu hổ, bình tĩnh nói “Em đồng ý rồi, có thể ăn cơm rồi đây” Sau đó quay người rời đi.

Ren nhanh chóng ôm lấy cô vào lòng nói “Sao có thể để em rời đi nhanh vậy được? Chụp ảnh cũng bị phạt đấy!”

“Muốn phạt thế nào?” Hannah cảm thấy rất hứng thú.

“Như thế này” Không hề Hannah phản ứng đã hôn lên môi cô. Trong nháy mắt phòng nóng nóng lên rất nhiều. Hai người yêu nhau cuồng nhiệt, ở trong thế giới hai người, với không khí này rất dễ làm chuyện không nên làm. Nhưng mà... Nhưng mà... Hannah nói “Trước kết hôn, sau lên giường, đây là điều cơ bản!!!”

Ren không cam lòng cắn cô một cái, nhìn hạ thân đứng thẳng, người có thể đập lửa lại không đập. Aizz

Vì vậy Ren chỉ có thể đi tắm thêm lần nữa, nhưng lần này cậu lại tắm bằng nước lạnh. Vừa tắm Ren vừa nghĩ: Phải cưới nhanh thôi, nếu không sẽ không tốt cho thân thể!

Hannah vui vẻ đi ra khỏi phòng tắm: Hừ ~ Miệng thì cầu hôn mà không có nhẫn kim cương, hôn lễ còn chưa có đã muốn lên giường, anh còn phải madamadane [cố gắng nhiều hơn]. Dĩ nhiên, nếu như có giấy kết hôn thì cũng có thể miễn cưỡng đồng ý.

Ngày hôm sau Ren vẫn đi làm như trước, Hannah vẫn ở nhà. Ren bảo trước khi cắt chỉ thì không được ra ngoài, cũng may thời gian này đạo diễn Ida không quay phim. Rena nằm viện, tình huống cũng không tốt, đôi người là nhất định. Trước khi tìm được diễn viên thì sẽ không quay.

Bởi vì không phải diễn bên Ida nên Ren rảnh hơn không ít, cậu cũng bảo Yukihiro chọn những công việc tốt thôi. Còn chưa nghỉ ngơi tốt thì nhận được điện thoại của chủ tịch bảo cậu đi sang.

Đến phòng chủ tịch thì thấy ông đang nghiêm túc ngồi trên ghế, điều này làm Ren không quen lắm “Chủ tịch tìm tôi?”

“Ừ, ngồi” Đợi Ren ngồi xong thì chủ tịch mới chuyển từ màn hình sang cậu nói “Ren, yêu được là tốt, tôi cũng ủng hộ hai người, hơn nữa bình thường hai người cũng không làm lớn nên tôi không nói gì, nhưng mà ảnh chụp lần này là sao?”

“Chủ tịch, tôi muốn cùng ở với cô ấy cả đời. Tôi cũng không giấu ông, tôi đã cầu hôn cô ấy, Hannah cũng đồng ý” Đối với lão chủ tịch này, tuy có chút bất lực nhưng Ren vẫn rất tôn kính.

Biểu tình nghiêm túc lập tức trở thành khuôn mặt tò mò “Cậu cầu hôn? Có nhẫn kim cương không? Có quỳ xuống không?”

Ren khô khan nói “Không nhẫn cũng không quỳ”

“Cậu làm vậy mà Hannah cũng đồng ý à?” Trên mặt chủ tịch mang vẻ “Thật kì lạ”

“Tôi sẽ bổ sung” Ren cảm thấy không biết nói gì.

“Vậy khi nào cậu để cho ba cậu gặp Hannah?”

“... Từ từ” Ren cảm thấy bây giờ mình vẫn chưa đủ tư cách gặp cha cậu.

Chủ tịch thấy cậu tạm thời không có ý muốn nói chuyện này lập tức bảo hắn đi khỏi. Dĩ nhiên, trước lúc Ren rời khỏi thì nói “Ren, tôi cho rằng cậu là người rất hiểu chuyện yêu đương, ai ngờ cậu lại ngốc như vậy...”

Ren lao đảo đi khỏi đó.

Chủ tịch, ông ít nói vài câu đi thôi...

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Hứa hẹn

Edit: Yun Haku

Sớm ngày thứ ba, Hannah cuối cùng cũng đứng ở nhà, không thêm để ý Ren ngăn cản mà chạy đi cắt chi. Cũng đúng, về việc cắt chi sớm thế này thì đối với Hannah rất bình thường cho dù trong mắt người ngoài nó không bình thường.

Từ sau khi ra khỏi bệnh viện, Hannah nói “Cùng em về gặp người nhà!” Ôi chao, hai người các bạn muốn làm phản à? Không phải nhà trai mang nhà gái về gặp người nhà trước à?

Yukihito không biết Ren đã cầu hôn nên nói “Ren, chiều nay còn có công việc”

Hannah nghe xong lời này, nhìn với ánh mắt đầy dao găm, giọng trầm xuống “Tiền quan trọng hay vợ quan trọng?” Nếu như dám nói tiền thì giết luôn.

Yukihito biết điều, không dám nói hai lời “Đi tới nhà Echizen”

“Hannah, em...” Ren không hiểu, mặc dù cậu mới cầu hôn.

“Em sao? Nếu thích có thể đi lấy giấy chứng nhận trước, mẹ từng nói, ôi chao, là ba nhĩ? Hay ông cố? Thôi kệ, dù sao người nhà em từng nói, đàn ông tốt phải đem về nhà sớm, cho nên em thấy trước khi làm lễ kết hôn chúng ta phải được pháp luật bảo vệ. Dĩ nhiên, em tin, người vĩ đại như em vẫn có thể tìm người khác nếu anh không muốn, cho nên bây giờ em cho anh một cơ hội đây” Nguyên bản Hannah muốn đi lấy giấy chứng nhận nhưng mà sau lại thành như vậy.

Sao cứ thấy giống như uy hiếp ý!

Những lời này của Hannah lại bị Ren biến thành một hằng số: Kết hôn = Ở chung = Nhà = Cuộc sống hạnh phúc. Hôn lễ thì phải đợi đến khi Hannah gặp ba mẹ cậu mới có thể tổ chức long trọng. Quan trọng là cậu cũng sợ Hannah đổi ý. Cô gái này làm việc luôn tùy tâm trạng, không có chút áp đặt nào, tuy rằng bây giờ rất hạnh phúc nhưng mà cậu sợ đây chỉ là giấc mộng, khi tỉnh dậy thì cái gì cũng không có. Cậu muốn đem người con gái này khóa bên người, để cô luôn ở cạnh cậu, mãi mãi.

“Tốt” Ôm lấy Hannah “Đời này em đừng nghĩ tới hai chữ chạy trốn”

“Không thêm” Hôn lễ của nhà Zoldyck chỉ có một lần, đã quyết định tức là cả đời.

Đi vào nhà Echizen, Echizen Nanjiro, Rinko và Nanako đều ở nhà chỉ có Ryoma không có, lúc cậu bé trở về thì Hannah đã thành vợ của Ren rồi. Chính xác mà nói là thiếu phu nhân của nhà Hizuri.

Vừa thấy vợ chồng Echizen tới, Ren trịnh trọng quỳ xuống nói “Xin hãy đem Hannah gả cho cháu!”

“Ôi chao ~ ôi chao? Ôi chao~” Echizen Nanjiro hoảng sợ.

“A nha a nha” Rinko cũng rất bất ngờ, còn Nanako tiến vào trạng thái xem diễn.

Hannah quỳ cạnh Ren, dĩ nhiên cô cũng không trịnh trọng như Ren “Xin mọi người đồng ý”

“Hannah, con chắc chứ?” Rinko quan tâm, con bé không bị lừa chứ?

“Dĩ nhiên”

“Nhưng mà vì sao?” Mới quen không tới một năm lại muốn kết hôn, quá nhanh.

“Kết hôn sớm, sinh con sớm” Nói vô cùng bình tĩnh.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều đơ người.

“Hannah...” Ren dở khóc dở cười, cô ấy sẽ không kết hôn với cậu vì điều này chứ?

Hannah nhìn Ren trấn an nói “Dĩ nhiên, cái này cũng không phải là quyết định qua loa, bởi vì thích anh ấy nên mới muốn cùng kết hôn, muốn sinh con cho anh ấy”

Nanjiro im lặng rồi nói “Tsuruga Ren, cậu đi theo tôi”

Rinko thấy tình huống này cũng biết Nanjiro đồng ý. Cô cầm tay Hannah nói “Chúng ta biết con là một đứa trẻ có chủ ý, tuy rằng con ở với chúng ta chưa tới một năm nhưng mẹ và Nanjiro xem con là con gái ruột của mình. Bây giờ con nói muốn kết hôn, tuy rằng chúng ta rất ngạc nhiên nhưng mẹ luôn ủng hộ quyết định của con. Mẹ cũng đã quan sát Ren rất lâu rồi, thằng bé thật lòng yêu con, có điều phiền toái ở chỗ thằng bé là diễn viên. Chúng ta tin tưởng, dù có khó khăn các con vẫn hạnh phúc. Nếu như bị ủy khuất thì hãy về đây, đây luôn là nhà của con, vĩnh viễn là nhà của con”

“Cảm ơn, okaasan” Hannah cười hạnh phúc.

Lâu sau Nanjiro và Ren đi ra, không ai biết họ nói gì, Hannah nghĩ chắc là hứa cái gì đó. Hannah không quá để ý, cái quan trọng là kết hôn đó!

Nhưng mà, bây giờ...

Hannah đưa Ren tới phòng của mình, lấy ảnh ở đầu giường nói “Đây là người nhà của em”

Đây là lần đầu Ren nghe Hannah nhắc về người nhà của cô với cậu, cô chưa từng nói chuyện về nhà của mình, ngay cả nhà Echizen cũng không hay nhắc tới.

Chỉ vào người lớn nhất trong ảnh chụp, Hannah nói “Đây là ông cố của em” Ren kinh sợ, ngoài quần áo khác với quần áo của người Nhật, diện mạo của ông tổ này cũng rất ôn giống như một ông lão cỡ tuổi ông của bọn họ, Ren cảm thán “Trường thọ thật”

“Đây là ông nội” Chỉ vào người mái tóc bạc.

“Đây là ba và mẹ của em” Chỉ vào người mái tóc bạc dài và người phụ nữ duy nhất ngồi trên ghế, trên đầu đội cái mũ lớn, trên mặt có đeo một băng vải, trên mắt là thứ đồ điện tử kì lạ, trên tay cầm quạt.

“Ba của em thật mạnh, mẹ của em cũng rất đẹp” Lúc nói tới mẹ, Ren cảm thấy dối trá.

Hannah liếc mắt nhìn cậu một cái “Che như vậy mà anh cũng biết đẹp sao? Mặc dù nó là sự thật. Anh phải thấy may mắn là họ ở thế giới kia, nếu không anh sẽ không thể cưới em dễ như vậy, có biết người muốn vào cửa nhà em nhiều thế nào không?” Nhà Zoldyck không phải là gia đình đơn giản, cái bộ dạng mềm yếu này của Ren, chỉ cần người hầu nhà cô dùng một tay cũng có thể ném ra khỏi cửa.

“Anh cảm thấy mình thực may mắn” Ren nghĩ ý của Hannah cậu may mắn bởi vì người nhà của cô đã mất chỉ còn mình cô, nếu không cậu sẽ không thể gặp cô.

“Vô nghĩ. Tiếp này” Chỉ vào hai bên năm đứa trẻ nói “Vóc dáng lớn, tóc đen là anh hai của em, em thì không cần giới thiệu, đây là bốn đứa em trai của em”

“Anh em nhà em rất được, gien tốt thật” Ren cảm thán trong lòng, dĩ nhiên trừ cái người béo kia ra.

“Đương nhiên” Lúc nói ra điều này cô rất kiêu ngạo “Ông cố, ông nội, ba mẹ, anh hai, còn có mấy nhóc, Hannah sắp kết hôn, chàng trai bên cạnh Hannah chính là chồng tương lai, tuy rằng có chút yếu đuối nhưng mà Hannah vẫn mong mọi người vui vẻ. Còn có, anh hai, xin lỗi, người đầu tiên kết hôn trong nhà lại là em gái của anh!” Nói tới đây lại nở ra nụ cười kiêu ngạo.

“Tôi ở đây thế, cả đời này sẽ đối xử tốt với Hannah, không để cô ấy chịu bất cứ ủy khuất nào” Ren nhìn ảnh chụp thật lòng nói.

Ren cùng với Hannah đi khỏi phòng, cậu nghĩ: Cũng chỉ có gia đình khác người như vậy mới có thể dạy ra một Hannah có một không hai.

“Hannah, áo quần nhà em sao kỳ lạ như vậy?” Ren hỏi.

“Thảm mỹ của mẹ” Hannah trả lời như vậy, cho nên anh phải thấy mình rất may mắn, nếu không người mẫu kế tiếp chính là anh.

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Ý mới

Edit: Yun Haku

Gần đây cái gì cũng thuận lợi với Tsuruga Ren, thủ tục đăng ký kết hôn – dĩ nhiên nhân viên công tác của trụ sở đã cam đoan giữ bí mật, đây chính là tổ chức làm việc của họ, sau đó là việc Hannah tới nhà của cậu ở. Khụ khụ, chủ yếu là cuộc sống rất mãn nguyện, thân thể không bị ghen hờ thì cái khác không cần quan tâm. Mà cái này Hannah cũng rất chủ động, theo lời của cô bây giờ nên mang thai là vừa!

Bọn họ coi như đã kết hôn – trừ hôn lễ – thì cái gì cũng đã có.

Ren vốn định mua nhẫn kim cương nhưng Hannah nói nếu đưa nhẫn kim cương cho cô thì phải làm hôn lễ. Cuối cùng Hannah quyết định, đợi sau khi đạt được giải Diễn viên xuất sắc nhất thì đưa cô, sau đó cô sẽ rất viên mãn mà gả cho anh (vua điện ảnh)!

Ren tuy đáp ứng nhưng cậu thật sự muốn nói, nếu cô không đạt được giải thì cậu không thể báo cho mọi người hai người sẽ làm lễ kết hôn à? Nhìn bộ dạng thê nguyên sơn sắt của Hannah, cậu không thể nói gì, thậm chí, cho dù cô có đạt giải hay không thì vẫn đưa!

Phim ngừng một đoạn thời gian, sau đó tiếp tục quay tiếp, người đóng Amy lần này là Mina. Vận khí của cô gái này hoàn toàn không tốt, lần trước bị Hannah lấy giải Diễn viên mới xuất sắc nhất nên sau chẳng có bất cứ giải thưởng nào, chỉ hi vọng lần này không thảm như vậy.

Đoạn phim quay lần trước bị cảnh sát lấy đi, cũng may đoạn phim đó là đoạn cần phải quay lại.

Lúc giới thiệu Mina, đạo diễn Ida dùng giọng tiếc nuối khi nói Rena không thể tiếp tục quay phim với mọi người và rất vui về khi Mina tham gia đoàn phim, hi vọng tất cả mọi người hợp tác vui vẻ.

Hannah ác độc nghĩ: Rena phải mất ba tới bốn năm mới có thể ra viện, không biết lúc cô ta gặp lại mình thì sẽ thế nào. Hừm~ Xem ra cái loại sát khí kia thật sự khiến người ta run rẩy.

Bên trong hậu trường, Mina không còn khản trương như lần gặp Hannah ở lễ trao giải, có lẽ do lần nói chuyện đó nên cô ta chạy tới bên người Hannah, nhỏ giọng hỏi “Cậu và Tsuruga san có làm chuyện ấy không?”

Hannah nghe cô ta hỏi như vậy, sững sờ nhìn Mina. Cô có nghe câu có lúc ‘nhìn người không nên nhìn mặt’, bây giờ thì cô hiểu rồi. Lúc trước hai người không thân, mà bây giờ cũng không quá thân, thế mà con thỏ nhỏ nhất gan này lại dám chạy tới hỏi cái chuyện này! Hai người hoàn toàn không thân mà cô ta dám hỏi chuyện riêng tư này sao? Cô ta rốt cuộc nghĩ cái gì trong óc vậy? Chẳng lẽ lần trước là giả vờ? Đây mới là bản chất của cô ta sao?

Trong lòng gào lên mấy tiếng, biểu hiện kinh ngạc bị Hannah thu lại, cô bình thản nói “Chuyện riêng tư, tôi không thể trả lời”

Có lẽ bây giờ cô ta mới để ý vấn đề mình hỏi, hai tay của Mina tạo thành chữ thập nói “Xin lỗi, tớ không có ý tứ gì hết, chỉ hơi tò mò thôi. Cậu đừng để ý”

“Không có ý gì là tốt nhất” Bản chất không muốn nhìn cô ta, lại muốn xử cô ta nhưng mà vì cô ta không có địch ý cũng như thẳng thắn xin lỗi việc này nên cô cũng không để tâm nữa. Tuy mấy nữ minh tinh nói chuyện rất đáng yêu nhưng cô rất nhạy cảm, có thể nhận ra được là thật hay giả, vì vậy Hannah đành nói “Lúc nào kết hôn thì báo cô”

Mina khoa trương che miệng, kinh ngạc. Lúc trước chỉ nghĩ Hannah và Ren quen nhau một thời gian ngắn, và lại tình yêu trong giới showbiz cũng không đáng tin, dù sao bên trong cũng có không ít thứ mờ ám.

Nếu đứng ở lập trường cá nhân, Mina rất thích Hannah, tác phong và cách cư xử của Hannah rất tốt, cô ta không thể làm theo được cho nên khuyên nhủ “Tớ biết nói thế này thì không tốt, nhưng cậu thật sự muốn kết hôn với Tsuruga san? Cậu có biết, trong giới showbiz...” Thấy Hannah nhìn mình chằm chằm, ánh mắt lạnh lùng nên cũng không nói nữa.

“Tôi có thể xem cô là bạn” Hannah nói.

“A...a...” Mina giật mình nói.

Thấy phản ứng của Mina, Hannah đứng lên cười nói “Điều kiện của tôi chỉ có một: Không nên phản bội”

“Được, được! Về sau mong giúp đỡ” Mina cuống quýt đứng dậy, thậm chí còn dùng lễ lớn.

Quả nhiên, cô ta vẫn là một con thỏ trắng... Lúc này chỉ là giả dối! Hannah rất vui vẻ.

Nhìn vẻ mặt vui vẻ đầy quái dị của hai người, ai cũng hỏi có chuyện gì xảy ra.

“Răng rắc!” Từ cửa vang lên một âm thanh nhỏ, ngoài Hannah thì không ai nghe thấy, làm bộ lơ đãng nhìn qua đó, trong lòng cô quyết định làm một việc.

Lúc cô quay xong, Hannah đi tới chỗ đó mà không để bất kì ai chú ý.

“Fan của tôi?” Hannah đi vào vấn đề.

“Vâng, đúng vậy!” chàng trai khản trương, hần luôn giả dạng làm nhân viên công tác ở bên cạnh Hannah lâu rồi, nhưng đây là lần đầu tiên cùng cô nói chuyện với nhau, lần đầu hai người ở chung một chỗ. Hắn nghĩ “Hôm nay thật may mắn!”

Hôm nay đúng là ngày may mắn của hắn, bởi vì việc kế tiếp sẽ khiến hắn vui vẻ.

Nhận được đáp án vừa long, Hannah lấy máy ảnh của chàng trai, tùy ý xem ảnh rồi nói “Nếu dựa vào quy củ [Lời tác giả: =_=] thì chụp ảnh riêng tư của tôi phải trả một số tiền không nhỏ. Bây giờ tôi cho cậu một cơ hội, mà cậu không chỉ không trả tiền bản quyền ảnh mà còn được thù lao. Có làm hay không?”

“Cái gì? Chuyện gì?” Chàng trai thấy đầu của mình bây giờ không thể dùng được nữa rồi.

Buông máy ảnh, Hannah nói “Thứ nhất, cậu có thể chụp ảnh tiếp, cũng có thể up lên mạng nhưng mà trước khi cậu làm mấy thứ đó phải làm một album ảnh nhỏ, đặt tên kỉ niệm lên album rồi đem lên mạng bán, đến lúc đó cậu hai phần tôi tám phần. Thứ hai, tôi cho cậu thành người chụp ảnh chuyên dụng của tôi, chỉ cần tôi tham gia hoạt động gì thì cậu có thể đi theo tự do. Hai việc này thôi, cậu đồng ý không?”

Từ trên trời rơi xuống một đồng tiền, bạn sẽ cảm thấy như thế nào? Đó là cảm giác của hắn bây giờ. Chàng trai suy nghĩ: Các anh em, xin lỗi, vì lợi ích trong tương lai, các anh em hãy tha thứ cho tâm tư nhỏ nhen của tôi. Chàng trai ra sức gật đầu “Tôi đồng ý!”

“Được, vậy mai cậu tới LME tìm tôi, chúng ta ký hợp đồng” Nói rồi Hannah quay người.

“A, cái đó, Hannah sama, có thể chụp ảnh chung và kí tên không?” Chàng trai thấy Hannah quay người đi thì nói.

“Được” Chụp một bức ảnh chung thì có gì chứ? Sau này kiếm không ít tiền đây!

Chụp ảnh, sau đó kí tên, Hannah sờ khắp túi, bên trong chỉ có son môi, không biết bỏ vào lúc nào, cô cũng không quan tâm, lấy ra ký lên áo của chàng trai.

Nhìn bóng dáng rời đi của Hannah, chàng trai lại nhìn cái tên được kí bằng son trên áo, nghĩ: Sau này sẽ cung phụng cái áo như thánh, không bao giờ mặc nữa!

Buổi tối, lúc lên mạng, đầu tiên đem ảnh chụp chung và chữ kí, sau đó dùng giọng điệu vui vẻ nói: Sau này tôi là người chụp ảnh chuyên dụng của nữ thần! Hahaha!

Nhìn vẻ hớn hờ, đám trạch nam thật sự hận, hận không thể xuyên qua máy tính của hắn ta, nhưng cứ nghĩ tới lợi ích sau này thì cũng bỏ qua.

Những người khác đều tỏ vẻ, sau này có tin thì phải nói.

Hắn đồng ý, đồng thời uyển chuyển biểu đạt: Về sau ảnh có thể dùng, có điều cũng phải dùng một ít trong việc mua bán.

Đám trạch nam cũng hiểu, điều nhỏ nhất ấy cũng không lớn hơn lợi ích ~~~

Trạch nam, rốt cuộc các cậu cũng có thể từ mạng mà xuất hiện ở đời thật ~~~ [Lời tác giả: -_-]

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Talkshow

Edit: Yun Haku

Mina thường tham gia những chương trình talkshow, bên trong cũng do Ren giúp đỡ chút ít. Mina không cầu quá xa cho nên mời Hannah cùng tham gia với mình. Ban đầu Hannah từ chối, tham gia mấy show đó cô thấy mất quá nhiều thời gian, không bằng học tiếng Anh. Nhưng mà tính bướng bỉnh của con thỏ trắng nhỏ nào đó quá kinh khủng nên Hannah chỉ có thể gờ cờ trắng chịu thua, bắt đầu đi đồng ý. Ren cũng ăn không ít thứ chua chua, bởi vì talkshow đầu tiên mà Hannah tham gia không phải là bạn đồng hành với cậu. . .

Chương trình [Chúng tôi đang nói] nhận được sự quan tâm cũng không tồi, ngoài các show mời những người nổi tiếng, nó còn vì hai trò rất được hoan nghênh. Một cái là mời khán giả giúp đỡ khách quý trong show, một cái là hỏi đáp qua điện thoại. Tiết mục đó được an bài khoảng mười tới hai mươi phút, để cho các fan có thể hỏi các khách quý.

Hannah đứng ở trong hậu trường chờ, Mina đã đi ra trước.

“Xin chào mọi người, hoan nghênh mọi người đã đến với chương trình [Chúng tôi đang nói. . .], tôi là người chủ trì Eriko. Ày, không nói lung tung nữa, tôi xin giới thiệu vị khách quý lần này của chúng ta là Mina”

Mina đi lên sân khấu “Chào MC, chào các bạn ở trường quay và TV, tôi là Mina”

“Aigoo, thấy Mina đi lên thì tôi mờ nhạt đi không ít đây” MC Eriko đã dẫn chương trình mười năm cho nên có thể nói những chuyện người ta. . . không thể thấy.

“Eriko sempai lại đùa em rồi, ai không biết phong thái của Eriko năm đó cho tới giờ không hề giảm sút” Tuy rằng đã tập trước nhưng mà Mina vẫn không quen mấy.

“Được em khen như vậy, chị rất ngại” Nói xong còn có ý nháy mắt mấy cái, cái biểu tình kia không hề tìm được sự xấu hổ.

MC và khách quý bắt đầu hỏi đáp, không khí trong trường quay cũng hợp với nhau, rating không cao cũng không thấp, bảo trì ở một trạng thái. Cho tới khi Eriko hỏi tới phim mới, hiện trường khác đi “Chúng ta đều biết, gần đây Mina thay Rena đóng một vai ở trong phim của đạo diễn Ida, ở đây, chị muốn hỏi Mina một chút, cảm giác của Mina khi làm chung với các ngôi sao nổi tiếng như thế nào?”

“Lúc được đạo diễn Ida chọn em thật sự rất hoảng sợ, cái cảm giác đó giống như miếng thịt rơi từ trên trời xuống vậy” Nói rồi cười khẽ, mọi người đều cười đầy thiện ý “Trước kia chưa từng tiếp xúc với Tsuruga san, lần này tiếp xúc rồi mới biết Tsuruga san thật sự dịu dàng như người ngoài bình luận. Hơn nữa, mỗi lúc vào diễn xuất thì vô cùng nghiêm khắc, nhìn anh ấy diễn mà em cũng muốn cố gắng”

“Vậy diễn viên khác thì sao? Chị nhớ rõ hai diễn viên chính của phim là AAsan và Hannah mà?” Thấy Mina không nói tiếp, Eriko hỏi.

Mina gật đầu tỏ vẻ hai người rất tốt nói “Đáng tiếc là em chưa cùng diễn với AAsan, lúc em diễn thì anh ấy không có, không thể thấy một anh chàng đẹp trai thật sự rất đáng tiếc. Lại nói về Hannah, em rất kinh ngạc, hành động của cô ấy rất tốt, em không thể tin nổi, cô ấy ở trong phim và hiện thực thật sự quá khác nhau, giống như là hai người riêng biệt vậy”

Từ lời nói của Mina, Eriko tiếp lời “Chị cũng từng nghe mọi người bình luận như vậy, Mina gọi tên của Hannah như vậy, quan hệ của hai người tốt lắm sao?”

“Vâng, chúng em mới thành bạn tốt không lâu” Nói rồi nở nụ cười.

Thấy như vậy là đủ, Eriko nói tiếp “Vậy thì chúng ta mời vị khách quý đặc biệt của show hôm nay, Echizen Hannah”

Mọi người ở trường quay vỗ tay, nhất là những người hâm mộ Hannah.

Mang bộ quần áo đơn giản, tóc dài rối tung ở sau lưng, so với khách quý và MC thì Hannah thật sự rất đơn giản “Xin chào mọi người” Lời hỏi thăm dịu dàng lại khiến không khí nóng lên không ít.

“Mỹ nhân vừa xuất hiện thì không khí trong trường quay thay đổi không ít nha. Rõ ràng ở đây có mỹ nữ như tôi mà, mọi người thật sự bất công” Eriko giả vờ oán hận nói.

Phía dưới đạo diễn phát hiện, theo Echizen Hannah xuất hiện thời khắc đó thu thị dẫn dọc theo đường đi thẳng, hẳn tưởng người chủ trì đánh cái thù thế, ý bảo nàng nhiều lắm ra vài cái cao – triều đến.

Chờ Hannah tọa hạ sau, tình tử nói: “Vừa rồi nghe đương tử nói hai người là bạn tốt, kia Hannah có cái gì không có thể giống mọi người yêu sách sao? Đương nhiên, đương tử cũng có thể giống mọi người yêu sách Hannah chuyện tình nga ~ ta nghĩ mọi người nhất định hội phi thường cao hứng.”

“Ta đây trước tiên là nói về.” Còn nhắc tay giống học sinh tiểu học cướp lên tiếng giống nhau.

Đạo diễn ở bên dưới phát hiện, lúc Hannah xuất hiện thì rating tăng lên không ít, ông làm hiệu với MC, ý bảo cô ta làm cao trào hơn.

Đội Hannah ngồi xuống, Eriko nói “Nghe Mina nói, Hannah san và Mina san là bạn tốt, vậy mọi người có gì muốn hỏi Hannah không? Dĩ nhiên, Mina cũng có thể hỏi Hannah như mọi người ~ Tôi nghĩ mọi người rất cao hứng”

“Em hỏi trước” Lâm động tác gơ tay như một học sinh tiểu học.

Eriko làm động tác giáo viên “Vậy mời em Mina ra câu hỏi”

Mọi người cười ồ lên.

“Hannah thường đem đồ ăn cho Tsuruga san, mỗi lần gửi mùi thơm đều rất thơm, đặc biệt là mấy thứ đồ ăn ngọt, hình dáng cũng không tồi. Nhưng mà lần nào Tsuruga san cũng không chịu cho em một miếng” Còn giả vờ làm mặt đau long.

“Mina mỗi lần nhìn thấy đồ ngọt thì đặc biệt trở nên đáng yêu, Ren chỉ cố ý chọc cậu thôi” Nghĩ tới cảnh Mina dính lên người Hannah, biểu tình của Ren, Hannah cười nói.

“Hannah cũng không giúp tớ, lần nào cũng để Tsuruga san ăn hiếp tớ” Nghe Hannah nói vậy, Mina càng không vui.

Hannah sờ đầu Mina nói “Chỉ đùa một chút, Ren cũng không ăn hiếp cậu thật”

Thấy tình hình như vậy, Eriko xen miệng vào “Xem ra tình cảm của hai người rất tốt” Những lời này có hai ý, không biết là khen tình cảm của Hannah và Mina hay là Hannah với Ren, hoặc là cả hai.

Nhìn thời gian không sai biệt lắm, Eriko cười nói với mọi người “Cuối cùng cùng tới lúc mọi người mong đợi nhất, đó là thời khắc của “Trò chơi đối đáp”. Bây giờ chúng ta chia Hannah và Mina thành hai đội, hai bạn có thể mời các bạn ở trong trường quay làm đồng đội. Bây giờ thì Hannah và Mina chọn một người đi”

Mina chọn một bạn nam, Hannah lại chọn một bạn nữ, sau khi chuẩn bị tốt, trò chơi bắt đầu.

Trò chơi rất đơn giản, chính là trò quay người đọc, có điều khác với bình thường là vừa quay vừa hô lên, sau mười cái thì phải đọc một đoạn kịch bản, mà kịch bản này lại không ngắn, đọc trước khi chơi. Nếu vừa quay vừa hô xong, phải bắt đầu đọc đoạn kịch bản, có điều phải đọc từ đầu đến cuối trong một hơi, ở giữa không được dừng lại.

Khách mời và đồng đội phải cùng nhau hoàn thành trong khoảng thời gian ngắn nhất. Khi thắng thì đồng đội được một bộ di động tình xảo.

Ban đầu Mina để cho bạn nam quay vòng, cô thì đọc kịch bản, dù sao cô cũng quen với kịch bản hơn. Nhưng mà cô xem trọng chàng trai này rồi, cậu ta làm không đủ nên cô phải làm. Tuy rằng từng tập vũ đạo nhưng mà vừa hô vừa quay mười cái vẫn rất khó. Trong đó còn ngừng không ít lần, đành phải bắt đầu lại.

Hannah thì ngược lại, mười vòng quay và hồ này không khso với cô. Sau đó cô còn đọc kịch bản hoàn chỉnh. Có điều bạn nữ tham gia với cô có trí nhớ không tốt, cho nên tốc độ đọc không quá nhanh.

Lúc Mina đang xoay và hồ thì Hannah đã đọc xong đoạn kịch bản. Thắng lợi thuộc về đội Hannah.

Sau khi kết thúc trò chơi, Mina oán giận nói “Quá đáng, Hannah không có giúp tớ”

“Đây là do cậu ít tập luyện” Hannah bình tĩnh đánh giá.

“Tớ vận động rất nhiều” Mina chu miệng.

“Vây bây giờ chúng ta tới với công đoạn cuối của show, hỏi đáp qua điện thoại. Còn chờ gì nữa? Hãy cầm điện thoại lên nào ~” MC đưa cái điện thoại ra.

“A, xin chào, đây là show [Chúng tôi đang nói...], xin hỏi nên gọi bạn thế nào?” MC nhận một cuộc gọi.

“Xin chào, tôi là Ben, tôi muốn hỏi Hannah sama, Hannah sama, sama và Tsuruga san ở chung sao?” Người bên kia không đợi MC móm lời đã ỏi.

Hannah cầm microphone nói “Đúng vậy”

Bởi vì mỗi người chỉ có thể hỏi một vấn đề, cho nên người này một vấn đề sau liền Liên tiếp kế tiếp.

Bởi vì mỗi người chỉ có thể hỏi một câu nên người này hỏi một câu người sau hỏi câu khác.

Đồng thời, khi Hannah trả lời lại khiến rating tăng không ít, điện thoại gọi đến cũng nhiều. Vấn đề hỏi liên quan tới Hannah và Ren, khách quý chính thức là Mina chỉ được một vài câu hỏi. Cho tới khi có một vấn đề xuất hiện.

“Xin chào, tôi là Yuki, tôi muốn hỏi việc Rena sama nằm viện có quan hệ với Echizen san không?” Xem ra đây là một fan của Rena.

“Tôi nghĩ lúc ấy cũng có tin tức là tôi và Rena san cùng nằm viện. Nếu ý của bạn, tôi làm Rena san phải vào viện vậy thì cũng phải nghĩ tới một ý khác, tôi nằm viện là do Rena san làm, nhì? Với lại, bác sĩ cũng đã nói, Rena san là do bị kích thích thần kinh, tôi cũng không mạnh mẽ đến mức có thể khiến tinh thần của cô ấy tổn thương, nếu làm bị thương trên người còn có khả năng nhưng cô ấy hoàn toàn không bị thương ở trên người. Là một nghệ sĩ, tôi hiểu được việc các bạn quan tâm tới thần tượng của mình nhưng mà tôi hi vọng mọi người có thể bình tĩnh hơn để suy nghĩ mọi chuyện, không nên đoán lung tung” Đây là câu trả lời dài nhất của Hannah trong suốt phần hỏi đáp.

Tiếp mục sắp kết thúc, đạo diễn cũng bảo không cần tiếp điện thoại, đợi xong điện thoại này thì kết thúc.

Trước khi điện thoại bị chặn thì người kia còn hỏi một câu “Echizen san cho rằng mình có thể ở cùng Tsuruga sama bao lâu?” Sau đó thì bị chặn.

Hannah không thêm quan tâm cô ta có nghe được hay không, nhìn về phía máy quay, tự tin nói “Vây chúng ta đợi xem là tin xấu hay tin tốt, ok?”

Tiết mục chấm dứt, rating tăng không ít.

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Cầu hôn

Từ sau talkshow kết thúc, mọi người càng chú ý tới việc tình yêu của Ren và Hannah. Nhưng hai người lại không quan tâm, vẫn theo đuổi điện ảnh như cũ, có lúc cùng chụp ảnh tạp chí chung.

Sau talkshow, tin tức về Rena cũng nhạt đi, công ty quản lý của cô ta tuyên bố Rena bắt đầu dưỡng bệnh, sau này bình phục sẽ xuất hiện. Không nói bệnh cô ta có tốt lên hay không, mà việc mọi người có nhớ cô ta sau vài năm nữa hay không mới là việc lớn.

Phim quay cũng rất thuận lợi, hai tháng sau chính thức xuất hiện. Đợi lúc chiếu phim cũng phải mấy tháng, cũng may phim không có những kỹ năng đặc biệt, việc cắt nối cũng không khó.

Mấy ngày trôi qua như cũ, cho tới một ngày, Yukihiro cầm một hợp đồng lớn đưa tới “Hannah, hợp đồng kia của cô và công ty đã hết hạn, cô có muốn kí tiếp không?”

“Không ký, mười năm nữa tôi sẽ ký lại” Hannah cầm táo nói.

“Vi sao? Điều kiện lần này trong hợp đồng rất tốt” Yukihito nhìn hợp đồng, điều kiện bên trong có lợi với Hannah vô cùng.

“Ah, tiếp theo tôi muốn sinh con. Mười năm sau cũng sinh xong rồi, lúc đó tôi mới có đủ tinh lực mà làm việc” Hannah thần nhiên nói quyết định của mình, cô thật sự nghĩ như vậy, Ren cũng đã đồng ý.

Yukihito đen mặt nói “Hannah, cô cũng chưa có thai, hơn nữa cô có thể vừa làm việc vừa sinh con” Hai người này càng ngày càng... = _ =

“Không cần. Hơn nữa tôi tính sẽ mở một quán riêng của tôi và Ren, đợi sau này con tôi sinh ra có thể ở đó mở quán bán ảnh gia đình” Hannah tính toán tốt lắm, bán chút ảnh cũng có thể kiếm tiền “Đồng thời tôi cũng có thể đem quần áo mình không mặc nữa đi bán, dù sao không mặc nhiều. Quần áo cũng không dùng, đem bán cũng không tội”

“Việc bán tin riêng của Ren là không được, nếu làm trái thì phải ra tòa đấy” Yukihito thật sự đen mặt, Ren mau trở về đi, tôi chịu không nổi vợ của cậu rồi!!!

“Vậy thì bán quần áo của Ren và tôi cũng được, mấy thứ này hẳn không có gì nhỉ? Quần áo của Ren nhiều như vậy, để lại lãng phí lắm” Cái đó không được thì đổi lại, hơn nữa cô còn không ít quần áo ở thể giới thợ săn, có khi cũng bán được.

Trong mắt cô chỉ có tiền thôi sao?

Đợi đến lúc Ren về, sau khi nghe đề nghị của Hannah thì đồng ý với quyết định của Hannah vô điều kiện, sau đó tiếc nuối vì không thể diễn chung với Hannah, cuối cùng đợi đến khi cô cam đoan sẽ tham gia tất cả các hoạt động của hắn thì trong mắt vô cùng vui vẻ nói “Quyết định đó của em rất tốt, nếu thiếu tiền thì lấy của anh” Không ký cũng tốt, như vậy Hannah chỉ thuộc về mình cậu.

“Tiền? Đủ” Tsuruga Ren đáng thương, hai người đã lĩnh giấy kết hôn lâu rồi, ở với nhau lâu như vậy mà không biết người bên cạnh có bao nhiêu tiền.

Nếu đã quyết định thì phải làm ngay, hôm sau Yukihito bị phải đi tìm một cửa hàng mặt tiền tốt, sau đó đem người chụp ảnh chuyên dụng kia tới đưa ảnh. Lần bán ảnh trước không tồi, sau này mở quán để hắn quản cũng không tệ.

Yukihito nghĩ: Làm người đại diện đã khó, làm người đại diện cho Tsuruga Ren càng khó.

Hannah cũng không xuất hiện nhiều, chỉ chụp vài tạp chí.

Nhóm fan của Hannah cũng phát hiện nữ thần của họ không còn quay phim, tuy rằng bọn họ vẫn còn có ảnh như cũ nhưng mà không có phim thì thấy thiếu thiếu, đặc biệt là sau khi xem bộ phim [Trạch nữ cũng điên cuồng] kia, bọn họ thấy nữ thần rất gần gũi...

Cho tới trước ngày tiệm khai trương thì chàng trai kia mới lên mạng nói chuyện này, tạm thời nữ thần không tính ký hợp đồng, nhưng vẫn còn nhận vài tạp chí. Còn nói nữ thần mở cửa tiệm, sau này mọi người tới tiệm đó tìm nữ thần cũng được, có khi còn gặp được cô. Sau đó đưa địa chỉ.

Cái này cũng xem như là lời tuyên truyền. Đám trạch nam ôm long thử xem, cuối cùng gặp Hannah ở đó. Điều này làm họ tốt hơn chút.

Mấy ngày nay cũng gần tới lễ trao giải phim. Tuy rằng không còn làm diễn viên nhưng Hannah vẫn tham dự, cô không còn ngồi ở chỗ lần trước nữa mà ngồi trước đó hai hàng. Năm nay Hannah không quá quan tâm giải thưởng, năm trước cô có nói mình sẽ đạt được giải nhưng mà hôm nay lại không còn cảm giác đó, bởi vì cô có việc quan trọng hơn – cô mang thai!!! Nhưng chỉ mới hai tháng nên chưa rõ mấy. Cô chưa nói cho Ren, hôm nay cô sẽ tặng cậu một điều ngạc nhiên.

Lễ trao giải vẫn tiến hành như cũ, cho tới lúc MC báo người được giải Diễn viên nữ xuất sắc nhất thì Hannah đang mơ màng vào giấc ngủ, trước đó nghĩ: Lần thứ nhất có thể nhưng lần thứ hai cũng chưa tới lượt cô đâu nhỉ?

Đến lúc MC tuyên bố người đạt giải là Hannah thì cô không chút phản ứng, may có Mina ngồi cạnh nhắc nhở cô mới luống cuống lên đài, dĩ nhiên trên mặt là biểu tình kinh ngạc. Trời biết cô vô cùng kinh hách. Lúc này MC báo cô đạt giải gì???

Người trao giải cho Hannah vẫn là Ren. Cùng MC nói chuyện mấy câu, Ren cũng nói cảm nghĩ của mình, sau đó chuẩn bị xuống đài. Không nghĩ Ren lại ngăn cản.

“Lúc này tôi muốn trước mọi người nói mấy câu” Mặt của Ren vô cùng nghiêm túc, mọi người cũng vì biểu cảm nghiêm túc mà im lặng nghe cậu nói tiếp.

Chỉ thấy Ren lấy một cái hộp từ trong túi áo vest, quỳ một gối xuống trước mặt Hannah, đưa cái hộp lên, nói “Hannah, em hãy đồng ý làm vợ anh nhé?”

Hannah sững sốt một chút, cười đem nhẫn mang vào ngón áp út nói “Được”

Dưới đài ồ lên một tiếng, các bạn trẻ xem chương trình trước TV cũng hét chói tai.

Ren đứng lên ôm lấy Hannah, hôn lên môi cô một cái, biểu đạt sự vui sướng.

Hannah đẩy Ren ra, đứng trước microphone nói “Ừ, thật ra tính về nhà mới nói với anh, nhưng anh đã tặng em một điều ngạc nhiên như vậy, em không trả lễ thì cũng quá mức nhỉ? Vậy, em ở chỗ này, trình trọng nói cho anh một điều: Tsuruga Ren, em—“ Nói tới đây còn cố ý dừng lại một lúc, nhìn Ren vô cùng khẩn trương, cùng với đám nghệ sĩ tò mò, cười nói “Em mang thai”

Ren kích động ôm lấy Hannah quay một vòng, trong mắt tràn đầy sự kinh ngạc, cậu làm ba, cậu được làm ba!

Thả Hannah xuống, sau khi kích động đi qua, Ren nói “Hannah, anh...” Hiểu được cậu muốn nói gì, Hannah chặn lại nói “Em tin anh sẽ là một người cha tốt”

Nhà Echizen, Rinko nắm lấy quần áo của Nanjiroh nói “Phải chuẩn bị hôn lễ!!”

“Gấp cái gì? Chưa gấp thông gia đâu” Echizen Nanjiroh bình tĩnh nói.

Đúng nha, hai người kết hôn lâu như vậy còn chưa gấp ba mẹ của Ren...

Gặp người lớn là chuyện quan trọng!!!

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Kết hôn

Edit: Yun Haku

“Ren, lúc này ba mẹ của cậu cũng nên tới rồi nhỉ? Không lẽ cậu định đợi đến lúc Hannah nhà chúng tôi lớn rồi mới chịu cho gặp sao?” Nanjiroh vô cùng bất mãn.

Hannah ở cạnh chen vào “Otousan, đừng nói như con chưa lấy chồng đã có thai”

“Hannah, hôn lễ chỉ có một trong đời, rất quan trọng. Hôm nay Ren không nói tới chuyện này thì mẹ không cho con về nhà với cậu ấy” Rinko cũng kiên trì.

Hannah nhắm mắt. Một lần? Ly hôn rồi kết hôn lại cũng nhiều mà?

“Ba mẹ, hai người đừng vội, tới ngày đó con mang Hannah đi gặp ba mẹ con, bọn họ đang ở Mĩ...” Không đợi Ren nói xong, Nanjirou đã nói “Chúng tôi cũng đi”

“Ồi chào? Chú cũng đi? Con cũng muốn đi, con mong được đi du lịch ở Mĩ lâu rồi” Có thể đi du lịch nước ngoài miễn phí, Nanako cũng rất muốn đi.

“A nha, vậy trong nhà chỉ có mình Ryoma thôi. Vậy Ryoma đi cùng đi” Rinko nói

“Con sao cũng được” Đi thì đi, dù sao ở Mỹ có nơi nào cậu bé chưa đi? Không đi thì không được, để cậu bé ở nhà mình không an tâm.

Quyết định như vậy, đợi đến khi có vé thì tất cả cùng nhau đi Mĩ, chỉ để lại một quả bom lớn cho đám truyền thông và fan đoán.

“Ai nha, đây là nhà của Ren? Thật xa hoa” Quả thật, vùng ngoại ô của Mĩ không giống ở Nhật Bản, mỗi tác đất rất đắt, một khu biệt thự xa hoa rộng lớn này thật sự rất kinh khủng với nhà Echizen, còn Hannah chỉ tỏ vẻ: Không tồi lắm.

Nhà cô ở tận một ngọn núi, ai dám so?

Đưa cả nhà Echizen tới phòng khách, Ren nói “Ba mẹ, con mang Hannah đi gặp ba mẹ con trước”

“Đi thôi, đi thôi.” Mới vừa ở sofa ngồi hạ, Echizen Nanjirou kia lưu manh dạng liền xuất hiện.

Trước khi đến Mĩ Ren đã gọi cho nhà báo, hôm nay trong nhà chỉ có ba cậu, mẹ cậu đang ở Paris làm việc.

Đẩy cửa phòng ba cậu ra, Kuu đang ngồi trên sofa xem tạp chí. Nghe thấy tiếng mở cửa, ông thân nhiên nói “Hai đứa tới đây”

“Ba” Ren giới thiệu người bên cạnh “Đây là Hannah, con đã nói với ba”

“Ừ” Kuu gật đầu, nhìn về Hannah ở sau lưng Ren, cho dù là hình dạng hay khí chất đều hàng đầu. Nghĩ tới Ren có thể tìm được người vợ tốt như vậy, lại nghĩ, không hổ là con ông sau đó nói “Ngồi đi”

“Lần này tới vì chuyện gì?” Thật ra ông biết Ren muốn cầu hôn Hannah, hơn nữa cũng biết chuyện cô mang thai, nhưng mà ông không biết hai người đã làm giấy kết hôn.

“Đầu tiên để ba và Hannah gặp mặt nhau, mặt khác, ba mẹ Hannah ở dưới lầu đang đợi để nói về việc hôn lễ”

“Làm sớm cũng tốt nếu không bụng lớn thì không tốt” Kuu gật đầu “Có điều, Ren, con chắc chứ?”

Nghe lời này, Hannah không vui chút nào, tuy là cha mẹ đều vì muốn tốt cho con “Không thích cũng không được, nếu đã chọn thì không có đường lui. Bọn con đã lĩnh giấy chứng nhận, không phải là có thai trước khi kết hôn, cái danh hiệu này không dễ nghe”

“Cái gì? Đã lĩnh giấy chứng nhận?” Điều này ngoài ý nghĩ của Kuu.

“Vâng” Ren nghiêm túc gật đầu.

“Không cần quan tâm vấn đề này nữa, chúng ta nên nói về vấn đề chính” Hannah thấy không nên tốn thời gian vô ích, trực tiếp nói “Con hi vọng hôn lễ long trọng, không đủ tiền con có thể tự mình bỏ ra. [Lời tác giả: Lúc nghe thấy câu này thì Ren kháng nghị: ‘Hannah’]. Hôn nữa, con biết ba chỉ có mình Ren là con, nhưng con không thích ngôi nhà lớn mà lạnh như vậy, dĩ nhiên, lúc đầu con cũng có nói với Ren, con hi vọng sau này có năm đứa nhỏ, tốt nhất là bốn nam một gái”

“Ren đồng ý rồi?” Năm à? Đây là một lý tưởng lớn, năm đó nếu Jolie Anna cũng đồng ý thì tốt rồi. Kuu ghen tị.

“Dĩ nhiên” Hannah gật đầu khẳng định.

“Ren, năm đứa nhỏ nuôi không dễ, con phải cố lên” Kuu nói “Mang ba tới gặp bên thông gia”

“Ba”

“Con dâu này ba rất vừa lòng” Nói rồi Kuu đi ra ngoài.

Một tháng sau, họ làm hôn lễ ở công viên quốc gia của Mĩ – bọn họ bao sạch cái công viên đó.

Ở trước mặt cha sứ nghiêm trang tuyên thệ “Con đồng ý”, hai người đã chính thức làm vợ chồng. Thật ra, bọn họ sớm là vợ chồng rồi.

Bảy tháng sau, Hannah ở trong phòng sinh, tầng này chỉ có tiếng hét của Hannah. Bây giờ cô cũng hiểu được vì sao lúc mẹ sinh lại hét thảm như vậy! Khi đó tiếng hét còn lớn hơn như vậy, căn bản là vang khắp n phương. Mà bây giờ, phong thủy thay đổi, cô cũng hét như mẹ vậy. Dĩ nhiên, trong lúc sinh quả thật rất đau, điều thứ hai, trong lòng vô cùng bất bình, cô sinh khó như vậy, mấy người không đau long thì không được!

Bên trong, có mấy bác sĩ và hộ sinh ở với Hannah, bên ngoài có gia đình Echizen và gia đình của Ren. Dưới lầu có một đám phóng viên và fan, tất cả bọn họ dõi tình huống sau khi sinh của Hannah.

Ngoài phòng sinh, nghe tiếng hét chói tai của Hannah, Nanjirou và Kuu đau lòng nói với vợ “Năm đó em thật sự khổ rồi” Em phải vất vả để nhận đau.

Narako chưa sinh sợ hãi nói “Sau này con không muốn sinh...”

Narako, đừng bị cô ta lừa như vậy...

Sau một ngày bị ép buộc, đứa trẻ cũng chịu đi ra, là một cặp song sinh nữ. Nếu là người khác thì đã vui vẻ khi thấy cặp con gái nhưng Hannah thì không.

Đến lúc sinh xong, thấy hai đứa con gái, không đợi hộ sinh đem đứa nhỏ ôm đi cô đã hét ra ngoài “Tsuruga Ren!!! Sao thai đầu của em lại là hai đứa con gái?? Về sau làm sao có thằng anh nào bảo vệ chúng chứ??”

Trước lúc sinh, có siêu âm, bác sĩ chỉ nói là song sinh chứ không nói nam hay nữ.

Ren ở ngoài phòng sinh đen mặt, cô sao vẫn còn nhiều sức như vậy? Bất đắc dĩ nói “Hannah, là trai hay gái không phải do anh quyết định...”

“Em nói cho anh biết, thai sau nếu vẫn là con gái, anh nên xem lại mình đi!!!!”

“...Tốt...” Em, em nghỉ ngơi đi... Thai sau, chúng ta sẽ nói sau...

Bác sĩ và hộ sinh ở cạnh chưa đi lại được thêm ít kiến thức, Hannah vô cùng mạnh mẽ!!!

Có người vợ như vậy là bất hạnh hay may mắn đây?

Cách mạng vẫn chưa thành công, đồng chí Tsuruga Ren phải cố gắng hơn!!!

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Ngoại truyện: Illumi

Edit: Yun Haku

“Anh yêu, sao rồi?” Âm thanh của Kikyo cao hơn bình thường, bà hi vọng Silva mang tin tốt cho bà. Nhưng mà, rất tiếc, đã làm bà thất vọng, Silva lắc đầu.

“A ~~~” Giọng của Kikyo cao hơn, mắt điện tử không ngừng chớp “Không thể tha thứ! Tuyệt đối không thể tha thứ!! Hannah của ta!! Trả Hannah đây cho ta!!!”

“Kikyo, bình tĩnh” Silva trấn an Kikyo nói “Một tên cũng không thoát”

Ông cố Zeno nói “Điều tra của Milluki hẳn không sai, một kẻ cũng không thoát”

Từ sau lúc Hannah nhảy vực đó, lúc nhóm người Silva đuổi tới chỉ còn thấy một mình Illumi. Tuy Illumi mang trọng thương nhưng vẫn kể lại mọi chuyện.

Lúc đem Illumi về trị thương thì Silva cũng cho người xuống chân núi tìm, lục sạch cả ngọn núi vẫn tìm không ra bóng dáng của Hannah.

Bây giờ chỉ có hai kết quả, một là thi thể đã bị dã thú ăn, một là được người cứu. Nhưng mà ai cũng biết, khả năng thứ hai rất nhỏ.

Một tuần không có tin Hannah “Illumi, còn làm việc được là tốt, nhưng bà hi vọng con chú ý tới sức khỏe” Đối với Illumi mang vết thương mà liều mạng làm việc, Silva không đồng ý nói.

“Vâng, bà” Mặt Illumi không thay đổi, giọng nói không phập phồng.

“Đi xuống đi. Tháng này con nghỉ ngơi đi” Silva phát tay cho Illumi đi xuống.

Trên đường thì gặp Killua, Killua hoang mang rối loạn nói “Anh, anh hai”

“Ừ” Illumi gật đầu đi khỏi, nếu trước kia, hẳn tuyệt đối sẽ dạy dỗ Killua tới nơi tới chốn.

Điều này cũng làm Killua kinh ngạc vô cùng, hôm nay anh hai không dạy dỗ cậu!

Scott im lặng từ sau đi ra “Gần đây anh hai rất lạ”

“Ừ” Killua gật đầu.

“Không chỉ có anh hai, mẹ cũng rất lạ” Nói tới Kikyo, giọng nói của Scott thay đổi “Gần đây mẹ thay không ít quần áo”

“Đó là do không có chị giúp em chịu” Killua nói.

Nhắc tới Hannah, hai người đồng thời im lặng, không khí lập tức trầm mặc. Sau đó, hai người ăn ý đi về phòng.

Trước bàn ăn, Silva chỉ vào phần ăn thừa giữa Illumi và Milluki nói với quản gia “Ngô đồng, bảo người hầu đem xuống, dọn dọ kỹ phòng bếp, đây là lần thứ bao nhiêu rồi?”

“Vâng, ông chủ” Ngô đồng cúi đầu cung kính nói.

Trên bàn, tay của Illumi không dừng.

Sau lần đó, trên bàn cơm của nhà Zoldyck, giữa Illumi và Milluki vĩnh viễn không còn chỗ, không, phải nói là không còn một phần cơm thừa nào nữa.

Ban đêm, Illumi tới phòng của Hannah, đây là lần đầu hắn bước chân vào phòng của Hannah.

Cách bài trí trong phòng rất đơn giản, cơ bản là không giống phòng của con gái. Thật ra, nhìn kĩ mà nói, bố cục của phòng này rất giống phòng của Illumi. Điều khác biệt, ở đối diện giường Hannah là bức ảnh chụp chung của gia đình rất lớn. Trong ảnh chụp cả nhà, đáng tiếc trên mặt không chút thay đổi, chỉ có hai người con gái duy nhất cười. Đó là nụ cười rớt rệ của Kikyo, còn lại là nụ cười bình thường của Hannah.

Nhìn ảnh chụp chằm chằm, thời gian trôi qua, dường như Illumi nghe thấy được giọng nói của cô gái ấy, nghe thấy tiếng chân của cô gái ấy đang tới cạnh hắn.

“Anh hai, tên Milluki kia lại mua thêm đồng đồ vô dụng về rồi. Không biết sau này làm sao có thể tìm được bạn gái!” Nói đến đây, cô gái đó nắm tay thành quyền. Dĩ nhiên, cô đi tìm Milluki giúp đỡ, nhất thời thấy đồng đồ mới.

“Anh hai, nhiệm vụ lần này đi qua phố Lưu Tinh, chúng ta đi thăm Á Lộ Gia đi?” Cô gái nhìn hắn chờ mong, đến khi hắn gật đầu đồng ý thì cười rất vui vẻ.

“Anh hai, anh nói Killua có phải tới lúc phản nghịch rồi không? Thời kỳ trưởng thành của đám trẻ thật phiền phức” Nói thì nói vậy nhưng mà trong mắt cô gái lại tràn đầy nỗi lo lắng.

“Anh hai, anh xem quần áo đẹp này. Em mới lấy từ mẹ đó. Scott còn đang bị mẹ ép trong ấy!” Giống như đang triển lãm áo quần mới, hoặc là khoe với hấn cô thông minh thế nào.

“Anh hai...”

“Anh hai...”

Giọng nói của cô thanh thúy dễ nghe. Sau này không thể nghe được nữa rồi. Sau này không còn ai có thể dùng giọng nói ngọt ngào gọi hấn là “Anh hai” nữa rồi. Đám em trai của hấn, mỗi lần gọi anh hai đều mang theo chút sợ hãi, không như cô...

Hấn là anh hai, phải bảo vệ tốt đám em của mình.

Lần này bảo vệ em không tốt, xin lỗi! Còn có, ngu ngạo, em gái của anh! (Bốn chữ cuối là bản thân mình thêm vào, bởi vì mình cho rằng như vậy nó mới mang được cảm xúc của Illumi lúc này... Sự yêu thương của anh, sự đau khổ của anh... Anh yêu đứa em gái ấy! Mình nghĩ vậy!)

Thả lỏng bàn tay đang nắm chặt, Illumi đi ra khỏi phòng, nhẹ nhàng khép cửa lại.

Hấn là Illumi Zoldyck, cô là Hannah Zoldyck! Bọn họ đều nguyện ý vì gia đình mà trả giá cả mạng sống! Không hơn!

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Ngoại truyện: Kyoko Mogami xuất hiện

Edit: Yun Haku

Hannah đi vào LME bằng cửa chính. Vừa mới tới cửa đã thấy một cô gái đang đứng trước sân khấu.

Giọng của cô gái làm mọi người chú ý, khiến ai cũng không để ý tới Hannah. Thấy tình huống này Hananah cũng dừng chân. Đại khái là cô gái kia muốn tiến vào giới showbiz, nhưng không trải qua việc thi.

Ồ, nghe cô gái nói “Công ty đào tạo diễn viên là nơi luôn nhận những người muốn làm diễn viên, không phải sao?”, Hannah buồn cười nghĩ, cô gái này lấy đâu ra kết luận đó?

Lúc này có người đàn ông đi ra, là Takenori Sawara. Thật ra, ấn tượng của Hannah đối với vị Sawara này rất ít, chỉ dừng ở người đưa lộc kịch bản.

Có điều, vị Takenori Sawara này lại không thích náo nhiệt. Hannah lắc đầu thất vọng.

Ngoài dự đoán của mọi người, cô gái nói chuyện với Sawara không lâu đã bị ông ném ra ngoài cửa.

Sao lại như vậy? Hannah đang tính đi lại dừng chân.

Đây là một đoạn khiến người ta nhìn cô gái kia ngoài ý muốn.

“Tôi biết mục đích của cô, dù sao cô cũng chỉ muốn tiếp cận Ren thôi”

“Ren mà ông nói là Tsuruga Ren? Người đó ở công ty này?”

Người đó? Không lẽ cô ta không thích Ren? Khi có kết luận này, Hannah vô cùng hứng thú. Cô thật sự tìm không ra người không thích Ren đó.

Sau đó nói chuyện một lát, từ chỗ rẽ truyền tới giọng nói mà Hannah rất quen thuộc “Có chuyện gì ở đây vậy, Sawara san?”

“A a a!!! Tsuruga Ren~~~~!!!!” Cô gái kêu thảm thiết.

Vốn định nói cái gì, nhưng ánh mắt của Ren lại thoáng nhìn thấy bóng dáng quen thuộc, nhìn kỹ lại thì chẳng thèm quan tâm đến bất kì ai mà đi tới phía Hannah. Lúc tới gần cô thì hôn lên má cô hai cái nói “Sao tới mà không gọi cho anh?”

“Đột nhiên quyết định. Cô gái bên đó rất có ý tứ” Hannah chỉ cô gái ở bên cạnh Sawara.

“Có người khiến cho em thấy hứng thú? Anh sang đó nhìn một cái” Ôm Hannah đi về phía cô gái kia.

Nói vài câu Ren kết luận “Thì ra là vậy, không có hứng thú cũng như nhiệt tình với giới showbiz nhưng muốn vào giới showbiz”

Sawara gật đầu. Sau đó trước khi Sawara và cô gái kia phản ứng, Ren đã ném cô ta a ngoài. Lúc hai người hồi phục tinh thần thì vô cùng kinh hãi, Hannah ở cạnh cười khê: Cũng chỉ có lúc này cô mới thấy Ren đủ tư cách làm con rể nhà Zoldyck!

Sau khi ném cô gái ra ngoài, Ren nắm tay Hannah tạm biệt Sawara “Sawara san, chúng tôi đi trước”

“Đi đi” Sawara khoát tay áo, loại tình huống này cũng gặp không ít.

Trùng hợp lúc đó Yukihiro đến báo cho Ren bên tạp chí [Will] có người tới. Ren hôn lên trán Hannah xin lỗi “Em đợi anh một lát”

“Đi đi” Hannah cười nói.

Ba giờ sau, Ren nghe những người khác nói cô gái kia vẫn ngồi trước cửa không nhúc nhích, dựa vào cửa sổ nhìn, thật sự còn ở đó. Không biết Hannah tới khi nào, ôm lấy Ren từ đằng sau nói “Không cho phép có ý với người khác nha~”

Ren xoay người ôm Hannah vào trong ngực “Sao có thể? Trừ em ra thì ai anh cũng không cần”

“Ủm hử ~ Tốt nhất là vậy” Hannah cười khê.

“Em tới đây, hai đứa nhóc đâu rồi? Không bám theo em sao?” Nhớ tới hai đứa con gái song sinh, ánh mắt của Ren dịu dàng. Hai chị em càng lớn càng đáng yêu, hai cái miệng nhỏ như được quét mật, người xung quanh đều rất thích chúng. Ông bà ngoại và ông bà nội chỉ hận không thể ôm bọn nó vào trong tay mọi lúc mọi người. Bản thân Ren cũng rất yêu đứa con gái này của mình. Nhưng mà có tốt cũng có xấu, cái xấu của hai đứa nhóc là rất bám Hannah, lúc con mình giành vợ của mình là thời gian đáng ghét nhất! Rõ ràng Hannah đối xử với chúng rất nghiêm khắc, nhưng mà sao có thể bám dính chặt như vậy?

“Ồ chỗ ba mẹ em. Hôm nay Ryoma rảnh cho nên cũng có nó chơi với hai nhóc”

Ồ, là cậu em vợ vĩ đại của hần! Ren gật đầu hiểu rõ.

“Hôm nay em muốn nói với anh một việc”

Thấy Hannah như vậy, Ren cũng nghiêm túc nói “Chuyện gì?”

“Em mang thai!”

“Hử?” Ren không kịp phản ứng.

“Nhớ kỹ lời nói lần trước, lần này không phải là con trai thì coi chừng em!” Hannah chỉ vào lồng ngực của Ren.

“Hannah” Ren cầm bàn tay nhỏ bé đang nghịch ngực của hần nói “Mầm móng đã giéo rồi, sao có thể ném lui?”

“Hử” Hannah hừ lạnh “Vậy đợi đến khi nào anh có phương pháp sinh con trai thì chúng ta lên giường!”

Đây cũng không được! Ren lập tức đè cái gáy của Hannah, hôn lên môi của cô, Hannah cũng ôm lấy lưng của Ren. Trong lúc này hai người quên mất hoàn cảnh hiện tại, hôn nhau vô cùng kịch liệt.

Nhân viên công tác cũng ngẫu nhiên đi qua, thấy cảnh này thì sững sờ, sau đó đỏ mặt mà đi nhanh khỏi đó. Lúc đi còn nghĩ: Ren san và Hannah san hôn nhau có phải kịch liệt lắm không? Không lẽ Ren san cảm thấy không đủ?

Nếu Ren thật sự nghe được lời nói của bạn, hần sẽ giết bạn mất ~ Dám nói hần thấy không đủ! Ôi chao, coi chừng có ngày hần như vậy thật thì mệt nha~~

Lúc Hannah gặp lại cô gái là lúc công ty mở buổi tuyển chọn người mới.

Ban đầu chỉ vô tình đi qua nơi chờ của người tham dự, không ngờ lại thấy trò hay ngoài ý muốn.

Chỉ thấy cô gái đó vươn tay bắt hai má cô gái nhỏ, kéo sang hai bên, âm trầm nói “Em gái nhỏ, em không phải nghĩ tới chỉ cần là nữ giới và trẻ em thì có thể dùng nước mắt để kêu người tới giúp đỡ?”

A, Hannah lộ vẻ tán thưởng, cô thích lời này.

Thấy có vẻ náo nhiệt, Hannah dựa vào cửa nói “A, Maria chan, cái này có thể xem bị ghét hay không đây?”

Giọng của Hannah hấp dẫn không ít người bên trong. Rất nhiều người hét lên “A, là Hannah sama”

“Hừ, không cần chị quan tâm” Cô bé tên Maria xoa má nói.

“Ồ, là vậy à ~~~” Hannah không quan tâm, đem tầm mắt nhìn cô gái mang hứng thú cho cô nói “Cô tên gì?”

“Hả? Tôi?” Cô gái chỉ vào mình.

“Ừ”

“Tôi tên là Kyoko Mogami” Không kích động như người khác, phản ứng của cô ta vô cùng bình thản.

Hannah cười nói “Kyoko Mogami sao? Có ý tứ. Vậy cô lên” Sau khi được đáp án như ý muốn, Hannah đi khỏi phòng chờ. Lần này cô dựa chọn làm giám khảo, sắp bắt đầu cuộc tuyển chọn rồi, cô nên qua đó thôi.

“Cô ấy là ai?” Kyoko hỏi người bên cạnh.

Mấy cô gái bên cạnh nhìn cô với ánh mắt kì dị, giống như cô là quái vật, nói “Cô ấy là Echizen Hannah”

“Là vợ của Ren sama”

“Hơn một năm trước mới ra mắt, nhận hai giải thưởng”

“Một lần là giải Diễn viên mới xuất sắc nhất, một là Diễn viên nữ xuất sắc nhất”

“Lúc nhận giải thưởng, Ren sama còn quỳ xuống cầu hôn”

“Rất lãng mạn!”

“Bây giờ cô ấy ở nhà sinh con, cũng có xuất hiện ở trên truyền thông. Có người nói khoảng mười năm sau cô ấy sẽ trở về”

Những lời này còn không ít nhưng Kyoko không quan tâm, cô ta thầm nghĩ: Cô ấy là vợ của Tsuruga Ren! Cô gái đẹp như vậy, vĩ đại như vậy lại là vợ của cái tên Tsuruga Ren kia!! Thật sự là hoa lại cắm bãi cứt trâu.

Cô... Rốt cuộc có bao nhiêu bất mãn với Ren vậy????

Ngồi trên chỗ của ban giám khảo, cùng mọi người nghe nguyên nhân mà Kyoko Mogami vào giới showbiz là “Đáp đố Fuwa Sho” Hannah kỳ quái hỏi “Fuwa Sho là ai?”

Lời này vừa nói tất cả im lặng.

Ren và Hannah thật sự là cặp vợ chồng.

Sawara ở cạnh giải đáp cho cô hiểu.

“Ồ, thì ra là như vậy” Hannah bừng tỉnh, sau đó nói với Kyoko Mogami “Nếu với trình độ của cậu ta, cô có thể vượt qua rất nhanh”

Trên trán Kyoko Mogami xuất hiện hình chữ thập, trong lòng báo mình nhấn nại. Lời này là lần thứ hai cô ta nghe thấy. Lần trước cũng nghe từ miệng của tên Tsuruga Ren đấy! Hai người này không hổ danh là vợ chồng!!! Nghĩ đến đây nghiêng răng nghiêng lợi.

Trong lúc mọi người cho rằng Kyoko Mogami bị đào thải thì có người hỏi “Vậy cũng không nhất định, nếu cô ấy thật sự mê nhạc của Fuwa Sho thì cũng phải ghi danh vào công ty của cậu ta chứ?”

“Nói đúng rồi” Hannah đồng ý “Hơn nữa lúc cô ấy nói về tên Fuwa gì đó, tôi cảm nhận được sát khí. Khẳng định là cái tên đó đùa bỡn với trái tim của cô gái thuần khiến cho nên cô ấy mới hận tên đó như vậy”

“Chủ tịch, Hannah san, các vị đừng đem mạng của người nói như khúc nhạc vậy, không nên tùy tiện đoán thành câu chuyện tình yêu được không?” Nhân viên công tác nói.

Lúc cầm điện thoại nghe, Kyoko hô lên “Giải thích ư? Cùng xuống địa ngục rồi nói!” Một màn này khiến cho chủ tịch đen mặt, Hannah cười vui vẻ “Hahaha, tôi càng lúc càng thích cô”

“Không tốt, không tốt, tôi không nên kích động” Xoa xoa bụng, Hannah nói “Tôi nói cho cô biết, đối với người đàn ông khiến cô bị tổn thương, nếu cô muốn trả thù thì phải tâm ngoan thủ lạt (ý là dùng mưu ác ý), quyết đoán, không thể dao động. Cô phải đứng trên cao, vui vẻ nhìn tên đó ở dưới chân mình, coi rẻ hần, khinh thường hần, nói cho hần biết: Cô không phải là loại phụ nữ để hần làm tổn thương. Hần không phải là tiền trong ngày tết, không ai cũng thích hần!”

“A~ Hannah sama” Kyoko suýt nữa rơi nước mắt.

“Hannah, cô vẫn nên ngồi ôn đi. Kích động không tốt cho thai nhi” Sawara nghe xong lời này, đầu càng đau, chỉ một mình Kyoko Mogami đã khiến ông đầu đau rồi, bây giờ thêm một Hannah, ông không biết tiếp theo sao nữa.

Hannah im lặng ngồi, nói một câu “Về sau cần gì tìm tôi là được. Tôi có thể dạy cho cô mấy trăm loại phương pháp báo thù”

“Cảm ơn!” Kyoko kích động. Sawara đau đầu vô cùng!

Kết quả, Kyoko vẫn bị đánh rớt. Nhưng mà, Hannah tin tưởng, cô ta sẽ nhanh trở về.

Nếu không trở lại sẽ không vui. Sống bình thân lâu như vậy, cô cần chút gia vị a~~

Kyoko Mogami, tôi sẽ chú ý cô ~~

“Hannah, tâm trạng của em hôm nay tốt hơn nhỉ? Có chuyện gì vui sao?” Ren làm việc xong, đến đón Hannah về nhà.

“Vâng. Anh còn nhớ cô gái ở trước cửa công ty hôm đó không?”

“Ừ” Ren gật đầu.

“Có ý tứ ~ Khiến người ta mong đợi ~”

Nghe được sự hứng thú trong giọng của Hannah, Ren dặn dò “Đừng nghịch quá, cẩn thận đứa trẻ”

“Em có chừng mực”

Ngày, còn dài...

HOÀN

Bạn đang đọc truyện *Khi Sát Thủ Làm Ngôi Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.